

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΘ'

Τρίτη 19 Φεβρουαρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 4280
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 7ο Γυμνάσιο Νίκαιας, το Γυμνάσιο Ζευγολατιού Κορινθίας, το 4ο Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας Βόλου, το 4ο Γυμνάσιο Άρτας και το 3ο Γυμνάσιο Καλαμάτας, σελ. 4213, 4216, 4228, 4235, 4244, 4247
3. Ανακοινώνεται επιστολή του Πρωθυπουργού προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νικόλαο Βούτση, με θέμα: «Κυβερνητική μεταβολή» με την οποία γνωστοποιεί τα υπ' αριθμόν 22/18-2-2019 (ΦΕΚ 27/18-2-2019, τεύχος Α') και το 23/18-2-2019 (ΦΕΚ 28/18-2-2019, τεύχος Α'), σελ. 4205 - 4206
4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 4217, 4218, 4237
5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 4205, 4207, 4208, 4211, 4216, 4217, 4218, 4219, 4220, 4227, 4236, 4237, 4241, 4243, 4244, 4246

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ι) Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ΙΙ) Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016, ΙΙΙ) Τροποποίηση του ν.3251/2004 σε συμμόρφωση με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 κατά το μέρος που τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, ΙV) Εφαρμογή διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, V) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις και VI) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία του συμφρονιστικού συστήματος», σελ. 4205 - 4257

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής: «Για την κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης που έχουν συναφθεί μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένων ΑΕ - Διατάξεις για τη λειτουργία του συστήματος λιμενικής διακυβέρνησης και άλλες διατάξεις», σελ. 4241

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 4222 - 4240
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 4205 - 4222
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 4240 - 4280

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 4218
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 4237

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 4217, 4218
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 4217, 4218
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 4218

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 4227, 4236
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 4217, 4219
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 4205, 4207, 4208, 4211, 4216, 4217, 4218, 4219, 4220
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 4241, 4243, 4244, 4246
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 4237
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 4208
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 4241
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 4227

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΙΒΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 4213
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 4226
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 4218, 4222, 4234, 4235
ΒΡΑΝΤΖΑ Π. , σελ. 4239
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 4216, 4230
ΓΚΙΟΛΑΣ Ι. , σελ. 4227
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 4235
ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ Μ. , σελ. 4212, 4220, 4222, 4229, 4230, 4241, 4245
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 4231
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 4232
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 4230, 4236, 4241
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 4218, 4237
ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 4211, 4222, 4230, 4235, 4239, 4243, 4244
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 4216
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 4238
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 4208, 4210
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 4210, 4211, 4212
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 4213, 4216, 4217
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. , σελ. 4207
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 4219, 4244
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 4214, 4216, 4239, 4243
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 4228, 4230
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 4233

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΘ'

Τρίτη 19 Φεβρουαρίου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 19 Φεβρουαρίου 2019, ημέρα Τρίτη και ώρα 12.10', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «I) Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, II) Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016, III) Τροποποίηση του ν.3251/2004 σε συμμόρφωση με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 κατά το μέρος που τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, IV) Εφαρμογή διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, V) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις, VI) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 18 Φεβρουαρίου 2019 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών. Οι τροπολογίες, από ό,τι έχω μπροστά μου, είναι τρεις υπουργικές και πέντε βουλευτικές.

Στην επιτροπή μίλησαν, αν θυμάμαι καλά, τέσσερις ή πέντε συ-

νάδελφοι. Συνήθως παρόμοιος αριθμός μιλάει και στην Ολομέλεια. Οπότε, για τη διαδικασία πιστεύω ότι συμφωνούμε ομοφώνως.

Πριν δώσω τον λόγο στον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, θα ήθελα να ανακοινώσω ότι με επιστολή του Πρωθυπουργού προς τον Πρόεδρο της Βουλής, με θέμα: «Κυβερνητική μεταβολή», γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι με το 22/18-2-2019 προεδρικό διάταγμα, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 27/18-2-2019 τεύχος Α' έγιναν αποδεκτές οι παρατήσεις που υπέβαλαν οι: Αλέξιος Τσίπρας του Παύλου από τη θέση του Υπουργού Εξωτερικών, Γεώργιος Κατρούγκαλος του Στέλιου - Παναγιώτη από τη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών, Αικατερίνη Νοτοπούλου του Παναγιώτη από τη θέση της Υφυπουργού Εσωτερικών, Αθανάσιος Ηλιόπουλος του Κωνσταντίνου από τη θέση του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους.

Με το 23/18-2-2019 προεδρικό διάταγμα, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 28/18-2-2019 τεύχος Α', διορίστηκαν οι: Γεώργιος Κατρούγκαλος του Στέλιου - Παναγιώτη στη θέση του Υπουργού Εξωτερικών, Αθανασία Αναγνωστοπούλου του Πέτρου στη θέση της Αναπληρώτριας Υπουργού Εξωτερικών, Ελευθερία Χατζηγεωργίου του Ιωάννη στη θέση της Υφυπουργού Εσωτερικών, Κωνσταντίνος Μπάρκας του Θεοφάνη στη θέση του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Αθανάσιος Μωραΐτης του Χρήστου στη θέση του Υφυπουργού Υποδομών και Μεταφορών...

(Χειροκροτήματα - γέλωτες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

...και Άγγελος Τόλκας του Χαραλάμπους στη θέση του Υφυπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής.

(Χειροκροτήματα - γέλωτες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Η προαναφερθείσα επιστολή έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 776
Ημερομ. 18/02/2019

Αθήνα, 18 Φεβρουαρίου 2019
Αρ. Πρωτ.: Υ18

ΠΡΟΣ: Τον Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων

ΘΕΜΑ : «Κυβερνητική μεταβολή»

Κύριε Πρόεδρε,

Έχουμε την τιμή να παρακαλέσουμε όπως ανακοινώσετε στο Σώμα ότι:

- A) Με το 22/18 -2-2019 προεδρικό διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 27/18-2-2019 (τ. Α'), έγιναν αποδεκτές οι παραιτήσεις που υπέβαλαν οι:
1. Αλέξιος Τσίπρας του Παύλου από τη θέση του Υπουργού Εξωτερικών,
 2. Γεώργιος Κατρούγκαλος του Στέλιου - Παναγιώτη από τη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών,
 3. Αικατερίνη Νοτοπούλου του Παναγιώτη από τη θέση της Υφυπουργού Εσωτερικών,
 4. Αθανάσιος Ηλιόπουλος του Κωσταντίνου από τη θέση του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους.
- B) Με το 23/18-2-2019 προεδρικό διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 28/18-2-2019 (τ. Α'), διορίστηκαν οι:
- 1) Γεώργιος Κατρούγκαλος του Στέλιου - Παναγιώτη στη θέση του Υπουργού Εξωτερικών,
 - 2) Αθανασία Αναγνωστοπούλου του Πέτρου στη θέση της Αναπληρώτριας Υπουργού Εξωτερικών,
 - 3) Ελευθερία Χατζηγεωργίου του Ιωάννη στη θέση της Υφυπουργού Εσωτερικών,
 - 4) Κωνσταντίνος Μπάρκας του Θεοφάνη στη θέση του Υφυπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης,
 - 5) Αθανάσιος Μωραΐτης του Χρήστου στη θέση του Υφυπουργού Υποδομών και Μεταφορών,
 - 6) Άγγελος Τόλκας του Χαραλάμπους στη θέση του Υφυπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΛΕΞΙΟΣ Π. ΤΣΙΠΡΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εκ μέρους του Προεδρείου και των συναδέλφων εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στον συνάδελφο Μάκη Βορίδη, που αποχαιρέτησε εχθές τον πατέρα του.

Κύριε Σαρακιώτη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώντας θα ήθελα να επισημάνω τη σημαντική συνεισφορά του εν λόγω σχεδίου νόμου στη θεσμική αναδιάρθρωση, η οποία απαιτείται στο κράτος μετά από τα μνημονιακά έτη, της περιστολής δικαιωμάτων και οικονομικών πόρων. Αποτελεί κοινό τόπο ότι η εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους θεσμούς κατά τα προηγούμενα έτη κλονίστηκε –και δικαίως– και η περιπέτεια της δημοσιονομικής προσαρμογής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σαρακιώτη, συγγνώμη.

Όποιος συνάδελφος θέλει, εγγράφεται. Έχει ανοίξει το σύστημα και θα μείνει ανοιχτό μέχρι να μιλήσει και ο κ. Παναγιωτόπουλος. Ευχαριστώ.

Συνεχίστε, κύριε Σαρακιώτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: ...και η περιπέτεια της δημοσιονομικής προσαρμογής άφησε τα σημάδια της στο κοινωνικό κράτος. Πρωταρχικός μας στόχος πλέον είναι η επανάκτηση αυτής της εμπιστοσύνης.

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία συνεπώς, τόσο όσον αφορά το σκέλος της κύρωσης των ευρωπαϊκών οδηγιών όσο και εκείνο των αλλαγών στη δικαιοσύνη και στη σωφρονιστική πολιτική της χώρας, συνιστά θεμέλιο δημοκρατίας και εμπέδωσης της αρχής της ισότιμης μεταχείρισης όλων των πολιτών. Με γνώμονα τις ως άνω προτεραιότητες και λαμβάνοντας υπ' όψιν τις παρατηρήσεις των φορέων, επιτρέψτε μου να αναφερθώ στα επιμέρους κεφάλαια.

Μέσω του Κεφαλαίου Α' τα ανώτατα δικαστήρια της χώρας – το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, ο Άρειος Πάγος, το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο– αποκτούν τη δυνατότητα υποβολής αιτημάτων, γνωμοδοτήσεων προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, με αντικείμενο δικαιώματα και ελευθερίες που απορρέουν και προστατεύονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Τα εν λόγω αιτήματα έχουν προαιρετικό χαρακτήρα και υποβάλλονται είτε αυτεπάγγελα από το δικαστήριο είτε από τους διαδίκους.

Εντός του Κεφαλαίου Α' συμπεριλαμβάνεται και η εκτενής περιγραφή της διαδικασίας υποβολής και έκδοσης των γνωμοδοτήσεων. Μέσω της κύρωσης του Πρωτοκόλλου 16 της ΕΣΔΑ δημιουργείται μία προστατευτική ομπρέλα για τα δικαιώματα και τις δυνατότητες διεκδίκησης όλων των πολιτών, δίχως φυσικά να θίγεται η ανεξαρτησία της ελληνικής δικαιοσύνης.

Το Κεφάλαιο Β' αφορά και αυτό την ενσωμάτωση ευρωπαϊκής οδηγίας για τα δικαιώματα υπόπτων, κατηγορουμένων και καταδικασθέντων. Συγκεκριμένα, παρέχονται δικονομικές εγγυήσεις προς τους εν λόγω πολίτες εντός του πλαισίου του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Πρόκειται για αναγκαίες να ενσωματωθούν προβλέψεις υπό ένα πρίσμα συναντίληψης και αλληλοκατανόησης σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, επίδειξης αμοιβαιότητας και τήρησης του ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Αποτελεί σημαντική νομοθετική συμβολή ότι τα ως άνω πρόσωπα, που καλούνται να λογοδοτήσουν ή να εκτίσουν ποινή κάθειρξης, πλέον θα έχουν το δικαίωμα άσκησης αγωγής αποζημίωσης σε περίπτωση που θεωρήσουν ότι έχει προκύψει κατάπτωση του τεκμηρίου της αθωότητάς τους. Παράλληλα, το βάρος της απόδειξης μεταφέρεται στους δικαστές, ενώ κατοχυρώνεται και το δικαίωμα της σιωπής και μη αυτοενοχοποίησης.

Περαιτέρω, με το Κεφάλαιο Γ', προβλέπεται η υποχρέωση του εισαγγελέα που εκδίδει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης να διαβιβάζει στην αρχή εκτέλεσης τα θέματα επίδοσης απόφασης, η οποία επιβάλλει ποινή ή μέτρο ασφαλείας που στερεί την ελευθερία, εφόσον αυτή δεν έχει επιδοθεί στον κατηγορούμενο. Διασφαλίζεται διά μέσου του συγκεκριμένου κεφαλαίου μία κοινή βάση σε ενωσιακό επίπεδο για την άρνηση αναγνώρισης αποφάσεων που έχουν εκδοθεί σε δίκες, κατά τις οποίες ο κατηγορούμενος δεν παρέστη αυτοπροσώπως.

Το Κεφάλαιο Δ' αφορά τον σημαντικότερο θεσμό του ευρωπαϊκού εισαγγελέα, ο οποίος έχει ήδη ξεκινήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και βρισκόμαστε πλέον σε μία χρονική φάση εγκόλπωσης της λειτουργίας του με τη συμμετοχή της χώρας μας στον θεσμό να αναβαθμίζει τον ρόλο του εισαγγελικού λειτουργού.

Μέσω των επιμέρους άρθρων του κεφαλαίου αποσαφηνίζεται πλήρως το πλαίσιο συνεργασίας και συλλειτουργίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και της Εθνικής Εισαγγελικής Αρχής. Επιπλέον, ενσωματώνεται ρητά η υποχρέωση από τους δημόσιους λειτουργούς, υπαλλήλους και οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων των ανεξαρτήτων αρχών, να παρέχουν στον ευρωπαϊκό εντεταλμένο εισαγγελέα οποιοδήποτε ζητούμενο στοιχείο και κάθε πρόσθετη συνδρομή.

Επιτρέψτε μου τώρα να έρθω στα δύο τελευταία κεφάλαια, τα οποία είναι τα πλέον ενδεικτικά όλων όσων ανέφερα στην αρχή για τη συνολική φιλοσοφία της κυβερνητικής πολιτικής. Πέραν, δηλαδή, της αναγκαίας ενσωμάτωσης των ευρωπαϊκών οδηγιών, λαμβάνονται νομοθετικές πρωτοβουλίες που έχουν ως στόχο την οριστική μετάβαση στη μεταμνημονιακή εποχή με την επούλωση των πληγών που προκλήθηκαν. Τα μνημονιακά παθήματα οφείλουν να γίνουν μαθήματα για όλους μας.

Η υποχρηματοδότηση της δικαιοσύνης, η έκπτωση στους θεσμούς, η αδυναμία νομικής προστασίας αδυνάμων συμπολιτών μας, η καταστρατήγηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των νομικών και οι απηνείς διώξεις εις βάρος δημοσιογράφων δίχως κριτήρια και προϋποθέσεις αποτυπώθηκαν στη συνείδηση των πολιτών ως ενδείξεις απουσίας της δημοκρατίας και πιο συγκεκριμένα του ύστατου καταφύγιού της, της αμερόληπτης και κοινωνικά ευαίσθητης δικαιοσύνης.

Υπό αυτό το πρίσμα το Κεφάλαιο Ε' σκοπεύει στην αύξηση της αποτελεσματικότητας και στη βελτίωση της λειτουργίας των δικαστηρίων και εν γένει της δικαιοσύνης.

Προβλέπεται η αναπομπή των κανονισμών της εσωτερικής υπηρεσίας των δικαστηρίων, για την οποία η Ένωση Διοικητικών Δικαστών εκφράστηκε θετικά υπογραμμίζοντας ότι η ολομέλεια του οικείου ανωτάτου δικαστηρίου δεν θα έχει πλέον εξουσία συμπλήρωσης, τροποποίησης ή ακύρωσης ενός κανονισμού εσωτερικής υπηρεσίας παρά μόνο δικαίωμα αναπομπής του στο δικαστήριο ή την εισαγγελία που αφορά, προκειμένου να τον αναπροσαρμόσει.

Επίσης, αυξάνονται κατά οκτώ συνολικά οι θέσεις των δικαστικών λειτουργών, ενώ σύμφωνα με τις επιταγές των καιρών προτάσσεται η ανάγκη νέας δομής για την Οικονομική Εισαγγελία και την Εισαγγελία Διαφθοράς.

Αναφορικά με την πρώτη, θα δύναται πλέον να αποσπάται εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό όταν ο οικονομικός εισαγγελέας καλείται να διαχειριστεί συγκεκριμένης τεχνογνωσίας θέματα. Σχετικά με την Εισαγγελία Διαφθοράς παραχωρείται η δυνατότητα μετάθεσης ή απόσπασης αστυνομικών υπαλλήλων.

Ωστόσο, ίσως η σημαντικότερη και πλέον φιλοκοινωνική πρόβλεψη αφορά την επέκταση μάλλον του θεσμού της Νομικής Βοήθειας στις περιπτώσεις συναινετικών διαζυγίων ενώπιον συμβολαιογράφου.

Επίσης, καλύπτονται πάγια αιτήματα των δικηγορικών συλλόγων της χώρας για την έκδοση των παραστατικών και την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών στις περιπτώσεις παροχής νομικής βοήθειας. Είναι ενδεικτικά άλλωστε τα λόγια του προέδρου της ολομέλειας των δικηγορικών συλλόγων και προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών ότι το παρόν νομοσχέδιο μεταφέρει τον χρόνο έκδοσης του ΑΠΥ όχι στον χρόνο διενέργειας δικαστικής πράξης, αλλά στον χρόνο πληρωμής της απαίτησης, οπότε δεν χρειάζεται πλέον ο δικηγόρος να προχρηματοδοτεί από την τσέπη του την υπόθεση. Επιλύεται με αυτόν τον τρόπο μία στρέβλωση η οποία ταλαιπωρούσε χιλιάδες δικηγόρους.

Παράλληλα, κατοχυρώνεται η οικονομική και διοικητική ανεξαρτησία των δικηγορικών συλλόγων, πρόβλεψη η οποία ενισχύει φορείς με παραδοσιακή αναφορά στη δημοκρατία και στην προάσπιση των θεσμών.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στην τροποποίηση του άρθρου 417 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και στην ενεργοποίηση της αυτόφωρης διαδικασίας στα αδικήματα της εξύβρισης, της δυ-

σφήμησης και της συκοφαντικής δυσφήμησης.

Η τροποποίηση προφανώς αφορά όλους τους πολίτες, αλλά, ως γνωστό, αποτελούσε ένα πάγιο αίτημα της ΕΣΗΕΑ, καθώς δεκάδες δημοσιογράφοι έπεσαν θύματα μίας βιομηχανίας μηνύσεων τα προηγούμενα χρόνια, οι οποίες μάλιστα πολλές φορές καταθέτονταν Παρασκευή βράδυ, ούτως ώστε ο δημοσιογράφος να κρατηθεί τρεις ημέρες και με αυτόν τον τρόπο να αυτοπεριοριστεί και να τον νουθετήσουν κάποιοι. Επρόκειτο καθαρά για καταστρατήγηση της ελευθερίας του Τύπου χωρίς τούτο να σημαίνει ότι πλέον οδηγούμαστε στην πλήρη ασυδοσία. Έλεγχος θα συνεχίσει να υπάρχει, αλλά όχι με αυτόφωρες διαδικασίες οι οποίες πολλές φορές κινούνται εν αδίκω.

Τέλος, αναφορικά με το Κεφάλαιο ΣΤ' αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες για τη βελτίωση πτυχών της σωφρονιστικής πολιτικής της χώρας. Οι κατάδικοι οι οποίοι παρέχουν κοινωφελή εργασία ως εναλλακτικό τρόπο έκτισης της ποινής τους θα διαθέτουν πλέον ασφαλιστική κάλυψη για τις περιπτώσεις ατυχημάτων.

Επιπροσθέτως, η φιλοσοφία στην εξίσωση ημερών εργασίας και ημερών ποινής ενοποιείται, καθόσον αυτήν τη στιγμή παρατηρείται το παράδοξο κάθε αγροτική φυλακή της χώρας να έχει ένα δικό της σύστημα μέτρησης. Ήρθε η ώρα αυτό να αλλάξει και θεωρώ ότι αποτελεί μία ακόμη θεμιτή ρύθμιση.

Τέλος, λαμβάνεται πρωτοβουλία και για τις ιατροδικαστικές υπηρεσίες, με το επικουρικό προσωπικό του Εθνικού Συστήματος Υγείας να δύνανται πλέον να παράσχει τις υπηρεσίες του επικουρικά. Διαχειριζόμενα έτσι κενά και ελλείψεις οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα να πραγματοποιούνται μετακινήσεις από πόλη σε πόλη και να παρουσιάζονται σημαντικές δυσλειτουργίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα έχει αφήσει πίσω της μια δύσκολη ιστορική περίοδο και πλέον κοιτά μπροστά προχωρώντας στην υλοποίηση αναγκαίων μεταρρυθμίσεων. Η δημοσιονομική προσαρμογή των προηγούμενων ετών οφείλει να δώσει τη θέση της στη θεσμική προσαρμογή με τις επιταγές της ισότητας, της ισονομίας και της ισοπολιτείας μέσω και του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Σε αυτήν την πορεία η διαφύλαξη του ρόλου της δικαιοσύνης ως προστάτιδα των φτωχών και αδυνάμων συνιστά προϋπόθεση δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να κάνω μία ερώτηση: Θα έχω τη δυνατότητα να τοποθετηθώ και επί της αρχής και με κάποια σχόλια πάνω σε άρθρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είπαμε ότι πάει «πακέτο». Η συζήτηση γίνεται επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών. Και επειδή βλέπω ότι και ο χρόνος επαρκεί, αλλά και δεν βλέπω να γράφονται πολλοί συνάδελφοι, θα έχετε οι εισηγητές και μία μικρή δευτερολογία, εάν το επιθυμείτε, προς το τέλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα το ήθελα, κύριε Πρόεδρε, μόνο και μόνο για τις τροπολογίες. Τα άλλα θα τα καλύψω τώρα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δικήν εισαγωγής, χθες ο κ. Πολάκης ηχογράφησε τηλεφωνική συνομιλία του με τον κεντρικό τραπεζίτη της χώρας χωρίς τη συναίνεση του κεντρικού τραπεζίτη της χώρας και κατόπιν τη δημοσιοποίησε. Κατά το άρθρο 370Α του Ποινικού Κώδικα διέπραξε κακούργημα πράξη, η οποία, βέβαια, δεν καλύπτεται από καμία βουλευτική ασυλία, δεδομένου ότι δεν υπάρχει βουλευτική ασυλία στα επ' αυτοφώρω τελούμενα εγκλήματα και επίσης, διότι η μάλλον ομολογημένη πράξη, για την οποία κάνει ο ίδιος λόγο, προφανώς συνιστά, όπως καταλαβαίνετε, ότι τελήστηκε στα πλαίσια ή περίπου γύρω από το πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων του.

Δεν επιλήφθηκε κανείς. Δεν συγκινήθηκε καμία εισαγγελική

αρχή της χώρας, κανείς δεν έκρινε επιβεβλημένο να κάνει κάτι. Η δικαιοσύνη παρακολουθεί αμήχανη ή αμέριμνη, πάντως παρακολουθεί. Και φυσικά καμμία αντίδραση και από την Κυβέρνηση που ταυτίζεται, προφανώς, και καλύπτει πλήρως τις πράξεις του εκλεκτού στελέχους της.

Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά το άρθρο 370Α του Ποινικού Κώδικα για να δείτε σε τι ακριβώς συνίσταται αυτή η πράξη και ποιες οι έννομες συνέπειες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ως προς το νομοσχέδιο: Το νομοσχέδιο που συζητάμε, όπως όλα περίπου τα νομοσχέδια του Υπουργείου Δικαιοσύνης, είναι σχετικά μεγάλο, αρκετά έως πολύ τεχνικό και διέπεται, κυρίως, από δύο άξονες.

Ο πρώτος άξονας έχει να κάνει με την ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο τεσσάρων νομοθετικών κειμένων, την Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμ. 16, Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, δηλαδή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το κεφάλαιο Α', τα τέσσερα πρώτα άρθρα.

Δεύτερον, την ενσωμάτωση μιας οδηγίας, της 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την ενίσχυση του τεκμηρίου αθωότητας, το πιο ενδιαφέρον ίσως από πλευράς ανάπτυξης νομικής συζήτησης κομμάτι του νομοσχεδίου, το Κεφάλαιο Β', άρθρα 5 έως 10.

Τρίτον, τη συμμόρφωση της εθνικής νομοθεσίας με απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, Κεφάλαιο Γ', άρθρα 11 έως 15 και τέταρτον, την εφαρμογή διατάξεων του Κανονισμού Ευρωπαϊκής Ένωσης 2017/1939 και του Συμβουλίου σχετικά με την ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, στο πλαίσιο των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης της Λισαβόνας, που κάνουν λόγο για τη συνεργασία κρατών-μελών σε ποινικές υποθέσεις, τη δημιουργία και τη λειτουργία της Eurojust, την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και διαταγών, τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας για την καταπολέμηση εγκλημάτων που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι το Κεφάλαιο Δ', άρθρα 16 έως 21.

Ο δεύτερος άξονας τώρα έχει να κάνει με την εισαγωγή πολλών διάσπαρτων και διαφόρων μεταξύ τους, ρυθμιζόντων διαφορετικά αντικείμενα, διατάξεων σχετικά με τη λειτουργία της δικαιοσύνης και του σωφρονιστικού συστήματος.

Το πρώτο κεφάλαιο του δεύτερου άξονα περί αποτελεσματικότητας της δικαιοσύνης είναι το Κεφάλαιο Ε', άρθρα 22 έως 35 και το δεύτερο κεφάλαιο του δεύτερου άξονα σχετικά με το σωφρονιστικό σύστημα καλύπτει το Κεφάλαιο ΣΤ' του νομοσχεδίου, άρθρα 36 έως 39.

Κοιτάτε, το πρώτο σχόλιο είναι ότι -το έχουμε πει και άλλες φορές- υπάρχει ένα πρόβλημα σχετικά με τη δομή, αλλά περισσότερο έχει να κάνει με την ποιότητα του νομοθετικού έργου και της νομοθετικής διαδικασίας.

Θεωρούμε -και το έχουμε ξαναπει- ότι ο συνδυασμός εισαγωγής προς ψήφιση, προς κύρωση στο ημεδαπό δίκαιο σημαντικών κειμένων της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, οδηγιών, Κανονισμών, αποφάσεων-πλαίσιο και συμβάσεων σε σχέση με την παράλληλη εισαγωγή προς ψήφιση πολλών, διάφορων μεταξύ τους, διατάξεων περί τη λειτουργία της δικαιοσύνης δημιουργεί πρόβλημα.

Κατ' αρχάς, δημιουργεί μία δυσχέρεια σε επί της αρχής διατύπωση θέσης και ψήφου όσον αφορά τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Εμείς θα μπορούσαμε να ψηφίσουμε, να είμαστε θετικοί απέναντι στην υπερψήφιση ενός ευρωπαϊκού κειμένου, καθώς πάγια τακτική της Νέας Δημοκρατίας είναι αυτή, αλλά δεν μπορούμε να το κάνουμε, διότι διαφωνούμε σε κάποια σημεία του περιεχομένου. Δηλαδή, συμβαίνει είτε να συμφωνούμε με το ένα κείμενο και να έχουμε κάποιες ενστάσεις ως προς το άλλο είτε να διαφωνούμε ως προς το περιεχόμενο αρκετών από τις διασπαρτές διατάξεις περί της λειτουργίας της δικαιοσύνης.

Το ίδιο είχε γίνει και κατά την εισαγωγή προς κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης για την καταπολέμηση της βίας

κατά των γυναικών. Ήρθε από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης προς ψήφιση μαζί με πανσπερμία άλλων διατάξεων και αυτός ο συνδυασμός των δυο κατηγοριών νομοθετικών διατάξεων, δηλαδή ευρωπαϊκό κείμενο αφενός και άλλες διατάξεις από την άλλη, καθόρισε και την τελική μας αρνητική στάση.

Ας μπορούμε, όμως, στην ουσία και ας πούμε δυο λόγια για το βασικό, εάν θέλετε, νομοθετικό κείμενο και το πιο ενδιαφέρον από πλευράς νομικής ανάλυσης, αυτό για την ενίσχυση του τεκμηρίου αθωότητας και τη σχετική οδηγία που το εισάγει.

Θέλω να θυμίσω ότι το τεκμήριο αθωότητας εισήχθη με ρητή διάταξη στο επαναστατικό Σύνταγμα της Τροϊζήνας. Αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει καμιά συνταγματική πρόβλεψη ή πρόβλεψη του κοινού νομοθέτη στο ημεδαπό Δίκαιο περί του τεκμηρίου αθωότητας. Αυτό είναι αρκετά ενδιαφέρον στοιχείο. Τότε, μετά τον αγό της Επανάστασης, είχαν προβλέψει οι νομοθέτες, αλλά αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει κάτι πιο συγκεκριμένο. Έχει ρητή αναγνώριση από ευρωπαϊκά συντάγματα, όπως της Ιταλίας, της Πορτογαλίας και της Κύπρου και φυσικά ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Το τεκμήριο της αθωότητας δεν έχει σχέση με την ύπαρξη ή μη στοιχείων σε βάρος του κατηγορούμενου, αλλά προστατεύει απόλυτα τον κατηγορούμενο μέχρι να αναγνωριστεί αμετακλήτως η ενοχή του. Επομένως, μέχρι να καταδικαστεί κάποιος, μέχρι να αποδειχθεί η ενοχή κάποιου, αυτός τεκμαίρεται αθώος. Αυτή είναι η ουσία στη διατύπωση του τεκμηρίου.

Εδώ θεσμοθετείται η υποχρέωση κάθε Έλληνα κρατικού αξιωματούχου να σέβεται το τεκμήριο αθωότητας και επομένως να υποχρεούται να μην προβαίνει σε δημόσιες αξιολογικές δηλώσεις σχετικά με εν εξελίξει ποινικές υποθέσεις.

Θα είχαν πολλά να διδαχθούν αρκετά μέλη της Κυβέρνησης από την ενίσχυση και την εφαρμογή αυτής της οδηγίας περί του τεκμηρίου αθωότητας. Θα πρέπει να υποστούν εντατικά φροντιστήρια -είχα πει και στην επιτροπή- από την ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, διότι εσχάτως οι παραβάτες δεν είναι τόσο οι δικαστές, που κάνουν κάποια αξιολογική χρήση σε εν εξελίξει ποινική υπόθεση, αλλά κυβερνητικοί παράγοντες παντού. Θυμίζω την υπόθεση Ριχάρδου, όπου εδώ αποφάνθηκε ο Πρωθυπουργός από το Βήματος της Ολομέλειας της Βουλής -παρακαλώ!- αλλά και τις δηλώσεις της μισής κυριολεκτικά Κυβέρνησης, σχετικά με την υπόθεση «NOVARTIS». Άρα, η προσβολή του τεκμηρίου αθωότητας ισοδυναμεί με κυβερνητική απόπειρα χειραγώγησης των ποινικών δικαστών.

Οι διατάξεις που προκάλεσαν την περισσότερη συζήτηση στις Επιτροπές ήταν δύο. Αυτή του άρθρου 7, σχετικά με το δικαίωμα άσκησης αγωγής αποζημίωσης αυτού που αισθάνεται ότι προσβάλλεται το τεκμήριο αθωότητός του και οι διατάξεις του άρθρου 8 σχετικά με το βάρος της απόδειξης.

Κοιτάζετε, έχει κριθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ότι η καταβολή αποζημίωσης δεν συνιστά επαρκές μέσο θεραπείας στα θύματα προσβολής του τεκμηρίου αθωότητάς τους. Είναι η υπόθεση Costa κατά της Ελλάδος.

Επίσης, μπορούμε να πούμε ότι η διαδικασία αγωγής αποζημίωσης στα ελληνικά πολιτικά δικαστήρια, που προβλέπει το άρθρο 7, αφενός θα αποβεί χρονοβόρα και αφετέρου εισάγεται με τα άρθρα 105 και 106 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα και επομένως, τελικά θα αποζημιώσει το κράτος και όχι ο υπαίτιος προσβολής του τεκμηρίου αθωότητας αξιωματούχος. Είναι άλλη μία στρέβλωση. Εάν ακολουθείτο το 57 του Αστικού Κώδικα σχετικά με την προσβολή της προσωπικότητας, τότε ο υπαίτιος ή μάλλον ο υπόχρεος καταβολής αποζημίωσης θα ήταν ακριβώς αυτός ο αξιωματούχος που με δηλώσεις του έχει προσβάλει το τεκμήριο αθωότητάς του θιγομένου. Είναι διαφορετικό αυτό, ενώ ο τρόπος που εισάγεται η αγωγή αποζημίωσης τελικά δυσχεραίνει την απευθείας προσφυγή του θιγομένου στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Με τον ν.3904/2010 η ελληνική έννομη τάξη έχει προστατεύσει το τεκμήριο αθωότητας σε συγκεκριμένο άρθρο, δια του οποίου τροποποιείται το άρθρο 171 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

περί ακυρότητας της διαδικασίας, έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνεται στους λόγους ακυρότητας και η άσκηση δικαιωμάτων που παρέχονται στον κατηγορούμενο και από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το Διεθνές Σύμφωνο για Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, ήτοι οι διατάξεις που έχουν να κάνουν με το τεκμήριο αθωότητας.

Δοθέντος ότι η πραγματική αποκατάσταση είναι η απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας, υπάρχει και η άποψη, η πρόταση να ενταχθεί ρητώς η προσβολή του τεκμηρίου αθωότητας από πολιτικά πρόσωπα στους λόγους ακυρότητας της ποινικής διαδικασίας. Είναι το άρθρο 171, παράγραφος 1δ του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Άλλως, σε διαφορετική περίπτωση, αν δεν συμβεί αυτό, η προστασία του τεκμηρίου αθωότητας, τελικά, είναι ατελής και ελλειμματική και θα προκύψουν ξανά κυβερνητικοί αξιωματούχοι, οι οποίοι για τον σκοπό της αποκομιδής πολιτικών εντυπώσεων, στο πλαίσιο του πολιτικού παιχνιδιού με αθέμιτους -θα έλεγα- όρους θα προβαίνουν σε αξιολογικές κρίσεις, στοχοποιώντας πολιτικούς αντιπάλους, προσβάλλοντας κατάφωρα και βάναισα αυτό ακριβώς το τεκμήριο αθωότητας που έρχεται να ενισχύσει αυτή η οδηγία.

Όσον αφορά το άρθρο 8, για το βάρος της απόδειξης, κατ' αρχάς, έχουμε πει ότι στο ποινικό μας σύστημα δεν υπάρχει βάρος απόδειξης σε έναν από τους δύο παράγοντες της δίκης. Δεν είναι οι διάδικοι της πολιτικής δίκης, εδώ, στα ποινικά δικαστήρια.

Ο Εκπρόσωπος της Ένωσης Εισαγγελέων εξέφρασε σε αυτό το σημείο τον προβληματισμό του. Είπε συγκεκριμένα ότι μπορούν να ανοίξουν οι ασκοί του Αϊδίου από αυτή τη διάταξη, όπου ο κατηγορούμενος δεν υποχρεούται να αποδείξει πραγματικά περιστατικά που επικαλείται, αλλά η υποχρέωση αυτή εμπίπτει στο δικαστήριο ή την εισαγγελική αρχή. Αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε περιπτώσεις αναβολών σε δίκες για την προσκόμιση ισχυρότερων αποδείξεων -αναβολή κρείσσονες, όπως λέμε- όσοι ασχολούμαστε περί την ποινική δικαιοσύνη- ακόμα και σε λόγο αναίρεσης δικαστικών αποφάσεων αν δεν συντρέχει αυτή η προϋπόθεση που σας είπα.

Ανέφερα το παράδειγμα, κάποιος να επικαλεστεί στο δικαστήριο ότι δεν χρωστάει για αυτό, το οποίο κατηγορείται, ότι έχει εξοφλήσει πριν από δέκα μέρες, παρ' ότι στα αποδεικτικά στοιχεία της δικογραφίας υπάρχει την ίδια στιγμή η σχετική βεβαίωση οφειλής ή της εξόφλησης μερικής, εν πάση περίπτωση, του υπόλοιπου χρέους από το παραστατικό της ΔΟΥ. Το δικαστήριο οφείλει να λάβει τοις μετρητοίς τον πραγματικό ισχυρισμό του κατηγορουμένου ότι δεν χρωστάει. Και παρά το γεγονός ότι υπάρχει ένα δημόσιο έγγραφο με όλη την αποδεικτική ισχύ που αυτό συνεπάγεται, να αναγκαστεί, να αναγκαστεί, να αναγκαστεί να ερευνήσει ο εισαγγελέας αν ευσταθούν οι ισχυρισμοί του κατηγορουμένου. Αυτό θα οδηγήσει σε μία στρέβλωση, σε μία παρελκυστική τακτική που θα δυσχεραίνει ακόμα περισσότερο την ομαλή εκτέλεση της ομαλής εξέλιξη, την ταχύτατη διεκπεραίωση της ποινικής δίκης. Αυτή είναι η στρεβλή εφαρμογή των διατάξεων που ενισχύουν το τεκμήριο αθωότητας.

Σταχυολογώ κάποιες άλλες διατάξεις, διότι ο χρόνος πιέζει, στις οποίες εντοπίσαμε κάποια προβλήματα.

Έρχομαι στο Κεφάλαιο Δ', αναφορικά με την εφαρμογή διατάξεων κανονισμού και σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Στο άρθρο 18 αναφέρονται τα προσόντα για την επιλογή υποψηφίου για θέση του Έλληνα Ευρωπαίου Εισαγγελέα. Εδώ, θίξαμε στην επιτροπή το ζήτημα του περιορισμού της δεξαμενής των υποψηφίων με υπόνοιες για εξαιρετικό περιορισμό, έτσι ώστε να υπάρχουν κάπως φωτογραφικές διατάξεις που θα περιγράφουν το πρόσωπο που ικανοποιεί αυτά τα προσόντα που βάζει το κείμενο, ειδικά την πρόβλεψη για προϋπηρεσία σε ΜΕΑ, OLAF και Eurojust, σε αυτές τις διεθνείς υπηρεσίες. Βέβαια, καλό είναι να υπάρχουν αυτά τα προσόντα και αναμφισβήτητα ο αιτών, εν πάση περιπτώσει, θα έπρεπε να τα διαθέτει. Θεωρούμε, όμως, ότι αυτός ο υπερβολικός περιορισμός δημιουργεί κάποιες υπόνοιες.

Επίσης, επαναλαμβάνω τον προβληματισμό που εκφράστηκε από την Ένωση Δικαστών για τον αποκλεισμό δικαστικών λειτουργιών από την επιλογή του υποψηφίου για τη θέση του Έλ-

ληνα Ευρωπαίου Εισαγγελέα. Μόνο κάποιος εισαγγελέας μπορεί να είναι υποψήφιος. Αυτό είναι κάπως προβληματικό.

Από εκεί και πέρα, δεδομένου ότι υπάρχουν αρκετές διατάξεις, θα εστιάσω σε κάποιες διατάξεις, ειδικά όσον αφορά την απονομή της δικαιοσύνης.

Έρχομαι στο άρθρο 28 για την παροχή νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος. Το πρώτο σχόλιο είναι ότι οι αιτήσεις για παροχή νομικής βοήθειας έχουν εκτοξευθεί το τελευταίο διάστημα. Είχαμε πεντακόσιες πενήντα μία αιτήσεις το 2014, ενώ το 2017 είχαμε επτά χιλιάδες οκτακόσιες εβδομήντα επτά αιτήσεις.

Ο λόγος είναι ότι αφ' ενός το κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη έχει αυξηθεί και αφ' ετέρου ότι υπάρχει πολύ μεγαλύτερη, θα έλεγα, οικονομική αδυναμία του απλού πολίτη να προσφύγει στη δικαιοσύνη. Έπαιξε τον ρόλο της εδώ και η πολιτική φτωχοποίησης, η οποία εδώ έρχεται να ικανοποιηθεί, όσον αφορά το συγκεκριμένο κομμάτι της προσφυγής στη δικαιοσύνη, με ένα βοήθημα προκειμένου να καταστεί αυτή δυνατή.

Το πρόβλημα, όμως, στη νομική βοήθεια αυτήν τη στιγμή για όσους ασκούν το επάγγελμα της δικηγορίας είναι οι τεράστιες καθυστερήσεις όσον αφορά τον χρόνο εκκαθάρισης και καταβολής αποζημίωσης στους δικηγόρους. Η αιτία είναι ότι το ΤΑΧΔΙΚ, ο φορέας που διεκπεραιώνει την εκκαθάριση, ζητά συνήθως την καθαρογραμμένη απόφαση, η οποία καθυστερεί πολλές φορές ολόκληρα έτη.

Στην επιτροπή κάναμε την πρόταση να μπορεί να δοθεί μία βεβαίωση παράστασης του δικηγόρου στη δίκη από τον πρόεδρο του δικαστηρίου που δίκασε, η οποία θα αποστέλλεται πάραυτα στο ΤΑΧΔΙΚ μαζί με το σχετικό φορολογικό παραστατικό, έτσι ώστε να εκκαθαριστεί γρηγορότερα η αμοιβή του δικηγόρου και ώστε τελικά ο θεσμός να ενισχυθεί, αφού ο δικηγόρος θα έχει κίνητρο και όχι αντικίνητρο να παρέχει τη νομική βοήθεια, αλλά και ο πολίτης, κατά συνέπεια, θα έχει ευχερέστερη πρόσβαση στη δικαιοσύνη και ιδίως στην ποινική με την ιδιότητα του κατηγορουμένου. Έτσι ενισχύεται στην ουσία και το δικαίωμά του αυτό και τελικά ενισχύεται ο θεσμός.

Σχετικά με το άρθρο 30 «Διατάξεις περί Κώδικα Δικηγόρων», όπως φάνηκε στη συζήτηση, η επιβάρυνση 0,5 ευρώ ανά γραμμάτιο εκδιδόμενο φάνηκε σε πολλούς κάπως υπερβολική. Στην ουσία είναι μια ακόμα φορολογική φύσεως επιβάρυνση σε έναν κλάδο ο οποίος έχει ήδη φορολογηθεί υπερβολικά. Θυμίζω ότι μέχρι πρότινος η επιβάρυνση ήταν 5,5 ευρώ ανά δικηγόρο ετησίως και όχι 0,5 ευρώ στο εκδιδόμενο γραμμάτιο. Περιμένουμε να δούμε αν έχουμε κάποιο νέο όσον αφορά κάποια άλλη στάση που θα διατυπωθεί από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου. Καταλαβαίνουμε την ανάγκη να διατηρηθεί το portal της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων, αλλά από εκεί και πέρα θεωρούμε ότι αυτό γίνεται με αντίτιμο μία υπερβολική οικονομική επιβάρυνση του δικηγόρου.

Από εκεί και πέρα, σε σχέση με τις παραγράφους 2 και 3, τις δεχθήκαμε, δεδομένου ότι με την παράγραφο 2 του άρθρου 30 ρυθμίζεται το εργασιακό καθεστώς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παναγιωτόπουλε, να το κλείνετε σιγά σιγά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Την ανοχή σας θα ήθελα για τριάντα δευτερόλεπτα.

Και στην παράγραφο 3 για το άρθρο 96 του Κώδικα Δικηγόρων, θεωρούμε ότι το προεδρικό διάταγμα έγκρισης του οργανισμού των δικηγορικών συλλόγων παρέχει τις σχετικές εγγυήσεις διαφάνειας για την ομαλή λειτουργία των δικηγορικών συλλόγων.

Προβληματική διάταξη είναι αυτή του άρθρου 31, διότι δεν μπορεί να είναι προϊστάμενος υποθηκοφυλακείου υπάλληλος χωρίς πτυχίο Νομικής, καθώς ανοίγει έτσι ο δρόμος για την πλήρη αποδυνάμωση του θεσμού των υποθηκοφυλακείων και την απόσπαση των εργαζομένων από τη δομή και τη εποπτεία της δικαστικής εξουσίας και την περιέλευσή της σε δομές εκτελεστικής εξουσίας, σύμφωνα με την «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.». Αυτό είναι ένα μεγαλύτερο θέμα το οποίο θα κριθεί τελικά από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Ένα σχόλιο για το άρθρο 33. Κατάργηση του αυτοφώρου στα

διά του Τύπου τελούμενα εγκλήματα. Εδώ το κεντρικό ζητούμενο είναι η αποφυγή της σύλληψης και της καταταλαιπώρησης του φερόμενου ως δράστη, ενδεχομένως λόγω μίας πράξης τιμωρητικής, αντεκδίκησης αυτών που θεωρούν ότι θίγονται, υβρίζονται, συκοφαντούνται κ.λπ.. Εάν, λοιπόν, δεν αποφεύγεται η σύλληψη -που έτσι όπως παρατίθεται η διάταξη δεν συμβαίνει αυτό-, τότε με συγχωρείτε, αλλά δεν βλέπω πού είναι η βελτιωτική διάθεση του Υπουργείου, έτσι ώστε να αποφεύγεται η καταταλαιπώρηση των δημοσιογράφων, οι οποίοι φέρεται ότι έχουν διαπράξει το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης διά του Τύπου κ.λπ.. Πρέπει να σταθμιστούν τα συμφέροντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παναγιωτόπουλε, δεν μπορώ να σας αφήσω άλλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Στη δευτερολογία μου θα τοποθετηθώ για άλλα δύο άρθρα.

Συμπερασματικά, πρόκειται για ένα νομοσχέδιο με στοιχεία που είναι στη σωστή κατεύθυνση και με άλλες διατάξεις με τις οποίες διαφωνούμε. Η συμβολή μας στη συζήτηση έγινε περισσότερο προς τον σκοπό της βελτίωσης αυτών των διατάξεων, με εποικοδομητικό σκοπό, δηλαδή, και όχι με στείο αντιπολιτευτικό μένος.

Θα καταψηφίσουμε επί της αρχής, επειδή δεν συμφωνούμε και με τη δομή αυτών των νομοσχεδίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παναγιωτόπουλε, κλείστε, παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κάποια ευρωπαϊκά κείμενα, στα οποία διακείμεθα θετικά, δεν μπορούμε να τα συνδυάσουμε με τα άλλα. Θα ψηφίσουμε θετικά σε συγκεκριμένα άρθρα, σε κάποια ειδικά άρθρα του νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τους συναδέλφους σας.

Προχωράμε με τον ειδικό αγορητή από τη Δημοκρατική Συμπαραταξή κ. Θεόδωρο Παπαθεοδώρου.

Να σας ενημερώσω ότι ο κατάλογος έκλεισε. Δεν μπορεί να εγγραφεί άλλος συνάδελφος.

Ορίστε, κύριε Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναπόφευκτα, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να ξεκινήσω από το θέμα της ημέρας και δυστυχώς το θέμα της ημέρας δεν είναι το σχέδιο νόμου, το οποίο εισηγήστε. Το θέμα της ημέρας είναι η αδιανόητη για μία Κοινοβουλευτική Δημοκρατία παράνομη πράξη συναδέλφου σας να καταγράψει παρανόμως και να διακινήσει, επίσης, παρανόμως υποκλοπές τηλεφωνικές συνδιαλέξεις με τον κεντρικό τραπέζι, να τις διακινήσει στο γνωστό μέσο μαζικής ενημέρωσης του Μεγάλου Μαξίμου.

Σε ποια χώρα, κύριε Υπουργέ, θα είχε γίνει μία τέτοιου συμβολισμού και κακουργηματικού χαρακτήρα παράνομη πράξη, όπως την περιγράφει το άρθρο 370Α του Ποινικού Κώδικα, αλλά και μία πράξη άκρως αντιθεσμική για τα πολιτικά και κοινοβουλευτικά ήθη, χωρίς να έχει υπάρξει από την πλευρά σας, από την πλευρά του Υπουργού Δικαιοσύνης, οποιαδήποτε άμεση αποδοκιμασία;

Όπως και έχουμε φτάσει μεσημέρι, θα έλεγα ότι από το πρωί θα περίμενα την εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, που βρίσκεται τόσο πολύ σε εγρήγορση κάθε φορά, να είχε παρέμβει και να είχε παρέμβει ανεξάρτητα εάν ο κ. Στουρνάρας είχε μιλήσει ή όχι για βάνausη θεσμική εκτροπή και για πρωτοφανή ενέργεια.

Το ζήτημα, κύριε Υπουργέ, είναι δυστυχώς ότι με τέτοιου είδους παράνομες πράξεις, με τέτοιου είδους αντικοινοβουλευτικές συμπεριφορές μόνο σε καθεστώς Όρμπαν και Μαδούρο μπορεί να απειλείται και να εκβιάζεται ο κεντρικός τραπέζις από έναν Υπουργό, καθ' εξιν και κατά σύστημα υβριστής, που παρά τις συνεχείς κουτσαβάκικες συμπεριφορές του, τις συκοφαντικές επιθέσεις εναντίον πολιτικών του αντιπάλων, τις συκοφαντικές επιθέσεις εναντίον δημοσιογράφων, ακόμα και εναντίον νεκρών προσβάλλοντας τη μνήμη τους, όπως του αείμνηστου Βασίλη Μπετσκίνη, απολαμβάνει, κύριε Υπουργέ, συστηματικά την εύνοια της αυλής του Πρωθυπουργού, την προστασία του κομματικού μηχανισμού. Διάβασα μία ανακοίνωση εχθές του ΣΥ-

ΡΙΖΑ και ντράπηκα. Κρύβεται πίσω από την υπουργική ασυλία του κατά τα άλλα επαίσχυντου άρθρου 86 του Συντάγματος.

Θυμίζω ότι είναι ο Υπουργός: «Μόνος μου και όλοι σας». Είναι ο Υπουργός: «Σας έχω». Θυμίζω, κύριε Υπουργέ, ότι πάντα μετά από τέτοιου είδους απειλές συκοφαντικές και δυσφημίσεις προ-σέρχεται στην Επιτροπή Δεοντολογίας και αυτό το οποίο ζητάει κάθε φορά είναι να εξεταστεί εάν η περίπτωση του εμπίπτει στην ασυλία που του δίνει ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, το κατά τα άλλα επαίσχυντο άρθρο 86.

Υπάρχει και κάτι άλλο, το οποίο αφορά το Κοινοβούλιο, αφορά την Κυβέρνηση, αφορά τους Βουλευτές, αφορά τη δημοκρατία, αφορά το πώς καταλαβαίνουμε εμείς την άσκηση της πολιτικής. Παραμένει σήμερα Υπουργός ο εκφραστής των λούμπεν χαρακτηριστικών της Κυβέρνησης. Παραμένει από αυτή την Κυβέρνηση, η οποία τον επιβραβεύει και επιβραβεύει στελέχη με χυδαίο στιλ, δήθεν λαϊκό, δήθεν ανεξέλεγκτο, δήθεν με ένα θυμικό λίγο προχωρημένο, δήθεν άγαρμπο, για να συντηρούνται συνειδητά συμπεριφορές του πολιτικού τραμπουκισμού.

Εγώ πραγματικά σας λέω ότι εκ μέρους του Υπουργού Δικαιοσύνης, όχι από άλλον Υπουργό, περιμένω μία δήλωση που θα λέει ότι αποδοκιμάζει τέτοιου είδους συμπεριφορές. Από εκεί και πέρα, η δικαιοσύνη θα πρέπει να κάνει τη δουλειά της. Από εκεί και πέρα η δικαιοσύνη θα έπρεπε να είχε κάνει τη δουλειά της με την κ. Θάνου, η οποία είναι τόσο πολύ ευαίσθητη σε πάρα πολύ μεγάλη σειρά...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μισό λεπτό, κύριοι συνάδελφοι.

Είναι τόσο πολύ ευαίσθητη σε τέτοιου είδους συμπεριφορές, όταν βλέπουμε ότι πρέπει να υπάρξει εδώ μία εισαγγελική παραγγελία, για να διερευνηθεί η υπόθεση.

Εγώ βλέπω και κάτι άλλο. Ο πανικός αυτής της Κυβέρνησης είναι πλέον ανεξέλεγκτος. Έχει φτάσει σε σημεία αντικοινοβουλευτικού παροξυσμού, με πρώην Υπουργούς να αλληλομηνύονται και να χρησιμοποιούν κατηγορίες και φράσεις υποκόσμου -αυτό δεν μας ενοχλεί-, με πρώην Υπουργό να καταθέτει μήνυση και να λέει ότι εκβιάστηκε κατ' επανάληψη και με χυδαίο τρόπο από άλλον Υπουργό της Κυβέρνησης. Και δεν ήταν η οποιαδήποτε περίπτωση Υπουργών, ήταν ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας με τον Υπουργό Εξωτερικών.

Και πιστεύετε ότι όλα αυτά δεν διασύρουν διεθνώς τη χώρα; Πιστεύετε ότι αυτές οι συμπεριφορές είναι μέσα σε αυτό που ονομάζουμε «ευρωπαϊκό πολιτικό κεκτημένο»; Όχι, δεν είναι και δεν θα πρέπει να είναι και δεν θα πρέπει εμείς να ανεχτούμε να είναι.

Έχουμε και άλλους Υπουργούς που προπηλακίζουν στον δρόμο δημοσιογράφους, που διακινούν προϊόντα παράνομων τηλεφωνικών καταγραφών, αποδεικνύοντας ότι σε αυτό το κυβερνητικό σχήμα η πολιτική παρακμή και ο κοινοβουλευτικός εξευτελισμός δεν έχει πάτο. Πρόκειται για πολιτικό βούρκο. Και αν αυτόν τον πολιτικό βούρκο δεν τον βγάλουμε από την πολιτική ζωή, τότε αυτός ο οποίος επωφελείται είναι τα άκρα, είναι οι αρνητές της δημοκρατίας, είναι το αντισυστημικό, το αντικοινοβουλευτικό αίσθημα το οποίο αναπτύσσεται συνεχώς από τέτοιες συμπεριφορές, από την εντύπωση που μπορεί να έχει ο πολίτης ότι «όλοι ίδιοι είστε» και να αποστρέφει το βλέμμα του από το πολιτικό σύστημα.

Καταθέτω μια πρόταση, κύριε Υπουργέ, και, αν έχετε την καλοσύνη, να με ακούσετε. Η απάντηση εκ μέρους σας πρέπει να είναι άμεση, αλλιώς πολιτικά εγώ αυτό το οποίο καταλαβαίνω είναι ότι εμπλέκεστε -εκουσίως ή ακουσίως- στη συγκάλυψη ενός σκανδάλου που έχει όλες τις αποχρώσεις της σήψης.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ο κύριος Υπουργός είναι αρμόδιος να κάνει τέτοια πράγματα;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ακούστε με.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, ηρεμήστε.

Κύριε Παπαθεοδώρου, σας επισημαίνω ότι τον μισό χρόνο τον έχετε σπαταλήσει εκτός νομοσχεδίου. Δικαιώμά σας, βέβαια, αλλά το επισημαίνω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρό-

εδρε, για την επισήμανση. Το ξέρω. Άλλωστε, το είπα από την αρχή ότι το θέμα της ημέρας είναι άλλο.

Και λέω λοιπόν το εξής, ότι κατά την άποψή μου αν δεν αποδοκιμαστεί αυτή η συμπεριφορά, η οποία παραβιάζει κατάφωρα τους κοινοβουλευτικούς κανόνες, τους κανόνες της Κυβέρνησης, της Δημοκρατίας, τότε εμπλέκεστε -ακουσίως ή εκουσίως- σε μία συγκάλυψη ενός σκανδάλου που έχει όλες τις αποχρώσεις της σήψης των πολιτικών συμπεριφορών του ΣΥΡΙΖΑ εδώ και τέσσερα χρόνια.

Αυτά είναι επικίνδυνα πράγματα για τη δημοκρατία και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να το αντιμετωπίζει με τον παρακμιακό κυνισμό με τον οποίο συμπεριφέρεται ο κ. Τσίπρας απέναντι στο Κοινοβούλιο και στους πολίτες.

Περιμένουμε, επομένως, μια θεσμική απάντηση, μια αποδοκιμασία και από εκεί και πέρα τη δικαιοσύνη να κάνει τη δουλειά της.

Μια και ο κύριος Πρόεδρος είχε την καλοσύνη να μου επισημάνει ότι πρέπει να περάσω και στο νομοσχέδιο, το 16^ο πρωτόκολλο πράγματι αποτελεί μια αναγκαία κανονιστική προσθήκη στην ΕΣΔΑ, η οποία προέκυψε μέσα από τις σχετικές διαδικασίες διαβούλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το μέλλον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Θεσμοθετεί αυξημένο γνωμοδοτικό ρόλο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, όσον αφορά τα ζητήματα αρχής στην ερμηνεία και εφαρμογή της ΕΣΔΑ, μετά από σχετικό αίτημα εθνικού δικαστηρίου και δη ανώτατου δικαστηρίου.

Άρα αναβαθμίζει τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, καθώς διευρύνει τη γνωμοδοτική του αρμοδιότητα, ενισχύει τον διάλογο και την αλληλεπίδραση μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και διευκολύνει την εφαρμογή διατάξεων της ΕΣΔΑ από τα εθνικά δικαστήρια.

Αποσκοπεί, τέλος, στην ομοιόμορφη εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου από τα κράτη-μέλη της σύμβασης και τα εθνικά δικαστήρια μέσα από αιτιολογημένες γνωμοδοτήσεις. Υπό την έννοια αυτή, είναι μία ορθή και αναγκαία πρωτοβουλία που πρέπει να στηριχθεί κατά την άποψή μας.

Επίσης, είναι αυτονόητα αναγκαίες οι ρυθμίσεις για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στο 16^ο πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ για τον ορισμό ανωτάτων δικαστηρίων, διαδικασία αιτήματος γνωμοδότησης και ούτω καθεξής.

Στο Β' κεφάλαιο, που αφορά την ελάχιστη δικονομική προστασία στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και το τεκμήριο της αθωότητας, το ζητούμενο είναι η ενίσχυση της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και της εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών-μελών για τη διασφάλιση των δικονομικών δικαιωμάτων και εγγυήσεων στο πλαίσιο της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Αυτό το πλαίσιο, ως ελάχιστο πλαίσιο, είναι αναγκαίο για τα δικαιώματα αυτού που συλλαμβάνεται, αυτού που κρατείται με ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Ήδη, από το 2014 έχουν ψηφιστεί διατάξεις για τα δικαιώματα σε διερμηνεία και μετάφραση καθώς και για το δικαίωμα ενημέρωσης σε ποινικές υποθέσεις και ήδη από το 2007 υπάρχουν οι ρυθμίσεις για το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο και επικοινωνίας του κατηγορουμένου με τρίτα πρόσωπα.

Με την οδηγία 2016/343 έρχεται να συμπληρωθεί το παραπάνω πλαίσιο μέτρων για τη δίκαιη δίκη και τη θέσπιση κοινών εγγυήσεων για το τεκμήριο αθωότητας και την παράσταση του κατηγορουμένου σε ποινικές δίκες. Ουσιαστικά, στόχος είναι η ενσωμάτωση της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στο δίκαιο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης, διασφαλίζεται το δικαίωμα σωπής και μη αυτοενοχοποίησης, στα οποία, βέβαια, η ελληνική έννομη τάξη παρουσιάζει ανώτερο επίπεδο προστασίας σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Είναι διακηρυκτική, λοιπόν, η διατύπωση που προτείνεται με το άρθρο 9, αλλά τελικά αναγκαία στο πλαίσιο εναρμόνισης με την παραπάνω οδηγία για την ομοιόμορφη ελάχιστη δικονομική εγγύηση των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου.

Για τον λόγο αυτόν, παρά την επίσης διακηρυκτική της διά-

σταση, είναι ορθή η αναγνώριση του τεκμηρίου της αθωότητας ως δικαιώματος του κατηγορουμένου στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο άρθρο 6 του σχεδίου νόμου.

Με αφορμή την αναφορά της οδηγίας στο τι συνιστά παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητας, αξίζει να επισημανθεί η περίπτωση των δημοσίων δηλώσεων δημοσίων οργάνων ενός κράτους-μέλους. Αναρωτιόμαστε πόσες φορές έχει συντελεστεί, έχει υλοποιηθεί αυτή η παραβίαση από αξιωματούχους και από κυβερνητικά στελέχη της ελληνικής Κυβέρνησης.

Φαίνεται, επίσης, ότι είναι σωστή η ρύθμιση σχετικά με το βάρος της απόδειξης στην ποινική δίκη στο άρθρο 8, δηλαδή την επιβεβαίωση της διαχρονικής αρχής του Ελληνικού Δικαίου ότι ο κατηγορούμενος δεν οφείλει να αποδείξει την αθωότητά του, αλλά, αντιθέτως, οι εισαγγελείς και οι δικαστικές αρχές οφείλουν να ερευνούν αυτεπαγγέλτως τα στοιχεία της υπόθεσης που θεμελιώνουν την ενοχή ή κατατείνουν στην αθωότητα.

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προβληματική, κατά την άποψή μας, είναι η κατάταξη αυτής της διάταξης περί του βάρους της απόδειξης ως νέο άρθρο 117Α' στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο κεφάλαιο για την καθ' ύλην αρμοδιότητα, ενώ αφορά κατ' εξοχήν τα δικαιώματα του κατηγορουμένου ως γενική αρχή της Ποινικής Δικονομίας και έπρεπε να καταταγεί σε άλλο κεφάλαιο.

Σε σχέση τώρα με το κεφάλαιο Δ' για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία: Πρόκειται για εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας με αρμοδιότητα τη δίωξη εγκλημάτων που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο κανονισμός έχει ήδη άμεση εφαρμογή σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, κάθε κράτος-μέλος -και εκεί βρίσκεται, αν θέλετε, η παρέμβασή μας- μπορεί να ρυθμίσει τα επιμέρους ζητήματα με εθνικό νόμο. Έτσι, με τα άρθρα 16 και 18 ρυθμίζονται τα σχετικά ζητήματα με τη διαδικασία επιλογής του Ευρωπαίου εισαγγελέα εκ μέρους της Ελλάδας που θα απασχοληθεί στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και -επίσης- μετά από πρόταση τριών υποψηφιοτήτων και τις διαδικαστικές λεπτομέρειες που αναφέρει το οικείο άρθρο.

Θεωρούμε, όμως, ότι στο άρθρο 18 ο περιορισμός των υποψηφίων για τη θέση του Έλληνα Ευρωπαίου Εισαγγελέα στους εισαγγελείς πρωτοδικών και εφετών αποκλείει άλλους δικαστικούς λειτουργούς κατά τρόπο αυθαίρετο και ανατιολόγητο. Κατά την άποψή μας, θα πρέπει να ανοίγει αυτή τη διαδικασία -όπως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες- σε όλους τους δικαστικούς λειτουργούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα να σας ζητήσω δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα καταχρασώ τον χρόνο σας.

Άρθρο 22: Στο όνομα της ενίσχυσης του αυτοδιοίκητου των δικαστηρίων τροποποιείται η παράγραφος 7 του άρθρου 17 του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων που είχε εισαχθεί με τον νόμο του 2012 του ΠΑΣΟΚ, έτσι ώστε οι ολομέλειες των ανωτάτων δικαστηρίων να μπορούν μόνο να αναπέμψουν τους κανονισμούς των δικαστηρίων και εισαγγελιών και όχι να τους συμπληρώσουν ή να τους τροποποιήσουν. Αυτός ο λόγος που γίνεται η συγκεκριμένη τροποποίηση, εμένα τουλάχιστον, δεν μου δίνει καμμία πειστική απάντηση.

Αυξάνεται ο αριθμός των εισαγγελικών λειτουργιών. Βεβαίως, χρειάζεται η ενίσχυση σε ανθρώπινους πόρους, αλλά τελικά είναι ανεπαρκής. Αυτό το οποίο χρειάζεται άμεσα είναι η αναμόρφωση της ποινικής νομοθεσίας, του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Είναι σωστή τεχνική ρύθμιση για τον ορισμό υπαλλήλου για την καταχώριση αποφάσεων στο ολοκληρωμένο σύστημα. Πρέπει να σας θυμίσω ότι από την περίοδο 2011 - 2012 καρκινοβατεί ακόμα η διαδικασία -η οποία ευελπιστούμε τελικά να ξεκολλήσει κάποια στιγμή- και για την οργάνωση της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, αλλά και για τα ζητήματα της αναμόρφωσης της δικαιοσύνης.

Θέλω να τελειώσω με δύο παρατηρήσεις, οι οποίες έχουν σημασία και αφορούν την κατάργηση της αυτόφωρης διαδικασίας για τα αδικήματα εξύβρισης, δυσφήμισης και συκοφαντικής δυσφήμισης.

Πρόκειται, ουσιαστικά, για ρύθμιση που αφορά κυρίως τα διά του Τύπου τελούμενα εγκλήματα. Είμαστε παγίως θετικοί σε κάτι τέτοιο. Βέβαια, η αιτιολογική έκθεση δεν κάνει καμμία αναφορά στον Τύπο, αποσιωπώντας -άγνωστο γιατί- τις προθέσεις του νομοθέτη. Το διακύβευμα για μας είναι η ελευθερία του Τύπου και της δημοσιογραφικής ελευθερίας.

Θυμίζουμε ότι από τον περασμένο Σεπτέμβριο, του 2018, η Δημοκρατική Συμπράταξη είχε καταθέσει τροπολογία για την κατάργηση του αυτοφώρου, αλλά η Κυβέρνηση είχε τότε αρνηθεί να το συζητήσει. Ο κ. Κατρούγκαλος έλεγε ότι θα πρέπει η αλλαγή να έρθει με τον νέο Ποινικό Κώδικα. Επομένως, μιας και δεν έχουμε νέο Ποινικό Κώδικα, δεν καταλαβαίνω γιατί έρχεται σήμερα. Είναι, όμως, καλοδεχούμενη, διότι είναι αναγκαία η συγκεκριμένη διάταξη.

Τελειώνω με το Κεφάλαιο ΣΤ', που περιέχει διατάξεις για το σωφρονιστικό σύστημα και τη λειτουργία του. Προβλέπεται η επέκταση του ευεργετικού υπολογισμού των ποινών και στους εργαζόμενους στα αρτοζαχαροπλαστικά των αγροτικών φυλακών. Η ρύθμιση είναι σωστή για την ίση μεταχείριση των κρατούμενων.

Ωστόσο, εφόσον προβλέπονται σε αυτό το σχέδιο νόμου διατάξεις για τη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος, δεν μπορώ να μην αναφερθώ, κύριε Υπουργέ, στην κατάσταση που επικρατεί σήμερα στις ελληνικές φυλακές. Μέχρι και χθες συμμορίες και ομάδες τύπου μαφίας λυμαίνονταν τα σωφρονιστικά καταστήματα, σωφρονιστικοί υπάλληλοι κακοποιούνταν από κρατούμενους, πραγματοποιούνταν απαγωγές από πτέρυγα σε πτέρυγα και οι απαγωγείς ζητούσαν λύτρα από τους ίδιους και τις οικογένειές τους, που κυμαίνονταν, απ' ό,τι λένε τουλάχιστον, από πεντακόσια ευρώ έως δέκα χιλιάδες ευρώ. Ομάδες ποινικών και καταδικασθέντων για τρομοκρατία απειλούσαν και εκβίαζαν κρατούμενους με ιδιαίτερη οικονομική επιφάνεια ή πολιτικά πρόσωπα. Το γνωρίζετε αυτό.

Χθες έγινε γνωστή η συγκρότηση δικογραφίας για δράση κυκλώματος μαφίας στις φυλακές, που εκτελούσε συμβόλαιο θανάτου και έκανε διακίνηση ναρκωτικών. Εν ολίγοις, πενήντα μαφιόζοι ελέγχουν τις φυλακές και η κατάσταση έχει φτάσει, με την ανοχή ή αδράνεια της Κυβέρνησης, στο απόλυτο χάος.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ελέγχουν ή εξαρθρώνονται;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Μίλησα για τη δικογραφία η οποία σχηματίστηκε.

Κύριε Υπουργέ -μια και το θέσατε-, συναντήσατε πριν από λίγες ημέρες τους διευθυντές των φυλακών. Τι σχεδιάσατε για να αλλάξει αυτή η κατάσταση; Γιατί οπωσδήποτε η κατάσταση της λειτουργίας κυκλωμάτων μαφίας μέσα στις φυλακές, με τόσο σοβαρά ποινικά αδικήματα και τέτοιες σοβαρές ποινικές πράξεις, δεν νομίζω ότι είναι μία κατάσταση ελεγχόμενη.

Επομένως, όχι, δεν ελέγχεται και κατά καιρούς υπάρχουν συλλήψεις, τις οποίες, προφανώς, και δεν διαφεύω. Απλώς λέω ότι αυτή η κατάσταση έχει ξεφύγει. Σε πολλές φυλακές επικρατεί πλέον το απόλυτο χάος.

Όμως, θεωρώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και με αυτό κλείνετε, κύριε Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Τελευταία φράση, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ ότι, αν το Υπουργείο Δικαιοσύνης ασχολείται περισσότερο με τη μεταγωγή του κ. Κουφοντίνα σε αγροτικές φυλακές από το να αποκαταστήσει την τάξη και την ασφάλεια στις φυλακές ή με τις άδειες ορισμένων κρατούμενων, τότε καταλαβαίνουμε γιατί τα εγκλήματα τόσο βαριάς μορφής είναι καθημερινότητα στη φυλακή. Για αυτό φτάσαμε εδώ.

Με αυτές τις παρατηρήσεις, κύριε Υπουργέ, στις οποίες πραγματικά θα ήθελα μία απάντηση, θα σας έλεγα ότι εμείς δηλώνουμε «παρών» επί της αρχής και ορισμένα άρθρα -τουλάχιστον από τον κανονισμό- θα τα υπερψηφίσουμε.

Το ζήτημα είναι ότι ζητάμε και απαντήσεις στα ερωτήματα τα οποία τόσο επιτακτικά δεν θέσαμε εμείς, αλλά θέτει η επικαιρότητα σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής, ο κ. Ιωάννης Αϊβατίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω μια σύντομη αναφορά, στην αρχή, στο νομικό σύστημα που διέπει την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα παρά μόνον όσον αφορά στη στόχευσή τους. Αντιθέτως, οι κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν μια υποχρεωτικότητα, μια δεσμευτικότητα όσον αφορά στην ουσία τους.

Εμείς, ως Χρυσή Αυγή, θα καταψηφίσουμε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου συνολικά και αυτό διότι σε καμία περίπτωση δεν θέλουμε να νομιμοποιήσουμε, με μια θετική ψήφο σε κάποιο άρθρο ή με την ψήφιση «παρών», μια Κυβέρνηση η οποία είναι πραγματικά αλλόκοτη, η οποία έχει αποκτήσει μια τεχνητή πλειοψηφία και το πιο σημαντικό και με τις πλέον δυσάρεστες και δυσμενείς επιπτώσεις για την πατρίδα μας, έχει εκχωρήσει το ιερό όνομα της Μακεδονίας στους Σκοπιανούς.

Σε καμία περίπτωση, δηλαδή, δεν μπορούμε να υιοθετήσουμε για ένα σχέδιο νόμου μια θετική άποψη ή μια θετική άποψη επί άρθρων και να συνταχούμε, εμμέσως πλην σαφώς, με μια Κυβέρνηση η οποία έχει εκχωρήσει, επαναλαμβάνω, το ιερό όνομα της Μακεδονίας.

Τόσο οι οδηγίες όσο και οι κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά στην εναρμόισή τους με το Εθνικό μας Δίκαιο, είναι μια άλλη μορφή εκχώρησης εθνικής κυριαρχίας. Η Χρυσή Αυγή είναι αντίθετη στην εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας σε οιαδήποτε μορφή και οποιοδήποτε επίπεδο.

Στο κεφάλαιο Α' του σχεδίου νόμου γίνεται μια κύρωση του με αριθμό 16 πρωτοκόλλου της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και προβλέπεται σε αυτό το Ανώτατο Ελληνικό Δικαστήριο να υποβάλλει αίτηση για γνωμοδότηση προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Η γνωμοδότηση αυτή δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα, δηλαδή υπάρχει ένας προαιρετικός χαρακτήρας όσον αφορά στη γνωμοδοτική διαδικασία. Δεν είναι, δηλαδή, δεσμευτική για το Ελληνικό Ανώτατο Δικαστήριο και, ως εκ τούτου, η συγκεκριμένη κύρωση, κατά τη γνώμη μας, είναι άνευ ουσιαστικού αντικειμένου.

Στο Κεφάλαιο Β' υπάρχει η οδηγία 343/2016. Υπάρχουν δύο άρθρα στα οποία θα εστιάσω. Είναι το άρθρο 6, που αφορά στο τεκμήριο της αθωότητας, και το άρθρο 9, που αφορά στο δικαίωμα σιωπής και μη αυτοενοχοποίησης υπόπτων και κατηγορουμένων.

Σύμφωνα με το άρθρο 6, όταν παραβιάζεται το τεκμήριο της αθωότητας -με υπαινιγμούς ενοχής, δηλαδή- με δημόσιες δηλώσεις από δημόσιες αρχές, τότε ο θιγόμενος, ο κατηγορούμενος ή ύποπτος, έχει δικαίωμα να εγείρει αστική διεκδίκηση, αποζημίωση με αγωγή, σύμφωνα με τα άρθρα 105 και 106 του Εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα.

Ποια σημασία έχει η συγκεκριμένη διάταξη; Σαφώς και προς την κατεύθυνση αυτού που επονομάζεται «δίκαιη δίκη», «fair trial». Όμως, γνωρίζουμε όλοι ότι είναι σε εξέλιξη μια δίκη με κατηγορούμενους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής και στελέχη του κινήματος για εγκληματική οργάνωση, με χαλκευμένη κατηγορία. Και κάποιοι Βουλευτές -και όχι μόνο, και Υπουργοί- καταστρατηγούν αμέσως ή εμμέσως το τεκμήριο της αθωότητας.

Ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης δεν απαντά σε ερωτήματα που θέτουν οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής και αφορούν σε θέματα δικαιοσύνης, με το σκεπτικό ότι τηρεί ο ίδιος τη συνταγματική και κοινοβουλευτική τάξη, ενώ συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Ευθέως καταστρατηγεί το τεκμήριο της αθωότητας, διότι όχι μόνο αυτός αναφέρεται στη δήμενη τηρουμένη, μέσω της μη απαντήσεως, συνταγματική κοινοβουλευτική τάξη, αλλά και άλλοι Υπουργοί -όπως και ο παριστάμενος Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας, ο κ. Πολάκης, ο οποίος δεν απαντά σε ερωτήματα της Χρυσής Αυγής, επειδή εκκρεμεί...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Όχι, δεν απαντώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Εδώ, κύριε Πολάκη, θα με προσέξετε, γιατί σας αφορά.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Μέχρι να λήξει η δίκη, δεν απαντώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Σας αφορά.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Πάνω στην ώρα μπηκώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Πάνω στην ώρα, ακριβώς.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: ... (δεν ακούστηκε)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Ο κ. Πολάκης, λοιπόν -το λέω για τον κ. Πολάκη, ο οποίος φέρεται ότι βάλλεται πανταχόθεν και ότι τους έχει όλους, ενώ δεν τους έχει ούτε πολιτικά ούτε με άλλον τρόπο-, δεν απαντά -αλλά και ο κ. Ξανθός- σε ερωτήματα που θέτουν για θέματα υγείας οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής, παραβιάζει ευθέως το τεκμήριο της αθωότητας και θα πρέπει να αλλάξει τακτική, διότι θα ακολουθήσουμε το προς ψήφιση σχετικό άρθρο του Εισαχθέντος σήμερα σχεδίου νόμου, για αγωγές αποζημίωσης κατά τα άρθρα -επαναλαμβάνω- 105 και 106 του Εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα.

Όσον αφορά στο δικαίωμα της σιωπής και μη αυτοενοχοποίησης ενός υπόπτου ή κατηγορουμένου και το άρθρο 9, στο Β' κεφάλαιο της οδηγίας αναφέρεται πως: «Υπόπτοι και κατηγορούμενοι δεν θα πρέπει να εξαναγκάζονται να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ή έγγραφα που οδηγούν σε αυτοενοχοποίηση». Θεωρούμε ότι είναι λάθος, διότι το να αναζητήσει -κατόπιν κάποιας αιτίας υπόπτου ή κατηγορουμένου- ο δικαστής, σε οποιοδήποτε επίπεδο σχηματισμού δικανικής πεποίθησης, ένα έγγραφο δεν αποτελεί αυτό μια μεθοδολογία αυτοενοχοποίησης, αλλά μία μεθοδολογία στο πλαίσιο της αποδεικτικής διαδικασίας. Εμμέσως δε, κατά τη γνώμη μας, πλήττεται και αυτό που ονομάζεται «ηθική απόδειξη» ως αποδεικτικό μέσο.

Στο Κεφάλαιο Γ' και συγκεκριμένα στο άρθρο 15, θα πρέπει να υπάρξει μία τροποποίηση, μια προσθήκη, θα έλεγα. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, κάποιος εκζητούμενος ο οποίος έχει καταδικαστεί ερήμην σε κάποια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν του έχει επιδοθεί η καταδικαστική απόφαση είναι δυνατόν να ζητήσει αναστολή ή διακοπή της εκτέλεσης της εις βάρος του απόφασης και να αφεθεί ουσιαστικά ελεύθερος.

Πιστεύουμε ότι εγείρονται μείζονα ζητήματα δημόσιας ασφάλειας, διότι τέτοιοι καταδικασθέντες μπορεί να είναι ακόμα και τρομοκράτες, ακόμα και τρομοκράτες που αφορούν σε αυτό που ονομάζεται «ισλαμική τρομοκρατία».

Άρα, θα πρέπει να υπάρξει μία ρητή προσθήκη, ότι δεν θα πρέπει να τίθεται εν κινδύνω η δημόσια ασφάλεια, όταν εφαρμόζεται το άρθρο 15.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Αϊβατίδη, συγγνώμη για λίγα δευτερόλεπτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 7ο Γυμνάσιο Νίκαιας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ευχαριστώ, κύριε Αϊβατίδη, συνεχίστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Στο Κεφάλαιο Δ' εμπεριέχεται ο κανονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που, επαναλαμβάνω, έχει ρητή υποχρεωτικότητα για το κράτος μας ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αφορά στη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Διευκρινίζω ότι αφορά σε οικονομική ευρωπαϊκή εισαγγελία και όχι εισαγγελία κάποιας άλλης μορφής. Μάλιστα, σκοπός είναι να διασφαλιστούν τα οικονομικά συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε περίπτωση απάτης.

Είμαι βέβαιος ότι το πρώτο θέμα με το οποίο θα ασχοληθεί ο Έλληνας Ευρωπαϊκός Οικονομικός Εισαγγελέας ή θα του ζητηθεί να ερευνήσει είναι το θέμα της διασπάθισης ευρωπαϊκών κονδυλίων, περίπου 53 εκατομμυρίων ευρώ. Αναφέρεται ότι ερευνάται από τη European Anti-Fraud Agency, τη γνωστή OLAF, που είναι μία ευρωπαϊκή επιτροπή κατά της απάτης. Η έρευνα αυτή αφορά σε διασπάθιση κονδυλίων όσον αφορά στη σίτιση μεταναστών και των ελάχιστων προσφύγων που υπάρχουν στη χώρα μας.

Στο Κεφάλαιο Ε' και ειδικότερα στο άρθρο 33 προβλέπεται η μεσολάβηση του εισαγγελέα πριν από τη σύλληψη και προσαγωγή εγκαλουμένου για εξύβριση, δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση κατά άρθρο 361, 362 και 363 του Ποινικού Κώδικα. Θεωρούμε ότι αυτή η διάταξη είναι προσχηματική και δεν επιλύει το πρόβλημα. Νομίζω ότι οι κραυγαλέες περιπτώσεις είναι αυτές που αφορούν σε δημοσιογράφους. Και θέλω να τονίσω ότι με ξένισε ιδιαίτερα η άποψη της ΕΣΗΕΑ και των εκπροσώπων της, ότι ουσιαστικά θα πρέπει σε κάποιες περιπτώσεις να εφαρμόζεται το αυτόφωρο, η σύλληψη δημοσιογράφου. Προφανώς, όταν αυτοί οι δημοσιογράφοι δεν είναι αρεστοί στην ίδια την ΕΣΗΕΑ.

Τέλος, θα αναφερθώ στο άρθρο 38, το οποίο ζητούμε ως Χρυσή Αυγή να αποσυρθεί. Αφορά στις ιατροδικαστικές πράξεις. Έχοντας υπηρετήσει πολλά χρόνια στο Υπουργείο Δικαιοσύνης ως ιατροδικαστής, σε διάφορες ιατροδικαστικές υπηρεσίες, θα ήθελα να βεβαιώσω το Σώμα ότι στη συλλογή νομοθεσίας περί ιατροδικαστικών υπηρεσιών εμπεριέχεται απόσπασμα με το οποίο οι ιατροδικαστές του Υπουργείου Δικαιοσύνης, βεβαίως, είναι επίσημοι σύμβουλοι της τακτικής δικαιοσύνης. Με αυτό ακριβώς, με νόμο που σήμερα εισάγει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, υποβαθμίζεται η υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Είναι πρωτόγνωρο πραγματικά και επιφυλάσσει ισότιμο επιστημονικό και υπηρεσιακό ρόλο σε επικουρικούς επιμελητές Β' Ιατροδικαστικής, μη μόνιμους υπαλλήλους, που δεν είναι άπαξ ορκισμένοι, που έχουν ελάχιστη εμπειρία, προκειμένου να υπάρχει εξυπηρέτηση, όπως είπε ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης, των πολιτών.

Ως έγκριτοι νομικοί ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης αλλά και ο κύριος Αναπληρωτής γνωρίζουν πολύ καλά ότι σκοπός, αυτοσκοπός, θα έλεγα, για τη διενέργεια μιας ιατροδικαστικής πράξης είναι η ανακάλυψη της αληθείας και η αυξημένη εγγύηση της πραγματοποιησιμότητας, όχι η εξυπηρέτηση, η οποία βέβαια μπορεί να οδηγηθεί σε μια μακάβρια εξυπηρέτηση, σε ρουσφέτια δηλαδή, με μακάβριο χαρακτήρα. Πρέπει, λοιπόν, να αποσυρθεί αυτό. Δεν είναι δυνατόν αυτό που επονομάζεται «ισοκατανομή» να καταστεί μια ισοπέδωση των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, των εργαζομένων Ιατροδικαστικής των πανεπιστημίων, με νοσηλευτικά ιδρύματα τα οποία δεν έχουν υποδομή, διότι δεν υπάρχει ούτε ένα νοσηλευτικό ίδρυμα που να έχει κατάλληλη υποδομή. Είναι άνευ αντικειμένου η συγκεκριμένη διάταξη.

Τέλος, θα κλείσω με το εξής: Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Καλογήρου αλλά και ο κ. Πολάκης θα πρέπει εφεξής να απαντούν στα ερωτήματα που θέτουν οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής και για έναν επιπλέον λόγο, διότι δεν μπορεί κάποιος να διανοηθεί ότι ο κ. Πολάκης ή ο κ. Καλογήρου είναι πιο δημοκράτες από τον κ. Κοντονή ή τον κ. Παρασκευόπουλο, οι οποίοι απαντούν.

Κάτι τελευταίο: Ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, ο οποίος βέβαια έχει μια μερικώς αφοπλιστική ευγένεια και νομικές γνώσεις επίσης μερικώς αφοπλιστικές, δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση ως εξωκοινοβουλευτικός να επικαλείται την κοινοβουλευτική τάξη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Μανώλης Συντηχάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν περάσω στο σχέδιο νόμου, επιτρέψτε μου να εκφράσω εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας τα θερμά συλλυπητήριά μας στις οικογένειες των θυμάτων που χάθηκαν τόσο άδικα στα νερά του Γεροποτάμου στον Δήμο Φαιστού Κρήτης. Αυτό το τραγικό συμβάν, με θύματα τέσσερις ανθρώπινες ζωές, αναδεικνύει την κρατική γύμνια, την έλλειψη υποδομών και κυβερνητικού σχεδιασμού για την προστασία από τα φυσικά φαινόμενα, αναδεικνύει την περιφρονητική στάση απέναντι στην ανθρώπινη ζωή.

Πολλοί μιλάνε για την πολιτική προστασία, για την ανάγκη να παρθούν μέτρα από την Κυβέρνηση, από την τοπική, από την περιφερειακή διοίκηση. Κάνουν ανέξοδους σχεδιασμούς, αλλά επί χάρτου στην πραγματικότητα αυτά είναι για να ξεγελάσουν τον λαό, δίνοντας ψεύδους για τις λαϊκές ανάγκες.

Δυστυχώς η Κρήτη, ως αποτέλεσμα βέβαια αυτών των έντονων βροχοπτώσεων, πρέπει να κηρυχθεί σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης

και ο Νομός Χανίων και οι περιοχές του Ρεθύμνου και του Ηρακλείου. Οι Υπουργοί αρνήθηκαν δύο φορές να συζητήσουμε επίκαιρη ερώτηση γύρω απ' αυτό το ζήτημα για την κατάσταση στην Κρήτη. Ο ένας πετάει το μπαλάκι στον άλλο. Ο κ. Σπίρτζης πετάει την ευθύνη στην περιφέρεια, η περιφέρεια στον κ. Σπίρτζη, ο δήμος στην περιφέρεια, ο κ. Σπίρτζης στον κ. Χαρίτση. Δεν βρίσκει κανένας άκρη για το ποιος έχει την πρώτη και την κύρια ευθύνη. Η ευθύνη είναι αποκλειστικά στις κυβερνήσεις που διαχρονικά οδήγησαν τα πράγματα εκεί κι έτσι κατέληξαν οι ανθρωπίνες ζωές να είναι στο έλεος των καιρικών συνθηκών.

Περνώντας στο σχέδιο νόμου, θα πω ότι πρόκειται για ένα πολυσύνθετο και σπονδυλωτό σχέδιο νόμου, απ' αυτά που συνηθίζουν να εισάγουν το Υπουργείο Δικαιοσύνης και η Κυβέρνηση, δυσκολεύοντας την ουσιαστική συζήτηση και τοποθέτηση.

Πιο συγκεκριμένα, το Κεφάλαιο Α' για τα άρθρα 1 έως 4, που αφορά την κύρωση του 16ου πρωτοκόλλου στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου -εφεξής ΕΣΔΑ, για συντομία-, κατά την άποψή μας αποτελεί τη συνέχεια και κινείται στην ίδια λογική που διέπει και την κύρωση του 15ου πρωτοκόλλου, η οποία ψηφίστηκε από την ολομέλεια περίπου πριν από δύο μήνες.

Το 15ο πρωτόκολλο ήταν ένα αποτέλεσμα προσπάθειας να αμβλυνθούν τριβές που είχαν προκύψει ανάμεσα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και τις εθνικές αρχές και τα δικαστήρια, ως αποτέλεσμα συγκρούσεων στην Ευρώπη και ταλαντεύσεων που εκφράζονται και στο επίπεδο των ατομικών δικαιωμάτων. Με το σχετικό πρωτόκολλο αναγνωρίστηκε ένας σημαντικός ρόλος στα εθνικά δικαστήρια, βάσει της αρχής της επικουρικότητας, και τους δόθηκε ένα περιθώριο ελιγμών, ώστε να προσαρμόζονται με μια ευελιξία στην εφαρμογή των υποχρεώσεων από την ΕΣΔΑ.

Επιφυλάχτηκε για το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ένας πιο επιτελικός ρόλος στην ενοποίηση της σχετικής νομολογίας. Σε αυτή την κατεύθυνση, της ενίσχυσης του επιτελικού ρόλου που καλείται να διαδραματίσει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κινείται και το 16ο πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ, το οποίο και συζητούμε.

Προβληματικό σημείο του πρωτοκόλλου, κατά τη γνώμη μας, πέραν της γενικής, τουλάχιστον, επιφυλάξης μας για τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου είναι το άρθρο του 3 του πρωτοκόλλου, το οποίο παρέχει στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, στο πλαίσιο της γνωμοδοτικής διαδικασίας και στη σχετική ακροαματική διαδικασία, τη δυνατότητα, κατ' ελεύθερη κρίση του, να καλέσει στη σχετική διαδικασία για να υποβάλει εγγράφως παρατηρήσεις οποιοδήποτε άλλο, πλην του κράτους, ανώτατο δικαστήριο, του οποίου ζητεί τη γνωμοδότηση και εκφράζει την άποψή του, συμβαλλόμενο κράτος ή πρόσωπο, που δεν είναι διάδικος ή κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο, το οποίο βεβαίως μπορεί να εκφράζει σημαντικά οικονομικά, πολιτικά συμφέροντα και να επηρεάζει την κρίση του δικαστηρίου για τη γνωμοδότηση.

Το βασικό ζήτημα για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι ότι η ευρωενωσιακή αλλά και η εγχώρια νομοθεσία και άσκηση της δημόσιας εξουσίας γίνονται πιο αντιδραστικές και αυταρχικές απέναντι στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα και όσον αφορά τα ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες. Η αποτελεσματική διάξοδος δεν μπορεί να είναι η καταφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, για τον ρόλο του οποίου, όπως προαναφέραμε, έχουμε τουλάχιστον ισχυρές επιφυλάξεις, αλλά ο αγώνας των εργαζομένων και του λαού της χώρας μας, όπως και των άλλων κρατών της Ευρώπης, για την ανατροπή αυτής της νομοθεσίας και εξουσίας. Μέσα σε αυτόν τον συνολικό αγώνα θα κατακτώνται, έστω και προσωρινά, κάποια επιμέρους δικαιώματα και ελευθερίες.

Για τους παραπάνω λόγους, το ΚΚΕ ψηφίζει «παρών» στα σχετικά άρθρα 1 έως 4, όπως αντίστοιχα είχε τοποθετηθεί και για το 15ο πρωτόκολλο, το οποίο προηγήθηκε του 16ου που συζητάμε σήμερα.

Όσον αφορά το Κεφάλαιο Β', στα άρθρα 5 έως 10, που αφορούν πλευρές του τεκμηρίου αθωότητας, στην ίδια την αιτιολογική έκθεση αναφέρεται ότι στόχος της οδηγίας είναι να θεσπιστούν ελάχιστοι κοινοί κανόνες για ορισμένες πτυχές του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κα-

τηγορουμένου στη δίκη, μέσω της θέσπισης ελαχίστων κανόνων για την προστασία των οικονομικών δικαιωμάτων των υπόπτων και των κατηγορουμένων, όχι βέβαια για λόγους ευαισθησίας για τα ατομικά δικαιώματα, τα οποία, έτσι κι αλλιώς, έχουν κατακρησουργηθεί μαζί με τα κοινωνικά δικαιώματα και τους διάφορους τρομονόμους, αλλά για να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη των κρατών-μελών στα συστήματα απονομής ποινικής δικαιοσύνης των άλλων κρατών-μελών και έτσι να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις και να αρθούν τα τυχόν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών στην επικράτεια των κρατών-μελών. Με άλλα λόγια, ο λόγος καθιέρωσης της οδηγίας είναι, μέσω της διευκόλυνσης της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις, να προωθηθεί η διατήρηση και η ανάπτυξη του αντιδραστικού ενιαίου χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτά διαμορφώθηκαν με τη Συμφωνία του Τάμπερε της Φινλανδίας, στη συνέχεια με το Πρόγραμμα της Χάγης και το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης του 2010 και ειδικότερα σε ζητήματα δικαστικής συνεργασίας των κρατών-μελών σε ποινικές υποθέσεις.

Το ΚΚΕ είχε αντιδράσει και είχε αντιταχθεί σε αυτή τη διαδικασία. Είχε επισημάνει τις μεγάλες αρνητικές συνέπειες για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες, τόσο των πολιτών των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των πολιτών τρίτων χωρών, ιδίως των μεταναστών και των προσφύγων. Όλες οι αντιδραστικές νομοθετικές παρεμβάσεις σε διακρατικό και εθνικό επίπεδο επιβεβαίωσαν τη θέση του ΚΚΕ και αναφέρομαι στη Συνθήκη Σένγκεν, στην προώθηση νομοθεσίας για το αρμόδιο κράτος να εξετάσει την αίτηση ασύλου, οι τρομονόμοι, το Δουβλίνο I, το Δουβλίνο II, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και διάφορα άλλα καθώς και πρακτικές των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι κατασταλτικοί μηχανισμοί που έφτιαξαν, όπως η EUROPOL και η EUROJUST.

Πιο συγκεκριμένα για τα σχετικά άρθρα, επισημαίνουμε ως προβληματικό σημείο της οδηγίας τα άρθρα 5, 6, 7, σχετικά με την κοινή αντιμετώπιση του υπόπτου με τον κατηγορούμενο στο ζήτημα του λεγόμενου τεκμηρίου αθωότητας, ειδικότερα με την προσθήκη και του άρθρου 72Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που εισάγει το άρθρο 6. Είναι προβληματικό, διότι για τον απλό ύποπτο δεν θα έπρεπε καν να τεθεί θέμα εφαρμογής τεκμηρίου αθωότητας, αφού δεν θα έπρεπε να αντιμετωπίζεται ως εν δυνάμει κατηγορούμενος, ένας λόγος παραπάνω, όταν στην πράξη η ολοένα και πιο κατασταλτική νομοθεσία στερεί από τους πολίτες στοιχειώδεις οικονομικές εγγυήσεις, όπως για παράδειγμα τη λήψη του DNA. Στο όνομα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας παρατηρείται διεύρυνση του κύκλου των υπόπτων και αβασάνιστης μετατροπή τους σε κατηγορούμενους. Είναι νωπή ακόμα η χαρακτηριστική υπόθεση της Ηριάννας και του Περικλή.

Ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είχαμε ασκήσει έντονη κριτική στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, στον ν.3251/2004 και σας υπενθυμίζω ότι εισάγει για πρώτη φορά το καθεστώς του υπόπτου. Για παράδειγμα θα μπορούσε να πακεταριστεί και να σταλεί ένας Έλληνας σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που οι αστυνομικές αρχές θα τον θεωρούσαν ύποπτο τέλεσης κάποιου αδικήματος. Με προβληματικό επίσης τρόπο αποτυπώνεται στο άρθρο 7 η παροχή της δυνατότητας άσκησης αγωγής αποζημίωσης από τον κατηγορούμενο, εξαιτίας της προβολής του τεκμηρίου αθωότητας από δηλώσεις δημοσίων αρχών σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας πριν την έκδοση απόφασης πρώτου ή δεύτερου βαθμού, οι οποίες δηλώσεις αναφέρονται κατά τρόπον άμεσο στην εκκρεμή ποινική διαδικασία και είτε παροτρύνουν το κοινό να πιστέψει στην ενοχή του κατηγορουμένου είτε προβαίνουν σε εκτίμηση των πραγματικών περιστάσεων με την οποία προδικάζουν το αποτέλεσμα της δικαστικής κρίσης.

Η βουλευτική τροπολογία που έχει κατατεθεί με γενικό αριθμό 1956 και ειδικό 170, που αφορά την προσθήκη στο συγκεκριμένο άρθρο 7 για την παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας, εάν γίνει δεκτή, εμείς θα ψηφίσουμε «παρών». Αυτή η τροπολογία, όμως, μπορεί να έχει βάση, γι' αυτό ψηφίζουμε «παρών», αλλά ελλοχεύει κινδύνους στο πώς και από ποιους μπορεί να αξιοποιηθεί.

Κατά τη γνώμη μας το τεκμήριο αθωότητας του κατηγορουμένου πρέπει να προστατευτεί, αλλά δεν αποτελούν τα παραπάνω τον καταλληλότερο τρόπο. Πόσο αποτελεσματική προστασία του τεκμηρίου αθωότητας παρέχεται με τη ρύθμιση, όταν περιορίζεται η προσβολή του από τις δημόσιες αρχές, από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης των μεγαλοεπιχειρηματιών που διαπομπεύουν όποιον συλληφθέντα θέλουν για λόγους αύξησης της τηλεθέας, της διαφήμισης και τελικά των κερδών τους ή και για λόγους συνδέσεων με δημόσια πρόσωπα; Ποια προστασία του τεκμηρίου αθωότητας παρέχεται σε αυτή την περίπτωση; Διόλου απίθανο, όμως, η ρύθμιση να λειτουργήσει και προς την αντίθετη κατεύθυνση από την επιδιωκόμενη κατεύθυνση, δηλαδή να την αξιοποιήσουν ακόμα και καθ' ομολογία τους εγκληματίες για να επιτύχουν οικονομικό όφελος.

Από εκεί και πέρα, με τα υπόλοιπα σχετικά άρθρα του κεφαλαίου αυτού εισάγονται απλές, λογικές ρυθμίσεις, οι οποίες σχεδόν αυτονόητα έπρεπε ήδη να ισχύουν. Στα άρθρα 5, 6 και 7 λέμε «παρών» και υπερψηφίζουμε τα άρθρα 8, 9, 10. Στο τρίτο κεφάλαιο, στα άρθρα 11 έως 15 ψηφίζουμε «παρών».

Αφορά μια πλευρά του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και ειδικότερα, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση, τη θεσμοθέτηση κοινών βάσεων που θα επιτρέπουν την άρνηση αναγνώρισης αποφάσεων οι οποίες έχουν εκδοθεί σε δίκες κατά τις οποίες ο εκζητούμενος δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως.

Από μια πρώτη ματιά φαίνεται οι ρυθμίσεις να ενισχύουν τη διαφύλαξη των οικονομικών δικαιωμάτων του εκζητούμενου, ώστε να αποφευχθεί η εκτέλεση ενός ευρωπαϊκού εντάλματος σε βάρος του αναφορικά με μια απόφαση που εκδόθηκε σε δίκη χωρίς τη φυσική του παρουσία. Στην ουσία, όμως, όπως είναι διαμορφωμένες οι διατάξεις, ιδίως των άρθρων 11 και 13, αφήνονται παράθυρα ανοικτά υπό προϋποθέσεις για εκτέλεση ενός ευρωπαϊκού εντάλματος αναφορικά με απόφαση που εκδόθηκε από το εκζητούν κράτος και επιβάλλει ποινή στερητική της ελευθερίας ακόμα και αν ο εκζητούμενος καταδικάστηκε στο εκζητούν κράτος χωρίς την αυτοπροσώπη παρουσία του στο δικαστήριο.

Οι ρυθμίσεις συνολικά επιδιώκουν στην ουσία να εξασφαλίσουν κάποιες κοινές εγγυήσεις νομιμότητας, ώστε τελικά να διευκολύνεται η εκτέλεση ευρωπαϊκών εντάλμων σύλληψης και αυτό για να προωθείται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων σε επίπεδο κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο του λεγόμενου Ενιαίου Χώρου Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης.

Το ΚΚΕ είχε διαφωνήσει έντονα στη θεσμοθέτηση του ευρωπαϊκού εντάλματος το 2004 στη συζήτηση του σχετικού νομοσχεδίου. Μάλιστα, αποχώρησε τότε. Μεταξύ άλλων, είχαμε υποστηρίξει ως κόμμα:

Πρώτον, ότι με την καθιέρωση του ευρωπαϊκού εντάλματος μεταφέρεται αρμοδιότητα που ανήκει στον στενό πυρήνα του κράτους, και μάλιστα σε σχέση με τα ατομικά δικαιώματα, από το ελληνικό κράτος σε ευρωπαϊκά όργανα και άλλες χώρες.

Δεύτερον, καθιερώνεται η δυνατότητα να παραδίδονται Έλληνες πολίτες σε τρίτες χώρες, κάτι που είναι αντίθετο με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του Συντάγματος, που προβλέπει την έκδοση μόνο αλλοδαπών.

Τρίτον, κάμπτεται η αρχή του διττού αξιοποιούν από τη στιγμή που μπορεί να υποχρεωθεί η χώρα να παραδώσει Έλληνα πολίτη ή άλλο πρόσωπο σε τρίτη χώρα για ένα αδίκημα, χωρίς να προβλέπεται το σχετικό αδίκημα και στη χώρα μας.

Τέταρον, κάμπτεται η αρχή της ειδικότητας, καθώς, πέρα από το αδίκημα για το οποίο εκτελείται ένα ευρωπαϊκό ένταλμα, μπορεί να φορτωθούν στη συνέχεια στο εκζητούν κράτος και άλλες κατηγορίες σε βάση του εκδιδόμενου, ενώ διευκολύνεται και η παράδοση του εκδιδόμενου και σε τρίτες χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Σχετικά με το τέταρτο κεφάλαιο στα άρθρα 16 έως 21 που αφορούν την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, θα ήθελα να πω τα εξής. Οι διατάξεις αυτές είναι άκρως αντιδραστικές και επικίνδυνες για τις λαϊκές ελευθερίες. Το ΚΚΕ είχε αντιταχθεί έντονα στις διατάξεις αυτές, τις είχε καταγγείλει, καθώς και τη συμμετοχή της χώρας μας σε αυτόν, δηλαδή στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, με διορισμό Έλληνα Ευρωπαίου Εισαγγελέα.

Ιδιαίτερα αρνητικό και επικίνδυνο είναι το άρθρο 19 του σχεδίου νόμου που δίνει στους Ευρωπαίους εντεταλμένους εισαγγελείς τις ίδιες εξουσίες με τους εθνικούς εισαγγελείς όσον αφορά την έρευνα, τη δίωξη και την παραπομπή υποθέσεων ενώπιον της δικαιοσύνης. Αυτό το κεφάλαιο το καταψήφισουμε στο σύνολό του. Μάλιστα, ζητάμε την απόσυρσή του.

Σχετικά με το πέμπτο κεφάλαιο, άρθρα 22 και 39, που αφορούν διάφορα ζητήματα λειτουργίας της δικαιοσύνης, δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο, διότι δεν με παίρνει ο χρόνος. Απλώς να πω για το άρθρο 38...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα έχετε και δευτερολογία, κύριε Συνυψάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το άρθρο 38 –και να ολοκληρώσω με αυτό– σχετικά με τη διενέργεια ιατροδικαστικών πράξεων, θα το υπερψηφίσουμε. Για τη συγκεκριμένη ρύθμιση έχει γνωματεύσει θετικά η Εισαγγελία που Αρείου Πάγου και θετικά αντιμετωπίζει τη ρύθμιση και η Ελληνική Ιατροδικαστική Εταιρεία.

Η ρύθμιση προβλέπει οι ιατροδικαστικές πράξεις να γίνονται και στα νοσηλευτικά ιδρύματα του ΕΣΥ που διαθέτουν ιατροδικαστική και κατάλληλη εργαστηριακή υποδομή με την ίδια διαδικασία που υπάρχει και στις άλλες ιατροδικαστικές υπηρεσίες. Δηλαδή δεν θα γίνονται κατ' εξαίρεση, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα.

Επισημαίνουμε, όμως, ότι οι ιατροδικαστές που εργάζονται στα δημόσια νοσοκομεία ως επικουρικοί πρέπει να νομιμοποιηθούν άμεσα και, δεύτερον, καμία ιατροδικαστική πράξη να μην επιβαρύνει τις οικογένειες, είτε αφορά γνωματεύσεις είτε αφορά τα έξοδα της μεταφοράς, όταν αυτό απαιτείται, του εξεταζομένου.

Συνολικά, επί της αρχής, καταψήφισουμε το νομοσχέδιο, κυρίως επειδή περιλαμβάνει το τέταρτο κεφάλαιο με διατάξεις για τον αντιδραστικό και επικίνδυνο για τις λαϊκές ελευθερίες θεσμό της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία τριάντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Ζευγολατιού Κορινθίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Μια παράκληση εκ μέρους του κ. Ξυδάκη, ο οποίος πρέπει να πάει στην επιτροπή που μετέχει, να πάρει τον λόγο για δύο λεπτά, για να υπερασπιστεί μια βουλευτική τροπολογία που έχει καταθέσει.

Όποιοι θέλουν να μιλήσουν από τα κόμματα θα μιλήσουν στο τέλος, είτε στη δευτερολογία τους είτε τελειώνοντας την τοποθέτησή τους.

Ορίστε, κύριε Ξυδάκη, έχετε τον λόγο δύο λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα χρειαστώ ακριβώς δύο λεπτά. Ζητούμε από τον Υπουργό να ενσωματώσει στο σχέδιο νόμου μια προσθήκη στο άρθρο 7 για την παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας, λέγοντας ότι αν κάποιος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα από τα ελληνικά δικαστήρια και έχει διαπιστωθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ότι έχει παραβιαστεί η διαδικασία του τεκμηρίου αθωότητας, να έχει το δικαίωμα να ζητήσει χάρη, να υποβάλει αίτηση στο συμβούλιο χαρίτων και σε δεύτερο βαθμό, βεβαίως, όπως θα πάει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, για να γίνει ένας μετριασμός της ποινής και μόνο, να μην αλλάξει τίποτα από την ουσία της αμετάκλητης καταδίκης, αλλά να ζητήσει την επιείκεια του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Νομίζω ότι είναι μέσα στο πνεύμα και της οδηγίας που ενσωματώνουμε και μέσα στο πνεύμα της ελληνικής δημοκρατίας και του Συντάγματος για την απονομή χάριτος και την αίτηση αυτή. Έχουμε εδώ έγκριτους νομικούς που στελεχώνουν τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες, έχουν ενημερωθεί πάνω-κάτω, τα ξέρουν όλα και θα τοποθετηθούν.

Αυτό είναι και ζητώ την κατανόηση του Σώματος και του Υπουργού γι' αυτή τη μικρή τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, όταν λάβει τον λόγο ο Υπουργός, θα τοποθετηθεί.

Επειδή ο κ. Πολακής τελείωσε από την επιτροπή που είχε νομοσχέδιο και πρέπει να πάει στο Υπουργείο, θα του δώσω τον λόγο για πέντε λεπτά, πρώτον, για να παρουσιάσει την τροπολογία που έχει σαν Υπουργείο Υγείας και, δεύτερον, μου είπε ότι θεώρησε ότι αυτά που ειπώθηκαν, κυρίως από τον κ. Παπαθεοδώρου, είναι προσωπική επίθεση και θέλει να απαντήσει.

Κύριε Πολάκη, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά. Ξεκινήστε με την τροπολογία.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι η τροπολογία που έχουμε καταθέσει στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης με γενικό αριθμό 1954 και ειδικό 168, η οποία παρατείνει τη θητεία του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας για τρεις μήνες.

Ο λόγος που γίνεται αυτό είναι γιατί στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας, του οποίου η συζήτηση ήδη ξεκίνησε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, προβλέπεται νομοθετική ρύθμιση που αλλάζει τη σύνθεση του οργάνου. Γι' αυτόν τον λόγο, για να μην προχωρήσουμε σε δύο διορισμούς, παρατείνουμε τη θητεία του υπάρχοντος Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας για τρεις μήνες και με το νέο νομοσχέδιο και τη νέα σύνθεση θα προχωρήσουμε πριν τη λήξη των τριών μηνών στην ανασυγκρότησή του. Αυτή είναι η τροπολογία.

Τώρα, επειδή εδώ και τρεις-τέσσερις μέρες έχει εξαπολυθεί μια τεράστια επιχείρηση δολοφονίας του χαρακτήρα μου για άλλη μια φορά, νιώθω την υποχρέωση να απαντήσω. Απάντηση πριν και με μία ανακοίνωση. Κοιτάξε ποια είναι η μεγάλη εικόνα. Βγαίνει ο Τσουκάτος στο δικαστήριο και λέει ότι το 2000 το ΠΑΣΟΚ πήρε 16 δισεκατομμύρια δραχμές από εταιρείες, που κρατούν την ανωνυμία τους βέβαια, οι οποίες και σήμερα χρηματοδοτούν πολιτικά κόμματα, για να κάνει εκλογές το 2000.

Βγαίνει στην επιφάνεια ότι το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ», αυτή η ανεξάρτητη εφημερίδα, πέρα από τα δάνεια 33 εκατομμυρίων ευρώ που έχει, το χρηματοδότησε –λέει– ένας εφοπλιστής, μέσω μπροστινών του, και με καταθέσεις στην Ελβετία με 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εκατομμύρια.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Εκατομμύρια ευρώ! Ξέρετε να μετράτε καλά, κύριε Γεωργιάδη, τα εκατομμύρια από τα δισεκατομμύρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι διάλογο, κύριοι συνάδελφοι!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε. Ο κύριος πετάχτηκε!

Βγαίνει ότι ο ίδιος εφοπλιστής έχει χρηματοδοτήσει την εταιρεία της κ. Μαρέβα Γκραμπόφσκ-Μητσότακη με 800.000 ευρώ. Και ποιο είναι το θέμα των ημερών, διότι όλα αυτά έγιναν μονόστηλα; Είναι ότι εγώ πήρα δάνειο 100.000 ευρώ για το οποίο ξεκίνησε ένα σπέκουλο.

Κατ' αρχάς, μια υποσημείωση μόνο, γιατί εγώ είμαι διάφανος: Πού είναι όλοι αυτοί οι υπερασπιστές των προσωπικών δικαιωμάτων; Πού είναι όλοι αυτοί που ριγεί το φρύδι τους και το δέρμα τους όταν αποκαλύπτονται προσωπικά στοιχεία; Πού είναι όλοι αυτοί να υπερασπίσουν την κατακρεούργηση εμού –και δεν είναι μόνο το «εμένα», εγώ είμαι μπροστά και τα σηκώνω–, της οικογένειάς μου, με αυτό που έχει γίνει; Κλείνει η παρένθεση. Δεν με νοιάζει αυτό!

Το θέμα είναι αυτό: Βγαίνει μια διαρροή, η οποία λέει ότι «πήρε παράνομο δάνειο». Βγαίνει η τράπεζα και λέει «όχι, είναι νόμιμο το δάνειο, τα πάντα» και την ίδια στιγμή βγαίνει ο κ. Στουρνάρας, λίγο μετά –αυτό έγινε χθες, γιατί έχει σημασία και η χρονική σειρά–, ενώ βγαίνει δελτίο Τύπου από την Τράπεζα Αττικής που απαντά σε όλους αυτούς με τα πρωινάδικα, με τις εκπομπές –Προτοσόλτε, Παπαπαναγιώτου και όλοι αυτοί που ταΐζονταν και παλιότερα από το ΚΕΕΛΠΝΟ, όλο το σύστημα αυτό των ΜΜΕ– βγαίνει διαρροή της Τράπεζας της Ελλάδος ότι συγκάλωσε για να ελέγξει το νόμιμο ή όχι του δανείου.

Βεβαίως, πήρα τηλέφωνο το κ. Στουρνάρα, σαφώς και τον πήρα. Και του το είπα και επιβεβαιώων πλήρως τη συνομιλία που διαμείφθηκε και δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της εφημερίδας «DOCUMENTO».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Βγαίνει να διαψεύσει το περιεχόμενο της συνομιλίας, για να μιλήσουμε πολιτικά; Υπάρχει καμμία διάψευση του περιεχομένου της συνομιλίας, που λέω ότι πολύ καλά κάνετε, κύριε Στουρνάρα, αυτό είστε, ο αρχιτραπέζιτης της χώρας και πρέπει να ελέγξετε και τα δημόσια πρόσωπα εάν το πήραν νόμιμα ή όχι το δάνειο. Πολύ καλά κάνετε, αλλά από τη στιγμή που δείξατε τέτοια ευαισθησία και λειτουργείτε με τέτοια ανεξάρτητη θεσμική ακεραιότητα, για δείτε λίγο και μια σειρά από άλλα δάνεια για τα οποία δεν έχετε κάνει απολύτως τίποτα και ούτε μονοστηλάκι, πουθενά.

Ποια είναι αυτά τα δάνεια; Είναι 33.000.000 ευρώ της εφημερίδας «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ», που πρέπει να είναι απαιτητά από την Τράπεζα Πειραιώς εδώ και ένα χρόνο. Και τι γίνεται; Εκεί δεν τον ενδιαφέρει η κεφαλαιακή επάρκεια της τράπεζας που της βαράει πιστόλι ένα μεγάλο ΜΜΕ; Δεν ενδιαφέρουν αυτόν τον ανεξάρτητο τραπέζιτη τα δάνεια άλλων πολιτικών προσώπων που έχουν δει το φως της δημοσιότητας;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ένας εσύ! Ωπ, το χεράκι πάνω! Κουνήθηκε το playmobil!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ακούστε, κύριε Πολάκη, σε ένα λεπτό ολοκληρώστε, απαντώντας γιατί το θέμα ήταν άλλο, δηλαδή αν ήξερε ο κ. Στουρνάρας ότι τον μαγνητοφωνούσατε ή όχι. Αυτό πείτε μας και τελειώστε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Λέω, λοιπόν, ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γεωργιάδη, δεν είμαι τυφλός. Εγώ διευθύνω και όποτε θέλω θα δώσω τον λόγο.

Κύριε Πολάκη, κλείστε σε ένα λεπτό!

Με εμένα στην Έδρα, αυτά κοιμένα!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Λέω, λοιπόν, όπως ελέγξατε και εμένα, βεβαίως, να προχωρήσετε και στον έλεγχο των υπόλοιπων δανείων, τα οποία υπάρχουν, που αφορούν πολιτικά πρόσωπα, που αφορούν μια σειρά από προβεβλημένες επιχειρήσεις της χώρας κ.λπ., και να κάνετε αυτόν τον έλεγχο και να τον ζητήσετε για να δούμε τι; Μόλις τελειώσουμε το τηλέφωνο και αφού έχουν περάσει τα δελτία ειδήσεων, στέλνει και η Τράπεζα της Ελλάδας ότι το θέμα είναι λήξαν, είναι νόμιμο προϊόν της Attica Bank. Βέβαια, πετάει τη μπηχτούλα, ότι έχει πάρει μόνο ο Πολάκης, μόνο το πολιτικό πρόσωπο και δεν λέει πόσοι άλλοι έχουν πάρει.

Και τώρα, σήμερα, αντί να πούμε αυτά, ότι η όλη επιχείρηση προσωπικής μου κατακρεούργησης των τριών ημερών, για να καλυφθούν όλα αυτά που βγήκανε στη φόρα σε σχέση με τις χρηματοδοτήσεις από offshore της εφημερίδας το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ», της συζύγου του κ. Μητσοτάκη κ.λπ., το πρόβλημα είναι αν ηχογράφησα.

Δεν ηχογραφή κανέναν εγώ, παιδιά. Ότι έχω να πω το λέω καθαρά και ξάστερα και μπροστά. Να μη χρησιμοποιεί και να μην πετάει τη μπάλα στην εξέδρα ο κ. Στουρνάρας για να στρέψουμε την κουβέντα με γελοιώτητες περί δήθεν κακουργηματικής πράξης κ.λπ.. Να πει πολιτικά: Διαψεύδει το περιεχόμενο της ουσιαστικής συνομιλίας την οποία έκανε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, κλείσατε. Δεν απαντήσατε στο ερώτημά μου.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Τα υπόλοιπα είναι απλά για να έχουνε να λένε όλοι αυτοί οι παπαγάλοι οι οποίοι, το καταλαβαίνω, το νιώθω, τους συμπονώ, τους συναισθάνομαι, έρχεται η ώρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Πολάκη, θα κλείσω το μικρόφωνο, εάν σε τριάντα δευτέρα δεν έχετε τελειώσει.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

Έρχεται η ώρα που θα αποδοθούν ευθύνες, που θα τελειώσουν και τα πορίσματα.

Δεν μπορεί ο κ. Στουρνάρας να χρησιμοποιεί τη θεσμική του ιδιότητα για να στήνει επιχειρήσεις σπύλωσης εναντίον μου. Και

ο λόγος που κάνει αυτή την επιχείρηση σπύλωσης, οικειοποιούμενος τη θεσμική του ιδιότητα, είναι επειδή, ναι, έχω συμβάλει στην αποκάλυψη και του σκανδάλου «NOVARTIS» και του σκανδάλου ΚΕΕΛΠΝΟ, που είναι εμπλεκόμενοι και αυτός και η σύζυγός του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Λοιπόν! Δεν έχετε άλλο τον λόγο! Κλείστε το μικρόφωνο στον κ. Πολάκη. Δεν γράφεται τίποτα από εδώ και πέρα. Δεν μπορείτε να παίρνετε δέκα λεπτά. Τελειώσαμε! Κλείστε το μικρόφωνο τώρα!

Επειδή αναφερθήκατε σε δύο συναδέλφους που μίλησαν για την ιστορία την τελευταία, όχι για το δάνειο, αλλά για την ιστορία της τηλεφωνικής σας επικοινωνίας με τον κ. Στουρνάρα, ο ένας ήταν ο κ. Παναγιωτόπουλος και ο άλλος ήταν ο κ. Παπαθεοδώρου, εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας –για δύο λεπτά παρακαλώ– και εκ μέρους της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ή εσείς, κύριε Παπαθεοδώρου ή η Κοινοβουλευτική σας Εκπρόσωπος –ό,τι θέλετε– και για ένα λεπτό μετά και το προσωπικό του κ. Γεωργιάδη.

Παρακαλώ ήπια και παρακαλώ για ένα λεπτό. Οι χαρακτηρισμοί «...» και «...» για ανθρώπους που δεν είναι μέσα στη Βουλή και δεν μπορούν να υπερασπίσουν τον εαυτό τους, με δική μου απόφαση σβήνονται από τα Πρακτικά.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κι εγώ συμφωνώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το ίδιο παρακαλώ πολύ και για τις αναφορές σας –σας δίνω την ευκαιρία να το πείτε γιατί δεν έχετε φέρει κανένα στοιχείο– στην κ. Μαρέβα Μητσοτάκη. Το λέτε και το ξαναλέτε χωρίς να έχετε φέρει κανένα στοιχείο για ανθρώπους που δεν μπορούν να υπερασπίσουν τον εαυτό τους την ώρα που το λέτε.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν αναφέρθηκα ούτε στα δημοσιεύματα ούτε στη δανειοληπτική πολιτική της τράπεζας που δάνεισε τον κ. Πολάκη ούτε βέβαια στην εποπτική αρμοδιότητα του κ. Στουρνάρα ως κεντρικού τραπέζιτη.

Αναφέρθηκα σε μία πολύ συγκεκριμένη διάταξη του Ποινικού Κώδικα, την οποία προσεκκόμισα και στα πρακτικά του δικαστηρίου. Ο νόμος, κύριε Πολάκη, δεν είναι μία ηλιθιότητα ούτε μία τετριμμένη λεπτομέρεια άβολη για μερικούς. Ο νόμος είναι νόμος.

Και είπα στην εισαγωγή της εισηγήσεώς μου ότι με βάση αυτά που ισχυριστήκατε εσείς, ότι καταγράψατε τη συνομιλία που είχατε με τον κεντρικό τραπέζιτη χωρίς τη συναίνεσή του, παραβήκατε μία πολύ συγκεκριμένη διάταξη του νόμου ποινικής φύσεως. Τέλος, ούτε δάνεια ούτε Στουρνάρας ούτε δημοσιεύματα ούτε τίποτα!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Πού το ισχυρίστηκα αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, εσείς σε ανάρτησή σας το βγάλατε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Πολάκη, εσείς θα κλείσετε ανταπαντώντας στους δύο συναδέλφους. Μην διακόπτετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό στηλίτευσα.

Και επίσης στηλίτευσα την απουσία μέχρι τώρα της παραμικρής αντίδρασης από πλευράς δικαιοσύνης. Δεν μιλάω καν για την Κυβέρνηση. Αυτό ήταν όλο. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αυτό δεν αφορά τον κ. Πολάκη. Θα απαντήσει ο παρευρισκόμενος Υπουργός.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ο κ. Πολάκης, λοιπόν, έρχεται και μας εξηγεί για το δάνειό του. Ούτε εγώ αναφέρθηκα στο δάνειό σας, αυτό αφορά τις τράπεζες δεν αφορά τη Βουλή. Αυτό το οποίο, όμως, αφορά τη Βουλή είναι η διακίνηση συνομιλίας που έχει υποκλαπεί από Υπουργό στον κεντρικό τραπέζιτη.

Και λέει ο κ. Πολάκης: «Δεν με ενδιαφέρει εμένα το 370Α του Ποινικού Κώδικα». Σωστά, αφήστε να το δει η δικαιοσύνη. Ελάτε, όμως, να μιλήσουμε πολιτικά. Πολιτικά, λοιπόν, σας λέω ότι από τη στιγμή που έρχεστε εδώ και τραβάτε το θέμα πίσω, «ότι δεν έκανα καμμία υποκλοπή, γιατί δεν κατέγραφα κανέναν», θα πρέ-

πει να σβήσετε αυτά τα οποία λέγατε πριν από μια ημέρα ή αλλιώς παραιτηθείτε. Γιατί Υπουργός, ο οποίος παίρνει τηλέφωνο τον κεντρικό τραπεζίτη και του λέει ότι «θα έρθω εγώ εκεί και θα δεις», δεν είναι Υπουργός δημοκρατικής χώρας. Αυτό είπα. Τι θα βρει η δικαιοσύνη από εκεί και πέρα, θα το βρει μόνη της και εφόσον κινηθεί.

Όμως, από την άλλη πλευρά, είναι προσφιλής τακτική σας και θέλω να σας το πω αυτό. Από τη μια, έχουμε γιοφύρια που γίνονται και όταν έρχεστε στην Επιτροπή Δεοντολογίας και μας λέτε, «κοιτάξτε να δείτε, είχα συλλογική απόφαση συλλογικού οργάνου, γιατί έρχονταν κάποιοι τουρίστες», από την άλλη, κρατάμε διπλά βιβλία, αλλά το κάνουμε για πολιτικούς λόγους και από την τρίτη, μπορούμε να συκοφαντούμε τους πάντες, αλλά επειδή είμαστε Υπουργοί μπορούμε να πηγαίνουμε και να λέμε ο νόμος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παπαθεοδώρου, μην ξεφεύγετε και εσείς. Είναι συγκεκριμένο το θέμα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Τελείωσα με μια φράση.

Κύριε Πολάκη, προς τα εδώ δεν θα λέτε για τα 16 δισεκατομμύρια δραχμές του κ. Τσουκάτου. Είναι κατηγορούμενος και ο κατηγορούμενος λέει ό,τι θέλει. Το κουβεντιάζουμε, μάλιστα, σήμερα αυτό. Δεν υπάρχουν αυτά τα πράγματα. Ψάξτε σε αυτούς που έχετε πάρει εκεί. Ψάξτε στους πρώην γραμματείς του ΠΑΣΟΚ, που τους έχετε πάρει εκεί. Ψάξτε στα πρώην στελέχη, τα οποία τα «χουχουλιάζετε» αυτή τη στιγμή και τα έχετε αποδεχθεί έτσι όπως είναι. Προς τα εδώ δεν θα κοιτάτε. Προς το παρόν, το πολιτικό πρόβλημα δεν είναι εδώ, το πολιτικό πρόβλημα το έχετε εσείς και θα πρέπει να παραιτηθείτε, κύριε Πολάκη. Κάνετε κακό, όχι στην Κυβέρνηση -τέλειωσε αυτή η Κυβέρνηση- αλλά κάνετε κακό στην ποιότητα της δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα δώσω τον λόγο για ένα λεπτό στον κ. Γεωργιάδη, γιατί αναφερθήκατε και μετά για τρία λεπτά στον κ. Πολάκη και θα συνεχίσουμε με το νομοσχέδιο.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πολύ ήρεμα και καλόπιστα όσο γίνεται προς τον κ. Πολάκη θέλω να του πω το εξής. Την Πέμπτη έχουμε δικαστήριο. Εκδικάζεται δική μου αγωγή κατά του κ. Πολάκη πάλι για ψευδή αναφορά στο δικό μου «πόθεν έσχες», το οποίο γνωρίζει, γιατί του έστειλα το πόρισμα της αρμόδιας Επιτροπής «Πόθεν Έσχες» της Βουλής, που ομόφωνα ήλεγξε το «πόθεν έσχες» μου, με δική μου εντολή πριν από λίγους μήνες και ομόφωνα –το τονίζω– και με την υπογραφή του ΣΥΡΙΖΑ έκρινε ότι το «πόθεν έσχες» μου είναι μια χαρά.

Ως προς το δάνειό μου, εάν έχει απορία, εάν με ρωτούσε, θα του εξηγούσα ότι το πήρα, όντας ιδιώτης, πριν εκλεγώ Βουλευτής, είναι στεγαστικό, είναι τοκοχρεωλυτικό. Ο λόγος που βλέπετε να μην έχει μειωθεί το κεφάλαιο είναι γιατί όσοι ξέρουν τα τοκοχρεωλυτικά δάνεια ξέρουν ότι την πρώτη δεκαετία πληρώνεις τους τόκους και μετά πληρώνεις τα δάνεια, το κεφάλαιο δηλαδή. Εξυπηρετείται κανονικά. Είναι ένα δάνειο παρόμοιο με χιλιάδων Ελλήνων, στεγαστικό πρώτης κατοικίας.

Εάν είναι, κύριε Πρόεδρε, να συνεννοούμαστε στη Βουλή με λάσπη για τα απολύτως αυτονόητα των Ελλήνων πολιτών, δεν θα βγάλουμε άκρη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω –και απευθύνομαι στον κύριο Υπουργό Δικαιοσύνης, που είναι ευγενής άνθρωπος– ότι, ξέρετε, είναι και λίγο χάος. Συζητούμε την οδηγία για τα δικαιώματα των κατηγορουμένων και ο κ. Πολάκης κατηγορεί τον κ. Στουρνάρα και τη σύζυγό του για εν εξελίξει ποινική διαδικασία. Δηλαδή, βάσει του νόμου που φέρνει ο κ. Καλογήρου, τώρα ο κ. Πολάκης πρέπει να πληρώσει πρόστιμο.

Ούτε αυτό δεν έχεις καταλάβει και το παίζεις και Υπουργός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εις τον πληθυντικό. Κλείνουμε με τον κ. Πολάκη.

Κύριε Πολάκη, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά και μας αποχαιρετάτε, για να πάτε στο Υπουργείο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχετε παραποιήσει τα λόγια μου και εσείς, κύριε Παναγιωτόπουλε, και ο κ. Παπαθεοδώρου. Πού είπα εγώ ότι ηχογράφησα τη συνομιλία; Εγώ επιβεβαίωσα το δημοσίευμα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ηχογράφηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γεωργιάδη, παρακαλώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Μισό λεπτό. Καμμία ηχογράφηση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, δεν μας ενδιαφέρει να ακούσουμε; Μας ενδιαφέρει.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ξέρετε κάτι; Έχω τεράστιο μνημονικό. Θυμάμαι πάρα πολύ καλά τι λέω. Θυμάμαι τι έχω πει πριν από είκοσι πέντε χρόνια. Έχω πάρα πολύ μεγάλο μνημονικό.

Επαναλαμβάνω το ερώτημα: Απ' αυτά που είπα, απ' αυτά που μετέφερε η ιστοσελίδα, έχει να διαψεύσει κάτι ο κ. Στουρνάρας;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Διέψευσε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ο ΣΜ έδωσε εντολή να ελέγξει στην Attica Bank και τις συνεταιριστικές και δεν μπορεί να ελέγξει τις συστημικές, που είναι τα άλλα δάνεια εκεί;

Διότι αυτό είναι. Μην πετάμε την μπάλα στην εξέδρα. Στήσατε ένα ολόκληρο πράγμα σε σχέση με το δάνειο, το οποίο κατέπεσε και όχι από την Attica Bank, αλλά από την εποπτική αρχή της Τράπεζας της Ελλάδας. Από εκεί έφυγαν οι διαρροές. Από πού έφυγαν; Μύρισαν τα νύχια τους και το έγραψαν;

Όταν, στήνουμε, λοιπόν αυτή τη συμπαγνία και την αποκαλύπτουμε και καταπίπτει, τώρα τι λέμε; Λέμε: «Α, ηχογράφησε. Παρανόμησε». Επί της ουσίας, αυτό είναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ο Στουρνάρας έστειλε τη συνομιλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κυριαζίδη, έχετε γραφτεί ομιλητής. Όταν έρθει η σειρά σας, πείτε ό,τι θέλετε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Δεύτερον, κι εσείς παραποιήσατε. Εγώ είπα: «Θα έρθω, κύριε Στουρνάρα και θα απαιτήσω να ελέγξετε και τα άλλα δάνεια και δεν θα φύγω...».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Με ποια ιδιότητα;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Με την ιδιότητα του ανθρώπου που κατακρεουργήθηκε από τα δικά σας μέσα μαζικής ενημέρωσης και αυτός και η οικογένειά του τρεις μέρες. Με αυτή την ιδιότητα. Δεν το έχω το δικαίωμα ως Έλληνας πολίτης;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Δεν το έχω, κατά τη γνώμη σας, γιατί έτσι κρύβονται οι πομπές σας. Επίσης, κι εγώ καλόπιστα, κύριε Γεωργιάδη, πάρα πολύ θα ήθελα να έχω στο πρώτο στεγαστικό μου δάνειο μία τέτοια ρύθμιση που να πληρώνεις μόνο τόκους για δέκα χρόνια και να μη μειώνεται το κεφάλαιο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όλοι την έχουν!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Όχι, δεν την έχουν. Είναι σαν να μου λέτε το άλλο δάνειο του «ΚΗΡΥΚΑ» που είναι 600.000...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν προχωράμε σε «Κήρυκες» και διακηρύξεις!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Μισό λεπτό.

Θα πληρώνω λέει...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν είναι προσωπικό σας θέμα αυτό.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): ...και τα εξακόσια πενήντα στο τέλος. Ωραία ρύθμιση! Πού την κάνουν να πάμε να την κάνουμε κι εμείς;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό να το εξηγήσω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γεωργιάδη, δεν θα κάνουμε μάθημα τώρα. Κι εγώ έχω στο Παρακαταθηκών και Δανείων και είναι όπως το είπατε εσείς.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πάρα πολύ. Γεια σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τα δέκα από τα δεκαπέντε χρόνια ξεχρέωνα τόκους και χρεολύσια. Αυτό το ξέχουμε όλοι μέσα στην Αίθουσα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ε, πείτε το στον κ. Πολάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σαρίδη, έχετε τον λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Πιάστε τώρα και πηγαδάκι! Βγείτε έξω!

Κύριε Σαρίδη, σας ζητώ προσωπικά συγγνώμη που σας καθυστέρησαμε.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, όπως καταλαβαίνετε, το πολιτικό περιβάλλον εντός του οποίου νομοθετούμε αυτές τις μέρες είναι ιδιαίτερα τοξικό. Ήλπιζα, λοιπόν, πως η Κυβέρνησή, αντιλαμβανόμενη τον κίνδυνο της διχόνοιας, η οποία περνάει έξω από τις πόρτες του ναού της δημοκρατίας και ακουμπάει τους Έλληνες πολίτες με έναν ύπουλο τρόπο και διαταράσσει την κοινωνική συνοχή, θα μπορούσε να κάνει κάτι για να αναστρέψει αυτή την κατάσταση. Το ίδιο ήλπιζα ότι θα μπορούσε να κάνει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση και η Αντιπολίτευση γενικότερα.

Ήλπιζα, επίσης, πως η Κυβέρνηση θα ήταν συνεπής στις υποχρεώσεις της, ακριβώς για να στείλει ένα μήνυμα πως επιθυμεί να περιορίσει τις συνέπειες του κλονισμού της εμπιστοσύνης των Ελλήνων πολιτών προς τη λειτουργία της δημοκρατίας και των θεσμών της.

Ανέφερε νωρίτερα ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ πως η εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους θεσμούς κλονίστηκε δικαίως και πως απαιτείται μία θεσμική αναδιάταξη. Ο ίδιος ο κύριος Υπουργός κατά την αρχική εισήγηση του στις αρμόδιες επιτροπές μάς εξηγούσε πως η εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη και η εμπιστοσύνη στην πολιτική είναι αλληλένδετες. Είναι έννοιες άρρηκτα συνδεδεμένες μεταξύ τους και πρέπει να ενισχυθούν ταυτόχρονα.

Δυστυχώς, όλα αυτά δεν είναι τίποτα άλλο παρά, κατά την ταπεινή μου άποψη, λόγια του αέρα. Είτε δεν τα εννοείτε αυτά που λέτε είτε δεν καταλαβαίνετε τι λέτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, σας είχα πει και κατά την ομιλία μου στον προϋπολογισμό πως το πραγματικό άνοιγμα στο κέντρο δεν γίνεται με πολιτικές μεταγραφές, ούτε με κλεισίματα του ματιού σε συνέδρια. Σήμερα προσθέτω πως το άνοιγμα στο κέντρο δεν γίνεται ούτε και με υπουργοποιήσεις.

Από ό,τι φαίνεται η Κυβέρνησή σας προτιμάει να προσεγγίσει το κέντρο με επικοινωνιακούς όρους, υπουργοποιώντας εξωκοινοβουλευτικούς που είναι άγνωστο το τι πρεσβεύουν πολιτικά, ποιες είναι οι θέσεις τους και ποιες είναι οι απόψεις τους, αδιαφορώντας ακόμα και για τη στάση εκείνων που υπουργοποιεί πριν από τρεις μήνες, δηλαδή αν την έβριζαν και τι κριτική της έκαναν. Όταν εσείς, οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, υπερασπιζόσασταν την Κυβέρνησή σας, αυτοί που υπουργοποιήθηκαν την έβριζαν!

Είχατε δώσει μια υπόσχεση από αυτό εδώ το Βήμα, κύριε Υπουργέ, κι εσείς και οι άλλοι συνάδελφοί σας, πως θα δώσετε σημασία σε όσα σας προτείνουμε. Περιμένουμε ακόμα τη δέσμευσή σας, κύριε Υπουργέ, και θα την περιμένουμε για λίγο ακόμα αυτήν την δέσμευση. Μπορεί να μην την κάνετε πράξη ποτέ, μπορεί να αποδειχθεί πως είστε σαν όλους τους άλλους, ίδιοι, σαν κι αυτούς που καταγγέλλατε, ίδιοι χωρίς καμμία διαφορά.

Αφού δεν θα έχετε καμμία διαφορά τελικά, όπως θα αποδειχτεί, τότε γιατί να σας ψηφίσει εκ νέου ο ελληνικός λαός; Τι δεν θα έκανε, δηλαδή, η Νέα Δημοκρατία και το Κίνημα Αλλαγής, αν ήταν στην εξουσία; Δεν θα έβαζε φόρους; Δεν θα μείωνε μισθούς; Δεν θα μείωνε συντάξεις; Δεν θα συμβιβαζόντουσαν με

τις απαιτήσεις των δανειστών; Δεν θα έβγαζαν τη χώρα από τα μνημόνια τον Αύγουστο του 2018; Τι δεν θα έκαναν που το κάνατε εσείς; Πολεμήσατε μήπως τη διαφθορά; Πολεμήσατε τη διαπλοκή; Ποια αποτελέσματα φέρατε; Γιατί οι Έλληνες πολίτες έξω περιμένουν αποτελέσματα. Ποια αποτελέσματα φέρατε για να σας πιστέψουν ότι έχετε κάνει τη διαφορά;

Ως Ένωση Κεντρώων προσεγγίζουμε και εξετάζουμε το παρόν νομοσχέδιο με διάθεση να ενισχύσουμε οτιδήποτε θα μπορούσε να βοηθήσει τη δικαιοσύνη να ασκεί το έργο της απρόσκοπτα, να λειτουργεί χωρίς καθυστερήσεις και να ανακτήσει το συντομότερο δυνατό την εμπιστοσύνη των πολιτών. Ως εκ τούτου, η επιχειρούμενη θεσμική θωράκιση μας βρίσκει σύμφωνους, όπως και η δηλωμένη διάθεση της Κυβέρνησης να προχωρήσει σε επανέλεγχο νομοθετημάτων, αλλά και στην επίπονη διαδικασία εξορθολογισμού που αφορά τους διάφορους κώδικες.

Σχετικά με τα τέσσερα πρώτα κεφάλαια του νομοσχεδίου, είμαστε θετικοί έπειτα και από τις διευκρινίσεις επί διαφόρων ζητημάτων που δόθηκαν από τον Υπουργό.

Στο Κεφάλαιο Α' η παροχή της δυνατότητας να ζητάνε τα ανώτατα δικαστήρια της χώρας, όποτε κρίνουν πως χρειάζεται, μία μη δεσμευτική γνωμοδότηση από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μάς βρίσκει σύμφωνους, όπως φυσικά και το σύνολο των προβλέψεών του προς κύρωση πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Τα Κεφάλαια Β' και Γ' κινούνται στη σωστή κατεύθυνση και γι' αυτό θα τα στηρίξουμε στην ψήφιση κατά άρθρον, καθώς προτείνουν την ενσωμάτωση της οδηγίας 343/2016 και την τροποποίηση του ν.3251/2004 αντίστοιχα.

Σκοπό έχουν να ενισχύσουν τον θεσμό του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα το δικαίωμα στη σιωπή, το δικαίωμα της μη αυτοενοχοποίησης, όπως και το δικαίωμα άσκησης αγωγής αποζημίωσης.

Το Κεφάλαιο Δ' αναδεικνύει εντονότερα αυτή την άρρηκτη σχέση που, όπως ανέφερα και νωρίτερα, υπάρχει και αναπτύσσεται ανάμεσα στη δικαιοσύνη και στην πολιτική, όσον αφορά την εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς.

Ο νέος θεσμός, λοιπόν, του Ευρωπαϊκού Γενικού Εισαγγελέα, τον οποίο και εμείς επιθυμούμε να δούμε να λειτουργεί το συντομότερο δυνατό, είναι ένα θετικό βήμα από κάθε άποψη, καθώς είναι ένα βήμα που το κάνουμε όλες μαζί οι ευρωπαϊκές χώρες, σε μία στιγμή, μάλιστα, που η Ευρώπη ψάχνει να βρει τον βηματισμό της, αναγνωρίζοντας την ανάγκη να κάνουμε αυτό το βήμα, παραδεχόμενες πως είναι προς όφελος όλων μας και υπενθυμίζοντας με αυτόν τον τρόπο σε όλους τους πολίτες πως το περιήρητο ευρωπαϊκό κεκτημένο, όσο και αν τελεί υπό διαρκή αμφισβήτηση -την αμφισβήτηση του λαϊκισμού δηλαδή- συνεχίζει να αποτελεί ισχυρό θεμέλιο συνεργασιών και συναινεύσεων.

Και είναι καλό αυτό να το θυμούνται οι Έλληνες πολίτες, εν όψει μάλιστα και των επικείμενων κρίσιμων ευρωεκλογών, που, ούτε λίγο ούτε πολύ, θα κρίνουν και την πορεία της Ενωμένης Ευρώπης.

Είμαστε σύμφωνοι, λοιπόν και με το Κεφάλαιο Δ' που προβλέπει την εφαρμογή διατάξεων του Κανονισμού 1939 του Συμβουλίου της 12^{ης} Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την ενισχυμένη συνεργασία για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Σχετικά με τα όσα προβλέπονται στο Ε' και στο ΣΤ' Κεφάλαια, αυτά δηλαδή που βρίσκονται εκτός της περιβόητης αρχής, αυτά που καθιστούν πολυνομοσχέδιο -ουσιαστικά- την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, υπήρξαν πολλές αλλαγές και βελτιώσεις.

Ως εκ τούτου, από αυτές τις αλλαγές εμείς ως Ένωση Κεντρώων οδηγούμαστε στο παρόν, κυρίως όμως οδηγούμαστε στο παρόν, συμφωνώντας επί της αρχής μεν του νομοσχεδίου, αλλά διαφωνώντας με το «πακετάρισμα» διατάξεων -το οποίο γίνεται εκτός μνημονίων συνέχεια, διότι μπορούσαμε να σας δικαιολογήσουμε όσο ήμασταν μέσα στα μνημόνια, αλλά εκτός μνημονίων δεν μπορούμε να σας δικαιολογήσουμε με τίποτα- που βρίσκονται με άλλη αρχή.

Θα ήθελα, πριν να κατέβω από αυτό το Βήμα, να κάνω μία αναφορά σε μία μεγάλη αδικία που έχει συντελεστεί σε βάρος μερί-

δας συμπολιτών μας, νέων παιδιών με μεταπτυχιακούς, με διδακτορικούς τίτλους σπουδών, που αποκλείστηκαν αυθαίρετα από έναν διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και αγωνίζονται να βρουν το δίκιο τους.

Αναφέρομαι στην προκήρυξη 1Κ/2017 του ΑΣΕΠ, που αφορά σε τετρακόσιες θέσεις ΠΕ Γραμματέων, κύριε Υπουργέ. Στην αρχική δημοσίευση αυτής της προκήρυξης στις 10 Μαρτίου 2017 γινόταν αποδεκτή μία ευρεία λίστα πτυχίων και μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων. Στις 20-10-2017, μετά από τον έλεγχο δικαιολογητικών, σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία του ΑΣΕΠ, σύμφωνα με τα κριτήρια που είχε βάλει ο ΑΣΕΠ, ανακοινώθηκε ο πίνακας των προσωρινά διοριστέων, οι οποίοι στη συνέχεια εκλήθησαν να αναλάβουν τα καθήκοντά τους στις θέσεις τους. Άλλος πήγε στο Μεσολόγγι, άλλος πήγε στην Καλαμάτα, άλλος πήγε στα Ιωάννινα. Έκαναν όνειρα αυτοί οι άνθρωποι, ξέρετε. Άνοιξαν σπίτια εκεί που πήγαν. Χάλασαν χρήματα που δεν τους περίσσευαν.

Κατόπιν, λοιπόν, αυτού και με προβολή αυθαιρέτων -κατά την άποψη τη δική μας- και καινοφανών κριτηρίων, τα οποία μεταβλήθηκαν αυθαίρετα, εκατόν τριάντα εννιά άτομα, μεταξύ των οποίων ενενήντα δύο με διδακτορικούς τίτλους, που είχαν επιλεγεί στην πρώτη φάση, βρέθηκαν εκτός διορισμού και οι συνολικές ανακατατάξεις του πίνακα στον ΑΣΕΠ έφτασαν στο ποσοστό περίπου του 70%, ποσοστό πρωτοφανές για τα πεπραγμένα του ίδιου του ΑΣΕΠ.

Απευθύνομαι, αγαπητοί συνάδελφοι, σε όλους εσάς, απευθύνομαι στη Βουλή, απευθύνομαι στον Υπουργό: Έτσι σκεφτόμαστε να αλλάξουμε την Ελλάδα; Έτσι σκέφτεστε να κερδίσετε την εμπιστοσύνη της νεολαίας μας, των επιστημόνων μας; Έτσι σκέφτεστε να υπηρετήσετε την αλήθεια, τη διαφάνεια, τη δικαιοσύνη, τη δημοκρατία; Σφάλλατε, αν έτσι το σκέφτεστε αυτό.

Σας καλώ, λοιπόν, να εξετάσουμε όλοι μαζί την υπόθεση, και ο Υπουργός από τη δική του την πλευρά και εσείς από τη δική σας την πλευρά και η Βουλή από τη δική της την πλευρά και να δώσουμε μια απάντηση σε αυτά τα παιδιά, σε αυτούς τους νέους επιστήμονες. Να δώσετε απάντηση όχι για σας, όχι για μας, αλλά για τη δημοκρατία μας.

Ψηφίζουμε «παρών» επί της αρχής στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Για τα άρθρα θα τοποθετηθούμε κατά την ψηφοφορία και για τις τροπολογίες στη δευτερολογία μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Καλογήρου, επιθυμείτε να πάρετε τον λόγο τώρα για την κεντρική σας ομιλία; Έχετε βεβαίως και δευτερολογία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να τοποθετηθώ τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει. Αμέσως μετά θα ξεκινήσουμε τον κατάλογο των ομιλητών. Οι πρώτοι πέντε είναι ο κ. Γκιόλας, ο κ. Γεωργιάδης, ο κ. Κεγκέρογλου, η κ. Κοζομπόλη και ο κ. Βορίδης. Και, βεβαίως, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι ζητάτε τον λόγο όποτε θέλετε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο. Σας βάζω λίγο παραπάνω χρόνο, γιατί ενδεχομένως θα θέλετε να απαντήσετε και σε αρκετά παρεμπιπτόντα που τέθηκαν.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα προσπαθήσω να απαντήσω στα θέματα, χωρίς να μετατρέψω τη συζήτησή μου και χωρίς να επιφυλάξω για τον εαυτό μου την ιδιότητα του δημοσίου κατηγορού ή του εισαγγελέα ή του συνηγόρου υπεράσπισης, καθώς στον εκτίμω ότι η συζήτηση αυτή εντός της Ολομέλειας είναι μια συζήτηση νομοθετικού έργου. Αντιλαμβάνομαι και την επικαιρότητα και θέματα που απασχολούν. Νομίζω ότι τέθηκε το μέτρο και από το Προεδρείο.

Συνεπώς εγώ θα επικεντρωθώ στα ζητήματα του νομοσχεδίου, τα οποία αντιμετωπίζουν -εμμέσως πλην σαφώς- και τα παρεμπιπτόντα θέματα που τέθηκαν μέχρι στιγμής και, αν χρειαστεί, θα επανέλθω.

Θεωρώ δεδομένο, αντικειμενικό γεγονός ότι η ολοκλήρωση

του Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής τον Αύγουστο του 2018 έχει δώσει τη δυνατότητα όσον αφορά την ανάπτυξη και την υλοποίηση του κυβερνητικού έργου, και το Υπουργείο Δικαιοσύνης, μαζί με τα υπόλοιπα Υπουργεία της Κυβέρνησης αυτής να νομοθετεί και να επανέρχεται -κυρίως το Υπουργείο Δικαιοσύνης- σε δύο άξονες κατά την εκτίμησή μου: πρώτον, τη θεσμική θωράκιση, τη θεσμική αντιμετώπιση συγκεκριμένων προβλημάτων και ζητημάτων και αφ' ετέρου την αντιμετώπιση προβλημάτων καθημερινότητας, αυτό που εμείς αποκαλούμε «επούλωση των πληγών στο κοινωνικό σώμα», προβλήματα τα οποία δημιουργήθηκαν μετά από τη λαίλαπα της οικονομικής κρίσης και των μνημονιακών πολιτικών.

Στους δύο αυτούς άξονες κινείται το νομοσχέδιο αυτό, που σε μεγάλο του μέρος είχε προετοιμαστεί και όσον αφορά το Πρωτόκολλο 16 και όσον αφορά την ενσωμάτωση της 343 από το Υπουργείο Δικαιοσύνης σε προγενέστερο χρονικό διάστημα και το οποίο συμπληρώθηκε με δύο κεφάλαια που αφορούν στην ικανοποίηση αιτημάτων τα οποία έχουν υποβληθεί και από τις δικαστικές ενώσεις και από τον δικηγορικό κόσμο, καθώς και σε επείγοντα ζητήματα που αφορούν στην άσκηση της δικής μας σφραγιστικής πολιτικής.

Θα προσπαθήσω, επίσης, να απαντήσω, επειδή η συζήτηση στις επιτροπές ήταν ουσιαστική και εποικοδομητική και επειδή θέλουμε να προβούμε σε νομοτεχνικές βελτιώσεις που ικανοποιούν -κατά τη γνώμη μου- και απαντούν σε ζητήματα που έχουν τεθεί από Βουλευτές όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Έτσι, λοιπόν, θα ξεκινήσω αντίστροφα. Θα ξεκινήσω από τα Κεφάλαια Ε' και ΣΤ' που θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά σημαντικά όσον αφορά την ικανοποίηση χρονίων αιτημάτων.

Αρχίζω από το ζήτημα της νομικής βοήθειας. Πρώτον, υπάρχει σημαντική πρόβλεψη για την παροχή νομικής βοήθειας και στην πρόσφατη διαδικασία έκδοσης συμβολαιογραφικού συναινετικού διαζυγίου. Εισάγεται η ρύθμιση που προβλέπει νομική βοήθεια και στη διαδικασία αυτή.

Και, βεβαίως, το κύριο, το σημαντικό είναι ότι αντιμετωπίζουμε μια πολυετή αρρυθμία, μια αναντιστοιχία μεταξύ της παροχής της νομικής βοήθειας από πλευράς δικηγόρων, της έκδοσης των παραστατικών και της μεγάλης χρονικής απόστασης που υπάρχει στην καταβολή της προβλεπόμενης αποζημίωσης.

Με τη ρύθμιση αυτή, λοιπόν, η έκδοση των σχετικών παραστατικών επισυμβαίνει κατά την καταβολή της αποζημίωσης και έτσι κλείνει αυτή η χρονική αναντιστοιχία.

Στο θέμα που θέσατε, κύριε Παναγιωτόπουλε, όσον αφορά στα αναγκαία δικαιολογητικά, δεν τίθεται θέμα νομοθέτησης. Υπάρχει εξουσιοδοτική και μπορώ να δεσμευτώ ως προς αυτό ότι θα προβούμε στην έκδοση υπουργικής απόφασης που θα προβλέπει την έκδοση σχετικής βεβαίωσης από πλευράς δικαστηρίου, προκειμένου να αντιμετωπιστεί και χρονικά η συγκεκριμένη καταβολή αποζημίωσης προς τους δικηγόρους που παρέχουν τη νομική βοήθεια.

Εξαιρετικά σημαντική είναι και η ρύθμιση που αφορά στη νομική φύση των δικηγορικών συλλόγων -πάγιο αίτημά τους- και ασφαλώς, όπως δηλώθηκε και από τον πρόεδρο της ολομέλειας των δικηγορικών συλλόγων, η ρύθμιση αυτή κατατείνει και προβλέπει και στη διασφάλιση των εργαζομένων στους δικηγορικούς συλλόγους.

Θετική ρύθμιση, επίσης, είναι η ικανοποίηση πάγιου αιτήματος δικαστικών ενώσεων που προβλέπει την προκαταβολή της αποζημίωσης-μετάβασης, τόσο των δικαστικών λειτουργών όσο και των γραμματέων των μεταβατικών δικαστηρίων. Μέχρι τώρα τι συνέβαινε; Τόσο οι δικαστικοί λειτουργοί όσο και οι γραμματείς ήταν υποχρεωμένοι να καταβάλλουν οι ίδιοι τη δαπάνη μετακίνησής τους. Με τη συγκεκριμένη διάταξη θα προκαταβάλλεται η δαπάνη αυτή. Νομίζω ότι είναι και αυτή μια πολύ αναγκαία και θετική ρύθμιση.

Σημαντική, επίσης, είναι η ασφαλιστική κάλυψη όσων παρέχουν την κοινωφελή εργασία. Νομίζω ότι και αυτή είναι μια διάταξη αναγκαία, όπως και η αύξηση των οργανικών θέσεων των δικαστών, που επίσης προβλέπεται στο Κεφάλαιο Ε'.

Σημαντική θετική ρύθμιση, επίσης, του Κεφαλαίου Ε' είναι η διάταξη που αφορά στη μη αυτόφωρη διαδικασία όσον αφορά

στα αδικήματα 361 και 363 του Ποινικού Κώδικα. Ως προς το σημείο αυτό, διευκρινίζουμε ότι με τη νομοτεχνική συγκεκριμένο-ποιούμε και συμπληρώνουμε ότι «και όταν τελούνται διά του Τύπου», προκειμένου να μην υπάρχει κανένας προβληματισμός όσον αφορά στις διατάξεις του άρθρου 262.

Επισημαίνω ξανά ότι υπάρχει εκεί η εισαγγελική επιφύλαξη, υπό την έννοια ότι ο εισαγγελέας μπορεί να κρίνει και κατά περίπτωση την τήρηση της αυτόφωρης διαδικασίας, όταν κρίνει τόσο το μέγεθος της προσβολής όσο κυρίως τη χρονική ανάγκη αποκατάστασης προσώπων που δύνανται να πληγούν από τα αδικήματα αυτά. Τότε, σε αυτές τις περιπτώσεις ίσως είναι προτιμότερο για την αποκατάσταση του έννομου αγαθού που θα έχει προσβληθεί, να τηρηθεί και η αυτόφωρη διαδικασία.

Ως προς το γεγονός ότι ρητά δεν προβλέπεται για τους δημοσιογράφους η παρατήρηση που έγινε, αν δεν κάνω λάθος, από τον κ. Παπαθεοδώρου, η απάντηση εδώ είναι απλή: Δεν προβλέπεται, γιατί δεν αφορά μόνο τους δημοσιογράφους. Αφορά -και αυτό λέει και η αιτιολογική- το σύνολο των πολιτών και όχι μόνο των πολιτών που φέρουν την ιδιότητα του δημοσιογράφου.

Τέλος, υπάρχουν και οι εμβληματικές, κατά την άποψή μου, ρυθμίσεις, που έρχονται να συμπληρώσουν τα όσα έχουν προηγηθεί τους προηγούμενους μήνες, δηλαδή η καταβολή των αναδρομικών προς τους δικαστικούς λειτουργούς, που έγινε, αν δεν κάνω λάθος, τον Οκτώβριο του 2018, αλλά και η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, μέτρο το οποίο αφορά τους δικηγόρους.

Κλείνω, λοιπόν, και με τη διάταξη του Κεφαλαίου ΣΤ' του νομοσχεδίου, που αφορά στο ζήτημα των επικουρικών ιατροδικαστών του ΕΣΥ. Αντιλαμβανόμαστε όλοι το θετικό της ρύθμισης, καθώς όσον με αυτό δίνει τη δυνατότητα στους επίκουρους ιατροδικαστές του ΕΣΥ να προβαίνουν σε ιατροδικαστικές εκθέσεις και στις πραγματογνωμοσύνες τους, χωρίς να χρειάζεται οι πολίτες να μεταφέρουν από πόλη σε πόλη τους συγγενείς οι οποίοι έχουν αποβιώσει.

Τώρα, επανέρχομαι στα ζητήματα που αφορούν τις απαραίτητες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Όσον αφορά το Κεφάλαιο Α' του νομοσχεδίου, νομίζω ότι δεν τίθεται κάποιο ζήτημα. Έχει διευκρινιστεί επαρκώς ότι έχουμε τη δυνατότητα υποβολής αιτήματος γνωμοδότησης προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Έχει αποσαφηνιστεί αρκετά ο προαιρετικός χαρακτήρας της συγκεκριμένης γνωμοδότησης. Ο προβληματισμός ο οποίος τέθηκε από τον κ. Βορίδη, όσον αφορά την απαραίτητη ειδική αιτιολογία στην περίπτωση απόρριψης, δεν χρήζει αποσαφήνισης, γιατί δεν προβλέπεται ειδική αιτιολογία. Αφού, λοιπόν, δεν προβλέπεται, αυτό σημαίνει ότι δεν απαιτείται.

Τώρα, σε σχέση με την ενσωμάτωση οδηγίας για το τεκμήριο αθωότητας, αυτό που είναι σημαντικό και πρέπει να ειπωθεί είναι ότι το βάρος της προσβολής του τεκμηρίου ουσιαστικά ανάγεται στον ίδιο τον θεσμό που εκπροσωπεί ή στο αξίωμα που φέρει ο προσβάλλων και όχι στο πρόσωπο καθεαυτό. Αυτό είναι το σημαντικό, κατά την άποψή μου, της συγκεκριμένης διάταξης. Ο προσβάλλων λειτουργεί ως εκπρόσωπος της πολιτείας, ο οποίος συνεπώς μπορεί να αναζητήσει αναγωγικά ευθύνη για πράξεις ή παραλείψεις.

Έτσι, λοιπόν, με την πρόβλεψη του άρθρου 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα, όπου επαναλαμβάνω ότι αναφέρεται η διάταξη που κάνει λόγο για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος. Μαζί με το δημόσιο ευθύνεται εις ολόκληρον και το υπαίτιο πρόσωπο, λέει η διάταξη, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων ασφαλώς για την ευθύνη των Υπουργών. Αυτό λέει η συγκεκριμένη διάταξη.

Επίσης, έγινε λόγος για τα θέματα του λεγόμενου «βάρους απόδειξης». Αυτό διευκρινίστηκε, κατά τη γνώμη μου, αρκετά. Όταν λέμε για «βάρος απόδειξης» είναι η μεταφορά από την ενσωμάτωση. Το «βάρος απόδειξης» μπαίνει σε εισαγωγικά. Αυτό που είναι σημαντικό -και νομίζω ότι και αυτό έχει διευκρινιστεί

επαρκώς- είναι ότι δεν είναι κάποια ιδιαίτερη πρόβλεψη, παρά η αυτονόητη πρόβλεψη για ό,τι συμβαίνει στην προδικασία, το οποίο ρητά αναφέρεται στα άρθρα που αφορούν την προδικασία γενικότερα και την ανάκριση.

Αναφέρομαι στα άρθρα 239, παράγραφος 2 και στο άρθρο 274, ότι δηλαδή η διερεύνηση όχι μόνο των ισχυρισμών, όπως αναφέρεται στα άρθρα της προδικασίας, αλλά και των στοιχείων τα οποία επικαλείται ο κατηγορούμενος -αυτή η αναζήτηση η οποία ούτως ή άλλως είναι υποχρέωση του δικαστή- αφορά και στον έλεγχο των στοιχείων τα οποία εισφέρονται και κατά τη διάρκεια της ποινικής δίκης και όχι μόνο στην ανάκριση και την προδικασία.

Όσον αφορά τον θεσμό του Ευρωπαϊκού Εισαγγελέα, κατ' αρχάς -και αυτή είναι η άποψη του Υπουργείου- λόγω των αρμοδιοτήτων, έτσι όπως περιγράφονται στον Κανονισμό, αλλά λόγω και της διασύνδεσης του Ευρωπαϊκού γενικού εισαγγελέα με τους εντεταλμένους, οι αρμοδιότητές τους και τα καθήκοντά τους προσιδιάζουν προς τα καθήκοντα του εισαγγελικού λειτουργού. Η γενικότερη πρόβλεψη του Κανονισμού που δίνει τη δυνατότητα να οριστεί ευρωπαίος εισαγγελέας και δικαστικός λειτουργός έγινε για άλλα δικαστικά συστήματα, στα οποία προβλέπονται διαρκείς εναλλασσόμενες θητείες μεταξύ δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών.

Όμως, για να μην υπάρξει καμία παρεξήγηση ή παρερμηνεία ως προς αυτό, με νομοτεχνική βελτίωση εκεί που περιγράφεται η εξειδίκευση και τα προσόντα των υποψηφίων για τη συγκεκριμένη θέση, θα συμπληρωθεί η λέξη «ιδίως», προκειμένου να είναι αποτυπωμένο και στη διάταξη ότι πρόκειται για ενδεικτική απαρίθμηση των προσόντων που θα ληφθούν υπ' όψιν κατά την εξέταση των υποψηφιοτήτων, γιατί σαφώς αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι η ευρωπαϊκή εμπειρία δεν μπορεί να αγνοηθεί, αλλά ασφαλώς δεν μπορεί να αποτελεί και άνευ άλλου τινός δέσμευση του ανώτατου δικαστικού συμβουλίου που θα έρθει να κρίνει τις συγκεκριμένες υποψηφιότητες και να προβεί στην επιλογή αυτή.

Νομίζω ότι γρήγορα διέτρεξα το σύνολο του νομοσχεδίου.

Έγιναν συγκεκριμένες αναφορές όσον αφορά τα θέματα των καταστημάτων κράτησης και της σωφρονιστικής πολιτικής της Κυβέρνησης κυρίως από τον κ. Παπαθεοδώρου.

Υπάρχει ένα γενικό πλαίσιο άσκησης πολιτικής τα τελευταία χρόνια, από το 2015 μέχρι το 2018, το οποίο, κατά τη γνώμη μας, έχει αποφέρει πολύ σημαντικά αποτελέσματα. Αυτά τα σημαντικά αποτελέσματα διατυπώνονται και από τις απόψεις του Συμβουλίου της Ευρώπης όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης πλέον στα ελληνικά καταστήματα κράτησης. Αποτυπώνονται και αριθμητικά, αν θέλουμε να πούμε τα ποσά σχετικά με τις καταδίκες της χώρας μας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων Ανθρώπων τα τελευταία χρόνια όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης και έχουμε δώσει και συγκεκριμένα στοιχεία για το τι συνέβαινε μέχρι το 2015 και τι έχει συμβεί από το 2015 μέχρι το 2018.

Υπάρχει, επίσης, μία σειρά από δράσεις οι οποίες είναι εξαιρετικές, όσον αφορά τα νέα καταστήματα κράτησης, όσον αφορά τις προσλήψεις και τον διαγωνισμό ο οποίος είναι αυτή τη στιγμή σε εκκρεμότητα. Αναμένεται να ολοκληρωθεί, όπως μας ενημερώνει το ΑΣΕΠ, μέχρι τα τέλη Μαρτίου όσον αφορά την πρόσληψη μετά από πολλά χρόνια σωφρονιστικών υπαλλήλων.

Ασφαλώς, όμως, τα ζητήματα δεν τελειώνουν εκεί. Έχουν να κάνουν και με την εξειδίκευσή τους και με τα υλικοτεχνικά ζητήματα, με συγκεκριμένες δράσεις του Υπουργείου, όσον αφορά την ενίσχυση των δομών και την ενίσχυση της ασφάλειας στα καταστήματα κράτησης. Γιατί αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι το μνημόνιο δεν πέρασε μόνο πάνω από το σύνολο των κοινωνικών δομών της χώρας. Επηρέασε, ασφαλώς, και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας των καταστημάτων κράτησης.

Τα τελευταία γεγονότα, όπως αντιλαμβανόμαστε όλοι, και στο μέτρο που μπορούμε να τα αξιολογήσουμε, καθώς όσον πρόκειται για γεγονότα τα οποία διερευνώνται αυτή τη στιγμή από την ελληνική δικαιοσύνη, νομίζω ότι δημιουργούν ένα αντεπιχείρημα σε σχέση με όσα ακούστηκαν από εσάς, κύριε Παπαθεοδώρου.

Η φυλακή δεν ελέγχεται από την παρανομία. Ο χώρος της φυ-

λακής είναι, πράγματι, ένας ευαίσθητος χώρος στον οποίο κανείς όχι μόνο δεν μπορεί να αποκλείσει, αλλά όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι δημιουργούνται κατά καιρούς εστίες, πράγματι, έγκληματων πράξεων, πολλών δε μάλλον αφού τώρα όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι τα γεγονότα τα οποία έλαβαν χώρα τον τελευταίο ενάμιση μήνα καθόλου τυχαία δεν ήταν, αλλά φαίνεται -και αυτό θα διερευνηθεί- να αποτελούν εγκληματική δράση μιας εγκληματικής οργάνωσης η οποία δρούσε ή κατηγορούνται σε κάθε περίπτωση οι εμπλεκόμενοι εκεί να έχουν δράση εντός και εκτός φυλακής.

Εγώ θα έλεγα να είμαστε αρκετά επιφυλακτικοί όσον αφορά τον τρόπο που διατυπώνουμε τον λόγο μας για τα γεγονότα που διερευνώνται αυτή τη στιγμή από την ελληνική δικαιοσύνη. Βλέπουμε ότι κάθε μέρα προκύπτει και κάτι καινούργιο όσον αφορά το μέγεθος της εγκληματικής δράσης των προσώπων που προς το παρόν κατηγορούνται στην υπόθεση αυτή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

Νομίζω ότι δεν πρέπει να μεταφέρουμε άκριτα. Εγώ, βέβαια, αντιλαμβάνομαι τον προβληματισμό και των σωφρονιστικών υπαλλήλων και των συνδικαλιστικών οργανώσεων τους, που έχουν ελεύθερη πρόσβαση στο Υπουργείο και είμαστε σε διαρκείς συνομιλίες με αυτούς. Όμως το να μεταφέρουμε άκριτα, κατά τη γνώμη μου -και λέω «άκριτα», γιατί και στην επιτροπή και εδώ, κύριε Παπαθεοδώρου, εσείς τα υιοθετήσετε και εγώ σας είπα ότι έχω μία συγκεκριμένη άποψη- δεν είναι καλό.

Η άποψή μου είναι ότι δεν μπορεί να γίνονται τέτοιες αναφορές, οι οποίες όμως την ίδια στιγμή να μην έχουν καταγγεληθεί εκεί που πρέπει. Και αυτό είναι, νομίζω, υποχρέωση όλων όσων καταγγέλλουν συγκεκριμένα περιστατικά και, με δεδομένη μάλιστα την ανακριτική, εισαγγελική και δικαστική έρευνα που είναι σε εξέλιξη, πρέπει να εμφανιστούν και να καταγγείλουν είτε συγκεκριμένες εκβιάσεις είτε απειλές και κάθε περιστατικό που έχει έρθει στο φως της δημοσιότητας με λίγο αφηρημένο τρόπο. Καλό είναι να συγκεκριμενοποιηθούν και να καταγγεθούν εκεί που πρέπει.

Κύριε Πρόεδρε, στον χρόνο που έχω, αν θέλετε, να έχω και τον λόγο τόσο για τις υπουργικές όσο και τις βουλευτικές τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εντάξει, κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Οι βουλευτικές τροπολογίες δεν έχουν υποστηριχθεί όλες. Οπότε, αν θέλετε, μπορούμε να ακούσουμε πρώτα τους Βουλευτές, να υποστηριχθούν πρώτα από τους Βουλευτές και να πούμε στο τέλος ποιες κάνουμε δεκτές.

Εγώ σας λέω ότι η με γενικό αριθμό 1953 και ειδικό 167 «για την αντιμετώπιση επείγουσών αναγκών του Νοσοκομείου Κρατούμενων Κορυδαλλού μέχρι την πλήρη κάλυψη πίσω από το ΕΣΥ» που έχει καταθέσει η κ. Κοζομπόλη και οι άλλοι Βουλευτές, γίνεται δεκτή.

Η με γενικό αριθμό 1956 και ειδικό 170 του κ. Ξυδάκη και του κ. Παρασκευοπούλου μπορεί να γίνει δεκτή, που έχει να κάνει με ένα θέμα που είχε θέσει και ο κ. Παναγιωτόπουλος, αν δεν κάνω λάθος στις επιτροπές, δηλαδή «τι γίνεται αν έχουμε απόφαση εξαιρετικά με την παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητας μετά την έκδοση αμετάκλητης απόφασης και ποιο είναι το μέτρο αποκατάστασης πέραν του δικαιώματος αγωγής με το 105, το οποίο λαμβάνεται υπ' όψιν κατά τη διαδικασία απονομής χάριτος».

Η με γενικό αριθμό 1957 και ειδικό 171 σε σχέση «με την αλλαγή καθεστώτος ορισμού ανταποκριτών ΕΛΓΑ για την εύρυθμη λειτουργία του οργανισμού» και αυτή γίνεται δεκτή. Ήταν εδώ και ο κ. Αραχωβίτης, αν χρειαστεί μπορεί και να επανέλθει, για να εξηγηθεί και από τους υποβάλλοντες Υπουργούς, αλλά και ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης είναι στη διάθεση του Σώματος, προκειμένου...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Από την κ. Βράντζα.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Από την κ. Βράντζα θα υποστηριχθεί.

Σε σχέση με τη με γενικό αριθμό 1958 «για την άρση των κω-

λυμάτων διορισμού των απεξαρτημένων», επειδή υπάρχει ειδική επιτροπή στο Υπουργείο, όπου επεξεργάζεται αυτή και θέλει λίγο προσοχή, θα την ξαναδούμε και με την κ. Κοζομπόλη, αλλά θα τη δούμε και εμείς στο Υπουργείο, οπότε προς το παρόν, την απορρίπτουμε, προκειμένου να επανέλθουμε έχοντας αντιμετωπίσει στο σύνολο το πρόβλημα.

Και επίσης, απορρίπτεται η με γενικό αριθμό 1959 και ειδικό 173 του κ. Καρρά.

Τώρα, σε σχέση με τις νομοτεχνικές, υπάρχει η αναδιτύπωση και η αντικατάσταση της παραγράφου που αφορά στα προσόντα των υποψηφίων, για τη θέση του Ευρωπαϊκού εισαγγελέα. Υπάρχει μια νομοτεχνική, η οποία αφορά την παραπομπή στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν.3226/2004, όπως αντικαθίσταται με την παράγραφο 4 του άρθρου 28, που έχει να κάνει με την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, προσδιορίζονται ότι καταβάλλονται οι παρακατούμενες ασφαλιστικές εισφορές, αποδίδονται μέσω των δικηγορικών συλλόγων στον ΕΦΚΑ.

Σε σχέση με το άρθρο 30 και με το portal και με την επιβάρυνση 0,50 στα γραμμάτια προείσπραξης, έχουμε κάνει ήδη μία νομοτεχνική, η οποία προβλέπει τα εξής: Πρώτον, ορίζεται με συγκεκριμένο τρόπο ότι αυτό είναι το ανώτατο, ότι δεν θα μπορούμε να φύγουμε πάνω από το 0,50 και ότι μπορεί με υπουργική απόφαση μετά από πρόταση της ολομέλειας των δικηγορικών συλλόγων, αυτό το ποσό να μειώνεται. Εγώ επικοινωνήσα ξανά με τον εκπρόσωπο των δικηγορικών συλλόγων και δεν έχω καμία αντίρρηση, αν θέλουμε να αλλάξουμε και το ποσό από 0,50 να γίνει 0,40, γιατί φαίνεται ότι και αυτό το ποσό επαρκεί για την κάλυψη των συγκεκριμένων αναγκών.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να το αλλάξουμε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μπορούμε να το κάνουμε, λοιπόν, να πούμε ανώτατο το 0,40 και το ποσό αυτό μπορεί να μειώνεται, μετά από εισήγηση της ολομέλειας των δικηγορικών συλλόγων.

Υπάρχει επίσης, μία νομοτεχνική βελτίωση, όσον αφορά τη λειτουργία των πειθαρχικών συμβουλίων των δικηγορικών συλλόγων και πώς επιλαμβάνεται, τόσο πρόεδρος του δικηγορικού συλλόγου, κυρίως όμως, τη δυνατότητα που έχει ο πρόεδρος των πειθαρχικών συμβουλίων να κινεί την πειθαρχική διαδικασία. Σας είπα τη νομοτεχνική για το άρθρο 417.

Αυτές είναι οι νομοτεχνικές.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό και ευχαριστώ για την ανοχή.

Υπάρχουν οι εξής υπουργικές τροπολογίες:

Υπάρχει υπουργική τροπολογία, η οποία υποστηρίχθηκε από τον κ. Πολάκη είναι η με γενικό αριθμό 1954 και ειδικό 168 «για την παράταση της θητείας των μελών του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας», την οποία την κάνουμε δεκτή.

Υπάρχει υπουργική τροπολογία με γενικό αριθμό 1955 και ειδικό 169 του Υπουργείου Δικαιοσύνης που αφορά τις ανεξάρτητες επιτροπές προσφυγών, που ορίζεται ότι αρχαιότερος προεδρεύει των επιτροπών. Συνοπογράφει το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Και η τελευταία του Υπουργείου Δικαιοσύνης είναι η με γενικό αριθμό 1960 και ειδικό 174.

Εδώ υπάρχουν τρεις διατάξεις, τρεις παράγραφοι. Η μία αφορά σε μια αναγκαία διόρθωση του άρθρου 35 του ν.4509/2017, όπου είχε συμβεί ένα αριθμητικό λάθος και με αυτόν τον τρόπο υπήρχαν δυσλειτουργίες, όσον αφορά τους χειριστές πληροφοριακών συστημάτων, όσους εργάζονται σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές του δικαστηρίου. Έτσι είχε προβλεφθεί σε πρωτοδικεία που δεν υπήρχε η ανάγκη να προβλεφθεί η συγκεκριμένη θέση, να προβλεφθούν πάνω από μία, να υπάρχουν δύο, και σε άλλες υπηρεσίες των δικαστηρίων της Αθήνας να μην υπάρχουν. Οπότε κάνουμε αυτή την απαραίτητη διόρθωση.

Υπάρχει μια διάταξη που αφορά την υλοποίηση του προγράμματος ΟΣΔΥΠΠ, στο οποίο θα επανέλθω αναλυτικά στη δευτερολογία μου για να σας πώς προχωράει το συγκεκριμένο έργο που ξεκίνησε το 2014 και είναι εξαιρετικά σημαντικό για την καθημερινότητα και των δικηγόρων και των πολιτών. Υπάρχει και

μια διάταξη η οποία αφορά σε συμβάσεις αρτοποιίας που έγιναν πριν από έναν χρόνο, οι οποίες εκτελέστηκαν κανονικά, δεν έχουν προβλήματα, αλλά προκειμένου να εκδοθούν τα εντάλματα, επειδή δεν έχει υπάρξει ο απαραίτητος προσυμβατικός έλεγχος, κινδυνεύει ο ομιλών να του καταλογιστούν τα συγκεκριμένα ποσά. Θα σας δώσω, όμως, συγκεκριμένα στοιχεία, όσον αφορά την υλοποίηση των συγκεκριμένων συμβάσεων και πώς εκτελέστηκαν αυτές οι τρεις τροπολογίες. Θα επανέλθω στη δευτερολογία μου.

Μετά από αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα και έντονη δουλειά οι νομοπαρασκευαστικές επιτροπές που αφορούν στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ολοκληρώθηκαν προς το παρόν και μας παραδόθηκαν. Το επόμενο βήμα είναι η συζήτηση γι' αυτά τα δύο σχέδια, τόσο στα συλλογικά κυβερνητικά όργανα όσο και με εκπροσώπους όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, πριν τεθούν το αργότερο εντός του επόμενου μήνα στη δημόσια διαβούλευση. Θα χρειαστεί αυτή η συζήτηση με όλα τα κόμματα, γιατί αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι μια τέτοια μεταρρύθμιση, που έχει να κάνει με τον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα

Ποινικής Δικονομίας, θα πρέπει να απολαύσει, κατά τη γνώμη μου, της μεγαλύτερης δυνατής συνέλευσης με ένα δεδομένο που όλοι αντιλαμβανόμαστε, ότι από το πρώτο μέχρι το τελευταίο άρθρο είναι φωτογραφικές οι διατάξεις. Θέλω να πω, δηλαδή, ότι αντιλαμβάνεστε πως μια τέτοια μεταρρύθμιση που αφορά στον Ποινικό Κώδικα, αφορά σε όλες τις εκκρεμείς δίκες, σε όλες οι εκκρεμείς υποθέσεις. Είναι μια πολύ μεγάλη μεταρρύθμιση που χρειάζεται, νομίζω, το απαραίτητο πολιτικό θάρρος και την απαραίτητη πολιτική ωριμότητα, προκειμένου να οδηγηθούμε σε μια τέτοια μεταρρύθμιση. Δεν είμαι και πολύ αισιόδοξος όσον αφορά το κλίμα συναίνεσης το οποίο θα πρέπει να επικρατήσει στη συζήτηση αυτή. Νομίζω, όμως, ότι αξίζει τον κόπο για όλους μας να οδηγηθούμε στη μεταρρύθμιση αυτή μετά από όλα αυτά τα χρόνια.

Σε ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Μιχαήλ Καλογήρου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

Σχέδιο Νόμου

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ι) Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ΙΙ) Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9^{ης} Μαρτίου 2016, ΙΙΙ) Τροποποίηση του ν. 3251/2004 σε συμμόρφωση με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 κατά το μέρος που τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2009, ΙV) Εφαρμογή διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου της 12^{ης} Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, V) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις, VI) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος.

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

1. Η περίπτωση δ' της παράγραφος 2 του άρθρου 18 αντικαθίσταται ως εξής:

«δ. Να διαθέτουν τη σχετική πρακτική πείρα στο εθνικό νομικό σύστημα, στις έρευνες στον χρηματοοικονομικό τομέα, στη διεθνή δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Υπηρεσία σχετιζόμενη με διεθνή δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις θεωρείται ιδίως η προϋπηρεσία στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε όργανα, σε οργανισμούς, μονάδες και επιτροπές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), της Ευρωπαϊκής Μονάδας Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και οποιουδήποτε άλλου Διεθνούς Οργανισμού.»

2. Το άρθρο 22 διαγράφεται και τα λοιπά άρθρα του νομοσχεδίου αναριθμούνται.

3. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 3226/2004, όπως αυτή αντικαθίσταται με την παρ. 4 του άρθρου 28 πριν από την αναρίθμηση του νομοσχεδίου, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι παρακρατούμενες ασφαλιστικές εισφορές αποδίδονται μέσω των Δικηγορικών Συλλόγων στον ΕΦΚΑ.»

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 30, όπως αυτό υπήρχε πριν από την αναρίθμηση του νομοσχεδίου, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 61 του ν. 4194/2013 (Α' 208) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Πλέον των πάγιων ποσών των εισφορών, τα γραμμάτια προκαταβολής εισφορών και ενσήμων, τα οποία εκδίδονται από τους Δικηγορικούς Συλλόγους που συμμετέχουν στο Πληροφοριακό Σύστημα «Αλληλεπιδραστικές Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες Προδικασίας – On line Εξυπηρέτηση Δικηγόρων, Δικαστών και Πολιτών» (portal.olomeleia.gr), επιβαρύνονται με πάγιο ποσό ύψους 0,50 ευρώ ανά γραμμάτιο για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών του πληροφοριακού αυτού συστήματος, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων συντήρησής του. Το ποσό αυτό, που αποτελεί το ανώτατο ύψος επιβάρυνσης, μπορεί να μειώνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μετά από γνώμη της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος. Με την ίδια απόφαση μπορεί να καθορίζονται κατηγορίες διαφορών και διαδικασιών, για τις οποίες το ανωτέρω ποσό μπορεί να διαφοροποιείται ανάλογα με το προβλεπόμενο ύψος της αξίας του γραμματίου προκαταβολής, καθώς και να καθορίζεται και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με τη διαχείριση, τη διάθεση και την αξιοποίηση του πόρου αυτού».

5. Η παράγραφος 4 του άρθρου 30, όπως αυτό υπήρχε πριν από την αναρίθμηση του νομοσχεδίου, αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η παρ. 1 του άρθρου 152 του ν. 4194/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο Πρόεδρος του δικηγορικού συλλόγου ευθύς ως λάβει αναφορά με την οποία καταγγέλλονται πειθαρχικά επιλήψιμες πράξεις δικηγόρου ή λάβει με οποιονδήποτε τρόπο γνώση από ανακοίνωση δικαστικής ή εν γένει δημόσιας αρχής σχετικά με την τέλεση τέτοιων πράξεων, παραγγέλλει τη διενέργεια προκαταρκτικής πειθαρχικής εξέτασης, αναθέτοντάς την σε μέλος του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Ο Πρόεδρος του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ευθύς ως λάβει ίδια γνώση, με οποιονδήποτε τρόπο, πειθαρχικά επιλήψιμων πράξεων δικηγόρου ή δικηγορικής εταιρείας, μπορεί να παραγγείλει ανέξοδα τη διενέργεια προκαταρκτικής πειθαρχικής εξέτασης, αναθέτοντάς την σε μέλος του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση περισσότερων πειθαρχικών τμημάτων του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, στην παραγγελία προβαίνει ο αρχαιότερος από τους Προέδρους των πειθαρχικών τμημάτων. Με τις παραγγελίες αυτές ο δικηγορικός σύλλογος καθίσταται διάδικος σε όλες τις δίκες που ανακύπτουν επί των πειθαρχικών αποφάσεων».

6. Το άρθρο 33, όπως αυτό υπήρχε πριν από την αναρίθμηση του νομοσχεδίου, αντικαθίσταται ως εξής:

«Στο άρθρο 417 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (π.δ. 258/1986, Α' 121), προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Στην περίπτωση των εγκλημάτων των άρθρων 361, 362 και 363 του Ποινικού Κώδικα, ακόμα και αν τελούνται δια του τύπου, δεν ακολουθείται η διαδικασία των επόμενων άρθρων, εκτός αν συντρέχουν ιδιαίτερα σοβαροί λόγοι.»

Αθήνα, 17 Φεβρουαρίου 2019

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΘΕΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος έχει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριες και κύριοι Βουλευτές, θα αρχίσω από τα θετικά, από την κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμ. 16 που προστίθεται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Το πρωτόκολλο έχει τεθεί σε ισχύ και ήδη έχουν αρχίσει ανώτατα δικαστήρια κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου με πρώτο το γαλλικό ακυρωτικό, τον γαλλικό Άρειο Πάγο, την Cour de cassation, να απευθύνουν παρόμοια ερωτήματα, προκειμένου να γνωμοδοτήσει η ολομέλεια, το μεγάλο τμήμα του Δικαστηρίου του Στρασβούργου, πάνω σε θέματα που έχουν τεράστιο ενδιαφέρον. Η πρώτη υπόθεση αφορά ένα εξαιρετικά πολύπλοκο ζήτημα βιοηθικής και την εναρμόνιση της γαλλικής νομοθεσίας και του γαλλικού συντάγματος με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι η Ελλάδα με καθυστέρηση κυρώνει το 16^ο Πρωτόκολλο και είναι πολύ σημαντικό ότι τα τρία ανώτατα δικαστήριά μας και το ανώτατο ειδικό δικαστήριο μπορούν πλέον να απευθύνουν παρόμοια ερωτήματα προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ζητώντας να γνωμοδοτήσει επί θεμάτων αρχών, δηλαδή πάνω στην ερμηνεία συγκεκριμένων διατάξεων της σύμβασης και των προσθέτων πρωτοκόλλων, προκειμένου να αποφεύγονται μετά οι ατομικές προσφυγές, οι οποίες, εφόσον ευδοκιμήσουν και οδηγήσουν σε μια απόφαση του δικαστηρίου καταδικαστική για τη χώρα, δημιουργούν τεράστια προβλήματα άρσης του δεδικασμένου και εφαρμογής εκτάκτων ενδίκων μέσων που προβλέπονται πλέον σε όλους τους κλάδους και που πρέπει να γίνονται σεβαστά από ελληνικά ανώτατα δικαστήρια, τα οποία δυστυχώς αδιαφορούν ή αποφεύγουν να σεβαστούν την υποχρέωσή τους αυτή, ιδίως ο Άρειος Πάγος, όπως έχει φανερί σε ορισμένες πολύ κρίσιμες υποθέσεις μέχρι τώρα.

Η μεγάλη αλλαγή, όμως, που συντελείται με το πρωτόκολλο 16, είναι η διεύρυνση του δεδικασμένου του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Διότι είναι πλέον προφανές ότι το δεδικασμένο που παράγεται από το δικαστήριο -και άρα η υποχρέωση των κρατών-μελών να συμμορφώνονται στη νομολογία του δικαστηρίου- δεν αφορά μόνον τις αποφάσεις στις οποίες κάθε κράτος είναι διάδικο -και άρα έχει ρητή υποχρέωση από τη σύμβαση να εκτελέσει την απόφαση αυτή-, αλλά η υποχρέωσή του εκτείνεται στα πορίσματα της νομολογίας.

Πρόκειται για τη διαφορά που έχει το *res interpretata* σε σχέση με το *res judicata* της σύμβασης. Αυτή είναι μία πολύ μεγάλη συζήτηση στο επίπεδο της επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, στο επίπεδο της κοινοβουλευτικής συνέλευσης, ιδίως όμως στο επίπεδο της επιτροπής Υπουργών. Όπως η Αίθουσα γνωρίζει, έχω μία προσωπική εμπλοκή στα ζητήματα αυτά ως εισηγητής της κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την εκτέλεση των αποφάσεων του δικαστηρίου σε σαράντα επτά χώρες-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Είναι σταθερή η θέση μου ότι η υποχρέωση των κρατών-μελών, αφορά και το δεδικασμένο που παράγεται από τις αποφάσεις στις οποίες τα κράτη δεν είναι διάδικοι, αλλά πρέπει να αποφεύγεται αυτή η συνεχής ανακύκλωση των ίδιων θεμάτων ενώπιον του δικαστηρίου. Η επανάληψη των ίδιων νομικών ζητημάτων και των ίδιων υποθέσεων και αυτό που συμβαίνει με το πρωτόκολλο 16, νομίζω θα βοηθήσει πάρα πολύ, παρ' ότι βεβαίως, όπως αντιλαμβανόμαστε όλοι, έτσι εισάγεται ένας ακόμη δικονομικός δίαυλος για τη συγκέντρωση του δικαστικού ελέγχου, της συνταγματικότητας των νόμων και της συμβατότητας τους με το διεθνές δίκαιο εν προκειμένω με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Μπορεί στην Ελλάδα να μην έχουμε συγκεντρωτικό σύστημα ελέγχου της συνταγματικότητας, με συνταγματικό δικαστήριο, αλλά έχουμε πιλοτική δίκη, έχουμε απευθείας εισαγωγή των θεμάτων στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας και εν πολλοίς και των άλλων δικαστηρίων, έχουμε διάφορους παλιούς μηχανισμούς όπως η αναίρεση υπέρ του νόμου και έχουμε, βεβαίως, τα προδικαστικά ερωτήματα ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τώρα τα αίτημα για έκδοση γνωμοδότησης ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Άρα έχουμε επιπλέον στοιχεία συγκέντρωσης του ελέγχου στα χέρια των ανωτάτων δικαστηρίων, και διά των ανωτάτων δικαστηρίων των διεθνών δικαστηρίων που θέτουν υπό έλεγχο την εθνική έννομη τάξη και στο επίπεδο του εθνικού Συντάγματος. Άρα φαίνεται και πόσο στενά είναι τα όρια του αναθεωρητικού νομοθέτη στην εκκρεμή διαδικασία αναθεώρησης ιδίως στον τομέα της διεθνούς προστασίας των ατομικών και ομαδικών δικαιωμάτων ακόμη και των λεγόμενων παροχικών ή κοινωνικών δικαιωμάτων, όπου αυτά προστατεύονται είτε από το Ευρωπαϊκό Δίκαιο είτε από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, έμμεσα, μέσω της προστασίας αμυντικών δικαιωμάτων. Πρόκειται, λοιπόν, για μία πολύ σημαντική θετική εξέλιξη.

Είναι, επίσης, σημαντικό το γεγονός ότι ο Υπουργός αναφέρθηκε προηγουμένως στην κατάσταση στο σωφρονιστικό σύστημα. Η κατάσταση, δυστυχώς, βαίνει επιδεινούμενη. Αυτή η αλυσίδα δολοφονιών, πράξεων βίας, αυτή η ανάδειξη της φυλακίσεως στρατηγείου του οργανωμένου εγκλήματος είναι κάτι που πρέπει να μας απασχολήσει πιο συστηματικά και πιο έντονα σε συνδυασμό και με τα πορίσματα της τελευταίας έκθεσης της επιτροπής του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη των βασανιστηρίων της CPT.

Είδαμε όλοι την έκθεση, είδαμε τις απαντήσεις των Υπουργείων, οι οποίες θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι γραφειοκρατικές, διότι δεν έχουν το αναγκαίο πολιτικό θάρρος παρά σε ελάχιστες περιπτώσεις. Με τη φροντίδα και του Προέδρου της Βουλής η έκθεση αυτή της επιτροπής για την πρόληψη των βασανιστηρίων -που είναι μία πολύ σημαντική επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης- πρέπει να εισαχθεί σε κοινή συνεδρίαση της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας και της επιτροπής που έχει συγκροτηθεί για την εκτέλεση των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Είναι επείγον αυτό και πρέπει να γίνει.

Η άλλη πολύ σημαντική εξέλιξη είναι αυτή που αφορά το τεκμήριο αθωότητας, δηλαδή την ενσωμάτωση της οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, με την οποία επέρχονται σημαντικές αλλαγές στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Στην αρχή όταν είδα στην τηλεόραση στη μετάδοση της συζήτησης τον κ. Πολάκη παρόντα και αγορεύοντα από τα υπουργικά έδρανα, υπέθεσα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, κάλεσε τον κ. Πολάκη ως εργαστηριακό παράδειγμα Υπουργού που παραβιάζει συστηματικά το τεκμήριο αθωότητας.

(Γέλωτες - χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Παραβιάζει συστηματικά την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη σχετική διάταξη του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η οποία ισχύει από το 2010, το άρθρο 171 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Επειδή τώρα πια εισάγεται και η δικονομική δυνατότητα διεκδίκησης αποζημίωσης με τις διατάξεις περί αστικής ευθύνης του δημοσίου, έφερε εδώ ο Υπουργός Δικαιοσύνης ένα υπόδειγμα δράστη τέτοιων παραβάσεων, που οδηγούν σε καταδίκη του δημοσίου σε υποχρέωση αποζημίωσης.

Επιπλέον όμως -και αυτό είναι το σημαντικότερο- οι ενέργειές του και οι συμπεριφορές του όταν στοχοποιεί πρόσωπα, όταν δολοφονεί χαρακτήρες, όταν προαναγγέλλει εισαγγελικές ενέργειες, όταν αποκαλύπτεται ότι γνωρίζει προστατευόμενους μάρτυρες και όλα τα στοιχεία της δικογραφίας σε συνεργασία με κάποιους που υπηρεσιακά τα γνωρίζουν -και πρέπει να ερευνηθεί και να αποκαλυφθεί ποιες είναι οι πηγές του-, όταν, λοιπόν, τα κάνει όλα αυτά, παραβιάζει το άρθρο 171 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άρα οδηγεί σε απόλυτη ακυρότητα τη σχετική διαδικασία και την προδικασία και την κύρια διαδικασία.

Σας λέω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ Δικαιοσύνης, ότι ενώ τον φέρατε με αυτόν τον καλό σκοπό, να τον επιδείξετε ως παράδειγμα παραβίασης σεβασμού του τεκμηρίου αθωότητας, προχώρησε σε ομολογίες πέραν των υπουργικών του καθηκόντων, που αφορούν την παραβίαση του άρθρου 370Α του Ποινικού Κώδικα σε βαθμό κακουργήματος, που είναι και αυτόφωρο ακόμη σε σχέση με τις χθεσινές ενέργειες της δημοσιοποίησης, και τώρα πια έχουμε και τα Πρακτικά της Βουλής ως *corpus delicti*, ως απόδειξη ομολογίας και ως έναρξη της εισαγγελικής έρευνας.

Παρακαλώ τον Πρόεδρο της Βουλής και τον Προεδρεύοντα να διαβιβάσουν στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Αθηνών τα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης, που συνιστούν και απόλυτη συνομολόγηση.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Διότι ο κ. Πολάκης δεν έκανε χρήση ούτε του δικαιώματος σιωπής ούτε του δικαιώματος μη αυτοενοχοποίησης, γιατί δεν έχει αντιληφθεί τη σημασία που έχουν αυτές οι πολύ σημαντικές ποινικές, πολιτιστικές κατακτήσεις για το κράτος δικαίου, για την προστασία της δικαστικής ανεξαρτησίας, για την προστασία κάποιου που κατηγορείται και που πρέπει, βεβαίως, να προστατεύεται με τη ρητή εισαγωγή του τεκμηρίου αθωότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα, όμως, να παροτρύνω τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος φαίνεται καλοπροαίρετος, τώρα που εισάγεται ρητά και ορθά το τεκμήριο αθωότητας στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με το άρθρο 72Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αυτή η ρύθμιση να είναι ορθή. Δηλαδή δεν αρκεί η διατύπωση «οι ύποπτοι κατηγορούμενοι τεκμαίρονται αθώοι μέχρι να αποδειχθεί η ενοχή τους σύμφωνα με τον νόμο», αλλά πρέπει αυτό να αντικατασταθεί με την έκφραση «μέχρι να καταδικαστούν αμετάκλητα». Διότι πώς θα αποδειχθεί η ενοχή τους σύμφωνα με τον νόμο σε ποιο βαθμό και πώς; Πρέπει αυτό να πιστοποιείται, να καταγιγνώσκεται με δικαστική απόφαση, η οποία, σύμφωνα με το κείμενο της οδηγίας, πρέπει να είναι final, πρέπει να είναι αμετάκλητη με βάση την ελληνική ορολογία. Δεν αρκεί να είναι ούτε οριστική ούτε τελεσίδικη η απόφαση.

Είναι, επίσης, πάρα πολύ σωστή και ισορροπημένη η διατύπωση του άρθρου 77Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, το δικό μας ανακριτικό σύστημα με το οποίο διεξάγεται η ποινική δίκη, και με βάση τον θεσμικό ρόλο του εισαγγελέα που δεν εκπροσωπεί την κατηγορία αλλά τον νόμο, πώς, βεβαίως, και οι δικαστές και οι εισαγγελείς πρέπει να διερευνούν τις αποδείξεις είτε για καταδίκη είτε για την αθώωση. Για την καταδίκη πρέπει να αναζητούν και όχι για την αθώωση, γιατί η αθώωση προκύπτει από το τεκμήριο αθωότητας. Αυτό, φυσικά, λειτουργεί αυτεπαγγέλτως, με τον κατηγορούμενο να μπορεί να σιωπά, και, βεβαίως, αυτό αφορά ακόμη και τους αυτοτελείς υπερασπιστικούς ισχυρισμούς του κατηγορουμένου. Αυτά έχουν πάρα πολύ μεγάλη σημασία να διατυπωθούν ρητά και με νομοτεχνικά άψογο τρόπο, γιατί ούτως ή άλλως είναι και ένας τρόπος ελεγχόμενος διεθνώς, μια που μεταφέρουμε και ενσωματώνουμε οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Βεβαίως τίποτα από αυτά δεν θα λειτουργήσει. Δεν θα λειτουργήσει το τεκμήριο αθωότητας όταν το παραβιάζει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός με ενθουσιασμό, κατ' επανάληψη, έχοντας πλήρη συνείδηση του τι κάνει μέσα στη Βουλή, όταν αναφέρεται όχι απλά και μόνο σε πολιτικούς αντιπάλους σε προηγούμενες κυβερνήσεις αλλά όταν αναφέρεται ακόμη και σε απλούς πολίτες, που μπορεί να βαρύνονται με ενδεχόμενες εγκληματικές ενέργειες, αλλά που τεκμαίρονται αθώοι και πρέπει να γίνονται σεβαστοί ως τέτοιοι και, κυρίως, πρέπει να γίνεται σεβαστό το τεκμήριο της αθωότητάς τους.

Όταν μια Κυβέρνηση δεν έχει αίσθηση της διάκρισης των εξουσιών και της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, όταν θεωρεί ότι συνιστά εργαλείο της η δικαιοσύνη μέσω συγκεκριμένων -ελάχιστων- εισαγγελικών, κυρίως, αλλά και δικαστικών λειτουργιών, όταν υπάρχουν Υπουργοί -είδαμε ένα παράδειγμα- που θεωρούν ότι έχουν το δικαίωμα να τραμπουκίζουν εις βάρος της δικαιοσύνης, να έρχονται αυτοί σείοντας την ρομφαία της εισαγγελικής αρμοδιότητας, την οποία έχουν υφαρπάξει παραβιάζοντας και καταλύοντας θεμελιώδεις θεσμούς και αρχές του πολιτεύματος, τότε λίγα πράγματα μπορεί να κάνει ο νόμος.

Και, κυρίως, πρέπει να έχει καταγραφεί στα Πρακτικά -γιατί έχουμε μέλλον μπροστά μας και θα χρειαστούν όλοι το τεκμήριο αθωότητας, αυτοί που δεν το συνειδητοποιούν τώρα το τεκμήριο αθωότητας- ότι η κύρια διάταξη η οποία προστατεύει το τεκμήριο, δεν είναι αυτή που μπορεί να επιδικάσει αποζημίωση αλλά αυτή η οποία οδηγεί στην απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας

και της διαδικασίας, δηλαδή το άρθρο 171 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Διότι όλα τα άλλα έρχονται μετά, όπως ακόμη και η απονομή χάριτος την οποία είδα να προτείνουν δύο Βουλευτές πρώην Υπουργοί της Κυβέρνησης. Το γεγονός ότι πρέπει και αυτό να ληφθεί υπ' όψιν σε ενδεχόμενη γνωμοδότηση του Συμβουλίου Χαρίτων, και αυτό είναι ένα μέτρο αναπληρωματικό, συμπληρωματικό, καθυστερημένο, ανεπαρκές. Το κύριο μέτρο -και παρακαλώ αυτό να το συνομολόγησετε, κύριε Υπουργέ, με ρητή δήλωσή σας στα Πρακτικά- είναι το άρθρο 171 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Κατά τα άλλα όλοι θα έπρεπε όταν συζητούνται τέτοια θέματα, να έχουν μια αίσθηση και του παρελθόντος και του παρόντος και του μέλλοντος και να προσπαθούν να βγουν από τον συγκεκριμένο ρόλο τους και να κινηθούν θεσμικά με κριτήριο το κράτος δικαίου και την προστασία των δημοκρατικών θεσμών. Αυτό, δυστυχώς, είναι πολύ δύσκολο και γι' αυτό βλέπω ότι δεν γίνεται. Όποιοι δεν το κάνουν, να το ξανασκεφτούν, γιατί αυτό μπορεί να έχει πολύ βαριές επιπτώσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Γκιόλας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους πώς θα ρυθμιστεί η κατάσταση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν έχει υπάρξει αίτημα μέχρι στιγμής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχω ζητήσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τα αιτήματα γίνονται σεβαστά, κύριε Τζαβάρ, αρκεί να διατυπωθούν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το διατυπώνω, λοιπόν, και κανονίστε πώς θα μιλήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με πανηγυρικό τρόπο μάλιστα το διατυπώνετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Για να γίνεται αντιληπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Να είστε καλά.

Κύριε Γκιόλα, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήθελα να αντιπαρέλθω τα παρεμπιπτόντα, αλλά, δυστυχώς, βλέπω την αμετανόητη εμμονή ορισμένων να εκστομίζουν μεγαλοστομίες, εικασίες και υπερβολές μέχρι και έμμεσες απειλές για δήθεν ωμή παρέμβαση της Κυβέρνησης στο θεσμό της δικαιοσύνης.

Το συνηθίζουν δε καθημερινά με διάφορα μυθεύματα σε συνεχή επεισόδια, για να γίνουν και λίγο εύπεπτα. Δεν θα κάνουμε τη χάρη να συνεχίσουμε στο ίδιο μοτίβο. Θέλω να πω ότι εμείς οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, οι Βουλευτές που στηρίζουμε την Κυβέρνηση, έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στην ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, την οποία υπηρετούμε και την αναγνωρίζουμε απόλυτα, όπως είπα.

Το ίδιο ισχύει και από την πλευρά των Υπουργών που έχουν διατελέσει μέχρι τώρα αλλά και των τωρινών, με τρόπο που, κατά τη γνώμη μας, δεν σηκώνει καμμία αντίρρηση. Τουναντίον, όπως ειπώθηκε, εμείς με εργώδη προσπάθεια, με φιλότιμες προσπάθειες, ήσυχες και όχι τόσο εκκωφαντικές, προσπαθούμε να ισχυροποιούμε τη Δικαιοσύνη, προσπαθούμε να την εξοπλίζουμε για να κάνει αποτελεσματικά τη δουλειά της και να λειτουργεί με επάρκεια το δικαϊκό σύστημα στη χώρα μας.

Μία τέτοια απότοκη αυτής της προσπάθειας είναι και το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο -πρέπει να υπογραμμιστεί- στα πρώτα τέσσερα κεφάλαιά του περιλαμβάνει θετικές ρυθμίσεις στην κατεύθυνση της θεσμικής θωράκισης του Εθνικού μας Δικαίου με βάση το ευρωπαϊκό νομοθετικό πλαίσιο-πρωτόκολλα που με επάρκεια αναλύθηκαν από τον κύριο Υπουργό.

Το νομοσχέδιο ήρθε να ανακουφίσει τους εμπλεκόμενους φορείς. Χαρακτηρίστηκε, μάλιστα, και από τον ίδιο τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σαν μία φιλότιμη προσπάθεια να εξορθολογιστεί το σύστημα.

Σταχυολογώντας θα ήθελα να σταθώ στο Κεφάλαιο Α', το οποίο αναφέρεται στην κύρωση του Πρωτοκόλλου 16 της ΕΣΔΑ, στο γεγονός ότι ενεργοποιείται πλέον η δυνατότητα, τα ανώτατα

δικαστήρια της χώρας μας να υποβάλλουν αιτήματα γνωμοδοτήσεων προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Αυτό σημαίνει ότι διευρύνεται και διευκολύνεται η ερμηνεία και η εφαρμογή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών, που κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Το Κεφάλαιο Β' που ενσωματώνει την 343/2016 οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, συνεισφέρει τα μέγιστα στην ενίσχυση των αρχών της ασφάλειας του δικαίου, της εμπιστοσύνης των πολιτών και της εμπέδωσης του ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Ειδικότερα κατοχυρώνονται με τρόπο ρητό και απερίφραστο τα δικαιώματα των υπόπτων, των κατηγορουμένων και των καταδικασθέντων υπό το πρίσμα του τρόπου εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Στο Κεφάλαιο Γ' περιλαμβάνονται ευρωπαϊκές διατάξεις σχετικά με την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η οποία, επίσης, κινείται στο πνεύμα της κατοχύρωσης των δικαιωμάτων των εκζητούμενων και της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων, οι οποίες εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερομένου προσώπου.

Στο Κεφάλαιο Δ' εισάγεται ο θεσμός του Έλληνα Ευρωπαίου Εισαγγελέα, όπως θεσπίστηκε με κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2017, ο οποίος, μεταξύ των άλλων, θα συνεπικουρήσει στην καταπολέμηση του οικονομικού εγκλήματος και των εγκλημάτων διαφθοράς και απάτης, που τόσο ταλανίζουν τον τόπο μας εδώ και μια δεκαετία και πλέον.

Όπως τόνισα και στην αρχή, το Κεφάλαιο Ε' και το Κεφάλαιο ΣΤ' αντιμετωπίζουν ζητήματα καθημερινότητας, ενίσχυσης και διευκόλυνσης της λειτουργίας της δικαιοσύνης. Αυξάνονται οι θέσεις των δικαστικών λειτουργιών κατά οκτώ συνολικά. Διευκολύνεται η κάλυψη εξόδων μετάβασης δικαστών, δικαστικών λειτουργών και δικαστικών υπαλλήλων για την εκτέλεση της υπηρεσίας τους σε μεταβατικές έδρες. Εμπεδώνονται οι δημοκρατικές διαδικασίες κατά τη ρύθμιση ζητημάτων οργάνωσης και λειτουργίας των δικαστηρίων όλων των βαθμών με τον αποκλεισμό του δικαιώματος παρέμβασης του ανώτατου δικαστηρίου στις τροποποιήσεις του κανονισμού λειτουργίας των δικαστηρίων, που υιοθετεί η ολομέλεια εκάστου δικαστηρίου.

Όλες οι πιο πάνω ρυθμίσεις αποτελούσαν πάγια αιτήματα, άλλωστε, των εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας και υιοθετήθηκαν μέσω του παρόντος νομοσχεδίου.

Επιπροσθέτως λαμβάνεται μέριμνα για τη δομή της Οικονομικής Εισαγγελίας και της Εισαγγελίας Διαφθοράς, προκειμένου να καθίσταται εφικτή η απόσπαση προσωπικού στην πρώτη, όταν αυτά απαιτούν έργο υψηλής και εξειδικευμένης τεχνολογίας.

Πολύ σημαντικό από τα υπόλοιπα άρθρα του νομοσχεδίου είναι το άρθρο 28, που ενισχύει το θεσμό της «νομικής βοήθειας», ένα πολύτιμο εργαλείο για την εξυπηρέτηση των χαμηλότερων οικονομικών στρωμάτων που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να αντεπεξέλθουν στα δικαστικά έξοδα.

Συγκεκριμένα οι δικηγόροι που ορίζονται από τον θεσμό αυτό, δεν χρειάζεται πλέον να προκαταβάλουν οι ίδιοι με δικές τους δαπάνες τα έξοδα για τις υποθέσεις. Ο θεσμός, βέβαια, υιοθετείται και σε περιπτώσεις συναινετικών διαζυγίων ενώπιον συμβολαιογράφου.

Με τις συγκεκριμένες διατάξεις το νομοσχέδιο κάνει ένα άκρως θετικό βήμα προς την ισότιμη πρόσβαση στη δικαιοσύνη όλων των πολιτών, διευκολύνοντας, όπως είπα, ασθενέστερους οικονομικά συμπολίτες μας.

Επίσης θεσπίζοντας το μιας μικρής σχετικά επιβάρυνσης της τάξεως των 40 ή 50 λεπτών, όπως ειπώθηκε και από τον κύριο Υπουργό, που ήταν σε συνεννόηση με την ολομέλεια των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων, αποσκοπείται με το παρόν νομοσχέδιο να διευρυνθεί και να εξυγιανθεί το σύστημα της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, ένα τόσο εξαιρετικά χρήσιμο εργαλείο που μπορεί να υποβοηθήσει την καθημερινότητα όχι μόνο των δικηγόρων και των δικαστών αλλά και των πολιτών.

Έχουμε, επίσης, ηλεκτρονική υπογραφή, ηλεκτρονική κατάθεση δικογράφων, ηλεκτρονική παρακολούθηση υποθέσεων, έκδοση γραμματίων από τον προσωπικό υπολογιστή κάθε δικηγόρου, ηλεκτρονικά εκθέματα και πινάκια, ηλεκτρονικές υπη-

ρεσίες των συλλόγων με ένα πάτημα του πληκτρολογίου. Όλα αυτά αποτελούν πολύτιμα βοηθήματα, απλουστευμένες και σύντομες διαδικασίες για τον μαχόμενο δικηγόρο και κατ' επέκταση για τους πολίτες που προσφεύγουν στη δικαιοσύνη.

Ιδιαίτερα αναγκαία, επωφελής και οπωσδήποτε ανθρωπιστικής υφής είναι και η διάταξη του άρθρου 42, για την πρόβλεψη ασφαλιστικής κάλυψης των προσώπων που παρέχουν κοινωφελή εργασία ως μέτρο έκτισης της ποινής ή ως αναμορφωτικό μέτρο.

Περαιτέρω με το παρόν νομοσχέδιο τροποποιείται, όπως ελέγχθη, η διάταξη του σχετικού άρθρου 417 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η ενεργοποίηση της αυτόφωρης διαδικασίας για τα αδικήματα της εξύβρισης, της δυσφήμισης και της συκοφαντικής δυσφήμισης διά του Τύπου. Εκ παραλλήλου διά της αποφυγής της αυτόφωρης διαδικασίας επιτυγχάνεται και ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της θωράκισης του ίδιου του Τύπου και των λειτουργιών του.

Κλείνοντας, στο Κεφάλαιο ΣΤ' παρουσιάζονται σημαντικές αλλαγές στη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος, με σημαντικότερη την εξίσωση ως προς την επιμέτρηση των ημερών εργασίας στις αγροτικές φυλακές, κάτι που μέχρι τώρα δεν ήταν ενιαίο και εναρμονισμένο απόλυτα.

Πολλές αλλά απλές και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις αναμένουμε να επέλθουν στη λειτουργία και απονομή της δικαιοσύνης με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο. Ορθώς λέχθηκε ότι αποτελεί μία συρραφή διάσπαρτων, αλλά κατά ενόπτης δομημένων νομοθετικών διατάξεων, που μπορεί να μη επιλύουν ή να μη διορθώνουν όλες τις ατέλειες του συστήματος, βελτιώνονται, όμως, προφανείς στρεβλώσεις, εισάγονται μικρές αλλά απαραίτητες μεταρρυθμιστικές τομές και εν τέλει κανονικοποιείται και απλουστεύεται και η καθημερινότητα των πολιτών και όχι μόνο όλοι συνεπικουρούν και υποβοηθούν τη δικαιοσύνη και τον θεσμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώ στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 4^ο Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας Βόλου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι όλοι μας συμφωνούμε σήμερα, κύριοι Βουλευτές, ότι με το νομοσχέδιο που συζητούμε και σε λίγο θα ψηφίσουμε, η ελληνική πολιτεία ενσωματώνει με τον πιο επίσημο τρόπο -δηλαδή μέσα από τη νομοθετική λειτουργία του κράτους- μία σειρά ρυθμίσεων που μας καταξιώνουν σε ευρωπαϊκό επίπεδο ως κράτος δικαίου.

Γιατί, πράγματι, με αυτές τις ρυθμίσεις το κράτος δεσμεύεται ότι θα έχει μία πολιτισμένη συμπεριφορά στον τρόπο με τον οποίον αντιμετωπίζει τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο πολίτη σε κάθε φάση της διαδικασίας, που ξεκινάει από την άσκηση της ποινικής δίωξης μέχρι την έκδοση τελεσίδικης, αλλά οπωσδήποτε - συμφωνώ με τον κ. Βενιζέλο και θα πρέπει να το δείτε αυτό, κύριε Υπουργέ- αμετάκλητης δικαστικής απόφασης.

Αυτό, όμως, που θα πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας όταν συζητάμε αυτά τα ζητήματα, είναι ότι σήμερα επισημοποιείται μια πρακτική, που η πλειονότητα των ελληνικών δικαστηρίων την έχει διαμορφώσει νομολογιακά και την τηρεί. Το δικαίωμα, δηλαδή, της μη αυτοενοχοποίησης του κατηγορουμένου ή του ύποπτου, το δικαίωμα της σιωπής του υπόπτου ή του κατηγορουμένου αλλά και ο σεβασμός του τεκμηρίου της αθωότητας, είναι υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από το Σύνταγμα, επιβάλλονται από το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και προκύπτουν από μία σειρά επίσημους χάρτες διακηρύξεων των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων.

Και τέλος η Ελλάδα σήμερα με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τις περιλαμβάνει μέσα στο δικονομικό οπλοστάσιο, που προσφέρεται σε αυτούς τους πολίτες, οι οποίοι σε κάποια φάση της ζωής τους μπλέκουν με τους μηχανισμούς της ποινικής δίωξης ή έχουν δικαστικές περιπέτειες στα ποινικά δικαστήρια.

Θεωρώ, όμως, ότι οι ρυθμίσεις αυτές, από τη στιγμή που ενσωματώνονται με τον συγκεκριμένο τρόπο που ορίζει το νομοσχέδιο στο άρθρο 7 και στο άρθρο 8, δεν θα πρέπει να έχουν διακηρυκτικό απλά χαρακτήρα. Θα πρέπει να μπορούν να είναι αποτελεσματικές, όσον αφορά την προστασία των δικαιωμάτων στα οποία αναφέρονται.

Και εδώ θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να σχολιάσω το άρθρο 7 και το άρθρο 8. Πράγματι -και το είπαν πολλοί συνάδελφοι- με βάση το κατηγορικό σύστημα που ισχύει και με βάση το, επίσης, το ανακριτικό σύστημα που επικρατεί στην ποινική δίκη, το βάρος της απόδειξης της κατηγορίας στο σύνολό της το έχει η κατηγορούσα αρχή. Και το βάρος, επίσης, του να συλλεγούν οι αποδείξεις που τείνουν στην ενοχή ή τίθενται υπέρ της απαλλαγής του κατηγορουμένου, το έχουν οι ανακριτικές δικαστικές αρχές.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι δεν είναι επιτυχής η έκφραση -το έχει τόνισε και ο εισηγητής μας, κ. Παναγιωτόπουλος- ότι το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών που επικαλείται και προβάλλει ο κατηγορούμενος κατά την απολογία του, καθώς και τις αποδείξεις που συνηγορούν για τη βασιμότητα αυτών των ισχυρισμών, τις έχει το δικαστήριο. Απλώς θα έπρεπε να ενισχυθεί η υποχρέωση τόσο της εισαγγελικής αρχής όσο και των ανακριτικών αρχών αλλά και των δικαστηρίων εν τέλει, να συλλέγουν τις αποδείξεις οι οποίες θα αποτελέσουν τη λογική και τη νομική βάση της ενοχής του κατηγορουμένου.

Τώρα έρχομαι στο άρθρο 8. Στο άρθρο 8 δημιουργείται η εντύπωση ότι υπάρχει μια επιεικής μεταχείριση στους εκπροσώπους των δημοσίων αρχών, που με δημόσιες δηλώσεις τους προσβάλλουν το τεκμήριο αθωότητας. Γιατί; Διότι ιδρύεται αστική ευθύνη του κράτους με βάση το άρθρο 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα.

Εδώ, δηλαδή, θεωρεί ο νομοθέτης -και αυτό μας προτείνεται- ότι εάν κάποιος από τους κρατικούς αξιωματούχους κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας παραβιάσει το τεκμήριο της αθωότητας υπόπτου ή κατηγορουμένου, τότε η ευθύνη ανήκει στο κράτος. Θεωρώ ότι είναι ατυχής αυτή η ρύθμιση. Και, βεβαίως, ατυχέστερη είναι η ίδρυση ενός δικαιώματος για άσκηση αγωγής στα αρμόδια δικαστήρια από τον θιγόμενο ύποπτο ή κατηγορούμενο, με την υποχρέωση να ζητήσει μεν αποζημίωση αλλά αφού επικαλεστεί βλάβη.

Και αυτή η βλάβη θα πρέπει με το άρθρο 914 του Αστικού Κώδικα να βρίσκεται σε σχέση αιτιώδους συνδέσμου με τη δήλωση η οποία έχει διατυπωθεί από τον εκπρόσωπο της δημόσιας αρχής.

Νομίζω, λοιπόν -και το θέτω υπό την κρίση σας, κύριε Υπουργέ- ότι εδώ θα έπρεπε μάλλον να ακολουθηθεί -όπως προτείνει και αναφέρει και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής- η λύση που έχει υπάρξει και λειτουργεί για τις περιπτώσεις εκείνες όπου έχουμε υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης στα πολιτικά και στα διοικητικά δικαστήρια. Διότι εκεί πλέον η δίκαιη αποζημίωση αποτελεί, ανεξαρτήτως βλάβης, την κύρωση που πρέπει ο νομοθέτης μιας δικαιοκρατούμενης πολιτείας να επιβάλει, σε όποιον κρατικό αξιωματούχο παραβιάζει αυτή την αυτονόητη υποχρέωση που έχει του σεβασμού του τεκμηρίου της αθωότητας. Γιατί διαφορετικά και η διάταξη του ν.3904/2010 δηλαδή εκείνη που -όπως εύστοχα λέχθηκε και προηγουμένως- δημιουργούσε ελάττωμα στο κύρος της διαδικασίας, εάν συνέβαινε να υπάρξει παρόμοια δήλωση από επίσημα χείλη κρατικού αξιωματούχου, τότε και αυτή ακόμα εάν δεν υπάρχει εκ παραλλήλου και δεν λειτουργεί μια τέτοια ρύθμιση κύρωσης και επιβολής αποζημίωσης στον υπαίτιο αυτής της παραβίασης ανεξαρτήτως βλάβης, τότε, πραγματικά, θα μείνει χωρίς αποτελεσματική κύρωση η συγκεκριμένη πρωτοβουλία που παίρνετε σήμερα, την οποία επικροτούμε με τον τρόπο που σας ανέφερα.

Επίσης θα ήθελα να επισημάνω και κάτι άλλο: Αποτελεί, πράγματι, μια περίπτωση ο κ. Πολάκης μιας συστηματικής και επανειλημμένης παραβίασης του τεκμηρίου της αθωότητας, εναντίον όλων όσων κατά καιρούς είχαν την ατυχία να περάσουν από τα

χείλη του είτε είναι πολιτικοί είτε είναι κρατικοί λειτουργοί. Πλην, όμως, εδώ θα πρέπει αυτό που σήμερα νομοθετούμε, να αποτελέσει και μια συναίσθηση, του ότι μέσω αυτής της νομοθέτησης συμμετέχουμε σε ένα ευρύτερο πλαίσιο πολιτισμικών αξιών και αρχών, που το πρώτο πράγμα που αναγνωρίζουν και σέβονται, είναι η αξιοπρέπεια του ανθρώπου, όπως την αναγνωρίζει το άρθρο 2 του Συντάγματος και η αξιοπρέπεια του ανθρώπου και του πολίτη όπως ακριβώς την καθιέρωσαν οι μεγάλες κατακτήσεις που είχαμε στη Γαλλική Επανάσταση, και που σήμερα αποτελούν περιεχόμενο του λεγόμενου «δεολογικού προτάγματος του Διαφωτισμού». Γιατί διαφορετικά πώς είναι δυνατόν να βλέπουμε τον Πρωθυπουργό ή Υπουργούς από το Βήματος αυτού ή και με την ευκαιρία άλλων δημοσίων δηλώσεων, να στρέφονται εναντίον πολιτών, εναντίον πολιτικών και να προδικάζουν με τις δηλώσεις τους κρίσεις δικαστηρίων ή να κατηγορούν δικαστήρια, όταν οι αποφάσεις που παίρνουν δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες που οι ίδιοι έχουν καλλιεργήσει στο κόμμα τους, στους φίλους τους, στους συντρόφους τους;

Αυτό αποτελεί, πράγματι, μια ασθένεια του δημοσίου βίου, την οποία πρέπει να θεραπεύσουμε. Γι' αυτό, ακριβώς επιμένω ότι η κύρωση που πρέπει να μπει στη διάταξη του άρθρου 8, θα πρέπει να επιβάλλεται ανεξαρτήτως βλάβης, για να μην πω ότι θα πρέπει να ισχύσει ή να θεσπιστεί ως ιδιώνυμο αδίκημα τόσο για τον κρατικό αξιωματούχο που έχει κυβερνητική θέση, όσο και για τον κρατικό αξιωματούχο που υπηρετεί τη δικαστική λειτουργία.

Για εκείνον, λοιπόν, ο οποίος παραβιάζει το τεκμήριο αθωότητας με δημόσιες δηλώσεις του ή με πράξεις και ενέργειές του, θα πρέπει να υπάρξει και μια τέτοια μεταχείριση.

Πολλές φορές μου έχει συμβεί στις αίθουσες των δικαστηρίων, να χαίρομαι να ακούω προεδρικών σχηματισμών και συνθέσεων ποινικών δικαστηρίων, να σέβονται με έναν άψογο τρόπο τον κατηγορούμενο, να του ομιλούν στον πληθυντικό, να του εξηγούν ποια είναι τα δικαιώματά του, και πολλές φορές να ανέχονται και προπηλακισμούς από κατηγορούμενους εναντίον του προσώπου τους.

Όμως υπάρχουν και κάποιες φορές όπου σε ανώτερα δικαστήρια -σε εφετεία κυρίως- υπάρχουν περιπτώσεις κακοποίησης του δικαιώματος αυτού και από δικαστές και από εισαγγελείς, οι οποίοι, προφανώς, και δεν μετέχουν αυτού του προτάγματος των αξιών και των ιδεών που συνεπάγεται για εμάς τόσο η ένταξη μας στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, όσο και το γεγονός ότι η Ελλάδα αποτελεί από τα βασικά μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, του διεθνούς, δηλαδή, αυτού οργανισμού, ο οποίος είναι ο θεματοφύλακας και ο εγγυητής της εφαρμογής των διατάξεων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Και ένα τελευταίο. Στο άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχείο α' θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο, κύριε Υπουργέ. Μεταξύ των προσόντων που πρέπει να έχει ο υποψήφιος εισαγγελέας, ο Έλληνας Ευρωπαίος Εισαγγελέας, θα πρέπει μεταξύ των άλλων -το αναφέρει το στοιχείο α'- να παρυσιαστεί εχέγγυα ανεξαρτησίας. Θεωρώ ότι αυτό πρέπει να το απαλείψετε, διότι, πράγματι, αν ο Υπουργός της Δικαιοσύνης χρειάζεται εχέγγυα, για να πειστεί ότι ένας δικαστικός λειτουργός που έχει κατά το Σύνταγμα το προνόμιο και τη θεσμική εγγύηση της ανεξαρτησίας και πρέπει να το αποδείξει, ε τότε η καχυποψία που επιδεικνύετε στο εισαγγελικό Σώμα, θεωρώ ότι είναι ένα παράδειγμα μιας καχυποψίας που δεν πρέπει να τη δεχθούμε σε αυτή την Αίθουσα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω για μισό λεπτό τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Επειδή διανεμήθηκαν οι νομοτεχνικές, το 0,40 το δηλώνουμε προφορικά, προκειμένου να καταγραφεί στα Πρακτικά. Θα το δούμε και στον έλεγχο που θα κάνουμε στο σπλάχνο και στο σώμα.

Επίσης υπάρχει μία νομοτεχνική, η οποία έχει να κάνει με την απάλειψη του άρθρου 22 σχετικά με την αναπομπή στον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων.

Επειδή ο Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων κατατέθηκε στις ολομέλειες και συνεδριάζουν τις ημέρες αυτές οι ολομέλειες όσον αφορά το σύνολο των διατάξεων, σε επικοινωνία που είχα με τους προέδρους των ανωτάτων δικαστηρίων, επειδή θα αποφανθούν επί του συνόλου των διατάξεων, είναι σωστό παρά το γεγονός ότι είναι θετική η ρύθμιση -και οι ενώσεις χαιρέτησαν τη συγκεκριμένη ρύθμιση- αποσύρεται και αναριθμούνται τα υπόλοιπα άρθρα, προκειμένου να δούμε τι θα πουν και οι ολομέλειες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να είμαι εξαιρετικά ειλικρινής. Είστε ευγενέστατος και δημιουργείτε ένα κλίμα καλής και καλόπιστης συζήτησης στην Αίθουσα. Και θέλω αυτό να προσπαθήσω να σας το επιστρέψω, παρά το ότι είμαστε σε μία ημέρα, που θα περίμενε κανείς ότι ειδικά εγώ, που μου αρέσουν γενικώς οι φασαρίες, πως θα έκανα μία πολύ μεγάλη φασαρία.

Θα ήθελα, όμως, να σας θέσω μερικά ερωτήματα και αν θα είχατε την ευγενή καλοσύνη να μου απαντήσετε, θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να είχα μία ευθεία απάντηση. Γιατί εδώ είμαστε Κοινοβούλιο. Δεν είμαστε απλώς μία παρέα που συζητάει, αλλά πολιτικό που λαμβάνουμε θέση επί συγκεκριμένων ζητημάτων και δείχνουμε στον ελληνικό λαό τι πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνει.

Άρθρο 7 όσον αφορά το τεκμήριο της αθωότητας. «Οι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι τεκμαίρονται αθώοι μέχρι να αποδειχθεί η ενοχή τους σύμφωνα με τον νόμο. Ο ύποπτος ή κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 105 και 106 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα προς αποκατάσταση βλάβης την οποία υπέστη εξαιτίας προσβολής του τεκμηρίου αθωότητας του από δηλώσεις δημοσίων αρχών, που έλαβαν χώρα σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας πριν την έκδοση της απόφασης σε Α' ή Β' βαθμό, οι οποίες αναφέρονται κατά τρόπο άμεσο στην εκκρεμή ποινική διαδικασία και είτε παροτρύνουν το κοινό να πιστέψει την ενοχή του...» -τονίζω είτε παροτρύνουν το κοινό να πιστέψει στην ενοχή του- ...είτε προβαίνουν σε εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, με την οποία προδικάζουν τη δικαστική κρίση της υπόθεσης».

Εξαιρετικά επαινετό. Μπράβο! Έπρεπε να έρθει στην Ελλάδα, ήρθε με καυσότερηση, δεν έχει σημασία, μπράβο!

Το ερώτημα τώρα, κύριε Υπουργέ -και θα ήθελα την προσοχή σας- είναι το εξής: Υπάρχει Υπουργός που φέρνει νόμο, που θέλει ο νόμος του να μην τηρείται. Ή εκ προοιμίου ο Υπουργός που φέρνει έναν νόμο τον υπερασπίζεται;

Δύο καθίσματα παραδίπλα, μόλις προς σαράντα λεπτών, ο κ. Πολάκης είπε τη φράση για τον κ. Γιάννη Στουρνάρα και τη σύζυγό του «διότι εμπλέκονται ο κ. Στουρνάρας και η σύζυγός του στο σκάνδαλο της «NOVARTIS» και του ΚΕΕΛΠΝΟ και θα βρεθούν καταδικασμένοι». Ένα λεπτό ώπα!

Κύριε Υπουργέ, θέλω καλόπιστα να μου απαντήσετε, γιατί δεν ήρθαμε εδώ για να τσακωθούμε, ήρθαμε για να καταλάβουμε τι κάνουμε εδώ μέσα. Μας φέρνετε έναν υπέροχο νόμο. Λέμε όλοι ότι είναι καταπληκτικός, ότι θα τον ψηφίσουμε και μπράβο, ότι σηματοδοτεί μια πιο ισχυρή ποιότητα κράτους δικαίου στην Ελλάδα. Όμως την ώρα που τον ψηφίζουμε, κατά τη διαδικασία που εσείς σκηωθήκατε και υπερασπιστήκατε τον νόμο σας, δυο καθίσματα παραδίπλα ένας συνάδελφός σας Υπουργός για δυο Έλληνες πολίτες σε μια εν εξελίξει διαδικασία όπου ερευνάται ο κ. Στουρνάρας όπως και εγώ για τη «NOVARTIS» και η σύζυγός του για το ΚΕΕΛΠΝΟ, που είναι στην προδικασία ακόμα, ο Υπουργός Υγείας -δηλαδή σύμφωνα με τον νόμο σας, δημόσια αρχή- έσπευσε να πει ότι «είναι εμπλεκόμενος και θα καταδικαστεί». Είναι τα ακριβή λόγια του κ. Πολάκη.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν είπε έτσι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ε, πώς δεν είπε; Τι είπε;

Θέλετε να το ξαναδούμε στα Πρακτικά; Επί λέξει το είπε, το παρακολούθησα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Εμπλέκεται, είπε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εμπλέκεται, καλά. Και θα καταδικαστεί, είπε. Είναι κατηγορούμενος και εμπλέκεται.

Κύριε Υπουργέ, εκείνη την ώρα, ειλικρινά πείτε μου, δεν αισθανθήκατε την ανάγκη εσείς, ο Καλογήρου, ο ευγενής -το τονίζω, τονίζω τον χαρακτήρα που έχετε, ότι είναι ευγενής- να πείτε: «Ένα λεπτό, βρε παιδιά, εδώ συζητούμε το ακριβώς ανάποδο. Εάν ο κ. Στουρνάρας ή η κ. Στουρνάρα ή ο κ. Γεωργιάδης ή ο κ. Βενιζέλος ή όποιος άλλος είναι ένοχος, θα κριθεί στα δικαστήρια. Όταν θα κριθεί στα δικαστήρια, εδώ είμαστε, ερχόμαστε». Είναι δυνατόν να επιτρέπετε ταυτόχρονα και τα δυο; Με συγχωρείτε, κύριε Υπουργέ, αλλά ταυτόχρονα και τα δυο δεν γίνονται.

Και θα μου επιτρέψετε και μια ερώτηση επί του προσωπικού, την οποία πραγματικά θέλω να μου την απαντήσετε, γιατί ρώτησα τον κ. Βορίδη και δεν είχε να μου απαντήσει. Εγώ, ο Αδωνίς Γεωργιάδης, έχω δεχθεί κυρίως από τον κ. Πολάκη -δεν θα πω για άλλους Υπουργούς, αν και έχει γίνει και από άλλους, για να μην τους ξεχάσω, αλλά ας πω για τον κ. Πολάκη, το πιο εμφανές παράδειγμα- μέχρι σήμερα περίπου τετρακόσιες αναφορές στο Facebook, «ότι είμαι ένοχος, ότι πρέπει να πάω φυλακή με ριγέ κοστούμκι, ότι τα «έφαγα» από το ΚΕΕΛΠΝΟ, από τη «NOVARTIS»». Τετρακόσιες αναφορές. Μία ερώτηση έχω να κάνω, κύριε Υπουργέ, και παρακαλώ να μου την απαντήσετε: Δικαιούμαι να πάω το κράτος και να πάρω αποζημίωση, βάσει του άρθρου που φέρατε, γι' αυτά που έχει πει μέχρι σήμερα ο κ. Πολάκης ή πρέπει να πει άλλα τετρακόσια μπροστά, για να πάρω αποζημίωση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Όχι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: «Όχι», λέει ο κ. Τζαβάρας. «Ναι», λέει ο κ. Λάππας. Θα ήθελα πάρα πολύ να μου το εξηγήσετε.

Εάν δικαιούμαι, σας ευχαριστώ! Κάνατε ένα καλό δώρο στα παιδιά μου, θα πάρω από το ελληνικό δημόσιο μια τεράστια αποζημίωση μόνο με τις αναρτήσεις στο Facebook. Παρακαλώ πολύ, προσθέστε ότι θα μπορούμε να πάμε και αναδρομικά προς τα πίσω, μην γίνει καμμία παρεξήγηση στο δικαστήριο. Προσθέστε το, γιατί μια και έχω χάσει αυτήν τη «βαλίτσα» από τη «NOVARTIS» και δεν μπορώ να τη βρω πού την έχω κρύψει, τουλάχιστον να πάρω αυτά τα λεφτά, για να σπουδάσουν τα παιδιά μας!

Άρα, λοιπόν, αφού με κατηγορείτε που με κατηγορείτε εδώ και δύο χρόνια σε όλα τα κανάλια, τα ραδιόφωνα, τη Βουλή, το Facebook, το Twitter, τουλάχιστον να ασκήσω και εγώ τα νόμιμα δικαιώματά μου βάσει του ωραίου νόμου που φέρνετε, να μην πάει χαμένος. Έτσι δεν είναι;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν θα πάει χαμένος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καλά, θα πει και άλλα, είμαι σίγουρος, δεν θα συγκρατηθεί. Εντάξει, το λέω τώρα έτσι, αλλά δεν έχω αμφιβολία ότι θα πει και άλλα.

Το λέω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί; Εντάξει, το να έχουμε πολιτικές συγκρούσεις είναι μέσα στο παιχνίδι. Εγώ, για παράδειγμα, με τον κ. Λάππα στην Εξεταστική Επιτροπή της Υγείας είχαμε τεράστιες συγκρούσεις. Δεν ξεπεράσαμε τα όρια. Οφείλω να το αναγνωρίσω αυτό, θέλω να είμαι δίκαιος. Ήταν λογικές συγκρούσεις δυο ανθρώπων που εκπροσωπούν διαφορετικούς πολιτικούς χώρους και υπερασπίζονταν τις θέσεις τους. Κανένα πρόβλημα στο να κάνουμε αυτό. Το να κατηγορούμε, όμως, ο ένας τον άλλο ακόμη και για το στεγαστικό δάνειο που πήρε, πριν βγει Βουλευτής, με συγχωρείτε, παιδιά, αλλά αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα. Να είμαστε σοβαροί τώρα. Αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα, κύριε Κοντονή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Γιατί το λέτε σε εμένα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το λέω ρητορικά, από συμπάθεια, όχι ως κατηγορία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Για ποιον λόγο το λέτε σε εμένα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι ως κατηγορία. Το αποσύρω, από συμπάθεια το λέω.

Λέω, λοιπόν, πώς γίνεται, ρε παιδιά, να τα κάνουμε όλα; Δεν μπορούμε, κύριε Υπουργέ, να τα κάνουμε όλα.

Θέλω να κλείσω με το εξής: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι ο πιο συμπαθής σε εσάς Βουλευτής. Είναι προφανές. Εγώ, όμως, αναγνωρίζω ότι πολλοί από εσάς είστε γνήσια ιδεολόγοι και αυτά που λέγατε τα πιστεύατε και δώσατε μάχη για τις ιδέες σας. Εγώ από τη Δεξιά, εσείς από την Αριστερά. Καμμία αντίρρηση.

Ειλικρινά, όμως, για παράδειγμα, ο κ. Δουζίνας, ένας αξιοπρεπής άνθρωπος, καθηγητής πανεπιστημίου, ονειρευόταν να γίνει Βουλευτής για να βλέπει μια Ελλάδα, όπως διαβάζει ο ελληνικός λαός σήμερα, όπου ο Υπουργός Αμύνης έστελνε στον Υπουργό Εξωτερικών μήνυμα στο κινητό που έλεγε «θα σε λιώσω, αλήτη, και θα σου στείλω τα 25 εκατομμύρια του Σόρος στον εισαγγελέα». Και ο Πρωθυπουργός που τα ήξερε αυτά από τότε έκανε το κορόιδο για να μη χάσει την Κυβέρνηση. Και έρχεται και ο άλλος Υπουργός να εξηγήσει στη Βουλή και να πει «ναι, αυτός είναι ο διάλογος με τον Σόρος, αλλά δεν τον έγραψα εγώ». Λέει τον έγραψε ο κ. Βαξεβάνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Προσέξτε, τι είπε ο κ. Πολάκης. «Αυτός είναι ο διάλογος που δημοσιεύτηκε, αλλά δεν τον έγραψα εγώ». Λέει ότι τον έγραψε ο κ. Βαξεβάνης που το δημοσίευσε. Αυτός είναι που έχει κάνει το κακούργημα κατά τον κ. Πολάκη. Ή το «Documento» που δημοσίευσε τον διάλογο που είτε έτσι έκανε την καταγραφή κατά τον κ. Πολάκη, άρα πρέπει να πάει φυλακή ο Βαξεβάνης ή ο Πολάκης έδωσε τον διάλογο στον Βαξεβάνη, άρα, πρέπει να πάει φυλακή ο Πολάκης. Δεν γίνονται και τα δύο. Ένα από τα δύο είναι!

Ειλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ καλόπιστα σας ρωτώ: Αυτήν την Ελλάδα ονειρευτήκατε; Γι' αυτήν την Ελλάδα πολεμήσατε στα ιατά σας; Για τους Υπουργούς που μιλάνε μεταξύ τους με μηνύματα με αυτή τη φρασεολογία για να βλέπει ο ελληνικός λαός αυτήν την Ελλάδα της παρακμής;

Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά ούτε εσείς πιστεύω ότι ονειρευτήκατε αυτή την Ελλάδα -ειλικρινά το λέω- ούτε εμείς ονειρευτήκαμε αυτή την Ελλάδα. Οι σίγουρα δεν είναι αυτή η Ελλάδα που μας αξίζει. Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλης Κεγκερόγλου από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θυμόμαστε όλοι, όλος ο ελληνικός λαός ότι πριν το 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ και ο κ. Τσίπρας προσωπικά τρία ουσιαστικά συνθήματα είχε προπαγανδίσει για να κερδίσει τις εκλογές. Το πρώτο ήταν «σκίζουμε τα μνημόνια και καταργούμε με ένα άρθρο και έναν νόμο κάθε μνημονιακή διάταξη». Το δεύτερο ήταν «ηθική στην πολιτική και δικαιοσύνη». Το τρίτο ήταν «τελειώνουμε με το παλιό».

Το 2015 που κατάφερε να κερδίσει τις εκλογές έδωσε την ευκαιρία στη συνέχεια στον ελληνικό λαό να βιώσει ποιος είναι πραγματικά ο ΣΥΡΙΖΑ, ποιος είναι πραγματικά ο κ. Τσίπρας. Αφού επέλεξαν να συγκρουστούν -δήθεν- αντί να διαπραγματευτούν και να πετύχουν περισσότερα απ' ό,τι είχαμε πετύχει εμείς, μεταλλάχθηκαν από αντιμνημονιακός σε υπερμνημονιακός, μετέτρεψαν το 63% του «όχι» σε ένα δουλικά «ναι», φόρτωσαν τη χώρα με το τρίτο αχρείαστο μνημόνιο, με 86 δισεκατομμύρια δάνειο, με 24 δισεκατομμύρια επιπλέον μέτρα δυσβάστακτα και συνολικά 100 δισεκατομμύρια ζημιά για την οικονομία.

Όλη η κοινωνία συνεχίζει να βιώνει την υπερφορολόγηση και την καθημερινή φτωχοποίηση των μικρομεσαίων, όπως δείχνει το συνεχές αυξανόμενο πλήθος των δικαιούχων του ΚΕΑ και τους οδηγούν στην παγίδα φτώχειας που έχουν στήσει με αυτόν τον θεσμό.

Το δημόσιο χρέος, το ίδιο διάστημα, μέσα σε δύο χρόνια μόλις, ανήλθε στα 335 δισεκατομμύρια. Τα εισοδήματα των εργαζομένων σύμφωνα με την «ΕΡΓΑΝΗ» μειώνονται. Το αγροτικό εισόδημα το 2018 μειώθηκε, κάτι πρωτοφανές. Η ανεργία διατηρεί τον σκληρό πυρήνα της. Και η Κυβέρνηση παίζει με τους αριθμούς, αδιαφορώντας για τους ανέργους και τις οικογένειές τους.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα που βιώνουν όλοι οι δημιουργικοί άνθρωποι και ιδιαίτερα οι νέοι είναι ένα πλέγμα φραγμών για δημιουργία και ανάπτυξη. Η Κυβέρνηση Τσίπρα, αντί να υιοθετήσει το σχέδιο «ΕΛΛΑΔΑ» και τις πολιτικές οικονομικής ανάκαμψης και κοινωνικής δικαιοσύνης που έχει προτείνει το Κίνημα Αλλαγής, συνεχίζει να υπερφορολογεί τον μόχθο των αγροτών, των μικρών επιχειρηματιών, των επαγγελματιών για να δημιουργεί ταμείο, το οποίο διαχειρίζεται με απόλυτα πελατειακούς όρους.

Ταυτόχρονα, αντί να τελειώσουν στις 20 Αυγούστου οι δεσμεύσεις στις οποίες είχε βάλει τη χώρα με το τρίτο αχρείαστο μνημόνιο, υπέγραψε νέες δεσμεύσεις με υψηλά πλεονάσματα μέχρι το 2060 και εκχώρηση της εθνικής περιουσίας για ενενήντα εννιά χρόνια.

Για να δούμε, όμως, μήπως στο πεδίο της ηθικής, της δικαιοσύνης τα πήγε καλά. Ισχύει αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός: «Είμαστε ψεύτες, αλλά όχι κλέφτες»; Είναι μερικά θέματα που είναι της αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης και πρέπει να δούμε τι γίνεται με αυτά.

Πρώτον, απόπειρα να χαριστούν από τον κ. Τσακαλώτο και τον κ. Σπίρτζη 650.000.000 ευρώ με την επέκταση σύμβασης για το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος». Αντί να γίνει δημόσιος διαγωνισμός, κατάφερε βεβαίως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να γλιτώσει τα 650.000.000 ευρώ, βάζοντας ως ελάχιστο όριο.

Δεύτερον, οι βαρύτατες καταγγελίες ανάμεσα σε δύο Υπουργούς, που έγιναν παρουσία του κ. Τσίπρα στο Υπουργικό Συμβούλιο, για χρηματοδότηση 50.000.000 ευρώ από τον Σόρος και τη διαχείρισή τους. Οι επίσης βαρύτατες κατηγορίες και καταγγελίες για το αίτημα του πρώην Υπουργού κ. Κοτζιά να ελεγχθούν τα μυστικά κονδύλια των Υπουργών Άμυνας και Εσωτερικών, αλλά και της ΕΥΠ.

Τρίτον, το σκάνδαλο του Θριάσιου Εμπορευματοικού Πεδίου με τις χαρακτηριστικές παραχωρήσεις μετά τον διαγωνισμό από τον κ. Σπίρτζη, που, όπως πολλοί λένε, ο μοναδικός όμιλος ωφεληθήκε πολλά εκατομμύρια ευρώ.

Τέταρτον, η σκανδαλώδης εξαγορά από τη ΔΕΗ της υπερχρεωμένης ιδιωτικής εταιρείας του Αντιπροέδρου Ζάεφ στη FYROM και μάλιστα σε μια περίοδο που ήταν σε εξέλιξη η σύναψη της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Πέμπτον, η ζημιογόνα συμφωνία για την παραχώρηση του 50% του πελατολογίου της ΔΕΗ στις ιδιωτικές εταιρείες χωρίς ουσιαστικά αντάλλαγμα.

Έκτον, η προστασία και οι χαρακτηριστικές πράξεις και μεθοδεύσεις έξι Υπουργών Δραγασάκη, Φλαμπουράρη, Σταθάκη, Παππά, Τσακαλώτου και Καλογήρου υπέρ του κ. Λαυρεντιάδη, ώστε να μην πληρώσει το ύψος των 115.000.000 ευρώ χρέους του στη ΔΕΠΑ.

Έβδομον, τριγωνικό σκάνδαλο ουσιαστικά ΔΕΠΑ-Λαυρεντιάδης-Πετσίτης. Ο Μανώλης του Μαξίμου.

Όγδοον, η σκοτεινή διαχείριση του 1.600.000.000 ευρώ, σύμφωνα με τις καταγγελίες του στελεχών του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, Βουδούρης, Ηλιόπουλος κ.λπ.. Η ευρωπαϊκή υπηρεσία ως γνωστόν, η OLAF, ερευνά δύο από τις περιπτώσεις απάτης ύψους 100.000.000 ευρώ.

Ένατον, 166.000.000 ευρώ η ζημιά που υπέστη το ελληνικό δημόσιο από τη μη τιμολόγηση των φαρμάκων το πρώτο εξάμηνο του 2015.

Δέκατον, η ΤΡΑΙΝΟΣΕ ξεπουλήθηκε 45.000.000 ευρώ αντί του ποσού των 300.000.000 ευρώ εκατομμυρίων που την είχε εκτιμήσει ο κ. Σταθάκης.

Ενδέκατον, το εκκολλαπτόμενο σκάνδαλο των 31.000.000 ευρώ για την ψηφιακή γεωργία ή αλλιώς το «μεγάλο κόλπο του κ. Παππά», όπως λένε οι γνωρίζοντες.

Δωδέκατον, σκανδαλώδεις καταμήσεις έργων και απευθείας αναθέσεις όπως Πύργος-Πάτρα κ.λπ..

Δέκατο τρίτον, «ΣΥΡΙΖΑ Bank».

Δέκατο τέταρτον, το σκάνδαλο της πώλησης βλημάτων στη Σαουδική Αραβία.

Δέκατο πέμπτον, οι χαρακτηριστικές ρυθμίσεις για το λαθρεμπόριο και οι τροπολογίες διαγραφής προστίμων δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ.

Δέκατο έκτον, η απόκρυψη από τη Βουλή της υπόθεσης των

τροποποιήσεων των συμβάσεων και της παραλαβής του C4I, που ζημίωσε τη χώρα 147.000.000 ευρώ, σύμφωνα με απόφαση του Συμβουλίου Εφετών το 2015.

«Για να τελειώνουμε με το παλιό» είχε πει επίσης και αποδεικνύεται ότι δεν αντιγράφει μόνο τα κακώς κείμενα του παλαιού πολιτικού συστήματος, αντιγράφει και τις μεθοδεύσεις του παλαιού. Μετά τη συγχώνευση με την ακροδεξιά των ΑΝΕΛ, που είναι πλέον μέσα στην καρδιά τους, είδαμε πολύ γέλιο να προκαλεί η ανακοίνωση ότι θέλει να φτιάξει προοδευτικό μέτωπο.

Και δήλωσε ο Θάνας Μωραΐτης, κύριε Κωνσταντόπουλε, αν δεν τον ακούσατε, ότι «θα δώσουμε τον αγώνα κατά της ακροδεξιάς». Δεν μας είπε, όμως, ποια ακροδεξιά, εννοούσε. Αυτή που είναι μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ ή αυτή που είναι απ' έξω; Γιατί για την απ' έξω δεν τον είδαμε να κάνει τίποτα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Οι φθηνές εξαγορές –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– συναλλασσόμενων από την άκρα Δεξιά ως την Αριστερά δεν μπορούν να ανακόψουν τη στήριξη του δημοκρατικού κόσμου στο ΠΑΣΟΚ και στο Κίνημα Αλλαγής, αλλά ούτε να γλιτώσουν τον κ. Τσίπρα από την επερχόμενη ήττα που θα είναι συντριπτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η κ. Κοζομπόλη από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όντως ο προαλήσας, ο κατελθών από το Βήμα συνάδελφος, ήταν πολύ διαφωτιστικός για το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα. Δεν είπε ούτε ένα «και» για το νομοσχέδιο, ούτε μία λέξη.

Δυστυχώς, ενώ σήμερα συζητάμε ένα πολύ ωραίο νομοσχέδιο και πολύ θετικό κατά κοινή ομολογία, αδικείται. Οι φορείς το χαιρέτισαν, το σύνολο σχεδόν των φορέων το χαιρέτισε, αλλά και όσοι από τους Βουλευτές τοποθετήθηκαν επί του νομοσχεδίου το θεώρησαν θετικό στην πλειοψηφία του και δήλωσαν ότι θα ψηφίσουν τα περισσότερα άρθρα. Είναι κρίμα να αδικείται με αυτόν τον τρόπο.

Θέλω μόνο να πω –δεν θα σχολιάσω τίποτα από τα προηγούμενα, από αυτά που είπε ο συνάδελφος που κατέβηκε προ ολίγου– και να στηλιτεύσω –δεν μπορώ να μην στηλιτεύσω– την υποκρισία μερικών από εκείνους που μίλησαν σήμερα. Δηλαδή αναβιβάζουν σε πολύ μεγάλο έγκλημα έναν τηλεφωνικό διάλογο που διέρρευσε μεταξύ του Αναπληρωτή Υπουργού κ. Πολάκη. Δεν ξέρω τι έχει γίνει, δεν ξέρω αν είναι αλήθεια, δεν ξέρω ποιος τον δημοσίευσε, τι έγινε. Και εάν πραγματικά έχει διαπραχθεί κάποια αξιόπινη πράξη, να αποδοθούν οι ευθύνες.

Εγώ δεν θα μιλήσω επ' αυτού, αλλά θα θυμίσω μόνο πόσες φορές ασχολήθηκε και η Εθνική Αντιπροσωπεία με κάποιες τηλεφωνικές συνδιαλέξεις που δεν μάθαμε ποτέ πώς κυκλοφόρησαν. Θα θυμίσω ότι το σύνολο των μέσων του κοινοβουλευτικού ελέγχου εξαντλήθηκε, έγιναν ερωτήσεις, επερωτήσεις, η Επιτροπή Θεσμών, η Ολομέλεια ασχολήθηκε με κάποιες τηλεφωνικές συνδιαλέξεις που ποτέ δεν μάθαμε –ούτε αξιώθηκε κανένας να πει– πώς κυκλοφόρησαν.

Είναι πραγματικά άδικο στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο να χρησιμοποιούνται δύο μέτρα και δύο σταθμά και πραγματικά είναι μια μεγάλη υποκρισία.

Εγώ δεν θα μπω στον πειρασμό, θα επικεντρωθώ στο νομοσχέδιο, που πραγματικά είναι πάρα πολύ θετικό και εστιάζει στα δικαιώματα του κατηγορούμενου, στα δικαιώματα του ανθρώπου, στη θέσπιση κανόνων για τη θωράκιση του τεκμηρίου αθωότητας και καθορίζει τις διατάξεις για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Θα εστιάσω, όμως, επειδή ειπώθηκαν και πολλά για αυτό το κομμάτι που προανέφερα, στα τελευταία δύο Κεφάλαια, στο Κεφάλαιο Ε' και στο Κεφάλαιο ΣΤ', όπου ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης και θέματα για το σωφρονιστικό σύστημα.

Σχετικά με το Ε' Κεφάλαιο, ενισχύεται η αρχή του αυτοδιοίκητου των δικαστηρίων που στηρίζεται στη συνταγματική αρχή της διακρίσεως των λειτουργιών. Προκειμένου να επιταχυνθεί η απο-

νομή της δικαιοσύνης, αυξάνονται από την 1-2-2019 κατά οκτώ συνολικά οι οργανικές θέσεις των εισαγγελικών λειτουργών πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης.

Διευθετούνται σημαντικά πρακτικά θέματα για τη στελέχωση του Γραφείου του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος από ειδικούς επιστήμονες, με σκοπό την εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία του συγκεκριμένου γραφείου.

Επιλύονται θέματα υγειονομικού ενδιαφέροντος των φυλακών, ρυθμίζεται η διαδικασία κάλυψης των δαπανών μετακίνησης των δικαστικών λειτουργών –ένα χρόνιο πρόβλημα– και των γραμματέων των δικαστηρίων για τις συνεδριάσεις στις μεταβατικές τους έδρες.

Επικαιροποιείται το νομοθετικό πλαίσιο καταχώρησης αποφάσεων και βουλευμάτων στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης ποινικών υποθέσεων πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, που αποτελεί νέο έργο στον τομέα ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

Πολύ σημαντικές είναι οι διατάξεις με τις οποίες βελτιώνεται η παροχή νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος και επίσης ρυθμίζεται η ταχύτερη εκκαθάριση και απόδοση της αμοιβής του δικηγόρου.

Εδώ να τονίσω, να θυμίσω ότι συμπεριλαμβάνονται πλέον και οι δαπάνες έκπτωσης συναινετικού διαζυγίου, που ως γνωστό δεν είναι μια διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου, αλλά ενώπιον συμβολαιογράφου.

Προβλέπεται, επίσης και αποζημίωση για τις δίκες μακράς διάρκειας από τον ενιαίο φορέα αποζημίωσης, το ΤΑΧΔΙΚ, ενώ καταργείται αυτό που γινόταν έως τώρα, η πρόσθετη αποζημίωση να ζητείται με ιδιαίτερη αίτηση ύστερα από γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και μετά από μια πολύπλοκη διαδικασία και φυσικά καθυστέρηση.

Επίσης, ο χρόνος απόδοσης ΦΠΑ σχετίζεται με τον χρόνο είσπραξης της αμοιβής μέσω της νομικής βοήθειας. Γίνονται παρεμβάσεις για τη βελτίωση διοικητικής υποστήριξης και τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών τόσο στα δικαστήρια της χώρας όσο και στο σύστημα που έχει τεθεί στην υπηρεσία των δικηγόρων μέσω των δικηγορικών συλλόγων.

Πολύ σημαντική είναι η διάταξη με την οποία παρέχεται ασφαλιστική κάλυψη έναντι κινδύνου ατυχήματος στους καταδικασθέντες που παρέχουν κοινωφελή εργασία ως μέσο έκτισης της ποινής. Είναι ένα αίτημα χρόνων, καθώς θεσπίστηκε μεν η κοινωφελής εργασία πριν από είκοσι χρόνια ως εναλλακτική μορφή έκτισης της ποινής, πλην όμως υπήρχε το συγκεκριμένο κενό ως προς την ασφαλιστική κάλυψη του προσώπου που την παρείχε. Εν όψει της ενίσχυσης του συγκεκριμένου μέτρου και ως αυτοτελούς ποινής και μέσω του νέου Ποινικού Κώδικα η συγκεκριμένη ρύθμιση είναι αναγκαία.

Ένα χρόνιο αίτημα κυρίως των δημοσιογράφων επιλύει και η διάταξη του άρθρου 33, καθώς καταργείται η διαδικασία του αυτώφωρου για τα αδικήματα εξύβρισης, συκοφαντικής δυσφήμισης διά του Τύπου. Φυσικά αυτός είναι ο κανόνας, αλλά υπάρχουν και εξαιρετικές περιπτώσεις.

Έρχομαι στο τελευταίο κεφάλαιο, στις διατάξεις που αφορούν τη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος. Θα ήθελα στο σημείο αυτό και πάλι να τονίσω, για κάποιους που εθελουφλούν, τα βήματα που έχουν γίνει στον συγκεκριμένο τομέα. Και αυτό δεν το λέει κανένας για να ευλογήσει τα γένια του, να πει τι έκανε η συγκεκριμένη Κυβέρνηση. Προκύπτει από συγκεκριμένες εκθέσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης, της CTP και αυτή που δημοσιεύτηκε σήμερα και μνημόνευσε ο κ. Βενιζέλος. Στο κομμάτι που αναφέρεται στο Ψυχιατρείο των Φυλακών Κορυδαλλού –μόνο σε αυτό αναφέρεται όσον αφορά τους χώρους εγκλεισμού– επίσης επαινεί αυτό που έγινε και το οποίο να σας θυμίσω ότι είχε νομοθετηθεί από το 2007 από τον κ. Δένδια, δηλαδή οι υπηρεσίες υγείας να ενταχθούν στο ΕΣΥ.

Σχετική είναι –για να μην επανέρχομαι– και μια τροπολογία η οποία είναι καθαρά τεχνικού χαρακτήρα, την οποία συνυπογράφω, με την οποία μέχρι να ικανοποιηθούν οι επείγουσες ανάγκες από το Εθνικό Σύστημα Υγείας σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό να εξακολουθεί να ισχύει το σύστημα που ίσχυε ως τώρα, δηλαδή με τους κατ' επισκεψιν γιατρούς με ποσό που θα πληρώσει το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε μισό λεπτό, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να πω, λοιπόν, ότι οι διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος επεκτείνουν το μέτρο του ευεργετικού υπολογισμού των εργαζομένων σε περισσότερες μονάδες, όπως αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής, στον χώρο των αγροτικών φυλακών. Η ρύθμιση επιφέρει εξίσωση των εργαζομένων αρτοζαχαροπλαστέων και των αγροτικών φυλακών με το αρτοποιείο κεντρικής αποθήκης υλικού φυλακών και στις γεωργοκτηνοτροφικές μονάδες. Προάγεται με τον τρόπο αυτόν ο ρόλος των αγροτικών φυλακών με την παροχή κινήτρων για εργασία και εκπαίδευση των κρατουμένων.

Δεν μπορώ να μην αναφερθώ στο σημαντικό βήμα που γίνεται για τη διενέργεια ιατροδικαστικών πράξεων, επειδή εκλέγομαι σε μια περιφέρεια που είναι έδρα Εφετείου -όπου μόνο εκεί προβλέπεται η διενέργεια ιατροδικαστικών πράξεων-, πλην όμως σε όλη την Πελοπόννησο δεν έχει στην Καλαμάτα, δεν έχει στη Σπάρτη, δεν έχει στην Τρίπολη, παρά μόνο στο Ναύπλιο, ιατροδικαστικό κέντρο.

Ήταν ένα μακάβριο πραγματικά θέαμα που θυμίζει το έργο «Κάποτε στην Ανατολία», με όλη την ψυχική ταλαιπωρία που υφίστανται οι συγγενείς, ένα πτώμα να ταξιδεύει για την ιατροδικαστική του εξέταση σε άλλες πόλεις και να καθυστερεί η διαδικασία της ταφής δύο μέρες και ίσως και παραπάνω. Αφού, λοιπόν, υπάρχουν επίκουροι γιατροί, με την ειδικότητα της συγκεκριμένης του ιατροδικαστή και υπηρετούν στα δημόσια νοσοκομεία -έχουν διοριστεί τα τρία τελευταία χρόνια- πρέπει να μπορούν να διενεργήσουν ιατροδικαστικές πράξεις.

Σχετικά με την τροπολογία που είχα καταθέσει, η οποία δεν έγινε δεκτή από τον Υπουργό, πραγματικά, μετά από τη συζήτηση που είχαμε, συμφωνώ και εγώ ότι πρέπει να επανέλθει και να τη δούμε καλύτερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Χριστοφιλοπούλου, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ζούμε ένα ιδιότυπο θέατρο του παραλόγου.

Διότι, κύριε Υπουργέ, ενώ συζητούμε ένα νομοσχέδιο του οποίου πολλές διατάξεις είναι ιδιαίτερα θετικές -τα είπε και εκτενέστερα ο εισηγητής μας, ο κ. Παπαθεοδώρου, τόσο στις επιτροπές όσο και σήμερα στην Ολομέλεια- και ενώ, πράγματι, ιδιαίτερα η καλύτερη, η ρητή κατοχύρωση του τεκμηρίου της αθωότητας και του δικαιώματος της μη αυτοενοχοποίησης είναι ίσως από τα πιο σημαντικά και θετικά του νομοσχεδίου -θα επανέλθω στο νομοσχέδιο προς το τέλος της ομιλίας μου- αυτή η συζήτηση συντελείται, ενώ στο πολιτικό σύστημα πραγματικά μιλούμε για σκηνές Φαρ Ουέστ. Μιλούμε όχι απλώς για την καταστράτηγηση κάθε τεκμηρίου αθωότητας, αλλά μιλούμε για κατ' επιλογήν στοχοποιήσεις αναλόγως με το πώς συμφέρει εκάστοτε τον κ. Τσίπρα και την Κυβέρνησή του.

Τι είδαμε και τι βλέπουμε αυτές τις μέρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Βλέπουμε δύο πρώην κορυφαίους Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ -και σήμερα ΣΥΡΙΖΑ, ολίγον ΑΝΕΛ και ολίγον από διατεγμένους του ΠΑΣΟΚ- τον Υπουργό Εξωτερικών και τον Υπουργό Άμυνας, σε μια μάχη αλληλοεξόντωσης. Εκβιάζουν ο ένας τον άλλον, καταφεύγει ο κ. Κοτζιάς στα δικαστήρια σήμερα με μηνυτήρια αναφορά, έρχονται στο φως της δημοσιότητας SMS του ενός έναντι του άλλου με λέξεις αγοραίες, χυδαίες εκφράσεις, ενώ οι δύο αυτοί Υπουργοί κατείχαν από τα πλέον σημαντικά χαρτοφυλάκια αυτής της Κυβέρνησης.

Αυτό το έργο είναι ένα έργο παρακμής, σήψης. Ξέρουμε ότι τελειώνετε, ότι είναι οι τελευταίες ημέρες της Πομπής. Όμως, θα πρέπει να μπει ένα ανάχωμα σε όλη αυτή τη διαδικασία.

Είδαμε μόλις πρόσφατα δημοσιεύματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έσπευσε το Μαξίμου να στηρίξει τον κ. Πολάκη -

άκουσον, άκουσον!- λες και το ό,τι διημιέφθη σήμερα μεταξύ του κεντρικού τραπέζιτη, του κ. Στουρνάρα και ενός εκ των Υπουργών της Κυβέρνησης, του κ. Πολάκη, είναι ζήτημα να δούμε με ποιον είμαστε και ποιον θα αφήσουμε. Διότι και εδώ παραβιάζουμε τα πάντα, κάθε έννοια δικαίου, κάθε έννοια ευνομίας, κάθε έννοια κράτους δικαίου ευρωπαϊκών διαστάσεων και Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, ουσιαστικής, θεσμικής, που πράγματι μπορεί να εξυπηρετήσει τη δικαιοσύνη και το κοινό συμφέρον.

Υιοθετεί, λοιπόν, τον κ. Πολάκη άλλη μια φορά ο κ. Τσίπρας. Υιοθετεί τον κ. Πολάκη, ο οποίος -κατά δική του ομολογία- είναι αυτός που έφερε τα διπλά βιβλία στον δήμο του, όντας δημαρχος!

Αυτή η ιστορία, κύριε Υπουργέ, κάπως κουκουλώθηκε. Δεν ξέρω πώς, αλλά κάπως αυτή η ιστορία χάθηκε. Περιέργο και αυτό! Είναι αυτός ο κ. Πολάκης ο οποίος με δική του δήλωση δήλωνε ότι ως γιατρός έβγαζε διπλάσια και τριπλάσια χρήματα απ' ό,τι βγάζει ως Βουλευτής. Πού είναι το πόθεν έσχες του; Τι θα κάνουν τα αρμόδια όργανα; Θα το εξετάσουν, ναι ή όχι, ή ο πολλά βαρύς και πολλάκις εκτεθειμένος κ. Πολάκης μπορεί να λείπει με ύφος κουτσαβάκικο ό,τι θέλει, όποτε θέλει; Διότι περί αυτού πρόκειται.

Και βεβαίως, είναι αυτός ο κ. Πολάκης ο οποίος υιοθετεί τη συνομιλία που διέρρευσε και σήμερα έρχεται στη Βουλή, βεβαίως-βεβαίως και μας λέει «μα, όχι, εγώ δεν το διέρρευσα». Προσέξτε: Βγαίνει το Μαξίμου και κουνάει το δάκτυλο στον κ. Στουρνάρα.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, ας αναρωτηθούμε εδώ το εξής: Έχουν περάσει τόσες ώρες. Η ώρα είναι 16.00'. Από χθες το βράδυ που διέρρευσαν αυτά τα αποσπάσματα της συνομιλίας μεταξύ κ. Πολάκη και κ. Στουρνάρα και μετά τη δήλωση σήμερα το πρωί του κ. Στουρνάρα ότι δεν έδωσε ποτέ τη συναινεσή του για μια τέτοια δημοσιοποίηση αυτής της ιδιωτικής συνομιλίας, ερωτώ: Υπάρχουν εισαγγελείς εις τας Αθήνας;

Πού είναι, λοιπόν, οι εισαγγελείς; Ή και αυτό είναι κατά βούληση και κατ' επιλογήν, όπως θέλουμε; Όλα αυτά θυμίζουν καθεστώς Όρμπαν και κανένα αριστερό και προοδευτικό προσώπειο δεν θα σας αποτρέψει από το να είστε και να μοιράζεστε με την Κυβέρνηση Όρμπαν. Απλώς, έχετε βάλει μία μάσκα και λέτε «είμαστε αριστεροί». Ποιος σας πιστεύει; Την Αριστερά σπιλώνετε μ' αυτά που κάνετε.

Βεβαίως, όμως, ο κ. Πολάκης ήρθε εδώ και είπε κάτι, το οποίο το σημείωσα, αγαπητοί συνάδελφοι. Θα το δούμε κι από τα Πρακτικά. Είπε, λοιπόν, εδώ πριν από λίγο ο κ. Πολάκης «Ο κ. Στουρνάρας, οικειοποιούμενος τη θεσμική του ιδιότητα, επιχειρεί τη σπύρωση...» -του κ. Πολάκη, προφανώς- «...γιατί συνέβαλα στην αποκάλυψη για το ΚΕΕΛΠΝΟ για τη σύζυγό του».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή είχα την ιδιαίτερη τιμή και ευθύνη να είμαι μέλος της Εξεταστικής Επιτροπής της Υγείας εκ μέρους της Δημοκρατικής Συμπαράταξης και επειδή εδώ βρίσκονται έγκριτοι νομικοί και συνάδελφοί μου, όπως ο κ. Λάππας και άλλοι συνάδελφοι, που ήμασταν από κοινού και εκεί, θέλω να πω ότι εμείς δεν θέλουμε να υπερασπιστούμε κανέναν, παρά μόνο την αλήθεια.

Όταν έστειλε επιστολή η σύζυγος του κ. Στουρνάρα και ζήτησε να κληθεί ως μάρτυρας στην Εξεταστική Επιτροπή της Υγείας για τα σκάνδαλα, δεν είχε αυτό το δικαίωμα, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης; Ζητούσε να ακουστεί! Ζητούσε να ακουστεί, τίποτα άλλο. Όμως, η Πλειοψηφία, καθοδηγούμενη προφανώς -το ομολόγησε ο κ. Πολάκης σήμερα- από τον κ. Πολάκη, δεν της το επέτρεψε, παρ' ό,τι και εγώ και άλλοι συνάδελφοι είχαμε πει να ακουστούν όλοι από όλες τις πλευρές και να λάμψει η αλήθεια για τον καθένα, όπου και αν αυτός ευρίσκεται, διότι εμείς στο Κίνημα Αλλαγής, στο ΠΑΣΟΚ, έχουμε πει καθαρά ότι έπρεπε και πρέπει να τεθεί η όλη αλήθεια στο φως και όσοι ενέχονται και έχουν ευθύνες, να πληρώσουν.

Όμως, ο κ. Πολάκης ήρθε σήμερα και έκανε μια από τα ίδια. Και ο κ. Τσίπρας, βεβαίως-βεβαίως, τον στηρίξε για άλλη μία φορά. Βεβαίως, έχει ανάγκη να τον στηρίξει, γιατί βασίζεται σε μια κυβέρνηση και σε μια κυβερνητική πλειοψηφία η οποία είναι τεχνητή και το ξέρετε. Είναι οι εκατόν σαράντα πέντε (145) και οι έξι (6) πρόθυμοι, οι οποίοι έχουν εκ των προτέρων εκχωρήσει

το δικαίωμά τους και είπαν «Θα ψηφίζουμε εμείς όλα τα νομοσχέδια». Είναι ολίγον ANEA, ολίγον «καραμανλική» Δεξιά και ολίγον Ποτάμι, το οποίο έγινε ρυάκι και διαλύθηκε. Αυτή, λοιπόν, η κυβερνητική πλειοψηφία των εκατόν σαράντα πέντε (145) συν έξι (6) καλείται να φέρει εις πέρας το κυβερνητικό έργο.

Όμως, δεν είναι μόνο τα όποια θετικά -γιατί εμείς δεν μηδενίζουμε, υπάρχουν θετικά που θα ψηφίσουμε σε αυτό το νομοσχέδιο- που θα φέρει εις πέρας αυτή η πλειοψηφία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θα πρέπει να σηκώσει όλα αυτά που γίνονται. Αυτά που γίνονται έχουν τεράστιο βάρος, γιατί εδώ παραβιάζεται πραγματικά η διάκριση των εξουσιών, διότι εδώ έχουμε καθεστωτισμό, εδώ έχουμε καταστάσεις τύπου Μαδούρο.

Και, βεβαίως, είναι δυνατόν να σκεφτούμε ότι με αυτήν την κατάσταση η χώρα θα οδεύσει για αρκετούς μήνες ακόμα; Ακούστε, για όλα αυτά αρμόδια είναι η δικαιοσύνη, αλλά τελικός αρμόδιος είναι ο ελληνικός λαός. Βεβαίως, καμμία κυβέρνηση «κουρελού» δεν μπορεί να στηρίξει αυτή τη στιγμή, παρ' ότι ο κ. Τσίπρας, μιλώντας από εδώ, από το Βήμα της Βουλής, είχε χαρακτηρίσει την κυβέρνηση Παπαδήμου ως «κυβέρνηση κουρελού». Δεν έχει κανένα πρόβλημα. Πήρε την κ. Ξενογιαννακοπούλου από την κυβέρνηση «κουρελού» και μετά είπε να πάρει και τον κ. Μωραΐτη να τον κάνει Υφυπουργό, έτσι για να μην έχουμε πρόβλημα και να έχουμε κι άλλους από την κυβέρνηση «κουρελού» στην Κυβέρνηση Τσίπρα.

Μια χαρά το βλέπω το πράγμα! Και ολίγον ANEA, όπως είπα και ολίγον «καραμανλική» Δεξιά! Φτιάχτηκε η σούπα του δήθεν προοδευτικού καθεστώτος, για να πραγματοποιηθεί το ρηθέν όχι μόνο από την πρωθυπουργική σύζυγο, αλλά κι από τον κ. Πολάκη, «Δεν έχουμε ακόμα όλη την εξουσία».

Για να μας «έχει», λοιπόν, όλους ο κ. Πολάκης, πρέπει να έχουμε όλη την εξουσία. Αιδώς, Αργείοι! Αίσχος! Αυτά, λοιπόν, είναι τα τεκταινόμενα και είναι πραγματικά τόσο κρίμα!

Είναι τόσο κρίμα γιατί συζητάμε ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει θετικές διατάξεις, ρυθμίσεις προς τη θετική κατεύθυνση που ενισχύουν τις δικαιοκρατικές εγγυήσεις. Είπα τα χαρακτηριστικά παραδείγματα για τη ρητή κατοχύρωση του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος μη αυτοενοχοποίησης.

Όμως, θα μου επιτρέψετε, πριν κλείσω την ομιλία μου, να κάνω και δύο κριτικές επισημάνσεις. Κατά την πάγια πρακτική σας, κύριοι της Κυβέρνησης, φέρατε κύρωση Πρωτοκόλλου Διεθνούς Σύμβασης και ενσωμάτωση οδηγιών μαζί με άλλες λίγες διατάξεις. Γιατί το κάνετε αυτό;

Προφανώς και θα πούμε «παρών» -το είπε ήδη ο εισηγητής μας- όχι μόνο για όσα τρομερά γίνονται σε αυτή τη χώρα, αλλά βεβαίως, διότι υπάρχουν μέσα και διατάξεις, όπως αυτή η ακροτελεύτια διάταξη για τη νομιμοποίηση δαπανών -όλα χύμα!- ηλεκτροφωτισμού, ύδρευσης, τηλεφωνίας, κοινοχρήστων. Είναι ακριβώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποκαλυπτική της ανεκδιήγητης και ομολογούμενης κυβερνητικής αβελτηρίας. Εσείς στην πολυκατοικία, στο σπίτι που ζείτε πώς χαρακτηρίζετε αυτούς που συστηματικά δεν πληρώνουν; Βεβαίως, ξέρω ότι υπάρχει εδώ παράδοση στο «Δεν πληρώνω», αλλά και τώρα που είμαστε στην Κυβέρνηση; Κρίμα!

Κλείνοντας, η Δημοκρατική Συμπράταξη, το Κίνημα Αλλαγής θα ψηφίσει εκείνα τα άρθρα τα οποία είναι προς τη θετική κατεύθυνση. Θα πει ένα «παρών» επί της αρχής, αλλά βεβαίως εκείνος που πρέπει, πρώτα απ' όλα, να μιλήσει και να σας στείλει γρήγορα στο σπίτι σας είναι ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Μάκης Βορίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κοιτάξτε, εγώ προσωπικά διερρωτώμαι σε αυτή τη συζήτηση τι ακριβώς ήρθε να πει ο κ. Πολάκης σήμερα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Ήρθε να πει ότι δεν διέπραξε αδικήμα; Απολογούμενος ήρθε; Ήρθε να πει ότι τελικώς δεν έκανε αυτή την παράνομη ηχογράφηση; Αυτό, εν πάση περιπτώσει, εντάξει το λέει, αλλά αφ' ενός δεν είναι πειστικό. Μιας και το έθεσε στην κρίση μας, το λέω. Γιατί ήρθε εδώ να μας θέσει αυτά τα ζητήματα.

Δεν είναι πειστικό, γιατί η συζήτηση περί μαγνητοφωνήσεως

ξεκίνησε ακριβώς από την πρώτη παράγραφο στην οποία γίνεται δημοσιοποίηση των συνομιλιών και όπου η συνομιλία, αν θυμάμαι καλά, είναι ως εξής: «Γεια σας. Ο κ. Στουρνάρας; Ναι. Ο Παύλος ο Πολάκης είμαι. Μάλιστα. Τι κάνετε; Καλά, ευχαριστώ. Και ξέρετε, εγώ σας ηχογραφώ, όπως με ηχογραφούσατε και εσείς. Μα, εγώ δεν σας ηχογραφούσα ποτέ!» Αυτός είναι ο διάλογος ο οποίος αποτυπώθηκε στην εφημερίδα.

Να ενημερώσω, επίσης, ότι ο Ποινικός Κώδικας στο άρθρο 370Α είναι σαφής και η χρήση της πληροφορίας είναι κακουργηματική πράξη, όταν είναι προϊόν τέτοιας υποκλοπής. Επίσης, να ενημερώσω ότι δεν υπάρχει εδώ εικαζόμενη βούληση συναίνεσης για την υποκλοπή, γιατί απαιτείται ρητή συναίνεση για την καταγραφή των συνομιλιών.

Τώρα τι με στενοχωρεί σε όλα αυτά; Να σας πω ειλικρινά. Με στενοχωρούν άνθρωποι οι οποίοι διαπράττουν κακουργήματα και μετά δεν έχουν καν επίγνωση ότι τα διέπραξαν. Αυτοί -από την εμπειρία μου την ποινική σας λέω- είναι αυτοί που φεύγουν, όπως το λέμε εμείς στο δικαστήριο, «φορτωμένοι με χρόνια». Γιατί; Γιατί δεν έχουν καταλάβει τι έχουν κάνει.

Τώρα, ας πούμε, του είπαν του κ. Πολάκη ότι έχει κάνει αυτό, ανησύχησε με τη δημοσιότητα που πήρε αυτή η ιστορία, ήρθε εδώ και προσπαθεί να αποσείσει την κατηγορία. Σεβαστά τα δικαιώματα των κατηγορουμένων, αν και εδώ δεν έχουμε τέτοιο χαρακτήρα. Εδώ συζητάμε το πολιτικό ζήτημα. Και αφού ήρθε εδώ, ομολόγησε τα εξής: «Βεβαίως», λέει, «και πολύ καλά έκανα να πω πήγα» -προσέξτε, αυτά είναι ομολογίες άλλες- «πολύ καλά έκανα που πήρα και τηλέφωνο και του έκανα και έλεγχο για το δάνειό μου του κεντρικού Τραπεζίτη και του είπα και τι πρέπει να ελέγξει και του είπα ότι θα πάω και στο γραφείο του να κάτσω μέχρι να κάνει τη δουλειά του.» Αυτά τα λέει Υπουργός.

Και αναρωτιέμαι τώρα εντάξει, προφανώς οι συνάδελφοι Υπουργοί ακόμα και εσείς το κοιτάτε, το υπομένετε -το καταλαβαίνω αυτό σε έναν βαθμό- αν και η υπομονή έχει και αυτή όρια, ε; Ήδη έχουν υπάρξει δηλώσεις -διάβασα του κ. Φίλη- στην αντίθετη κατεύθυνση. Ο Πρωθυπουργός θα παρέμβει; Γιατί ο κ. Πολάκης έχει αυτή την ιδιότητα, επειδή ο Πρωθυπουργός του επιτρέπει να έχει αυτή την ιδιότητα. Θα συνεχίσει αυτή η κατάσταση για πολύ; Αντιλαμβανόμαστε τώρα για τι πράγμα συζητάμε;

Ως προς τις πλημμέλειες στον έλεγχο των δανείων, τις οποίες επικαλέστηκε -να πάει λέει να ελέγξει τα δάνεια της εφημερίδας «ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ»- μα, δεν έγινε εξεταστική επιτροπή για τη χρηματοδότηση των δανείων των ΜΜΕ; Δεν έχουν αναλυθεί όλα αυτά; Δεν έχουν διαβιβαστεί και στους αρμόδιους εισαγγελείς, για να κρίνουν αν πρέπει να κάνουν ενέργειες ή όχι; Τι να εξεταστεί και ποιος να κάνει τη δουλειά του; Τα αφήνω αυτά όλα.

Παραμιπτόντως -ο κύριος Υπουργός είναι εκεί στη θέση του- επειδή ο κ. Γεωργιάδης ζήτησε μία διευκρίνιση για την αναδρομικότητα της εφαρμογής του τεκμηρίου αθωότητας, θα πω ότι κατά τη γνώμη μου, εδώ δεν υπάρχει αναδρομική εφαρμογή τεκμηρίου αθωότητας με τη διάταξη αυτή, αλλά η αποζημίωση του κ. Γεωργιάδη -εγώ αυτό τον συμβούλεψα- θα πάει με τις γενικές διατάξεις, που υπάρχουν, ούτως ή άλλως, από τη Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Επομένως, να μη στεναχωριέται ως προς το ζήτημα της αποζημιώσεως. Έχει νομική βάση, από τη στιγμή που θέλει να εγείρει αξιώσεις.

Τώρα, η εικόνα της Κυβέρνησης σίγουρα είναι κακή, κάκιση. Και βεβαίως, αυτό το οποίο επισημάνθηκε από άλλους είναι ότι προφανώς, δεν έχει εξηγηθεί στον κ. Πολάκη τι είναι το τεκμήριο αθωότητας και χρειάζεται εντατικά φροντιστήρια. Αν είστε φίλοι του, όσοι είστε φίλοι του, πρέπει να τον συμβουλευόμαστε γιατί οδεύει με μεγάλη ταχύτητα προς την καταστροφή, αλλά θα προξενήσει και ζημία στο δημόσιο.

Πριν έρθω στα θέματα του νομοσχεδίου, να αναφέρω ένα ακόμη παρενθετικό το οποίο ανέκυψε και απασχολεί. Κύριε Υπουργέ, η απάντησή σας ως προς το ζήτημα των φυλακών δείχνει ενδεχομένως μία έλλειψη κατανόησης της κριτικής. Η κριτική δεν είναι, διότι αυτή η συγκεκριμένη εγκληματική οργάνωση δεν αντιμετωπίζεται ή δεν διώκεται ποινικά. Διώκεται ποινικά. Είναι σαφές. Και μάλιστα, αθροίζονται οι διώξεις.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όταν εξαρθώνεται.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προσέξτε. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι αυτοί είναι ήδη κρατούμενοι. Άρα, το ζήτημα δεν είναι ότι έχουμε μία εγκληματική οργάνωση, η οποία δεν κρατείται, δεν είναι περιορισμένη και δρα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Σωστό αυτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και επομένως, τότε η απάντηση του Υπουργού θα ήταν σωστή. Δηλαδή, τότε η απάντηση του Υπουργού θα ήταν: «Αλλά εμείς τους συλλάβαμε και επομένως εξαρθρώθηκε».

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Σωστό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εδώ το πρόβλημα είναι ότι αυτοί είναι κρατούμενοι, οργανώνουν το έγκλημα μέσα από τη φυλακή, παραμένουν κρατούμενοι και απλώς τώρα, τους προστίθενται κατηγορίες. Μα, ορισμένοι εξ αυτών εκτίουν ποινές πολλών ισόβιων. Ορισμένοι εξ αυτών, κρατούνται ήδη εδώ και δεκαέξι έτη στις φυλακές. Άρα δεν είναι καν -ας το πω- νέες κρατήσεις.

Εδώ το πρόβλημα που βρίσκεται -και αυτό είναι που πρέπει να απασχολήσει το Υπουργείο- είναι η κατάσταση που επικρατεί μέσα στις φυλακές. Εγώ δεν λέω ότι είναι νέα, δεν λέω ότι συνέβη επί Καλογήρου ή ότι συνέβη επί Κοντονή. Είναι δύσκολη η κατάσταση μέσα στις φυλακές. Όμως, λέω ότι έχετε ευθύνη, κυρίως γιατί δεν επιτρέψατε να προχωρήσουν οι φυλακές υψίστης ασφαλείας. Αυτό θα ήταν μία απάντηση στο πρόβλημα των συμμοριών, που δρουν μέσα από τη φυλακή.

Τώρα, να επιμεινουμε στη διαφώνία μας, στο θέμα εισαγγελίων και δικαστών. Η μικρή αυτή η προσθήκη, η οποία προσπαθεί να διευρύνει κάπως το αντικείμενο, δεν καλύπτει το ζήτημα. Η ορθή αντιμετώπιση θα ήταν να ανοίξει πολλαπλώς και να μπορούν να είναι και δικαστές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλιώτη)

Αν έχω λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε -ένα λεπτό θα χρειαστώ, όχι παραπάνω- για πολύ σύντομες παρατηρήσεις, γιατί τα υπόλοιπα έχουν σε μεγάλο βαθμό αναπτυχθεί.

Συνδεόμενο με το ζήτημα της κατάστασης που επικρατεί στις φυλακές, θεωρώ επιεικώς άστοχη και άκυρη, τη διεύρυνση των μεροκάματων με το αρτοποιείο στις αγροτικές φυλακές και τα λοιπά. Κατά τη γνώμη μου, αυτή η συζήτηση θα έπρεπε να έχει έρθει συνολικά ως μία συζήτηση για την απόλυση υπό όρους. Αυτή είναι η μεγάλη συζήτηση. Και εκεί θα έπρεπε να ενταχθεί και η συζήτηση για τον ευεργετικό υπολογισμό των ημερομισθίων, θα έπρεπε να συζητήσουμε και τους όρους και τους χρόνους της απόλυσης υπό όρους και θα έπρεπε επίσης να συζητήσουμε ένα πραγματικό και σοβαρό σύστημα, το οποίο θα διασφαλίζει την κοινωνία από την αποφυλάκιση επικινδύνων εγκληματιών, χωρίς να έχουν εκτίσει την ποινή τους.

Το τελευταίο ζήτημα, το οποίο θα ήθελα να θέσω και να επισημάνω -παρ'ότι έχουν γίνει προτάσεις στην κατεύθυνση αυτή και παρ'ότι όλοι είμαστε θετικοί στην κατεύθυνση αυτή και παρ'ότι το έχουμε συζητήσει- είναι το θέμα του αυτοφώρου για τα διά του Τύπου τελούμενα αδικήματα, κυρίως δηλαδή τις εξυβρίσεις, τις απλές δυσφημίες και τις συκοφαντικές δυσφημίες. Έχω επισημάνει ότι με τον τρόπο που διατυπώνεται η διάταξη -και επιμένετε σε αυτό, δεν έχετε κάνει αλλαγή-, δεν αποφεύγεται η σύλληψις, αλλά εν συνεχεία δεν ακολουθείται η αυτόφωρη διαδικασία. Κατά τη γνώμη μου, το αντίθετο θα έπρεπε να επιδιώκει κανείς, δηλαδή να αποφύγει τη σύλληψη, αλλά να είναι ταχεία η διαδικασία εκκαθάρισεως των συγκεκριμένων ποινικών αδικημάτων και επομένως, εκεί θα μπορούσε να ακολουθηθεί η ταχεία διαδικασία, που έχουμε στο ποινικό για την αυτόφωρη διαδικασία.

Η βελτίωση, την οποία κάνατε, επίσης, είναι μερική, διότι ναι μεν λέει ότι εξαιρείται στα διά του Τύπου η εφαρμογή του αυτοφώρου, αλλά παραμένει η διάταξη ισχυρή. Επομένως, τώρα έχουμε δύο διατάξεις στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας: Η μία από αυτές μας λέει ότι τα διά του Τύπου τελούμενα αδικήματα είναι πάντοτε αυτόφωρα. Όμως, έχουμε και μια άλλη διάταξη, η οποία λέει ότι όταν τελούνται τα αδικήματα του 361, 362, 363 δεν εφαρμόζεται η αυτόφωρη διαδικασία. Έχουμε δύο τελείως αντιφατικές και αντινομικές διατάξεις μέσα στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», σαραντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 4^ο Γυμνάσιο Άργους.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Λεωνίδα Γρηγοράκος από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σχέση της κάθε διακυβέρνησης με τη δικαιοσύνη είναι δείκτης της ποιότητας του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Όταν, όμως, αυτή η σχέση είναι ανάρμοστη, τότε με βεβαιότητα καταπατώνται τα αξιώματα της διάκρισης των εξουσιών, παραβιάζονται οι κανόνες, που πρέπει να διέπουν το πολιτικό μας σύστημα.

Ο θεσμός της δικαιοσύνης σήμερα, επί των ημερών της Κυβέρνησης Τσίπρα και λοιπών, μετατρέπεται σε ιμάντα για την προώθηση συγκεκριμένων αποφάσεων, που ευνοούν και εξυπηρετούν σχέδια και επιδιώξεις των κυβερνώντων. Το χειρότερο; Μετατρέπεται σε όργανο δίωξης κομματικών αντιπάλων. Αυτό είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να συμβεί σε μια δυτική δημοκρατία.

Δυστυχώς, οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και οι λοιποί πρόθυμοι των τελευταίων ημερών, τέσσερα χρόνια τώρα, επιχειρούν να καταστήσουν τους δικαστικούς λειτουργούς πειθήνια όργανα τους. Τα παραδείγματα είναι αμέτρητα. Είτε πρόκειται για ωμή παρέμβαση στο έργο τους, υποδεικνύοντας τις πράξεις και τις ενέργειες, που πρέπει να κάνουν οι δικαστές είτε τους χρησιμοποιούν, για να στοχοποιήσουν τους μη αρεστούς. Ένας ολόκληρος παρακρατικός μηχανισμός υπό την υψηλή καθοδήγηση του περιβόητου Ρασπούτιν κινεί τα νήματα, επιχειρώντας να ελέγξει τα πάντα. Τη μεγάλη αυτή αποκάλυψη έκανε ανώτατη δικαστική λειτουργός, κύριε Πρόεδρε, η κ. Ραΐκου, αναφερόμενη σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Ο άλλοτε διοικητής της ΕΥΠ, γνωστός για τα δεξιά και φιλοκαρμανλικά του αισθήματα, που τα διατυμπανίζει ακόμη και σήμερα, είναι εμπνευστής και ενσάρκωτης αυτού του παρακρατικού μηχανισμού. Αντιλαμβάνεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει αυτό το γεγονός. Ο έχων υπηρετήσει στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών -σε κανένα άλλο κράτος δεν έχει γίνει αυτό σε παγκόσμια κλίμακα- ηγεΐται σήμερα του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Διότι αυτός είναι ο πραγματικός Υπουργός.

Καταλαβαίνετε τώρα τι μαφιόζικες μεθόδους ακολουθούν ανώτατοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι, προκειμένου να επιβάλουν αποφάσεις και ποιες πηγές πληροφοριοδοτών χρησιμοποιούν για να πλήξουν πρόσωπα εντός και εκτός πολιτικής, εντός και εκτός δικαιοσύνης.

Για παράδειγμα, να σας αναφέρω τη ροζ αποκάλυψη της εφημερίδας «ΑΥΓΗ». Έφτασε στο σημείο να εκβιάζει δημόσια ανώτατο δικαστή, την παραμονή της απόφασης του Συμβουλίου Επικρατείας, το οποίο είχε κληθεί να κρίνει τη συνταγματικότητα του περιβόητου νόμου Παππά για τα ΜΜΕ και αυτό, γιατί ο συγκεκριμένος δικαστής διαφωνούσε με τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις.

Τι άλλο να πρωτοθυμηθούμε; Τα μηνύματα Καμμένου-Κοτζιά και τις καταγγελίες στο Υπουργικό Συμβούλιο, τις υποκλοπές Βελκουλέσκου-Τόμσεν, τις υποκλοπές Βαρουφάκη; Και βέβαια, κορυφαία αθλιότητα ήταν η υπόθεση «NOVARTIS».

Επιστρατεύθηκαν κουκουλοφόροι ψευδομάρτυρες. Εξυφάνθηκαν σενάρια. Στοιχειοθετήθηκαν κατηγορητήρια με μοναδικό επιχείρημα το «νομίζω», «άκουσα», «μου είπαν». Η άθλια αυτή μεθόδευση εμφανίστηκε από τον Ρασπούτιν της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης, ως το μεγαλύτερο σκάνδαλο από ίδρύσεως του ελληνικού κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σκάνδαλο «NOVARTIS», επειδή είμαι γιατρός, είναι ένα σκάνδαλο διεθνές και είναι σκάνδαλο, που αφορά ειδικά τους γιατρούς. Από εκεί και πέρα, η δι-

καιοσύνη πιστεύω ότι θα σταθεί στο ύψος της και θα δώσει τις απαντήσεις για το σκάνδαλο «NOVARTIS». Το αποτέλεσμα, όμως, όλης αυτής της ιστορίας ήταν να κατηγορηθούν για συλλαβές δύο πρώην Πρωθυπουργοί, οκτώ πρώην Υπουργοί και άλλα κυβερνητικά και κρατικά στελέχη με ανυπόστατες κατηγορίες.

Για όλα αυτά, τα παραπάνω και αυτά που γίνονται στη χώρα το τελευταίο χρονικό διάστημα αποκλειστικά υπεύθυνος είναι ο Πρωθυπουργός της χώρας. Είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για την κατάντια της πολιτικής και των πολιτικών, για την κατακλυσία της χώρας και την καταπάτηση των αξιών και των θεσμών της δημοκρατίας μας τα τελευταία χρόνια.

Ποια είναι η εξέλιξη της υπόθεσης «NOVARTIS»; Ακόμη και σήμερα, αναζητείται εναγωνίως -μάλιστα, ενόψει των εκλογών- η φόρμουλα εκείνη που θα οδηγήσει στο εδώλιο του κατηγορουμένου πρώην κυβερνητικούς αξιωματούχους.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, φτάσατε στο σημείο να ζητήσετε το άνοιγμα λογαριασμών ενός πρώην Πρωθυπουργού, επικαλούμενοι τη φημολογία ενός καταδικασμένου σε φυλακή στελέχους μεγάλης εταιρείας, το οποίο, προκειμένου να δικαιολογήσει την απώλεια του έργου της ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων υποστήριξε ότι οι ανταγωνιστές Αμερικάνοι είχαν πρόσβαση στα ανώτατα κυβερνητικά επίπεδα.

Οι μεθοδεύσεις, οι αθλιότητες, οι ανάρμοστες πρακτικές σας δεν έχουν προηγούμενο. Προσμοιάζουν με εκείνες του συνδικάτου εγκλήματος της λεγόμενης «Καμόρα». Επιπλέον, τι άλλο θυμίζουν;

Κύριε Υπουργέ, δεν έχω κανένα προσωπικό θέμα μαζί σας, αλλά δυστυχώς, αυτά λέει η πραγματικότητα. Αν αρνείστε την πραγματικότητα, δείτε τι έκανε χθες το βράδυ ο Υπουργός σας. Δεν θα ήθελα εγώ να σας υποδείξω τι θα έπρεπε να έχετε κάνει.

Αποκαλυπτικοί διάλογοι μεταξύ Υπουργών Εξωτερικών και Άμυνας -και δεν παίρνει κανείς θέση- λέγοντας ο ένας στον άλλον «θα σε λιώσω», δικαστήρια, προσφυγή στον Άρειο Πάγο, μηνύσεις. Αυτοί είναι οι διάλογοι, που έγιναν κατά τη διάρκεια της κυβερνητικής σας θητείας. Αν αυτοί δεν είναι μαφιόζικοι τρόποι διακυβέρνησης της χώρας, τότε ποιοι είναι;

Αλήθεια, είναι συμβατές με τη διάκριση των εξουσιών, κύριε Υπουργέ, οι ωμές παρεμβάσεις στον χώρο της δικαιοσύνης, του πλέον ανεκδιήγητου Υπουργού, που διαθέτει σήμερα η Κυβέρνηση; Δίνει ονόματα, δίνει καταστάσεις και δεν μιλάει κανείς σας; Αποτελεί ή όχι ωμή παρέμβαση το γεγονός ότι ο Υπουργός Υγείας κατονομάζει δημοσίως δικαστές, εγκλωβώντας τους για έργο ή αποφάσεις που δεν είναι της αρεσκείας του;

Όλη η Ελλάδα ξέρει ότι ο Στουρνάρας δεν είχε καμμία αρμοδιότητα για τις συστημικές τράπεζες. Είχε μόνο αρμοδιότητα για την Τράπεζα Αττικής και το ξέρει όλη η κοινωνία αυτό. Όμως εσείς δεν κάνατε τίποτα. Δεν θέλαμε να κάνετε, τουλάχιστον να σηκώσετε ένα τηλέφωνο και να πείτε ότι η δικαιοσύνη δεν λειτουργεί έτσι, το πολίτευμα δεν λειτουργεί έτσι, η δημοκρατία δεν λειτουργεί έτσι. Βρισκόμαστε σε ένα κράτος δικαίου του δυτικού κόσμου, όχι σε ένα κράτος μιας άλλης ηπείρου.

Σε ποια ευνομούμενη πολιτεία ο Υπουργός θα παρενέβαινε στο έργο της δικαιοσύνης ή θα έπαιρνε τηλέφωνο από το κινητό του τον ανεξάρτητο κεντρικό τραπεζίτη της χώρας, υποδεικνύοντάς του ποιες έρευνες πρέπει να διατάξει το τραπεζικό σύστημα, μαγνητοφωνώντας τον μάλιστα και δίνοντας στη συνέχεια τη μαγνητοφωνημένη ομιλία σε φίλα προσκείμενα ΜΜΕ;

Τα πρωτοφανή αυτά γεγονότα, κύριε Υπουργέ, για τα οποία δεν έχετε ευθύνη τώρα που τύχατε να είστε του Υπουργείου Δικαιοσύνης, εμφανίζονται στην Ελλάδα του 2019, με μία Κυβέρνηση «Πρώτη Φορά Αριστερά».

Η επιχείρηση χειραγώγησης των δικαστών και ο οποιοσδήποτε τραμπουκισμός εις βάρος τους, αλλά και η παρέμβαση σε βάρος του κεντρικού Τραπεζίτη, παραπέμπουν σε χώρα της Λατινικής Αμερικής. Δεν έχουν καμμία σχέση με χώρα του αναπτυγμένου κόσμου. Το βέβαιο είναι ότι οι νεόκοποι της εξουσίας, βλέποντας το επερχόμενο ναυάγιο τους δεν ορρωδούν προ ουδενός.

Είναι ο κ. Κωνσταντόπουλος εδώ. Ρωτήστε τον τι έλεγε αυτός που κάνατε μεταγραφική αυτές τις μέρες, ποιες ήταν οι δημοσκοπήσεις στην πατρίδα του και ποιον έβριζε. Ζήτησε συγνώμη, του-

λάχιστον από τον Πρωθυπουργό της χώρας, που τον έκανε Υφυπουργό; Χρησιμοποιούν, λοιπόν όλα τα μέσα, προκειμένου να περισώσουν ό,τι μπορούν.

Η παραμονή της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και των λοιπών αποστατών και δηλωσιών, μαζί με τα αποκαλούμενα «κεντροαριστερά απολειφάδια» -όπως είπε ο Πρωθυπουργός, ο οποίος χαρακτήρισε έτσι έναν πρώην Βουλευτή- δεν πρόκειται να αλλάξουν τη φορά των πραγμάτων. Η χώρα δεν θα γίνει χώρα της Λατινικής Αμερικής, όσο και αν κάποιοι το επιθυμούν.

Θα μας βρείτε απέναντί σας σε αυτά τα σχέδια και η καταδίκη σας είναι αναπόφευκτη στις προσεχείς εκλογές, όποτε και να γίνουν. Θα έχετε το δυσμενέστερο αποτέλεσμα από οποιαδήποτε κυβέρνηση της Μεταπολίτευσης. Και ξέρετε γιατί θα το έχετε; Γιατί η δημοκρατία, ό,τι και να κάνετε, θα νικήσει.

Δεν είχε καμμία προσωπική αιχμή, κύριε Υπουργέ, η ομιλία μου σε εσάς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Σταύρος Κοντονής από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα αναφερθώ στο άρθρο 33 του σημερινού νομοσχεδίου, που προβλέπει μια αλλαγή στο άρθρο 417 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και τούτο διότι και το Πρωτόκολλο 16, αλλά και το νομοθέτημα για τον Ευρωπαϊκό Εισαγγελέα είναι εξαιρετικά νομοθετήματα. Είχα επιληφθεί και εγώ κατά τον χρόνο που ήμουν Υπουργός Δικαιοσύνης και πολύ χαίρομαι - τουλάχιστον για το Πρωτόκολλο 16- ότι δεν έχουν γίνει οι παραμικρές αλλαγές.

Θέλω όμως, κάποιες διευκρινίσεις σήμερα για την αλλαγή αυτού του άρθρου, του 417 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Τι μας λέει, κύριοι συνάδελφοι, το 417; Ότι αν έχουμε την τέλεση ενός αδικήματος σε βαθμό πλημμελήματος, ενεργοποιείται η αυτόφωρη διαδικασία. Αυτός είναι ο κανόνας. Και προσθέτει το άρθρο «εκτός και αν ο εισαγγελέας κρίνει διαφορετικά, αφού ενημερωθεί από τη δικτική αρχή». Αυτός είναι ο κανόνας. Δηλαδή, εισάγεται ένας κανόνας περί του αυτοφώρου των πλημμελημάτων και μία εξαίρεση, την οποία αφήνει στην κρίση του εισαγγελέα, να δώσει ρητή δικάσιμο κ.λπ..

Έχουμε λοιπόν, σήμερα μία νομοθετική πρόβλεψη, που λέει «σε ορισμένα άρθρα του Ποινικού Κώδικα, που είναι η εξύβριση, η δυσφήμιση και η συκοφαντική δυσφήμιση, γι' αυτά τα άρθρα δεν ακολουθείται η αυτόφωρη διαδικασία». Εάν έμενε εδώ η ρύθμιση, θα ήταν απολύτως λογική να τη συζητήσουμε. Δεν θα συμφωνούσα καθόλου, σας το λέω εκ των προτέρων, αλλά έχει μία λογική.

Εισάγει όμως και η ρύθμιση, την οποία συζητούμε, εξαίρεση. Και τι λέει; «Δεν θα ακολουθηθεί η αυτόφωρη διαδικασία, εκτός και αν κρίνει ο εισαγγελέας ότι έχουμε σοβαρό λόγο». Δηλαδή ερχόμαστε ξανά στο ίδιο, το οποίο προβλέπει το άρθρο 417 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εκτός και αν δεν το καταλαβαίνω. Διότι εάν και στη μία περίπτωση ως κανόνας και στην άλλη περίπτωση ως εξαίρεση, πάλι ο εισαγγελέας θα αποφασίζει για την ενεργοποίηση και ολοκλήρωση διαδικασίας του αυτοφώρου, τότε εδώ εισάγουμε μία διάταξη, η οποία δεν καταλαβαίνω τι εξυπηρετεί, για τα τρία αυτά διαλαμβανόμενα αδικήματα στον Ποινικό Κώδικα.

Αναφέρθηκε, κύριε Πρόεδρε, από αρκετούς συναδέλφους ότι αυτή η διάταξη αφορά τα διά του Τύπου τελούμενα αδικήματα. Για τα διά του Τύπου, όμως, υπάρχει ειδική ρύθμιση και ή θα καταργηθεί η ειδική ρύθμιση, που προβλέπει τα αδικήματα αυτά ως αυτοφώρως διωκόμενα ή η συγκεκριμένη δεν τα καταλαμβάνει. Αυτό θεωρώ κα πιστεύω.

Επί του θέματος αυτού, δηλαδή το πώς νομοθετούμε και τι εξαιρέσεις βάζουμε -για να επανέλθουμε στην ουσία, στην αρχική διάταξη- θα ήθελα κάποια τοποθέτηση.

Θέλω δε, να πω, ότι ιδίως για διά του Τύπου διωκόμενα αδικήματα ως αυτόφωρα εγώ δικαιούμαι περισσότερο -νομίζω- από τον καθένα να μιλάω σ' αυτήν την Αίθουσα, διότι έχω πείσει θύμα ούτε μία ούτε δύο φορές άθλιων δημοσιευμάτων, για τα οποία

είχα πει να γράφουν ό,τι θέλουν, γιατί όσο είμαι Βουλευτής, δεν πρόκειται να κινηθώ εναντίον κανενός. Στην κρίση όλων και αυτά, που γράφουν και αυτά, που λένε και αυτά που είχαν πει προεκλογικά το 2015. Περιμένω τώρα, καινούργια ενόψει εκλογών γιατί, ξέρετε, η μονοεδρική της Ζακύνθου είναι «πολύφερνη νύφη», οπότε θα δούμε τέτοια πράγματα για άλλη μια φορά μετά το 2015. Κύριε Βορίδη, θυμάστε τι ωραία πράγματα έγραφαν!

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι αν και πιστεύω ότι δεν έχουμε εδώ καμμία επαφή με τα αδικήματα διά του Τύπου -γιατί, όπως είπα, έχουμε ειδική διάταξη, που θα έπρεπε να καταργηθεί- σε κάθε περίπτωση δεν πρέπει να αγγίξουμε αυτήν τη διάταξη, διότι είναι το μοναδικό σημείο, που κάπως φρονιματίζει ορισμένους να μην επιτίθενται επί δικαίων και αδικιών και να λένε την κάθε -εγώ λέω καλής προαιρέσεως- αδιασταύρωτη πληροφορία.

Δυστυχώς, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε δημοσιογράφους του επιπέδου του κ. Γιάννη Μαρίνου -και αναφέρω τον κ. Γιάννη Μαρίνο, γιατί είναι απολύτως εχθρικός με τον ΣΥΡΙΖΑ- οι οποίοι δημοσιογράφοι, διασταύρωναν μέχρι τελευταίας λεπτομέρειας, μια πληροφορία. Έχουμε έναν εκτεταμένο «κίτρινο» τύπο, ο οποίος έτσι ζει και έτσι πορεύεται. Θα πρέπει, λοιπόν, από τη στιγμή, που δεν έχουμε κάτι άλλο για να προστατεύσουμε, όχι τον πολιτικό κόσμο, αλλά και απλούς ανθρώπους, οι οποίοι βρίσκονται στο μάτι του κυκλώνα κατά καιρούς, να μην προχωρήσουμε σε τέτοιου είδους νομοθετικές ρυθμίσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αναφέρω ότι με την ψήφιση του πρωτοκόλλου 16 και στις διατάξεις πειρή του τεκμηρίου αθωότητας, γίνεται μια μεγάλη τομή στο δικαϊκό μας σύστημα, γιατί πρέπει να γίνει συνειδηση των πάντων ότι αυτό το έργο του τεκμηρίου αθωότητας πρέπει να γίνεται σεβαστό απ' όλους και ιδίως τους κρατικούς λειτουργούς και αυτούς, που έχουν μια υπεύθυνη θέση στο πολιτικό σύστημα. Αυτό, ξέρετε, χωρίς κύρωση μένει ένα ευχολόγιο. Μιλάμε γενικώς για κανόνες του κράτους δικαίου και πλέον, ο καθένας να γνωρίζει ότι όταν προσβάλλει τέτοια θεμελιώδη δικαιώματα, βρίσκεται απέναντι των πράξεών του και των συνεπειών τους, διότι πλέον το κάθε θύμα έχει δικαίωμα αποζημίωσης.

Γι' αυτό, θεωρώ ιδιαίτερη στιγμή για τον νομικό μας πολιτισμό και για το Κοινοβούλιο το ότι κυρώνει επιτέλους το πρωτόκολλο 16 και τις διατάξεις περί του τεκμηρίου αθωότητας να λειτουργήσει παιδαγωγικά, για έναν μεγάλο αριθμό πολιτών, ακόμα και δημόσιων προσώπων, ώστε να προσαρμοστούν στο γράμμα και στο πνεύμα του νόμου.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε κι εμείς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μα, δεν ακούστηκε τίποτα για εσάς, κύριε Κωνσταντόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αναφέρθηκε το όνομά μου από τον κ. Γρηγοράκο προηγουμένως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Αυτό είναι το πιο πρωτότυπο «επί προσωπικού» που έχω ακούσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας επαίνεσε, δεν σας προσέβαλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τον λόγο για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Κωνσταντόπουλε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ζητήσω συγγνώμη από τον επόμενο ομιλητή για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ως προς την υπουργοποίηση του κ. Μωραΐτη, θα αξιολογηθεί στην πορεία του χρόνου.

Σε ό,τι αφορά εμένα, όμως, θα ήθελα να κάνω την εξής δήλωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Κωνσταντόπουλε, μην με φέρνετε σε δύσκολη θέση. Δεν είναι προσωπικό

αυτό. Το ξέρετε αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ δεν αναφέρθηκα ούτε σε απατεώνες ούτε σε κυβερνήσεις της απάτης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν είπα τέτοιο πράγμα εγώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί ακούστηκε από το Βήμα σε συσχετισμό με εμένα.

Αυτό που έχω να πω, είναι ας ζητήσει συγγνώμη ο κ. Μωραΐτης από τους συναδέλφους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, τους οποίους κατονόμαζε τυχοδιώκτες και απατεώνες και από το ίδιο τον Πρωθυπουργό, τον οποίο σέβομαι και ως θεσμό και ως πρόσωπο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Ο κ. Κυριαζίδης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κατά τη συζήτηση του υπό ψήφιση νομοσχεδίου στην επιτροπή, μου γεννήθηκαν κάποια ερωτηματικά, αναφορικά με συγκεκριμένες διατάξεις. Και ο μόλις προλαλήσας, τέως Υπουργός Δικαιοσύνης, όμως, μου προσέθεσε ένα ακόμη ερωτηματικό, πράγματι, αναφορικά με την ειδική διάταξη, που έχει να κάνει με τα τελούμενα εγκλήματα δια του Τύπου.

Θα περιμένω μία απάντησή σας, γιατί την θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική. Θα τη συναντήσουμε στην πορεία. Μακάρι, βεβαίως, να μην την συναντήσουμε, αλλά δυστυχώς η πραγματικότητα είναι σκληρή.

Θέλω να πω, ότι ήταν αναγκαία η προσθήκη στο εσωτερικό δικαιο της χώρας του πρωτοκόλλου υπ' αριθμό 16, αναφορικά βέβαια με τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Έγινε ευρεία συζήτηση στις επιτροπές και με τους φορείς που κλήθηκαν, θα έλεγα σε ικανό και πλούσιο χρόνο, έναντι άλλων ογκωδών νομοσχεδίων. Είχαμε αυτή, αν θέλετε, την καλή συγκυρία να υπάρξει μία πλήρης ανάλυση του σχετικού νομοσχεδίου και όσων διατάξεων φέρτε προς συζήτηση.

Όπως εισηγητικά αναφέρθηκα, έχω κάποια ερωτηματικά αναφορικά με το άρθρο 7 και δεν πήρα ούτε μία απάντηση κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στις επιτροπές ούτε και σήμερα. Ήθελα να το συνδέσω και με το άρθρο 86 του Συντάγματος για την ευθύνη των Υπουργών. Είναι κάπως συγκεχυμένα. Το σχετικό άρθρο, εμένα μου γεννά ζητήματα και θα ήθελα μία απάντηση.

Κύριε Υπουργέ, υπηρέτησα τη δικαιοσύνη εφαρμόζοντας τον νόμο, ως ανώτατος αξιωματικός της Αστυνομίας και αναρωτιόμουν αν έπρεπε να πάρω το λόγο σήμερα όπου ενδεχομένως να δίδετε μία απάντηση για το άρθρο 7. Όταν, όμως, ήρθε εδώ σήμερα ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας είπα ότι καλώς έπραξα, διότι έμεινα άναυδος, καθώς δημόσια εδώ, στον χώρο αυτό της Ολομέλειας, όπως αναφέρθηκε και από το εισηγητή μας, προκάλεσε. Διέπραξε ή δεν διέπραξε το σοβαρό αδίκημα κακοιουρηματικού χαρακτήρα σχετικά με το άρθρο 370Α' του Ποινικού Κώδικα;

Σκεφτόμουν ότι αν ήμουν ρόεδρος τηςπιτροπής, όπως έκανε ο κ. Μπαλαούρας σε μία συνεδρίαση εδώ στην Ολομέλεια, θα φώναζα τη φρουρά για την αυτόφωρη αυτή διαδικασία -το λέω χαριτολογώντας- διότι, πράγματι, προκάλεσε.

Και ρώτησα τον λαλίστατο Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας το εξής: Αν εσείς δεν καταγράψατε και δώσατε τη συζήτηση αυτή δημόσια στο «DOCUMENTO», τότε μήπως την έδωσε ο πρώην Υπουργός Οικονομικών, ο σημερινός, όπως λέτε, τραπεζίτης; Δεν πήρα απάντηση.

Έκανε αποκλοπή το «DOCUMENTO»; Τότε γεννώνται άλλα ζητήματα. Απλά ξεκίνησε πάλι αυτή την κουβέντα περί ανέμων και υδάτων, προκειμένου να αποπροσανατολίσει, προκαλώντας με ιδιαίτερη θρασύτητα, αναίδεια και αμετροέπεια. Και είναι κρίμα για έναν ενεργό Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ, είστε ευγενής και μου είστε συμπαθής. Το λέω αυτό, γιατί κατά τα δύο χρόνια διακυβέρνησης της χώρας, από το 2012 έως το 2014, από τη Νέα Δημοκρατία, είχαμε και εμείς τέτοια πίεση πολλαπλή. Σκύβαμε, όμως, το κεφάλι, ακούγαμε τον πολίτη, δεν κουνούσαμε το χέρι, όπως συμβαίνει σήμερα από πολλά στελέχη, από τη δική σας πλευρά, με θράσος.

Άκουσα συναδέλφους που ζήτησαν την παραίτησή του. Όχι, εγώ δεν συμφωνώ με την παραίτηση του κ. Πολάκη. Σας κάνει

κακό. Να τον κρατάτε! Είναι χρήσιμος στην Αντιπολίτευση με αυτήν την αυθαιρεσία, την απειλητικότητα, τον υβριστικό, τον αναιδή, τον συκοφαντικό τόνο, που τον διακρίνει.

Και βεβαίως, γι' αυτό θέτω το ερωτηματικό, αναφορικά με το περιεχόμενο της διάταξης του άρθρου 7 στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, προκειμένου να μην διατυπώνονται αμφιβολίες προς τον σεβασμό του τεκμηρίου της αθωότητας. Και είναι εύλογο κατ' αρχάς να δίνεται η δυνατότητα στον προσβληθέντα να ασκήσει την αγωγή σύμφωνα με τα άρθρα 105 και 106 του Αστικού Κώδικα για την αποκατάσταση της βλάβης του.

Πλην, όμως, είναι κρίσιμο, μετά την καταβολή από το ελληνικό δημόσιο της σχετικής αποζημίωσης, να γίνεται αναγωγή στον ζημιώσαντα αξιωματούχο ή λειτουργό της δημόσιας αρχής, ο οποίος προκάλεσε τη βλάβη αυτή. Με λίγα λόγια, δεν είναι δυνατόν να καταβάλει χρηματικές αποζημιώσεις το δημόσιο, χωρίς να προβλέπεται ρητώς στο συγκεκριμένο άρθρο, όπως και η αντίστοιχη ευθύνη και υποχρέωση αυτών, που προκάλεσαν την ανάλογη ζημία και βλάβη για την καταβολή διά αναγωγής. Περιμένω μία θέση επ' αυτού.

Θα πληρώνει, δηλαδή, το δημόσιο, τις παράνομες, συκοφαντικές, δυσφημιστικές πράξεις του κ. Πολάκη; Θα τις πληρώνει πλέον ο φορολογούμενος πολίτης; Το λέω, για να συνεννοηθούμε. Αυτό θα πρέπει να διακριβωθεί και να διευκρινιστεί. Αυτό πιστεύω ότι περιμένει και η κοινωνία. Δεν είναι δυνατόν, κάθε αυθαίρετη πράξη αξιωματούχου, να την πληρώνει ο φορολογούμενος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Παναγιώταρος.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία από το Βήμα της Βουλής και να πω κάτι, σχετικά με κάποια σχόλια, που υπάρχουν στο διαδίκτυο για τη μη ψήφιση -όπως λένε διάφοροι- από τη Χρυσή Αυγή του συγκεκριμένου άρθρου στις προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ για την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Απαντούμε στους καλοπροαίρετους ότι η Χρυσή Αυγή έχει δικές της προτάσεις, που αφορούν τα φιλοζωικά ζητήματα, τις οποίες μπορεί να δει οποιοσδήποτε, όπως επίσης, ο οποιοσδήποτε καλοπροαίρετος μπορεί να δει και τις εκατοντάδες, όχι δεκάδες, ερωτήσεις, που έχουν γίνει από Βουλευτές της Χρυσής Αυγής, που αφορούν ζητήματα για τα αδέσποτα ζώα και όχι μόνο. Καταθέτω μερικές για τα Πρακτικά.

Καταθέτω ενδεικτικά ερωτήσεις, που έχει κάνει η κ. Ζαρούλια, η οποία πρωτοστατεί στο φιλοζωικό κίνημα. Καταθέτω και κάποιες δικές μου ερωτήσεις που έχουν να κάνουν με τα αδέσποτα ζώα και όχι μόνο. Καταθέτω, στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου, ερωτήσεις προς όλους τους δήμους Αττικής για την κατάσταση των κυνοκομείων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι ερωτήσεις, που από τις απαντήσεις που θα μπου στο πρόγραμμα της «Ελληνικής Αυγής» για την Αττική θα δει ο καθένας τις θέσεις και τις απόψεις, που έχουμε ή έχουν άλλοι σχετικά με αυτά τα ζητήματα.

Όλα αυτά αφορούν τους καλοπροαίρετους. Τους κακοπροαίρετους, οι οποίοι δηλώνουν vegetarian και vegan συγκεκριμένες ημέρες της εβδομάδας, αλλά τη Μεγάλη Παρασκευή επιδίδονται σε κρατοφαγία ή επιμελώς ξεχνούν τα αποδεδειγμένα ντοκουμέντα, όπου οι λαθρομετανάστες κατά κόρον και κυρίως στο κέντρο της Αθήνας και αλλού, έχουν ρημάξει τα αδέσποτα και τα κάνουν μενού για το τραπέζι τους, αυτούς τους αφήνω στα σχόλια άλλων.

Ακούσαμε προλαλήσαντες Βουλευτές -ήταν εδώ και ο κ. Πολάκης πριν- σε μια πολύ ωραία στιχομυθία και διαξιφισμό, σχετικά με τα δάνεια, που πήρε ο άλφα ή ο βήτα και δικαιολογήθηκε ο καθένας εκ των προλαλησάντων Βουλευτών και ο Υπουργός ότι ήταν όλα νόμιμα και ωραία.

Τώρα, πώς γίνεται να παίρνει καταναλωτικό δάνειο 100.000

ευρώ ο οποιοσδήποτε με υποθήκη ένα ήδη υποθηκευμένο ακίνητο, το οποίο έχει και υπερτιμημένη αξία, αυτό είναι άλλο ζήτημα.

Όμως, είναι και υποκριτικό, από πλευράς Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, που μου κουνάνε το δάχτυλο, όταν τα ίδια τα κόμματα τους οφείλουν άνω των 200 εκατομμυρίων ευρώ έκαστο. Μόνο τον τελευταίο ή τον προτελευταίο χρόνο η Νέα Δημοκρατία πήρε άλλα 25 εκατομμύρια ευρώ δάνειο. Αυτά είναι δανεικά και αγύριστα, για να ξέρουμε τι γίνεται. Ή να έχουμε τις περιπτώσεις θαλασσοδανείων ξεχασμένων, όπως αφορούσαν τον «ΚΗΡΥΚΑ ΧΑΝΙΩΝ» και άλλες «επιχειρήσεις» και όταν τους έπιασαν «με το χέρι στο βάζο, στο μέλι», να γίνεται μια ρύθμιση. Και το έχουμε πει πολλές φορές από αυτό εδώ το Βήμα και αλλού ότι είναι το όνειρο του κάθε δανειολήπτη η ρύθμιση, που έχει γίνει στον «ΚΗΡΥΚΑ ΧΑΝΙΩΝ». Τότε θα μπορούσαν όλοι οι Έλληνες να αποπληρώσουν τα δανειά τους και τα δάνεια να μην θεωρούνται «κόκκινα» και όλα να πηγαίνουν πολύ καλά. Μιλάμε για τους ευνοϊκότερους όρους, που μπορεί να βρει κανείς σε ολόκληρη την υφήλιο.

Για να μην μιλήσουμε για τα θαλασσοδάνεια των δήμων, για να μην μιλήσουμε για τα δάνεια διαφόρων και κάποιων επιχειρηματιών οι οποίοι, βέβαια, όσοι έχουν άκρη, όσοι έχουν έναν Μανώλο, έναν νταλαβετζή για να τους βάλει τον φάκελο από κάτω και να μπου από πάνω φάκελο άλλων περιπτώσεων, τότε δεν έχουν και απολύτως κανένα θέμα, διότι κανείς δεν τους ενοχλεί.

Βέβαια, να υπενθυμίσουμε ότι η Χρυσή Αυγή δεν έχει κανένα δάνειο, δεν έχει χρηματοδότηση, δεν έχει τίποτα και παρ' όλα αυτά, παραμένει σταθερά τρίτη πολιτική δύναμη, με ανοδικές τάσεις.

Μέσα σε όλο αυτό, οι μικρομεσαίοι, οι οποίοι αγωνιούν για να πάρουν ένα επιχειρηματικό δάνειο, ένα δάνειο κίνησης, για να μπορέσουν να λειτουργήσουν, βλέπουν να μην παίρνουν τίποτα και εξοργίζονται με τα «καταναλωτικά» -εντός πολλών εισαγωγικών- δάνεια των 100.000 ευρώ και άλλα.

Για το εν λόγω νομοσχέδιο, το οποίο έχει πολύ ενδιαφέροντα τίτλο, διότι ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα, με τα δικαιώματα των κατηγορουμένων, με τα τεκμήρια της αθωότητας και διάφορα άλλα πολύ ενδιαφέροντα: Βέβαια, όλα αυτά είναι στα λόγια και στα χαρτιά και α λα καρτ, άκρως επιλεκτικά σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Να υπενθυμίσουμε την περίπτωση «Χρυσαιγιάδα» του 2013 στην προκειμένη περίπτωση, σε σχέση με όλα τα δικαιώματα των φερόμενων ως κατηγορουμένων, των Βουλευτών της Χρυσής Αυγής, του αρχηγού, στελεχών, οι οποίοι έπαιζαν πρώτη είδηση στα δελτία των οχτώ, χωρίς να έχουν ούτε αλλοιωμένα τα πρόσωπά τους, ενώ μέχρι και ο τελευταίος βιαστής, παιδεραστής παρουσιάζεται χωρίς τίποτα άλλο, προσωπικά στοιχεία, δεδομένα.

Να συνεχίσουμε με την άποψη και τη θέση, που έχει όλο το συνταγματικό τόξο, που δεν ομιλεί σε πολλές των περιπτώσεων με την εγκληματική ναζιστική οργάνωση, όπως λέτε, ενώ η δίκη τρέχει και πολλές φορές βλέπουμε εδώ δια στόματος Πρωθυπουργού, αρχηγού Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, Βουλευτών, Υπουργών να ομιλούν λες και είναι το αποτέλεσμα συγκεκριμένο της δίκης αυτής και δεν χρειάζεται να περιμένουμε μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία της.

Μιας και μιλάμε για ανθρώπινα δικαιώματα, στην τελευταία ομιλία του ο Αρχηγός της Χρυσής Αυγής εντός του Κοινοβουλίου αναφέρθηκε και στον εξευτελισμό του κοινοβουλευτικού ελέγχου, όπου και ο εν λόγω Υπουργός -που λείπει αυτήν τη στιγμή, μόλις έφυγε, δεν πειράζει- δεν απαντάει στον συνταγματικά κατοχυρωμένο κοινοβουλευτικό έλεγχο που ασκείται από τη Χρυσή Αυγή, όπως και άλλοι Υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ, με κάποια προσχήματα, ότι δεν απαντάνε στη ναζιστική-εγκληματική οργάνωση, ότι «για λόγους συνταγματικής τάξης» και διάφορα άλλα κουραφέζαλα. Δεν πειράζει, θα τα βρείτε μπροστά σας.

Όσο για τον ΣΥΡΙΖΑ, που κάποτε, δια στόματος Πρωθυπουργού, έλεγε και διατυμπάνιζε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κάθε λέξη του Συντάγματος, βλέπουμε, ειδικότερα τον τελευταίο χρόνο, με τις ενέργειες και τις πράξεις σας ότι τελικά είσατε αυτοί που καταπατάτε κάθε λέξη του Συντάγματος.

Με αποκορύφωμα τα όσα συνέβησαν, τραγελαφικά, αισχρά,

αντεθνικά, απαράδεκτα, αντισυνταγματικά με την περίφημη αυτή «συμφωνία» -εντός πολλών εισαγωγικών- προδοσία των Πρεσβών. Μετά ταύτα, που συνέβησαν στα Σκόπια, όπου και εκεί το όποιο Σύνταγμα είχαν γίνει κουρελόχαρτο στην κυριολεξία, πατσαβουρόχαρτο και ήταν έτοιμη και ειλημμένη απόφαση, έγιναν εδώ και οι διαδικασίες και δυστυχώς, με τις πλάτες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν έγιναν τα προβλεπόμενα. Πέρασε αυτή η συμφωνία με απλή, σχετική πλειοψηφία, αντί να περάσει, όπως ορίζει το Σύνταγμα, με εκατόν ογδόντα έναν Βουλευτές.

Είδαμε και διάφορα άλλα τραγελαφικά γεγονότα να συμβαίνουν στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Από τη στιγμή που έχει χαθεί η δεδηλωμένη, δεν υπάρχει πλειοψηφία επί της ουσίας. Βλέπουμε Βουλευτές οι οποίοι είναι δανεικοί, με μεταγραφή, με υποσχτική, Βουλευτές που υπάρχουν σε δύο κόμματα μέχρι και αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, για να καταλάβετε τι συμβαίνει όταν λέμε ότι εξευτελίζετε στην κυριολεξία το Σύνταγμα, το Κοινοβούλιο, όλα.

Και μιλάτε για δικαιώματα ανθρώπινα, τα δικαιώματα των κατηγορουμένων και όλα αυτά που ακούγονται πολύ εύχητα και πολύ ωραία. Όλα αυτά, βέβαια, επαναλαμβάνουμε γίνονται α λα καρτ.

Στο εν λόγω νομοσχέδιο ακούσαμε και τον αγορητή της Χρυσής Αυγής, ακούσαμε και διάφορους άλλους Βουλευτές, οι οποίοι έθεσαν διάφορα ζητήματα, άρθρα, απορίες.

Η φωτογραφική διάταξη για τον Ευρωπαϊκό εισαγγελέα δείχνει πόσο πολύ σας ενδιαφέρει η τήρηση του Συντάγματος και να είστε κάθε λέξη του Συντάγματος, όπως λέγατε κάποτε. Είναι μια φωτογραφική διάταξη η οποία τους εκατοντάδες εισαγγελείς που υπάρχουν στη χώρα, τους περιορίζει σε έναν αριθμό τεσσάρων-πέντε εισαγγελέων οι οποίοι μπορούν και τηρούν αυτές τις φωτογραφικές προϋποθέσεις.

Ακούσαμε πολλή συζήτηση για τη διαδικασία του αυτοφώρου για τους δημοσιογράφους και διαξιφισμούς. Βέβαια, εδώ αυτό το οποίο έχουμε να επισημάνουμε είναι το εξής: Όταν γίνεται μία μήνυση από κάποιον Βουλευτή ή στέλεχος της Χρυσής Αυγής, επειδή συκοφαντείται ή καθυβρίζεται από κάποιον δημοσιογράφο, βλέπουμε να μην κινείται απολύτως καμία διαδικασία στην κυριολεξία, αλλά όταν ενοχλείται ένας μεγαλοεπιχειρηματίας, ένας παράγοντας ή ένας Υπουργός της Κυβέρνησης ή κάποιος άλλος, βλέπουμε να κινούνται αναλόγως της περιστάσεως οι αυτόφωρες διαδικασίες και μάλιστα με κινηματογραφικού τύπου διαδικασίες.

Ακούσαμε και για τα αδικήματα δια του Τύπου. Για το γεγονός βέβαια ότι σύσσωμος ο main stream Τύπος της πατρίδας μας έχει τσαλαπατήσει κάθε έννοια νομιμότητας σε ό,τι έχει να κάνει με τα της Χρυσής Αυγής, με το πώς παρουσιάζουν γεγονότα, ενέργειες, πράξεις ή δεν παρουσιάζουν καθόλου, δεν τρέχει τίποτα απολύτως.

Όπως και να έχει, θεωρούμε ότι το εν λόγω νομοσχέδιο δεν πρόκειται να λύσει τίποτα απολύτως. Όλα αυτά είναι στάχτη στα μάτια του κόσμου, για να συνεχίσει να λειτουργεί με αυτόν τον άθλιο τρόπο που λειτουργεί το σύστημα, η κοινωνία και όλα τα υπόλοιπα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας ευχαριστούμε.

Η κ. Βράντζα από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΡΑΝΤΖΑ: Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα τον λόγο, προκειμένου να εισηγηθώ μια βουλευτική τροπολογία. Είναι η με γενικό αριθμό 1957 και ειδικό 171, για την οποία ο Υπουργός έχει τοποθετηθεί και την κάνει δεκτή.

Πρόκειται για μια τροπολογία που αφορά τον Ελληνικό Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων, τον ΕΛΓΑ. Με την παρούσα νομοθετική ρύθμιση γίνεται μια προσπάθεια να διευκολυνθεί περαιτέρω η λειτουργία του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων και να διευκολυνθεί περισσότερο ο αγροτικός κόσμος, μειώνοντας στην ουσία τον χρόνο καταβολής των αποζημιώσεων του οργανισμού στους αγρότες, όταν έχουν δηλώσει ζημιά στο ζωικό ή στο φυτικό κεφάλαιο.

Σύμφωνα με την υπάρχουσα νομοθεσία, ως ανταποκριτές του ΕΛΓΑ ορίζονται δημοτικοί υπάλληλοι με προαιρετική πρόταση

από τον εκάστοτε δήμαρχο του κάθε δήμου, την οποία πρόταση τελικά εγκρίνει ο πρόεδρος του οργανισμού.

Αυτό που παρατηρήθηκε σε πολλές περιοχές της χώρας είναι ότι υπήρξε αδυναμία και δυσκολία στη συνεργασία μεταξύ του οργανισμού και των δημοτικών συμβουλίων και των δημάρχων και σε κάποιους απομακρυσμένους κυρίως δήμους και μικρές τοπικές κοινότητες υπήρξε αδυναμία να οριστεί κάποιος δημοτικός υπάλληλος, ακριβώς επειδή υπάρχει υποστελέχωση και δεν υπήρχαν τα αντίστοιχα άτομα, ώστε να υπάρξει και ανταποκριτής του ΕΛΓΑ.

Ερχόμαστε, λοιπόν, με αυτήν την τροπολογία και λέμε ότι αφ' ενός πρέπει υποχρεωτικά ο δήμαρχος να ορίσει ανταποκριτή του ΕΛΓΑ, ώστε να μην έχουμε καθυστερήσεις στην καταγραφή της ζημιάς και αφ' ετέρου, όταν υπάρχει αδυναμία να οριστεί ένας δημοτικός υπάλληλος, να υπάρχει η δυνατότητα να οριστεί είτε ένα μέλος του δημοτικού συμβουλίου, είτε ένα μέλος του τοπικού συμβουλίου, της τοπικής κοινότητας, είτε ένα μέλος ή πρόσωπο του οικείου αγροτικού συνεταιρισμού. Έτσι διευκολύνεται και μειώνεται ο χρόνος καταβολής της αποζημίωσης, αφού δεν έχουμε καθυστερήσεις τουλάχιστον στην αρχή, στο να καταγραφεί η ζημιά και εξυπηρετείται καλύτερα ο αγροτικός κόσμος.

Κύριε Πρόεδρε, αυτήν την τροπολογία την έχουν υπογράψει δεκατέσσερις Βουλευτές και νομίζω ότι θα γίνει αποδεκτή και από άλλα μέλη του Κοινοβουλίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Σπυρίδωνας Λάππας έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμμετείχαμε και στις επιτροπές και είχαμε έναν πλούσιο, γόνιμο διάλογο πολλού χρόνου μεταξύ των Βουλευτών και των Υπουργών. Ακόμα και στην ακρόαση των φορέων έγινε ανταλλαγή απόψεων και έτσι αναπτύχθηκε ένας γόνιμος διάλογος, υψηλού πράγματι επιπέδου, γιατί ένας τέτοιος διάλογος είναι υψηλού επιπέδου, όταν εκτός από πολιτικός είναι και νομικός. Και αυτό καταυνάζει, βέβαια και την έννοια της πολιτικής και την έννοια της νομικής επιστήμης.

Επειδή οι περισσότεροι Βουλευτές της επιτροπής ήταν και δικηγόροι, αυτός ο διάλογος δημιούργησε γοητεία και αρμονία. Έτσι, αναφέρομαι και στην ονομαστή ρήση του Ηράκλειτου ότι «εκ των διαφερόντων καλλίστην αρμονίαν». Φυσικά, υπήρχαν διαφοροποιήσεις, αντιρρήσεις, αρκετές και σε σημαντικά θέματα, επιμέρους όμως. Άλλωστε, η νομική επιστήμη και, θα έλεγα εγώ, και η πολιτική επιστήμη να μην είναι τίποτα άλλο, παρά από αυτό που έλεγε στα «Ηθικά Νικομάχεια» ο Αριστοτέλης «πάντα γάρ ενδέχεται και άλλως έχουν». Δηλαδή, για όλα τα πράγματα πρέπει να υπάρχει και δεύτερη εκδοχή, δεύτερη ανάγνωση, δεύτερη αντίληψη, δεύτερη πρόταση, ώστε να συγκλίνουν και να πάμε στη συναινέση.

Αυτό ήταν ένα γενικό σχόλιο σαν πρόλογος.

Έρχομαι στο πρωτόκολλο 16. Κρατώ ως βασικότερη αντίρρηση στο πρωτόκολλο 16 την άποψη του κ. Συντυχάκη και του Κομμουνιστικού Κόμματος. Πρέπει να απαντήσω στον συνάδελφο, που νομίζω ότι είναι και νομικός.

Συνάδελφοι δεν είμαστε, κύριε Συντυχάκη;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Όχι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όχι. Τότε πρέπει να σας πω ότι ο νομικός σας λόγος ήταν έξοχος και εξαιρετος. Άρα, είστε εν τοις πράγμασι νομικός.

Πρέπει να σας πω ότι το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου δημιουργήθηκαν ως αδήριτη ανάγκη των κοινωνιών και των κρατών μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ιδρύθηκαν ταυτόχρονα με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και με την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρώπων. Αρκεί να σας πω ότι η Ευρωπαϊκή Σύμβαση, η ΕΣΔΑ, κυρώθηκε με νόμο το 1953.

Εάν φέρετε στο μυαλό σας ως Αριστερά τι ήταν αυτό που δημιούργησε αυτές τις μεγάλες συμβάσεις και τα δικαστήρια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ήταν ακριβώς γιατί; Για να δημιουρ-

γίσουν ένα πανανθρώπινο, ειρηνικό, δημοκρατικό μέλλον. Αυτό ήταν, κύριε Συνυψάκη. Διότι το να λέτε κάθε φορά, όταν αναφερόμαστε σε μια ευρωπαϊκή δομή, μια συλλογικότητα ή ένα όργανο, ότι είναι αποτέλεσμα επιλογής των κρατών και των συμφερόντων των ολιγαρχών, ξέρετε, έτσι απομεινώνετε από κάτω όλους τους αγώνες και τα θύματα ενός τεράστιου ιστορικού γεγονότος, που ήταν το ολοκαύτωμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Δηλαδή, πιστεύετε ότι η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που λέει ότι οι άνθρωποι γεννιούνται και πεθαίνουν ελεύθεροι ήταν αποτέλεσμα επιλογής ενός ολιγάρχη; Δεν ήταν αποτέλεσμα των δεκάδων εκατομμυρίων θυμάτων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και της έννοιας και της ανάγκης που αναδεικνύεται σε ένα εύφορο πλέον και εύκρατο κλίμα πολιτικό και κοινωνικό επιπέδους, ώστε να πάμε σε ρυθμίσεις που θα προασπίζουν το μίνιμουμ των ανθρωπίνων και βασικών πολιτικών και ατομικών δικαιωμάτων; Αυτό, λοιπόν, είναι και πρόσεξε το.

Πρέπει να σας πω ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων από τον χρόνο ίδρυσης του απέκτησε ένα τεράστιο κύρος. Βέβαια, είχε περιορισμένο πεδίο. Αναφερόταν μόνο στα ατομικά δικαιώματα με κατεύθυνση προς τα υπόλοιπα κοινωνικά δικαιώματα. Παρ' όλα αυτά, όμως, απέκτησε τεράστιο κύρος. Ξέρετε γιατί; Επιδίωξε την ενιαία ερμηνεία των κανόνων που αφορούν τα δικαιώματα των ανθρώπων, όχι μόνο σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά και σε διεθνές αλλά, κυρίως, σε τοπικό, σε εθνικό επίπεδο των κρατών μελών του. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Και τότε έγινε αυτό; Φανταστείτε την Ελλάδα του 1950 που έβγαINE από έναν εμφύλιο. Και τότε δομήθηκε στην Ελλάδα ένα μετεμφυλιακό κράτος αυθαιρέσας και παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τότε ήταν ελπίδα να μπορέσουμε να έχουμε ένα τέτοιο δικαστήριο που να προασπίζεται στοιχειώδη ατομικά δικαιώματα. Μην ξεχνάτε δε ότι η αποπομπή της Ελλάδας από το Συμβούλιο της Ευρώπης λόγω της δικτατορίας του 1967 έγινε με βάση τους κανόνες και τις διατάξεις της ΕΣΔΑ, κύριε συνάδελφε. Αυτό είναι το πρώτο. Αυτό είναι που πρέπει να καταστεί σαφές. Διότι αν πάω στα επιμέρους, έχουν λυθεί τα περισσότερα.

Δεύτερον, εκφράστηκε κάποτε αυτό το δικαστήριο το 1963, τη δεκαετία του '60 με αφορμή τις διακρίσεις στις ΗΠΑ εις βάρος των νέγων πολιτών. Και απάντησε ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ λίγο πριν τη δολοφονία του σε κάτι που είχε πει κάποτε ο πρόεδρος του δικαστηρίου και είπε ότι αν υπάρχει αδικία κάπου και για κάποιους, η δικαιοσύνη απευθύνεται παντού και για όλους, κύριε Συνυψάκη. Επίσης, είπε «εντάξει, είναι αλήθεια ότι ο νόμος ή μια οδηγία ή μια σύμβαση δεν μπορεί να με κάνει να απαγορεύσω κάποιον να με αγαπήσει. Μπορεί, όμως, να μου επιτρέψει ο νόμος να αναγκάσω και να απαγορεύσω σε κάποιον να με λιντσάρει». Και αυτό είναι το σημαντικό. Αυτό είναι το μίνιμουμ που σας έλεγα ότι κάνει.

Τρίτον, να πούμε και κάτι και να ευλογήσουμε τα γένια μας. Άκουσα πριν ότι η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ από το 2015 και μετά δεν άφησε καμμία οδηγία και κανένα πρωτόκολλο που να μην το κυρώσει. Μπορεί να έχει κάποια καθυστέρηση; Μπορεί να έχει. Όμως η ταχύτητα που επέδειξε στη σχέση με το προηγούμενο καθεστώς είναι τεράστια. Οι συγκρίσεις είναι καταλυτικές υπέρ μας.

Αρκεί να σας πω το εξής για να καταγραφεί και στα Πρακτικά της Βουλής: Από το 1959 μέχρι το 2017 την περίοδο που λειτουργούσε το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η Ελλάδα παραπέμφθηκε για εννιάκοσιες εξήντα τρεις υποθέσεις παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι οκτακόσιες εξήντα τέσσερις μέχρι το 2000 ήταν καταδικαστικές, οι τριάντα τέσσερις ήταν αθωωτικές και οι είκοσι κατέληξαν στο αρχείο μετά από συμβιβασμό με το δικαστήριο που επιτρέπεται να γίνει βάσει του άρθρου 9 της ΕΣΔΑ. Δηλαδή, το 95% των παραπομπών οδήγησαν σε καταδικαστικές αποφάσεις εις βάρος της χώρας μας για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πρέπει να σκεφτούμε όλοι μας τι είναι αυτό. Μήπως αυτό δημιουργεί, πυροδοτεί και γαλουχεί τη σκέψη του Έλληνα νομοθέτη, πράγματι, ώστε να μην οδηγη-

θούμε πάλι ως υπόδικοι ή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και να υπάρξουν καταδικαστικές αποφάσεις;

Νομίζω ότι σήμερα η υιοθέτηση του πρωτοκόλλου 16, η κύρωση και η ευρωπαϊκή οδηγία 2016/343 για το τεκμήριο αθωότητας είναι μία πολύ καλή αρχή. Και όπως έλεγε ο Πλούταρχος κάποτε σε ένα ωραίο κείμενο «αρχή γαρ του νικάν το θαρρείν». Άρα, αν αρχίζουμε να κάνουμε κάτι σχετικά με αυτό, είναι ήδη μια νίκη.

Επίσης, θα ήταν παράλειψη ως κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ να μην ανέφερα ότι υπάρχει ένα τεράστιο κεφάλαιο στη δικανική ελληνική έννομη τάξη, σχετικά με την ενσωμάτωση και αξιοποίηση της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου από τα ανώτατα δικαστήρια της χώρας, κυρίως από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Το λέω για να το καταλάβουν οι νομικοί αυτό. Μέχρι το 2000 η αναφορά και αξιοποίηση και αξιολόγηση της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου από το Συμβούλιο της Επικρατείας ήταν, κύριοι συνάδελφοι, μόνο σε δύο αποφάσεις.

Μετά το 2000 και μέχρι και το 2018 το 70% των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, όταν επρόκειτο για παραβίαση δικαιωμάτων, γίνεται με αξιοποίηση και ενσωμάτωση της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αυτό είναι απάντηση προς όλους όσους αμφισβητούν την χρησιμότητα -καταλυτικής σημασίας, κατά την άποψη μου- του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, της ΕΣΔΑ και της νομολογίας του.

Τώρα πάμε στο προκείμενο και λέμε: Υπάρχει πράγματι ικανοποιητική ώσμωση, επικοινωνία, διάλογος και συνεννόηση μεταξύ των ανωτάτων δικαστηρίων μας και δικαστών με την Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και την νομολογία του; Θεωρώ ότι σήμερα υπάρχει σε ικανοποιητικό επίπεδο. Μέχρι πριν από λίγα χρόνια, δυστυχώς, δεν υπήρχε και ήταν η εξαίρεση δικαστών και δικαστηρίων που αναφέρονταν σε διατάξεις της ΕΣΔΑ και νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Υπάρχει πραγματικά σήμερα μία ικανοποιητική επικοινωνία, για να το πω έτσι.

Τι βοηθάει σε αυτό; Το πρωτόκολλο 16, προσέξετε το, ακριβώς βοηθάει στο θέμα αυτό. Πλέον η επικοινωνία του εθνικού δικαστή με το πεδίο της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου θεσμοθετείται με το Πρωτόκολλο 16, αφού πλέον ο ανώτατος δικαστής, το ανώτατο δικαστήριο, όχι μόνο θα ερευνήσει τι λέει η σύμβαση και θα ψάξει να βρει νομολογιακά δεδομένα, αλλά έχει το δικαίωμα για μία εκκρεμή δίκη ενώπιόν του, που αφορά την ερμηνεία της σύμβασης της ΕΣΔΑ και ατομικά δικαιώματα να προκαλέσει γνωμοδότηση από την ευρεία σύνθεση και έτσι να έχει ένα προδικαστικό πρόκριμα, αν θέλετε, ερμηνευτικού χαρακτήρα, εννοείται, για την υπόθεση που δικάζει.

Η ένσταση του κ. Βορίδη, που είναι καλός νομικός και γνωρίζει, είναι όπως είπε ότι αυτό που αξιώνει το Πρωτόκολλο 16, να είναι αιτιολογημένη και η απόρριψη του αιτήματος και η αποδοχή του, δεν έχει νόημα, λέει, γιατί έχει προαιρετικό χαρακτήρα ως προς την εφαρμογή και τη δέσμευσή του. Δεν έχει σημασία όμως. Μιλάμε για ένα ευρωπαϊκό δικαιοδοτικό χαρακτήρα όργανο, όπου δεν μπορεί παρά οποιοδήποτε γνωμοδότηση κρίσεως να είναι αιτιολογημένη. Άλλωστε, μπορεί μην είναι υποχρεωτική και δεσμευτική για τον εθνικό δικαστή, όμως πηδαλιούχει τη σκέψη του εθνικού δικαστή και αυτό είναι το σημαντικό. Γι' αυτό θέλουμε και την επαρκή αιτιολόγηση και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Άρα, λοιπόν, συμφωνώ με τον κ. Βενιζέλο και με τον Υπουργό, βεβαίως, ότι γι' αυτό το θέμα είναι εξαιρετικά σημαντική η κύρωση του πρωτοκόλλου 16.

Τώρα τα θέματα που τέθηκαν κυρίως και που αφορούν τον διάλογο που έγινε και στην επιτροπή και εδώ. Τεκμήριο αθωότητας από την οδηγία 343/16. Αλήθεια, θα ήμασταν περήφανοι, εάν δεν υπήρχε μία ρητή διάταξη νόμου που να κατοχυρώνει το τεκμήριο αθωότητας και να το περιγράφει σε όλο το εύρος της; Δεν θα ήμασταν περήφανοι.

Φανταστείτε δε, κύριοι συνάδελφοι, ότι στην ποινική δικονομία του 1834 υπήρχε ρητή διάταξη υπέρ του τεκμηρίου αθωότητας. Μάλιστα υπήρχε και στο πολιτικό Σύνταγμα της Γ' Εθνοσυνέλευσης της Τροιζήνας το 1827, στο λεγόμενο ηγεμονικό ή βασιλικό

Σύνταγμα της Ε' Εθνοσυνέλευσης τους Άρχους το 1832 και στο Σύνταγμα του Ρήγα Φεραίου. Φανταστείτε, σε επαναστατικές περιόδους όπου είχαμε επαναστατικό δίκαιο, δηλαδή μετά από επαναστάσεις, έχουμε πάντα, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, μια διάταξη υπέρ του ανθρώπου και των δικαιωμάτων του.

Και με αυτή την έννοια, εδώ είναι η αντίρρηση μου με τη θέση του ΚΚΕ, που αντιδρά στο θέμα λέγοντας ότι εμείς υπερτονίζουμε –δεν τονίζουμε– τα θετικά. Και το άρθρο 9 της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη της Γαλλικής Επανάστασης είναι ακριβώς γιατί προήλθε μετά από επανάσταση και πάντα μετά από επαναστάσεις ικανοποιούνται, αν όχι σε όλο το εύρος τους, αλλά σε πολύ μεγάλο βαθμό, τα ατομικά δικαιώματα.

Φανταστείτε ότι εμείς που τα λέγαμε την δεκαετία του '20 με την Επανάσταση του '21, ήρθε και το λέει τελικά η ΕΣΔΑ με το άρθρο 6 παράγραφος 2. Για πρώτη φορά γίνεται η κατοχύρωση του τεκμηρίου αθωότητας, έρχεται και γίνεται γραπτό κείμενο νόμου. Σε αυτό μας ικανοποιεί πλήρως και πρέπει να είμαστε, τουλάχιστον οι νομικοί αλλά και όλοι οι πολίτες, ιδιαίτερα ικανοποιημένοι.

Ένα θέμα το οποίο προέκυψε, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, ήταν το θέμα του άρθρου 417. Εγώ ως νομικός εκλαμβάνω, αφού άκουσα τις αντιρρήσεις...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω. Είναι πολύ σημαντικό αυτό.

Άκουσα τις αντιρρήσεις και του πρώην Υπουργού Δικαιοσύνης και του κ. Βορίδη από τις επιτροπές ακόμα. Εκλαμβάνω την επιμονή του Υπουργείου γι' αυτό το ζήτημα, δεδομένου ότι φαίνεται ότι υπάρχει διάταξη στο άρθρο 242 παράγραφος 2 που λέει «πάντα τα διά του Τύπου τελούμενα αδικήματα είναι αυτόφωρα» και τώρα έρχεται διάταξη στο άρθρο 417 ότι καταργείται το αυτόφωρο για τα δια του Τύπου τελούμενα αδικήματα των άρθρων 361, 362, 363, δηλαδή για εξύβριση, δυσφήμιση και συκοφαντική δυσφήμιση. Και κρατά και μία επιφύλαξη εισαγγελικής αρμοδιότητας, εκτός αν οι εισαγγελείς κρίνουν διαφορετικά ενόψει συνθηκών κ.λπ.. Για να κρατηθεί έτσι όπως είναι, μπορώ να το δικαιολογήσω μόνο ως σχέση γενικής διάταξης το 242/2, κύριε Υπουργέ, και μία ειδικής διάταξης η οποία κατισχύει με αυτό που εισάγεται με το 417, διότι εννοιολογικά είναι σίγουρο ότι έχουν μία αντίθεση μεταξύ τους.

Άρα, αν η τελεολογία της διάταξης του είναι αυτή, η γενική και η ειδική διάταξη, κατισχύει η ειδική, παρ' ό,τι θεωρώ ότι δεν είναι και άστοχες οι παρατηρήσεις που έχουν λεχθεί.

Και ένα τελευταίο κυρίως για τους νομικούς: Για πρώτη φορά –και μας ξενίζει ως δικηγόρους, πρέπει να το ομολογήσω– στο 366, που είναι η κατακλείδα των διατάξεων των εγκλημάτων κατά της τιμής, εισαγόταν ένα αμάχητο τεκμήριο. Το είπε ο κ. Βορίδης δηλαδή, αν πεις κλέφτης εμένα και εγώ πάω να δικαστώ και πιαστώ ως κλέφτης και μετά έρθεις να με δικάσεις για συκοφαντική δυσφήμιση για το αν είμαι κλέφτης, υπάρχει δυνατότητα το δικαστήριο σύμφωνα με το δεδικασμένο να πει ότι είμαι κλέφτης; Αυτό πραγματικά αναδεικνύει όλη την εμπειρία που έχουμε ως μάχιμοι δικηγόροι. Όμως, δυστυχώς, η οδηγία μάς επιβάλλει να καταργήσουμε όλα τα αμάχητα τεκμήρια.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, αυτό που εισάγεται πλέον, η κατάργηση του 366, του αμαχητί τεκμηρίου, το εκλαμβάνω ως εξής: Είναι μαχητό υπό την έννοια ότι θα αναδειχθούν καινούργια στοιχεία, τα οποία δεν ήταν σε γνώση του δικαστηρίου που δίκασε την κύρια υπόθεση. Διαφορετικά δεν νοείται, δεν γίνεται.

Εδώ φανταστείτε ότι αν έχουμε νέα στοιχεία, μέχρι και επανάληψη της διαδικασίας μπορούμε να κάνουμε. Άρα, εκεί δεν μπορεί να έχουμε μία αμετάκλητη απόφαση για ένα άλφα γεγονός και να το ανατρέψει μία δεύτερη. Άρα, το μαχητό το κατανόω, το καταλαβαίνω στα πλαίσια της φιλοσοφίας της οδηγίας 343, υπό την έννοια ότι για να γίνει μαχητό το τεκμήριο, θα έχουμε νέα στοιχεία, προφανώς. Δεν μπορεί να είναι τα ίδια στοιχεία της δικογραφίας που έχει δικαστεί και έχουμε αμετάκλητη απόφαση. Αυτό εννοείται.

Όλες οι διατάξεις οι οποίες περιλαμβάνονται στο Ε' και ΣΤ' Κε-

φάλαιο –σας το είπε και ο Υπουργός στις επιτροπές, το επανέλαβε και σήμερα– είναι αιτήματα του δικηγορικού Σώματος και διατάξεις που επιλύουν κατεπείγοντα ζητήματα. Ωραία, είναι μια κακή νομοθέτηση. Το πιστεύω και εγώ. Κοιτάξτε, όμως, η κακή νομοθέτηση πρέπει να υποχωρήσει, όταν έχουν κατεπείγοντα χαρακτηριστήρα και επιλύουν ζητήματα και είναι ζωσα η πραγματικότητα. Τι θα κάνουμε, δηλαδή; Θα έχουμε δύο φυλακές, οι οποίες θα προσδιορίζουν και θα υπολογίζουν την έκταση της ποινής διαφορετικά η μία και διαφορετικά η άλλη; Δεν γίνεται! Τι θα κάνουμε, αν το δικηγορικό Σώμα σήμερα λέει «εγώ βρίσκομαι στα όρια της χρεοκοπίας, αν δεν βάλω ένα τέλος, για να μπορώ να διατηρήσω την ηλεκτρονική διακυβέρνηση στο πλαίσιο παροχής νομικών υπηρεσιών;». Είναι τέτοια ζητήματα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε –δεν είναι εδώ ο κ. Βορίδης– με το θέμα του σωφρονιστικού. Ήταν λίγο αυστηρός. Ουσιαστικά επρόκειτο για μία αναγγελία προαναγγελθέντος θανάτου του σωφρονιστικού συστήματος. Αυτό έκανε, διότι είπε ότι εκείνος θα μπορούσε να συζητήσει την υφ' όρον απόλυση όχι έτσι αποσπασματικά, αλλά με μία νέα φιλοσοφία μιας αρχής, αλλά δεν δέχτηκε με τίποτα ως βασικό κριτήριο μόνο τον χρόνο έκτισης ποινής. Είναι αυστηρός. Αποπνέει μία συντηρητική επιλογή –θα έλεγα– στον χώρο της νομικής επιστήμης και ουσιαστικά μπορεί να είναι αυτό που έλεγαν οι Ρωμαίοι «*dura lex, sed lex*», σκληρός νόμος, αλλά νόμος.

Όμως, πρέπει να σας πω, κύριε Παπαθεοδώρου, ότι η ρωμαϊκή νομική επιστήμη εξισορρόπησε αυτό με το «*summum jus, summa injuria*», απόλυτη δικαιοσύνη, απόλυτη αδικία.

Άρα, ας αφήσουμε το Υπουργείο να κάνει τη δουλειά του, να έρθει ο Σωφρονιστικός Κώδικας, να έρθουν οι Ποινικοί Κώδικες, ώστε να εξορθολογήσουμε ένα καθεστώς για το οποίο πολλές φορές έχουμε διαμαρτυρηθεί στα ακροατήρια, πολλές φορές έχουμε πικραθεί με τη στάση δικαστηρίων και δικαστικών αποφάσεων και πολλές φορές έχουμε στενοχωρηθεί για το δικαιοκτικό μας καθεστώς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Λάππα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ.

Πριν να δώσω τον λόγο στον κύριο Υπουργό, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής: «Για την κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης που έχουν συναφθεί μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένων ΑΕ – Διατάξεις για τη λειτουργία του συστήματος λιμενικής διακυβέρνησης και άλλες διατάξεις».

Τον λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Καλογήρου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υποθέτω ότι θα έχουμε χρόνο για τις δευτερολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τότε να προηγηθούν οι δευτερολογίες και να κλείσει ο κύριος Υπουργός.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Απλώς το υπενθυμίζω. Τώρα, αν ο κύριος Υπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Υπάρχουν αιτήματα για δευτερολογίες, εκτός από του κ. Συντυχάκη;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Κοντονή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Επειδή ετέθη ένα θέμα με το 417 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ και από άλλους Βουλευτές και από εμένα, μήπως θα ήταν καλό, πριν μπούμε σε έναν δεύτερο κύκλο, να μιλήσει ο κύριος Υπουργός γι' αυτό το ζήτημα, να διευκρινιστεί, για να μην μπούμε σε έναν ατέρμονα κύκλο συζήτησης;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Πολύ ωραία, κύριε Κοντονή.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι θα μπορούσατε να δώσετε αυτήν την απάντηση στον κ. Κοντονή.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ.

Να λύσουμε, λοιπόν, πρώτα ένα ζήτημα που έχει να κάνει με την τελευταία εκκρεμούσα βουλευτική τροπολογία, τη με γενικό αριθμό 1961 και ειδικό 175 του κ. Σαρακιώτη, του κ. Κάτση και της κ. Χριστοδουλοπούλου, που αφορά στους γραμματείς των πειθαρχικών συμβουλίων. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή από το Υπουργείο και συμπληρώνεται ο τίτλος του νομοσχεδίου με τη φράση «...και άλλες διατάξεις», καθώς έχουν συμπεριληφθεί και οι τροπολογίες που έγιναν δεκτές.

Με την ευκαιρία, ευχαριστώ πολύ και τον Σταύρο τον Κοντονή για τη συμβολή του στο συγκεκριμένο νομοθέτημα. Όπως είπα και στην εισαγωγική τοποθέτησή μου, τα πρώτα κεφάλαια είναι αποτέλεσμα της δουλειάς που είχε γίνει στο Υπουργείο όταν παραλάβαμε το καλοκαίρι.

Σε σχέση με το 417 και τις επισημάνσεις που έγιναν από τον κ. Κοντονή, θα ήθελα να πω τα εξής:

Πρώτον, ποια είναι η ανάγκη που οδήγησε στο να ξαναδούμε το 417 και μάλιστα -ανοίγω παρένθεση- να το δούμε εσπευσμένα, γιατί όπως σας είπα οι νομοπαρασκευαστικές έχουν τελειώσει την πρώτη φάση των εργασιών τους όσον αφορά και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας;

Έγινε μία δημόσια συζήτηση σε σχέση με περιστατικά, τα οποία έχουν προκληθεί από πολιτικές εντάσεις -ή και όχι- μεταξύ πολιτικών προσώπων, δημοσιογράφων, αλλά και πολιτών. Τέθηκε και από την ΕΣΗΕΑ το ζήτημα, αλλά είχε τεθεί και από τα κόμματα, με διαρκείς παρεμβάσεις τους με διάφορες νομοθετικές προτάσεις.

Εμείς αναλάβαμε να βρούμε μία λύση, η οποία θα είναι ισορροπημένη και στην ουσία και στη δικονομία. Είπαμε μάλιστα -και το είχα πει δημόσια από την πρώτη στιγμή- ότι μια τέτοια λύση δεν μπορεί να αφορά μόνον τους δημοσιογράφους, αλλά το σύνολο των πολιτών, σε μια διαδικασία και σε ένα αδίκημα, που από τη φύση του πολλές φορές η αυτόφωρη διαδικασία δεν οδηγεί τελικά στην ολοκλήρωση της δίκης, ακριβώς γιατί τέτοιου είδους αδικήματα ελέγχονται ως προς την απόδειξη και όχι αμέσως. Συνεπώς, έχουμε συνήθως αναβολές, κρείσσονες, ρητές δικασίμους κ.λπ.. Άρα, το να «ταλαιπωρούνται» πολίτες, διάδικοι, δικαστήρια, αστυνομικές αρχές στα αδικήματα της εξύβρισης, της δυσφήμισης και της συκοφαντικής δυσφήμισης και για τεχνικούς λόγους, δηλαδή, λόγους στην εφαρμογή της αυτόφωρης διαδικασίας, δημιουργούσε το κατάλληλο έδαφος προκειμένου να ξαναδούμε τη συγκεκριμένη διάταξη.

Σε ποια κατεύθυνση όμως; Πράγματι υπάρχει η διάταξη του 242 η οποία είναι γενική δικονομική διάταξη. Τι λέει η διάταξη του 242; Λέει ότι τα εγκλήματα που τελούνται διά του Τύπου είναι πάντα αυτόφωρα, η οποία και μένει ως έχει. Αυτή είναι μια γενική διάταξη και δεν μπορεί να αλλάξει γιατί τα εγκλήματα που τελούνται διά του Τύπου, δεν είναι μόνο αυτά, δεν είναι δηλαδή το 361 και το 363. Υπάρχουν τα ρατσιστικά, για παράδειγμα, εγκλήματα που μπορούν να τελεστούν διά του Τύπου. Συνεπώς, το να αφαιρέσουμε τη διάταξη του 242 δημιουργούσε προβλήματα.

Ερχόμαστε, λοιπόν, να ρυθμίσουμε το θέμα με μία ειδική διάταξη η οποία κατισχύει του 262 και με ρητή, κύριε Λάππα, νομοτεχνική η οποία έγινε, γιατί προσθέσαμε στη διάταξη τη φράση «ακόμα και αν τελούνται διά του Τύπου». Συνεπώς, έχει διευκρινιστεί επαρκώς. Και είπαμε. Ποιος είναι ο γενικός κανόνας; Αυτός που είπε ο κ. Κοντονής. Δηλαδή, έχουμε τον κανόνα της αυτόφωρης διαδικασίας και την εξαίρεση από την εισαγγελική αρχή αν επιλέξει σε συγκεκριμένες περιπτώσεις να μην ακολουθήσει την αυτόφωρη διαδικασία.

Τι έρχεται να κάνει το 417 με αυτήν την τροποποίηση στα 361 και 363; Να κάνει ακριβώς το ανάποδο. Ο κανόνας, δηλαδή, να είναι ότι δεν ακολουθείται η αυτόφωρη διαδικασία, αλλά με εξαίρεση, εκτός κι αν υπάρχουν ειδικοί λόγοι τους οποίους θα κρίνει ο κύριος εισαγγελέας.

Όταν τοποθετήθηκε στην επιτροπή, ακριβώς -και επιτρέψτε μου τον αστεϊσμό- και λόγω της μονοεδρικής Ζακύνθου, έθεσα ζητήματα όσον αφορά την ανάγκη γρήγορης αποκατάστασης της βλάβης.

Το παράδειγμα που έθεσα είναι το εξής: Φανταστείτε έναν Βουλευτή ο οποίος να συκοφαντείται ή να εξυβρίζεται δυο μέρες πριν τις εκλογές. Αν είχαμε μια γενική διάταξη στο 417, που θα

έλεγε ότι δεν ακολουθείται η αυτόφωρη διαδικασία σε αυτές τις περιπτώσεις, εκεί θα είχαμε πρόβλημα. Γι' αυτό τίθεται η εξαίρεση ότι ο εισαγγελέας θα κρίνει τις περιπτώσεις εκείνες που, λόγω της σοβαρότητας της βλάβης η οποία έχει προκληθεί, θα ακολουθείται η αυτόφωρη διαδικασία.

Με αυτόν τον τρόπο, επειδή όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι πράγματι διανύουμε και μια περίοδο όπου τα fake news βασιλεύουν, όπου επίσης δεν αρθρογραφούν μόνο δημοσιογράφοι, αλλά και πολίτες, νομίζω ότι το να πούμε πως σε αυτά τα τρία αδικήματα ο κανόνας είναι ότι γίνεται ασφαλώς η προσαγωγή, έχει τη δυνατότητα ο εισαγγελέας να αφήσει και τηλεφωνικά ελεύθερους τους προσαχθέντες, έχει όμως και τη δυνατότητα να αξιολογήσει τη σοβαρότητα της προσβολής, προκειμένου να δώσει εντολή για το αν θα ακολουθηθεί η αυτόφωρη ή όχι διαδικασία, είναι μια σωστή, ισορροπημένη και ουσιαστικά και δικονομικά λύση του συγκεκριμένου προβλήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Κοντονή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με προσοχή αυτά που είπε ο κύριος Υπουργός και θέλω να πω το εξής: Έχουμε μια διάταξη, όπως ισχύει σήμερα, το 417. Μας λέει αυτή η διάταξη τον γενικό κανόνα για τα πλημμελήματα, για τα οποία ακολουθείται η αυτόφωρη διαδικασία και αφήνει στην κρίση του εισαγγελέα αν δώσει ρητή δικάσιμο ή αν συνεχιστεί η διαδικασία εκείνη τη στιγμή. Αυτό είναι το 417.

Έρχεται τώρα, λοιπόν, μια νέα νομοθετική ρύθμιση η οποία -σας το είπα και προηγουμένως- αν έλεγε ότι αυτά τα τρία αδικήματα, είτε διά του Τύπου είτε για οποιονδήποτε λόγο, εξαιρούνται της αυτόφωρης διαδικασίας, θα το καταλάβαινα. Όμως, εδώ παρεισφρέει πάλι ο εισαγγελέας, που με κρίση του μπορεί να το οδηγήσει πάλι στο αυτόφωρο.

Επομένως, επανερχόμαστε στην ισχύουσα διάταξη του 417, διότι έχουμε σε αυτή την πρώτη διάταξη να λέει «εκτός εάν ο εισαγγελέας δώσει ρητή...», ενώ τώρα γίνεται το ίδιο πράγμα εάν ο εισαγγελέας κρίνει ότι είναι σοβαρό το πρόβλημα, οπότε οδηγείται στο αυτόφωρο. Δηλαδή, και με την πρώτη διάταξη και με τη δεύτερη έχουμε το ίδιο αποτέλεσμα.

Κύριε Υπουργέ, κάνω μια έκκληση, επειδή είμαι σίγουρος από αυτά που μας είπατε ότι σας έχει βασανίσει για να καταλήξετε σε μια πρόταση. Μπορείτε να το δείτε στη διαμόρφωση του Ποινικού Κώδικα και καλό είναι να μην έχουμε μια αποσπασματική διάταξη η οποία θα δημιουργήσει συγκεκριμένη ατμόσφαιρα και ανασφάλεια.

Προσέξτε, κύριε Υπουργέ, ποιο είναι το πρόβλημα εδώ. Ενώ μέχρι τώρα είχε παρατηρηθεί μια ισόρροπη πρακτική των εισαγγελέων που οδηγούν στο αυτόφωρο και σε ποια δίνουν ρητή, εδώ πλέον θα έχουμε μια ανασφάλεια δικαίου -γενικώς το λέω το «δικαίου»- υπό την έννοια ότι ένας αυστηρός εισαγγελέας μπορεί να θεωρήσει στην Αθήνα το τάδε αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, για παράδειγμα, ότι είναι σοβαρό και ένας άλλος εισαγγελέας -πάλι στην Αθήνα, όχι στην επαρχία- για το ίδιο αδίκημα να πει «εντάξει, βρε παιδί μου, να δώσουμε μια ρητή δικάσιμο εδώ και θα δούμε τι θα γίνει».

Αντιλαμβάνεσθε, λοιπόν, ότι υπάρχει πρόβλημα.

Θα σας έλεγα, κύριε Υπουργέ, επειδή είστε εξοικειωμένος και με θέματα Ποινικού Δικαίου, να αποσύρετε αυτή τη διάταξη και να το δείτε στο πλαίσιο του Ποινικού Κώδικα. Εκεί θα έχετε όλο το περιθώριο να γίνουν και οι αναγκαίες τροποποιήσεις της διάταξης που αφορά τα αδικήματα περί Τύπου.

Είπα στην ομιλία μου ότι δικαιούμαι διά να ομιλώ, επειδή παραμονές των εκλογών του 2015, όταν ήμουν Υφυπουργός Αθλητισμού, δεν μπορούίτε να φανταστείτε τι επιθέσεις είχα δεχθεί από αυτούς τους ελεεινούς τύπους των αθλητικών εφημερίδων. Επίσης, όταν ήμουν πάλι Υφυπουργός Αθλητισμού, αγαπημένο μου οικογενειακό πρόσωπο είχε κατηγορηθεί από εφημερίδα του κ. Μαρινάκη για ληστεία, κάτι το οποίο έπρεπε να ξέρω εγώ και δεν έπρεπε να έχω και σχέση μαζί του. Τέτοιες αθλιότητες!

Επειδή ουδέποτε πρόκειται να μηνύσω ή να οδηγήσω στο αστικό δικαστήριο οποιονδήποτε λέει αυτές τις αθλιότητες εις βάρος μου, γι' αυτό ακριβώς σας τα λέω αυτά, κύριε Υπουργέ. Δεν έχω κανένα συμφέρον. Η δήλωσή που είχα κάνει από την πρώτη στιγμή, ότι όσο είμαι εκλεγμένος Βουλευτής δεν πρόκειται να μηνύσω και να εναγάγω κανέναν, ισχύει. Οπότε, ας γράφουν και ας διατυμπανίζουν ό,τι θέλουν. Δεν ιδρώνει το αυτί μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Κοντονή.

Βλέπω εδώ ότι ο χρόνος των εισηγητών και των ειδικών αγορητών παραβιάστηκε πάρα πολύ. Δεν ξέρω αν κάποιος θέλει δι' ολίγον να μιλήσει.

Απ' ό,τι κατάλαβα, ο κ. Συντυχάκης θέλει να μιλήσει.

Ορίστε, κύριε Συντυχάκη, έχετε τον λόγο δι' ολίγον, γιατί κι εσείς έχετε υπερβεί τον χρόνο στην πρωτολογία σας...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η συμφωνία ήταν να υπάρξει κανονικά δευτερολογία. Το άλλο ήταν ένα άλλο θέμα. Επειδή υπήρχαν και προσωπικές αναφορές, θα μου δώσετε περισσότερο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς. Εντάξει.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ στον κ. Λάππα, ο οποίος επέστρεψε ξανά στον τόπο του εγκλήματος. Έκανε το πρώτο εγχείρημα στην κατ' άρθρον συζήτηση, απαντήθηκε από εμάς στη δεύτερη ανάγνωση και επανέρχεται σε σχέση με τον ρόλο και τον χαρακτήρα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Σεβαστές οι απόψεις του καθενός, αλλά ο κ. Λάππας έχει χάσει επεισόδια. Και τα έχει χάσει τα επεισόδια ο ΣΥΡΙΖΑ συνολικά, όχι μόνο ο κ. Λάππας.

Έχετε αντιληφθεί όσον αφορά αυτά τα οποία είπατε για τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο τη δεκαετία του 1950, του 1960, ότι τότε υπήρχαν εντελώς διαφορετικοί παγκόσμιοι συσχετισμοί; Το έχετε αντιληφθεί;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ασφαλώς. Γι' αυτό το είπα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Είναι, λοιπόν, άλλοι οι συσχετισμοί εκείνης της εποχής και άλλοι οι συσχετισμοί σήμερα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό εννοούσα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Τότε υπήρχε η Σοβιετική Ένωση. Υπήρχε το παγκόσμιο σοσιαλιστικό σύστημα που στήριζε τα παγκόσμια επαναστατικά κινήματα, αναδείκνυε τα ανθρώπινα δικαιώματα και, φυσικά, ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είχε τέτοια χαρακτηριστικά, τα οποία αναφέρατε κι εσείς.

Σήμερα, όμως, δεν ισχύει αυτό, όπως δεν ισχύει και για τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. Γιατί; Διότι και το ένα και το άλλο έχουν εξελιχθεί σε όργανα και του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτής της δικτατορίας των μονοπωλίων.

Θα σας πω το εξής: Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι τμήμα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Τι συνιστά «Συμβούλιο της Ευρώπης», όπου κυριαρχούν αυτοί που εσείς κατηγορείτε, δηλαδή οι νεοφιλελεύθερες δυνάμεις. Είναι τμήμα, επαναλαμβάνω, του Συμβουλίου της Ευρώπης. Μπορεί το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατά καιρούς να έχει πάρει κάποιες θετικές αποφάσεις, όπως είναι, για παράδειγμα, η απόφαση για τη Μανωλάδα, δεν μπορεί, όμως, σε καμία περίπτωση να επηρεάσει -και δεν επηρεάζει- τη συνολική αντιδραστική γραμμή. Δηλαδή, αντιδραστικοποιείται όλο και περισσότερο το Συμβούλιο της Ευρώπης και κατά συνέπεια και τα τμήματά της αντικειμενικά. Εκτός εάν δεν προκύπτει κάτι τέτοιο. Είναι, δηλαδή, συγγενικοί οργανισμοί.

Σας υπενθυμίζω, λοιπόν, ότι το Συμβούλιο της Ευρώπης γίνεται ολοένα και περισσότερο αντιδραστικό, κάτι που φαίνεται από αποφάσεις του, όπως αυτές για τη λειτουργία των κομμάτων, για τα οικονομικά των κομμάτων...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Σ' αυτό συμφωνώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: ...που στόχο έχει κυρίως τη δρῶση των κομμουνιστικών κομμάτων σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων. Μάλι-

στα, βάζει σε αμφισβήτηση τις λαϊκές ελευθερίες και τα δικαιώματα. Θα σας υπενθυμίσω ποιος ήταν ο ρόλος αυτού του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στον βομβαρδισμό και στον διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας στο όνομα ακριβώς αυτών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Άρα, τα ράσα δεν κάνουν τον παπά, κύριε Λάππα. Και θα σας θυμίσω, κλείνοντας αυτό το ζήτημα, την κατάπτυστη απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης -που βέβαια δεν συγκέντρωσε την απαιτούμενη πλειοψηφία, αλλά το εισηγήθηκαν-που τόλμησε να εξισώσει τον κομμουνισμό με τον φασισμό. Αυτός, λοιπόν, είναι ο ρόλος του Συμβουλίου της Ευρώπης και τμήμα του είναι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Σε σχέση τώρα -και κλείνω αυτό το ζήτημα- με το Κεφάλαιο Ε': Αναφέρθηκε στο άρθρο 33, γιατί ακριβώς δεν πρόλαβα στην αρχική τοποθέτησή μου, που αφορά την αυτόφωρη διαδικασία στα εγκλήματα που τελούνται διά του Τύπου. Άκουσα και τον κ. Κοντονή και τον διάλογο που είχε με τον Υπουργό.

Εγώ θέλω να πω ότι θα υπερψηφίσουμε αυτό το άρθρο, το άρθρο 33. Είναι προφανές ότι, παρ' ό,τι δεν αναφέρεται ρητά πως η ρύθμιση εισάγεται για να αντιμετωπίσει κατ' αρχάς το ζήτημα της εφαρμογής της αυτόφωρης διαδικασίας στα εγκλήματα που τελούνται διά του Τύπου, επιλέγεται τελικά, μετά και τη συζήτηση που έχει προηγηθεί κατά καιρούς μέσα και έξω από τη Βουλή. Είναι μία ευρύτερη ρύθμιση για την κατάργηση της υποχρεωτικότητας συνολικά στα εγκλήματα τιμής. Είναι, βέβαια, σε θετική κατεύθυνση και γι' αυτό και την υπερψηφίζουμε. Ωστόσο, όμως, παραμένει αδικαιολόγητη η γενική υποχρεωτικότητα της αυτόφωρης διαδικασίας στα διά του Τύπου εγκλήματα, που εξακολουθεί να προβλέπεται στο άρθρο 242 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η οποία δεν επιβάλλεται πλέον συνταγματικά και δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στους δημοσιογράφους. Εμείς, ως κόμμα, είχαμε ζητήσει την κατάργηση της με σχετική τροπολογία που καταθέσαμε πριν από λίγους μήνες.

Σε κάθε περίπτωση την υπερψηφίζουμε, καταθέτοντας αυτές τις επισημάνσεις.

Σε σχέση με τις τροπολογίες -και να κλείσω- θέλω να πω τα εξής:

Για την τροπολογία, που αφορά τη λειτουργία του ΚΕΣΥ θα ψηφίσουμε «παρών».

Την τροπολογία για τις ανεξάρτητες επιτροπές προσφυγών δεν μπορούμε να τον ψηφίσουμε. Ως κόμμα, είχαμε διαφωνήσει με την ενασχόληση των δικαστών στα διοικητικά δικαστήρια. Πρόκειται για διπλή απασχόληση, πρόσθετο έργο, δηλαδή, των εν ενεργεία δικαστών, σε βάρος του κύριου καθήκοντός τους σε διοικητικά δικαστήρια, ενώ την ίδια στιγμή τα διοικητικά δικαστήρια είναι υποστελεχωμένα. Θεωρούμε ότι ο στόχος είναι η ομογενοποίηση των προεδρευόντων στις επιτροπές.

Και για την υπουργική τροπολογία 1960/174 θα ψηφίσουμε «παρών». Μάλιστα, θα σας προτρέπαμε εδώ να καλύψετε τις κενές οργανικές θέσεις και να τις αυξήσετε, για να καλυφθούν τα κενά των δικαστικών υπαλλήλων.

Σε σχέση με τις βουλευτικές τροπολογίες, την τροπολογία 1953/167, που αφορά την αντιμετώπιση αναγκών του Νοσοκομείου Κρατουμένων Κορυδαλλού με πλήρη κάλυψη από το ΕΣΥ, θα την καταψηφίσουμε. Σας υπενθυμίζω ότι με το προεδρικό διάταγμα 100/2018 το νοσοκομείο φυλακών εντάχθηκε στο ΕΣΥ. Αντί να στελεχωστεί αυτό το νοσοκομείο με γιατρούς όλων των ειδικοτήτων για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των κρατουμένων, η οποία πρέπει να έχει μόνιμο και σταθερό χαρακτήρα, μέσω της τροπολογίας των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ καθιερώνεται ο ιδιώτης γιατρός, δηλαδή ο επισκέπτης ιδιώτης γιατρός κατά περίπτωση. Εμείς, λοιπόν, δεν μπορούμε να την ψηφίσουμε.

Και στην τροπολογία για το τεκμήριο αθωότητας θα ψηφίσουμε «παρών». Όσοι καταδικασθέντες έχουν αμετάκλητα καταδικαστεί και είχαν δικαστεί από το ΕΔΔΑ θα μπορούσαν κάλλιστα να ζητήσουν τη χάρη από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Το επεσήμανα στην αρχική τοποθέτηση, το επισημαίνω και τώρα ότι, για παράδειγμα, εάν η Χρυσή Αυγή πάει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και αθωωθεί, θα μπορούσε να ζητήσει και χάρη από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Άρα, θέλουν πολύ μεγαλύτερη προσοχή αυτά τα ζητήματα.

Κλείνω με την υπόθεση του ΕΛΓΑ για την αλλαγή καθεστώτος ορισμού ανταποκριτών. Θα σας έλεγα το εξής: Για ποιον ΕΛΓΑ μιλάμε τώρα; Για τον ΕΛΓΑ που χαρατσώνει, τον ΕΛΓΑ που δεν πληρώνει, που μαζεύει χρήματα από τους αγρότες και δουλεύει σε καθαρά ανταποδοτική βάση. Δεν αποζημιώνει σχεδόν σε τίποτα. Μιλάμε για ένα απαράδεκτο καθεστώς λειτουργίας! Και αντί να πάτε να λύσετε αυτά τα ζητήματα, φέρνεται μία τροπολογία κουτσουμπή, που δεν λύνει κανένα ουσιαστικό ζήτημα με βάση τα αιτήματα των μπλόκων, της μικρομεσαίας αγροτιάς, που είναι να σταματήσει να χαρατσώνει ο ΕΛΓΑ και να καλύπτει το 100% των ζημιών που έχουν υποστεί οι αγρότες μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Συντυχάκη.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Σαρίδη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, έκοσι εννιά μαθητρίες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο Γυμνάσιο Καλαμάτας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Να ενημερώσουμε τους μαθητές και τις μαθήτριες ότι παρακολουθείτε μία συνεδρίαση του Κοινοβουλίου όπου συζητείται ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Μιλούν οι Βουλευτές και μετά θα ακολουθήσει η ψηφοφορία και το νομοσχέδιο θα γίνει νόμος του κράτους.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Λάππα, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Συμφωνώ με τον κ. Συντυχάκη ότι πράγματι ήταν άλλες οι συνθήκες, όταν έγινε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο ΟΗΕ, η ΕΣΔΑ κ.λπ..

Όμως, κύριε Πρόεδρε, αυτά τα όργανα που ίδρυσε η παγκόσμια κοινότητα όταν βγήκαμε από την τρέλα του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, τα ίδρυσε για να έχουν ένα μέλλον και να μη μεταβάλλονται ανάλογα με την πολιτική συγκυρία.

Διότι οι ρητορικές εκείνες ήταν άκυρες. Και τότε ήταν καλά που υπήρχε η Σοβιετική Ένωση και για εμάς ήταν καλά, για όλο τον κόσμο ήταν καλά, για όλη την ανθρωπότητα ήταν καλά, τώρα δεν είναι καλά, επειδή δεν υπάρχει αυτό το αντιπάλο δέος. Ξέρετε, αυτά τα αυτά τα όργανα, αυτά τα δύο, όταν είναι δικαστήρια ιδίως, αν δεν έχουν διαχρονικότητα και προοπτική, δεν εξυπηρετούν κανέναν. Και ξέρετε γιατί; Γιατί όταν ψηφίζουμε διάφορους νόμους, πρέπει να σας πω ότι, σύμφωνα με τη φιλοσοφία του δικαίου, ο νόμος δεν είναι δίκαιο, είναι ατελής ως ανθρωπινό δημιούργημα. Ο νόμος είναι απλώς το εργαλείο για να βρούμε το δίκαιο, δεν είναι το δίκαιο ο νόμος. Και αυτό μπορούμε να το καταλάβουμε όλοι.

Άρα, λοιπόν, τα δικαστήρια θέλουμε να είναι καλύτερα, να ικανοποιούν τις κοινωνίες, να ικανοποιούνται και τα κοινωνικά δικαιώματα μαζί με τα ατομικά, για να εξυπηρετούν και την δημοκρατική διεθνή κοινότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Λάππα.

Ο κ. Σαρίδης, ειδικός αγορητής από την Ένωση Κεντρώων, έχει τον λόγο για τη δευτερολογία του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ σκόπιμο να ξεκινήσω τη δευτερολογία μου με μια θετική αναφορά σχετικά με τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου, οι οποίες αφορούν στην παροχή δωρεάν νομικής βοήθειας. Το πόσο σημαντικό είναι το να ενισχυθεί αυτός ο θεσμός της δωρεάν παροχής νομικής βοήθειας σε εκείνους τους συμπολίτες μας, που το έχουν ανάγκη, σε εκείνους τους συμπολίτες μας που περιμένουν από αυτό, που δεν έχουν χρήματα για να πληρώσουν έναν δικηγόρο και να υποστηρίξουν το δικό τους, το απέδειξα εγώ με τη στάση

μου στον προϋπολογισμό. Και αυτή η δωρεάν παροχή νομικής βοήθειας αφορά πάνω από ένα εκατομμύριο συμπολίτες μας, οι οποίοι βρίσκονται κάτω από το θεσμοθετημένο όριο της φτώχειας των 5.400 ευρώ.

Δηλώνω, λοιπόν, ικανοποιημένος σε αυτή τη φάση από την πρωτοβουλία του Υπουργείου να ξεκινήσει να ασχολείται με το ζήτημα επιχειρώντας να δώσει λύση, ειδικά σε ότι αφορά την πληρωμή των δικηγόρων που συμμετέχουν στην διαδικασία. Είναι πολύ σημαντικό να γίνει σαφές πως την παροχή δωρεάν νομικής βοήθειας την προσφέρει το κράτος, την εγγυάται η Ελληνική Δημοκρατία και όχι ο εθελοντισμός των πολιτών και όχι, τέλος πάντων, η καλή ψυχή κάποιων δικηγόρων, οι οποίοι μπορούν να προσέλθουν στα δικαστήρια για να στηρίξουν το δίκαιο των ανθρώπων μέσα από την ψυχή τους, μέσα από την καρδιά τους, χωρίς να πάρουν κάποια αμοιβή. Αυτό που μας απασχολεί σήμερα είναι, όχι το τι μπορεί να προσφέρει το κράτος, αλλά το τι οφείλει να προσφέρει το ελληνικό δημόσιο. Συνεπώς αυτό που πράγματι έπρεπε να γίνει πρώτα ήταν το να εξασφαλιστεί η σε εύλογο χρονικό διάστημα καταβολή της ανάλογης αμοιβής προς την πλευρά των δικηγόρων που συμμετέχουν στους θεσμούς.

Από και πέρα όμως, κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι αυτό δεν είναι αρκετό. Όσο υπάρχει το τεκμαρτό εισόδημα από το οποίο συμπεριλαμβάνεται και μέσα στην πρόταση νόμου, δεν υπάρχει δικαιοσύνη. Τα πέντε χιλιάδες τετρακόσια ευρώ είναι το καθορισμένο όριο της φτώχειας. Όσο το τεκμαρτό μπαίνει μέσα στο μεγάλο των δικαστών, όταν ερμηνεύουν τον νόμο, αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει μια πάρα πολύ μεγάλη αδικία, για πολύ μεγάλο αριθμό συμπολιτών μας. Το ποιοι είναι οι πραγματικά φτωχοί σε αυτή τη χώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί να κρίνεται με αποκλειστικό κριτήριο το τεκμαρτό εισόδημα του κάθε πολίτη.

Περιμένουμε, λοιπόν, να ενισχυθεί, κύριε Υπουργέ, ο νόμος αρκετά, όχι για όσους θέλουν να βγάλουν συναινετικό διαζύγιο, αλλά για όσους βρίσκονται σε πόλεμο, σε αδυσώπητο πόλεμο με τις εισπρακτικές εταιρείες, με τις τράπεζες, οι οποίοι δεν καταλαβαίνουν ούτε από ώρες κοινής ησυχίας, ούτε και από νόμους.

Όσον αφορά για τις τροπολογίες για την 1954 που αφορά την παράταση της θητείας των μελών του ΚΕΣΥ, επιχειρεί πράγματι να αντιμετωπίσει άλλο ένα σύμπτωμα ανοργανωσιάς, καθώς η θεραπεία δεν έχει εξασφαλιστεί από την πολιτική βούληση. «Παρών» προς τη συγκεκριμένη τροπολογία από την Ένωση Κεντρώων, γιατί κατανοούμε το πρόβλημα, αλλά δεν μπορούμε να κατανοήσουμε το γιατί γίνονται τόσες πολλές παρατάσεις.

Όσον αφορά την τροπολογία 1955 του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, που επιχειρεί να ρυθμίσει θέματα που αφορούν τον τρόπο συγκρότησης των ανεξάρτητων επιτροπών προσφύγων, λέμε ναι, διότι εξασφαλίζει, διασφαλίζει την ποιότητα του έργου τους, δίνοντας βάση την εμπειρία την οποία έχουν.

Τώρα, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά την τροπολογία 1960 σχετικά με τα αριθμητικά λάθη στις διατάξεις του ν.4509, εμείς, κύριε Υπουργέ, να το ξέρετε θα την καταψηφίσουμε τη συγκεκριμένη τροπολογία.

Μας προβληματίζει ιδιαίτερα στη δεύτερη παράγραφο της συγκεκριμένης τροπολογίας -και θα ήθελα να το διευκρινίσετε αυτό στην τοποθέτησή σας- εκεί που ορίζεται ότι «...όσες ατομικές διοικητικές πράξεις έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο εκτέλεσης συμβάσεως τροφοδοσίας καταστημάτων κράτησης και συνήφθησαν μέχρι και τη δημοσίευση των σημερινών ρυθμίσεων και για τις οποίες δεν τηρήθηκε η διαδικασία ελέγχου από το Ελεγκτικό Συνέδριο, παράγον κανονικά όλες τις έννομες συνέπειές τους». Αυτό θα θέλαμε να μας διευκρινίσετε.

Εξίσου ακατανόητο, επίσης, είναι γιατί φτάσαμε ως εδώ για να είναι αναγκαίες οι απαραίτητες και οι συμπληρώσεις των διατάξεων και του άρθρου 29 του ν.4587.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σαρίδη, ειδικό αγορητή από την Ένωση Κεντρώων.

Έλκει κάποιος από τους εισηγητές να λάβει τον λόγο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΙΒΑΤΙΔΗΣ: Εγώ δεν θέλω, κύριε Πρόεδρε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ούτε εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Επομένως, ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Νομίζω ότι διευκρινίστηκαν αρκετά από τα πολύ ενδιαφέροντα θέματα τα οποία είχαν τεθεί και κατά διάρκεια των επιτροπών. Θα προσπαθήσω λίγο να ολοκληρώσω με ερωτήματα τα οποία καλό είναι, νομίζω, να μην μένουν αναπάντητα.

Σωφρονιστική πολιτική: Χαιρετίζει το Συμβούλιο της Ευρώπης τις ενέργειες της ελληνικής Κυβέρνησης την τελευταία τριετία; Ναι. Μειώθηκαν οι καταδικές της χώρας μας για τις συνθήκες κράτησης στα ελληνικά καταστήματα κράτησης; Ναι.

Υπάρχει σχέδιο; Υλοποιείται σχέδιο σωφρονιστικής πολιτικής από την Κυβέρνηση αυτή, από το 2015 και μετά; Την ίδια στιγμή που υλοποιούσαμε τη συμφωνία δημοσιονομικής προσαρμογής, γίνονταν προσπάθειες, προκειμένου να αντιμετωπισθούν τα προβλήματα της φυλακής, τα οποία είναι διαχρονικά, προβλήματα τα οποία έχουν λιμνάζει;

Και επειδή δεν είναι μόνο τα ζητήματα των υποδομών σε μια φυλακή που είναι σημαντικά, αλλά είναι και η εξειδίκευση του προσωπικού, η ενίσχυση του προσωπικού, η συνεργασία με τους εργαζόμενους εκεί, η ασφάλεια στους εργαζόμενους και η ασφάλεια στους ίδιους τους κρατούμενους, έγινε δουλειά αυτά τα τρία τελευταία χρόνια; Την αναγνωρίζουμε;

Περιορίστηκε ο εγκλεισμός των ανηλίκων τα τρία αυτά χρόνια; Πόσους ανήλικους κρατούμενους έχουμε αυτήν τη στιγμή; Δέκα.

Υπάρχει ένα νέο κανονιστικό πλαίσιο για την εφαρμογή του αναμορφωτικού μέτρου της κοινωνικής εργασίας; Περνάει και η διάταξη την οποία συζητήσαμε.

Υπάρχει η διοικητική αναδιοργάνωση του συγκροτήματος Κορυδαλλού; Ιδρύθηκε το κατάστημα κράτησης Δράμας; Δημιουργήθηκε η πρώτη θεραπευτική κοινότητα ΚΕΘΕΑ-Προμηθέας σε αυτόνομη πτέρυγα στη φυλακή Θεσσαλονίκης; Δημιουργήθηκε το πρώτο αγροτικό τμήμα κράτησης γυναικών; Άνοιξαν δύο κλειστές πτέρυγες στις φυλακές Χανίων και Νιγρίτας Σερρών που δημιούργησαν και διακόσιες σαράντα θέσεις κράτησης; Το προεδρικό διάταγμα 100/2018 για την ένταξη στο ΕΣΥ; Μην συνεχίσω αυτόν τον κατάλογο.

Υπεγράφη χθες ο εσωτερικός κανονισμός αγροτικών φυλακών. Έχει εγκριθεί η πρόσληψη εξακοσίων τριάντα εννέα νέων υπαλλήλων για τις φυλακές -διακόσιοι πενήντα οκτώ στη Δράμα και τριακόσιοι ογδόντα ένας στις υπόλοιπες φυλακές- και αναμένουμε και την ολοκλήρωση της διαγωνιστικής διαδικασίας στον ΑΣΕΠ, την 6Κ, η οποία αφορά σε προσλήψεις πεντακοσίων ογδόντα οκτώ σωφρονιστικών υπαλλήλων.

Τι ακούσαμε σήμερα; Ξέρετε, το πλαίσιο της πολιτικής αντιπαράθεσης είναι αυτό για το οποίο νομίζω ότι τελικά κρίνονται όλοι, κρίνονται όλοι. Αν θέλουμε να μιλάμε, λοιπόν, για μια σωφρονιστική πολιτική η οποία κατατείνει μόνο στη χορήγηση των αδειών ή σε πρακτικά προβλήματα, που αφορούν στις αγροτικές φυλακές, νομίζω ότι μένουμε πίσω στη συζήτηση. Νομίζω ότι είναι ελλιπής η ενημέρωσή μας και κυρίως είναι ελλιπής η ενημέρωση σε κάτι που είναι τόσο σημαντικό όσο η σωφρονιστική πολιτική και η κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές. Αν κάποιοι πιστεύουν ότι οι φυλακές Γ' τύπου ήταν πράγματι μια λύση, η πραγματικότητα απέδειξε ακριβώς το αντίθετο.

Πέραν της δημιουργίας μιας ατομικής βόμβας κρατουμένων -αφού συγκέντρωνε κατηγορούμενους και κατάδικους για πολύ σκληρά αδικήματα στην ίδια φυλακή-, εξυπηρέτησε σε κάτι άλλο, πέρα από οποιαδήποτε, ας πούμε, δογματική θεώρηση των πραγμάτων ή πολιτική άποψη σε σχέση με τη σωφρονιστική πολιτική της χώρας; Θυμόμαστε τότε εκτελέστηκε συγκεκριμένος κρατούμενος από σωφρονιστικό υπάλληλο και τα γεγονότα αντεκδίκησε; Πότε έγιναν αυτά; Πότε συνέβησαν; Την περίοδο των φυλακών Γ' τύπου. Ξεχάσατε τα ελικόπτερα που προσγειώθηκαν στον Κορυδαλλό; Πότε έγιναν αυτά; Τις άδειες που δόθηκαν; Καλώς. Πρέπει να αποφασίσουμε κάποια στιγμή ποιο κράτος δικαίου είμαστε και ποιο κράτος δικαίου υπηρετούμε.

Πότε δόθηκαν οι πρώτες άδειες σε καταδικασμένους για υποθέσεις τρομοκρατίας, τις δίκες του 187Α; Πότε δόθηκαν οι άδειες; Πότε; Δόθηκαν το 2008; Δόθηκαν το 2009; Δόθηκαν το 2010; Πότε αποφυλακίστηκαν όσοι εξέτισαν την ποινή; Τι θέλουμε να τους κάνουμε; Θέλουμε να βγάλουμε τις φωτογραφίες τους, να τις κοιτάζουμε και να αποφασίζουμε για τη σωφρονιστική πολιτική της χώρας επί φωτογραφιών, ανθρώπων που ακολουθούν αυτό που λέει ο νόμος; Νομίζω ότι χρειάζεται μεγαλύτερη σοβαρότητα, μεγαλύτερη νηφαλιότητα, λιγότερη πολιτική αντιπαράθεση, για να μην πω σπέκουλα.

Ακούστηκε το θέμα του κόστους στην απονομή της δικαιοσύνης και είναι ένα πρόβλημα που αφορά όλους τους συμπολίτες, τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία. Σας έχω πει, κύριε Σαρίδη, το έχω πει και δημόσια, να ξαναδούμε τη νομική βοήθεια, ασφαλώς. Για κάθε πρόταση, η οποία κινείται στη θετική κατεύθυνση, το Υπουργείο Δικαιοσύνης θεσμικά έχει ως ρόλο του να ακούει, να συναινεί, να συνεργάζεται.

Θέλω όμως, να υπενθυμίσω τι έχει συμβεί, για να δούμε και αυτό το 0,50 που έγινε τελικά 0,40 και που είναι προς όφελος αυτού που έχουμε ονομάσει τελικά e-Justice σε αυτή τη χώρα και που προχωρά με πολύ γρήγορα βήματα. Είναι επίσης ένα έργο που αφορά δικηγόρους, δικαστές και ασφαλώς και τους πολίτες.

Εγώ υπενθυμίζω γρήγορα ότι με τον ν 4446/2016 μειώθηκαν για πρώτη φορά τα τέλη και τα παρόμοια στη δικαιοσύνη. Είχαμε κατάργηση του δικαστικού ενσήμου στις αναγνωριστικές αγωγές, είχαμε μείωση 50% του δικαστικού ενσήμου στις καταψηφιστικές αγωγές, στις εργατικές διαφορές, μείωση στις φορολογικές διαφορές προκαταβολής για το παραδεκτό της έφεσης από 50% σε 20%, συν όλη αυτή η δουλειά η οποία μας παρουσιάστηκε στο Υπουργείο και ήταν εξαιρετικά ενδιαφέροντα. Νομίζω ότι πρέπει να το παρακολουθούμε όλοι, θα πρέπει να το συζητήσουμε όλοι, να το βλέπουμε όλοι. Αυτή η δυνατότητα κατάθεσης των ηλεκτρονικών δικογράφων, της παρακολούθησης της διαδικασίας ηλεκτρονικά, της έκδοσης απόφασης, του ορισμού της δικασίμου, του ορισμού του πινακίου, η έκδοση των πιστοποιητικών -ηλεκτρονικά και αυτά για να μην ταλαιπωρούνται πλέον οι πολίτες- είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο έργο, το οποίο προχωρά. Θα ενημερώσουμε ειδικότερα, και οφείλουμε να ενημερώσουμε, και τους εμπλεκόμενους δικαστές και δικηγόρους, οι οποίοι ενημερώνονται καθημερινά, αλλά και τους πολίτες.

Θα φτάσω σε ένα τελικό ερωτηματολόγιο που έχει προκύψει και με βάση την επικαιρότητα, η οποία ευτυχώς και μας προλαβαίνει μερικές φορές. Γι' αυτό επιτρέψτε μου αυτές τις σύντομες παρατηρήσεις. Αυτό το νομοσχέδιο τελικά είναι ένα νομοσχέδιο θεσμικό, υπό την έννοια της αντιμετώπισης ζητημάτων που έχουν να κάνουν με την ενσωμάτωση, με την κύρωση του πρωτοκόλλου, με την αρχή της αμοιβαιότητας, την αρχή της εμπιστοσύνης, το ευρωπαϊκό μας κεκτημένο. Πράγματι, ναι. Άρα τουλάχιστον υπήρξε μια συμφωνία ως προς τα θέματα αυτά με τις επιμέρους ιδεολογικοπολιτικές διαφωνίες από πλευράς του Κομμουνιστικού Κόμματος και ενδεχομένως και όχι μόνο. Είναι ένα θεσμικό νομοθέτημα επίσης, επειδή έρχεται να αντιμετωπίσει και άλλα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την ταχύτητα ή με την ποιότητα στην απονομή της δικαιοσύνης, με την ελευθερία του Τύπου κ.ο.κ..

Μέσα σε αυτήν λοιπόν, την καλή ποιότητα συζήτησης που κάναμε, ήρθαν να εμφιλοχωρήσουν τα ζητήματα της επικαιρότητας. Ας αποφασίσουμε: Επιτρέπεται το πολιτικό σχόλιο στα θέματα που αφορούν τη δικαιοσύνη ή τις δικαστικές υποθέσεις; Τα πολιτικά σχόλια επιτρέπονται; Να το αποφασίσουμε, να πούμε «ναι» ή «όχι», να μην πούμε όμως κατά το δοκούν. Να μην ερχόμαστε να κρίνουμε με δύο μέτρα και δύο σταθμά, να μην εισάγουμε στην πολιτική αντιπαράθεση την πολιτική στόχευση, στη μία ή την άλλη κατεύθυνση, να μην εκπέμπουμε αντιφατικά σήματα.

Είναι το πολιτικό σχέδιο παρέμβαση στο έργο της δικαιοσύνης; Να απαντήσουμε. Είναι; Αυτό είναι η παρέμβαση; Έχουμε ξεχάσει τι έχει συμβεί σ' αυτήν τη χώρα; Έχουμε ξεχάσει τις καταγγελίες του παρελθόντος; Η παρέμβαση της εκτελεστικής εξουσίας στη δικαιοσύνη γίνεται στο φως, με πολιτικά σχόλια;

Στο φως ή στο σκοτάδι γίνεται η παρέμβαση; Γιατί τα μπερδεύουμε; Γιατί λέμε ότι το πολιτικό σχόλιο είναι μια πολιτική δήλωση, η οποία ασφαλώς πρέπει να έχει ένα συγκεκριμένο μέτρο, γιατί το μέτρο μπορεί να καταλήξει και σε αποτέλεσμα;

Ανοίγω παρένθεση. Σας είπα από την αρχή ότι εγώ δεν θα κάνω τον εισαγγελέα, δεν θα κάνω τον δικαστή, δεν θα κάνω τον κατηγορο, δεν θα κάνω τον μάρτυρα, ούτε τον δικηγόρο υπεράσπισης κανενός. Εάν οποιοσδήποτε Υπουργός εγγράφως αποστέλλει στην ηγεσία της δικαιοσύνης και στο Υπουργείο Δικαιοσύνης καταγγελία-αναφορά για την καθυστέρηση υποθέσεων, είναι παρέμβαση; Τη στιγμή που αυτό γίνεται, το να βγαίνουν άλλα πολιτικά πρόσωπα, Βουλευτές άλλων κομμάτων και να καταγγέλλουν τους δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι ελέγχουν μια συγκεκριμένη υπόθεση και αν φτάνουν κατά τη διάρκεια αυτού του ελέγχου σε πολιτικά πρόσωπα, ακολουθούν αυτά που το Σύνταγμα και ο νόμος προβλέπουν, σ' αυτό η εξύβριση – συκοφάντηση ανθρώπων, δικαστικών λειτουργών, οι επιθέσεις κατά δικαστικών λειτουργών επιτρέπονται; Επιτρέπεται γιατί είναι μια δυσάρεστη υπόθεση;

Τελικά με την υπόθεση «NOVARTIS», που εγώ δεν θα τοποθετηθώ για κανέναν λόγο όσον αφορά τα ουσιαστικά και οικονομικά ζητήματά της, παρά μόνο για τα όσα έχουν συμβεί πολιτικά εντός αυτής της Αίθουσας, υπάρχει σκάνδαλο όσον αφορά την τιμολόγηση των φαρμάκων, όχι για πρόσωπα, αλλά ως πολιτικοί; Υπήρξε ή δεν υπήρξε; Υπήρξε όλο αυτό που διαβάζουμε σε σχέση μ' ένα παγκόσμιο σκάνδαλο σε διάφορες χώρες, που όλες οι πολιτικές δυνάμεις στις χώρες προβληματίστηκαν και είπαν ότι ενδεχομένως να υπάρχει ένα πολιτικό σκάνδαλο; Άλλαξε κάτι; Συμφωνούμε ή δεν συμφωνούμε; Αν πούμε ότι υπάρχει πρόβλημα και πρέπει να διερευνηθεί, αυτό τι είναι; Προσβολή των δικαστικών λειτουργών; Προσβολή, παρέμβαση στη δικαιοσύνη;

Υπάρχει από το Σύνταγμα και τον νόμο μια παράλληλη διαδρομή, όταν εμπλέκονται πολιτικά πρόσωπα. Έχει προβλεφθεί ο τρόπος, έχει συζητηθεί το άρθρο 86, προχωράμε και σε συνταγματική Αναθεώρηση. Ας είμαστε, κατά τη γνώμη μου, όλοι σταθεροί στις απόψεις μας σ' αυτά τα θέματα και ας μην αλλάζουμε άποψη κάθε φορά που θέλουμε να διατυπώσουμε επιχείρημα ή αντιπρόταση.

Είπα για δύο μέτρα και δύο σταθμά, γιατί γίνονται ερωτήσεις και επίκαιρες ερωτήσεις, οι οποίες αναφέρονται σε συγκεκριμένες δικαστικές υποθέσεις και το έχετε κάνει όλοι σας. Έχετε φέρει εδώ να συζητήσουμε υπόθεση που εκκρεμεί σε ανακριτή και σας το είπα και εκείνη τη φορά. Τι κάνουμε; Γίναμε δικαστήριο; Το πότε γίνεται δικαστήριο το Σώμα της Βουλής και το ποιος αρμοδιότητες έχει το λένο ο νόμος και το Σύνταγμα. Εμείς τι κάνουμε; Τότε δεν υπάρχει τεκμήριο αθωότητας για τα εμπλεκόμενα πρόσωπα;

Γιατί δύο μέτρα και δύο σταθμά; Φτάσαμε σε ερωτήσεις να κατηγορούμε δικαστικά συμβούλια γιατί –λέει– από τρία πολιτικά πρόσωπα, μεταξύ των οποίων ο ένας είναι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, δεν παραπέμφθηκε –λέει– η υπόθεση στη δικαιοσύνη, δεν εστάλη αμελλητί από το δικαστικό συμβούλιο του Εφετείου της Αθήνας σε σχέση με την υπόθεση C4-I, ενώ το ίδιο το βούλευμα έλεγε ότι δεν το στέλνουμε πίσω, γιατί όταν δόθηκε η ευκαιρία στο πολιτικό σύστημα να πάρει τα μέτρα του, δηλαδή να προκαλέσει προανακριτική και η προανακριτική ενδεχομένως να παραπέμψει τα όποια πρόσωπα και τους όποιους εμπλεκόμενους, δεν το έκανε και γι' αυτό έχει υποπέσει προφανώς στην αποσβεστική προθεσμία και γι' αυτό δεν τίθεται πλέον θέμα. Ακόμη και γι' αυτό έγινε ερώτηση και ερωτήθηκαν εγώ ποια είναι τα μέτρα που θα λάβω απέναντι στο δικαστικό συμβούλιο. Αυτό τι είναι; Δεν είναι παρέμβαση;

Πότε καταδικάστηκε η χώρα για πρώτη φορά, μία και μόνη, από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας; Πότε; Είναι γνωστή υπόθεση. Τη γράφει και στο νομοσχέδιο η αιτιολογική έκθεση. Είναι η υπόθεση Κώνστα κατά Ελλάδας.

Θυμόμαστε τι έγινε τότε; Για δηλώσεις ποιων πολιτικών προσώπων καταδικάστηκαν;

Στις 11 Ιουνίου 2007 ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κατά τη διάρκεια συζήτησης στην Ολομέλεια του ελληνικού Κοι-

νοβουλίου αναφέρθηκε στην εν λόγω δίκη, υποστηρίζοντας ότι ορισμένοι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης είχαν εξεταστεί ως μάρτυρες υπεράσπισης από το Κακουργιοδικείο Αθηνών.

Το κείμενο έχει ως εξής: «Ποιοι είναι οι αδιάφοροι; Οι συκοφάντες, οι γνωστοί Βουλευτές του Σοσιαλιστικού Κόμματος και πρώην Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ που έτρεξαν να υπερασπιστούν τους απατεώνες του Παντείου; Ήταν ή όχι οι προσωπικοί και πολιτικοί σας φίλοι; Δεν τους διορίσατε υπηρεσιακούς Υπουργούς Τύπου, πανίσχυρους Υπουργούς στο Συμβούλιο της Ευρώπης, όταν τα σκάνδαλα που αφορούσαν το Πάντειο άρχισαν να γίνονται γνωστά; Ήταν φίλοι σας, αγαπητοί συνάδελφοι, και τρέξατε να τους υπερασπιστείτε ενώπιον του Κοινοβουλίου», έλεγε ο Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας προς την Κοινοβουλευτική Ομάδα, προς τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ στις 2 Ιουλίου του 2007. Αυτά περιλαμβάνονται στην απόφαση Κώνστα κατά Ελλάδας. Ο Πρωθυπουργός το 2007 αναφέρθηκε στην υπόθεση για σκάνδαλο κ.λπ. και ο Υπουργός Δικαιοσύνης αναφέρθηκε τον Φλεβάρη του 2018. Αυτές οι αναφορές οδήγησαν στην καταδίκη της χώρας.

Δεν θα συνέχιζα αυτήν την τοποθέτηση, αν κατά τη γνώμη μου δεν είχαμε υπερβεί συγκεκριμένα όρια ακόμη και στη σημερινή συζήτηση. Πέρασαμε πάρα πολλές ώρες στην αρχή της διαδικασίας –δεν με εγκατέστησε ακριβώς– θέτοντάς μου τον προβληματισμό τι θα γίνει με τις δηλώσεις του κ. Πολάκη, με τα δημοσιεύματα αναφορικά με τη συνομιλία. Εγώ δεν ξέρω και δεν θα θέσω το πλαίσιο της συνομιλίας εάν μιλούν δύο ιδιώτες ή ο Διοικητής Τράπεζας της Ελλάδος με τον Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας. Είναι μια πολιτική κουβέντα που μπορεί να γίνει πάνω σε αυτό και την οποία μπορούμε να κάνουμε, αλλά όχι σε αυτό το νομοσχέδιο.

Ωστόσο, μας πρόλαβε η δικαιοσύνη. Διαβάζουμε αυτήν τη στιγμή ότι έχει υπάρξει εισαγγελική παραγγελία για να δουν αν πράγματι έχει τελεστεί ή δεν έχει τελεστεί. Να ανακαλύψετε, λοιπόν. Όσοι από εσάς μιλήσατε για ένα παρακράτος, για ένα κράτος δικαίου το οποίο σε αυτήν τη χώρα έχει καταργηθεί, δεν έχει αφαιρεθεί καμία υπόθεση η οποία να βασανίζει τη δημόσια κοινή γνώμη, η οποία να μην οδηγείται, όταν υπάρχει λόγος να διερευνηθεί, εκεί που πρέπει. Πότε έγινε αυτό ξανά; Ποιοι καθυστέρησαν τη δικαιοσύνη; Γιατί δικάζονται το 2018 και το 2019 οι μεγάλες υποθέσεις διαφθοράς; Πόσα χρόνια έχουν λιμνάσει υποθέσεις και για ποιους λόγους;

Εγώ λέω το εξής: Οι υποθέσεις αυτές, ειδικά όταν έχουν πολιτικές απολήξεις, είναι σημαντικές και πρέπει να προσέχουμε όλοι, γιατί υπάρχουν και ζητήματα ουσίας και δικονομίας και τεχνικά ζητήματα, τα οποία πρέπει οι δικαστικοί και οι εισαγγελικοί λειτουργοί να τα διερευνήσουν σε βάθος και να οδηγούνται σε ασφαλή συμπεράσματα, δηλαδή ό,τι προβλέπει ο νόμος, αρκεί να μην δημιουργούνται ούτε εντυπώσεις ασιλίας για κανένα πολιτικό πρόσωπο ούτε καθεστώς ομηρίας των πολιτικών προσώπων. Και τα δύο είναι ισοδύναμα και είναι εξίσου σημαντικά.

Νομίζω ότι οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας και οι προηγούμενες κυβερνήσεις έχουν να πουν πολλά και να λογοδοτήσουν. Να τελειώσει, λοιπόν, αυτή η ιστορία όσον αφορά το κράτος δικαίου. Η χώρα αυτή είναι χώρα δικαιοσύνης, η Δικαιοσύνη αναπνέει, προχωράει, κάνει αυτό που πρέπει να κάνει όταν ακούει υπερβολές ή όταν ακούει τέτοιου είδους πολιτικά παιχνίδια, συνήθως γυρίζει την πλάτη. Το πρόβλημα για όλους είναι ότι γυρίζουν την πλάτη και οι πολίτες και σε αυτό πρέπει να είμαστε όλοι εξαιρετικά προσεκτικοί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Καλογρήρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «I) Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων των Ανθρώπων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, II) Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016, III) Τροποποίηση του

ν.3251/2004 σε συμμόρφωση με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 κατά το μέρος που τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, IV) Εφαρμογή διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, V) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις και VI) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος και άλλες διατάξεις».

Εισερχόμαστε στην ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Θέλω να επισημάνω ότι η ψηφοφορία περιλαμβάνει την αρχή του νομοσχεδίου, τριάντα εννέα άρθρα, επτά τροπολογίες, το ακροτελεύτιο άρθρο, καθώς και το σύνολο του νομοσχεδίου.

Κάθε φορά στην οθόνη εμφανίζονται ως τέσσερα άρθρα προς ψήφιση. Για να ψηφίσετε και τα υπόλοιπα, θα πρέπει να κυλήσετε την οθόνη αφή. Στο πάνω δεξιά μέρος της οθόνης εμφανίζεται κάθε φορά ο αριθμός των άρθρων που απομένουν για ψήφιση. Και βεβαίως, θα πρέπει να βεβαιωθείτε ότι έχετε ψηφίσει όλα τα άρθρα, τις τροπολογίες, καθώς και το ακροτελεύτιο άρθρο και το σύνολο του νομοσχεδίου. Αφού καταχωρηθεί η ψήφος σας, έχετε τη δυνατότητα την ελέγξετε ή και να την αναθεωρήσετε έως τη λήξη της ψηφοφορίας.

Για οποιαδήποτε απορία απευθυνθείτε στο Προεδρείο προκειμένου να σας συνδράμουν οι αρμόδιοι υπάλληλοι.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο Γυμνάσιο Καλαμάτας (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Να πούμε στους μαθητές και στις μαθήτριες ότι είμαστε στο τέλος μιας διαδικασίας ψήφισης νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Έχουν προηγηθεί οι τοποθετήσεις των Βουλευτών και τώρα είμαστε στη διαδικασία της ψήφισης.

Όπως ξέρετε, η Ολομέλεια της Βουλής έχει δύο κύρια καθήκοντα. Είναι η ψήφιση νόμων, αφού προηγουμένως συζητήσει νομοσχέδια, και η διαδικασία του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Δηλαδή, οι Βουλευτές όλων των κομμάτων, με μια ορισμένη διαδικασία, μπορούν και ελέγχουν τα πεπραγμένα της κυβέρνησης και έρχονται στην Αίθουσα εδώ, στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου, υποβάλλουν τις ερωτήσεις, απαντούν οι Υπουργοί και γίνεται ένας ζωντανός διάλογος, ο οποίος μεταδίδεται επίσης και από την τηλεόραση.

Τώρα αυτό που βλέπετε είναι λίγο άχαρο γιατί είμαστε στη διαδικασία της ψηφοφορίας. Η ψηφοφορία γίνεται με ένα ηλεκτρονικό σύστημα, όπου αυτοί που εκπροσωπούν τα κόμματα τους μπορούν και ψηφίζουν με θρόνες αφής και θα βγει σε λίγο το αποτέλεσμα από τις Υψηλότητες.

Εφόσον έχετε ολοκληρώσει την ψηφοφορία, παρακαλώ να κλείσει το σύστημα ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα –και θα καταχωριστούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης– έχουν ως εξής:

Επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΠΑΡΩΝ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΟΧΙ

Ένωση Κεντρώων: ΠΑΡΩΝ

Άρθρο 1 ως έχει κατά πλειοψηφία

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ.

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 2 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 3 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 4 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 5 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 6 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 7 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 8 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΝΑΙ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 9 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ
Άρθρο 20 ως έχει κατά πλειοψηφία.
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ
ΔΗΣΥ: ΝΑΙ
Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ
ΚΚΕ: ΟΧΙ
Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ
Άρθρο 21 ως έχει κατά πλειοψηφία.
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ
ΔΗΣΥ: ΝΑΙ
Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ
ΚΚΕ: ΟΧΙ
Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ
Άρθρο 22 ως έχει κατά πλειοψηφία.
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ
ΔΗΣΥ: ΝΑΙ
Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ
ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ
Ένωση Κεντρώων: ΠΑΡΩΝ
Άρθρο 23 ως έχει κατά πλειοψηφία.
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ
ΔΗΣΥ: ΝΑΙ
Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ
ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ
Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ
Άρθρο 24 ως έχει κατά πλειοψηφία.
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ
ΔΗΣΥ: ΝΑΙ
Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ
ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ
Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ
Άρθρο 25 ως έχει κατά πλειοψηφία.
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Νέα Δημοκρατία: ΠΑΡΩΝ
ΔΗΣΥ: ΝΑΙ
Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ
ΚΚΕ: ΝΑΙ
Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ
Άρθρο 26 ως έχει κατά πλειοψηφία.
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ
ΔΗΣΥ: ΝΑΙ
Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ
ΚΚΕ: ΝΑΙ
Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ
Άρθρο 27, όπως τροποποιήθηκε, κατά πλειοψηφία.
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ
ΔΗΣΥ: ΝΑΙ
Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ
ΚΚΕ: ΝΑΙ
Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ
Άρθρο 28 ως έχει κατά πλειοψηφία.
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ
ΔΗΣΥ: ΝΑΙ
Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ
ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ
Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ
Άρθρο 29, όπως τροποποιήθηκε, κατά πλειοψηφία.
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ
ΔΗΣΥ: ΝΑΙ
Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ
ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ
Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 30 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΠΑΡΩΝ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΠΑΡΩΝ

Άρθρο 31 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΠΑΡΩΝ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΝΑΙ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 32, όπως τροποποιήθηκε, κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΝΑΙ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 33 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΝΑΙ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 34 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 35 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΠΑΡΩΝ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 36 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΝΑΙ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 37 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΝΑΙ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Άρθρο 38 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΠΑΡΩΝ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΝΑΙ

Ένωση Κεντρώων: ΠΑΡΩΝ

Υπουργική τροπολογία 1954/168 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΠΑΡΩΝ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΠΑΡΩΝ

Υπουργική τροπολογία 1955/169 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΠΑΡΩΝ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Υπουργική τροπολογία 1960/174 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΟΧΙ

Βουλευτική τροπολογία 1953/167 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΟΧΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΟΧΙ

Ένωση Κεντρώων: ΠΑΡΩΝ

Βουλευτική τροπολογία 1956/170 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Βουλευτική τροπολογία 1957/171 κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΝΑΙ

ΔΗΣΥ: ΟΧΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΟΧΙ

Βουλευτική τροπολογία 1961/175 ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΠΑΡΩΝ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΠΑΡΩΝ

Ένωση Κεντρώων: ΝΑΙ

Ακροτελείτιο άρθρο ως έχει κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΠΑΡΩΝ

ΔΗΣΥ: ΝΑΙ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΟΧΙ

Ένωση Κεντρώων: ΠΑΡΩΝ

Επί του συνόλου κατά πλειοψηφία.

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Νέα Δημοκρατία: ΟΧΙ

ΔΗΣΥ: ΠΑΡΩΝ

Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή: ΟΧΙ

ΚΚΕ: ΟΧΙ

Ένωση Κεντρώων: ΠΑΡΩΝ

Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

Επί της Αρχής ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΠΡΝ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 4 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 1 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 5 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 2 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 6 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 3 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 7 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 8 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 12 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 9 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 13 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 10 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 14 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 11 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 15 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 16 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 20 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 17 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 21 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 18 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΠΡΝ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 22 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 19 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 23 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 24 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 28 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 25 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΠΡΝ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 29 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 26 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 30 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΠΡΝ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 27 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 31 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΠΡΝ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 32 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 36 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 33 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 37 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 34 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Άρθρο 38 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΠΡΝ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Άρθρο 35 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΠΡΝ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Υπουργική Τροπ. 1954/168 (ως έχει) ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΠΡΝ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Υπουργική Τροπ. 1955/169 (ως έχει) ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΠΡΝ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Βουλευτική Τροπ. 1957/171 (ως έχει) ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Υπουργική Τροπ. 1960/174 (ως έχει) ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ

Βουλευτική Τροπ. 1961/175 (ως έχει) ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΠΡΝ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Βουλευτική Τροπ. 1953/167 (ως έχει) ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Ακροτελεύτιο άρθρο (ως έχει) ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΠΡΝ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Βουλευτική Τροπ. 1956/170 (ως έχει) ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΝΑΙ

Επί του Συνόλου ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Ν.Δ.: ΟΧΙ

ΔΗ.ΣΥ: ΠΡΝ

Χ.Α: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592155
e-mail: kke@parliament.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Προς κ.Κουράκη Αναστάσιο
Α' Αντιπρόεδρο της Βουλής

Στο Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Ι)Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ΙΙ)Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016, ΙΙΙ)Τροποποίηση του ν.3251/2004 σε συμμόρφωση με την απόφαση - πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 κατά το μέρος που τροποποιήθηκε με την απόφαση - πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, ΙV)Εφαρμογή διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, V)Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις, VI)Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος» και **στο άρθρο 33**, εκ παραδρομής, ψήφισα λάθος και ως εκ τούτου επιθυμώ να διορθωθεί η ψήφος μου στο συγκεκριμένο άρθρο και να γίνει ΟΧΙ.

Ο Βουλευτής

Συντυχάκης Εμμανουήλ

απαδεχόμεν
48 β. κ. κ.
καρπύτης
Α' αντιπρόεδρος

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «I) Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, II) Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016, III) Τροποποίηση του ν.3251/2004 σε συμμόρφωση με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 κατά το μέρος που τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, IV) Εφαρμογή διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, V) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις, VI) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

I) Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, II) Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016, III) Τροποποίηση του ν. 3251/2004 σε συμμόρφωση με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμ-

βουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 κατά το μέρος που τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, IV) Εφαρμογή διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, V) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις, VI) Διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΚΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 16 ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

Άρθρο 1

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Πρωτόκολλο υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ν.δ. 53/1974) που υπογράφηκε στις 2 Μαρτίου 2017 στο Στρασβούργο, το κείμενο του οποίου σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική, έχει ως εξής:

«Protocol No 16 to the Convention on the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms

Preamble

The member States of the Council of Europe and other High Contracting Parties to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, signed at Rome on 4 November 1950 (hereinafter referred to as “the Convention”), signatories hereto,

Having regard to the provisions of the Convention and, in particular, Article 19 establishing the European Court of Human Rights (hereinafter referred to as “the Court”);

Considering that the extension of the Court’s competence to give advisory opinions will further enhance the interaction between the Court and national authorities and thereby reinforce implementation of the Convention, in accordance with the principle of subsidiarity;

Having regard to Opinion No. 285 (2013) adopted by the Parliamentary Assembly of the Council of Europe on 28 June 2013,

Have agreed as follows:

Article 1

1. Highest courts and tribunals of a High Contracting Party, as specified in accordance with Article 10, may request the Court to give advisory opinions on questions of principle relating to the interpretation or application of the rights and freedoms defined in the Convention or the protocols thereto.
2. The requesting court or tribunal may seek an advisory opinion only in the context of a case pending before it.
3. The requesting court or tribunal shall give reasons for its request and shall provide the relevant legal and factual background of the pending case.

Article 2

1. A panel of five judges of the Grand Chamber shall decide whether to accept the request for an advisory opinion, having regard to Article 1. The panel shall give reasons for any refusal to accept the request.
2. If the panel accepts the request, the Grand Chamber shall deliver the advisory opinion.
3. The panel and the Grand Chamber, as referred to in the preceding paragraphs, shall include *ex officio* the judge elected in respect of the High Contracting Party to which the requesting court or tribunal pertains. If there is none or if that judge is unable to sit, a person chosen by the President of the Court from a list submitted in advance by that Party shall sit in the capacity of judge.

Article 3

The Council of Europe Commissioner for Human Rights and the High Contracting Party to which the requesting court or tribunal pertains shall have the right to submit written comments and take part in any hearing. The President of the Court may, in the interest of the proper administration of justice, invite any other High Contracting Party or person also to submit written comments or take part in any hearing.

Article 4

1. Reasons shall be given for advisory opinions.
2. If the advisory opinion does not represent, in whole or in part, the unanimous opinion of the judges, any judge shall be entitled to deliver a separate opinion.
3. Advisory opinions shall be communicated to the requesting court or tribunal and to the High Contracting Party to which that court or tribunal pertains.
4. Advisory opinions shall be published.

Article 5

Advisory opinions shall not be binding.

Article 6

As between the High Contracting Parties the provisions of Articles 1 to 5 of this Protocol shall be regarded as additional articles to the Convention, and all the provisions of the Convention shall apply accordingly.

Article 7

1. This Protocol shall be open for signature by the High Contracting Parties to the Convention, which may express their consent to be bound by:

- a. signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- b. signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 8

1. This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which ten High Contracting Parties to the Convention have expressed their consent to be bound by the Protocol in accordance with the provisions of Article 7.

2. In respect of any High Contracting Party to the Convention which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Protocol in accordance with the provisions of Article 7.

Article 9

No reservation may be made under Article 57 of the Convention in respect of the provisions of this Protocol.

Article 10

Each High Contracting Party to the Convention shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the courts or tribunals that it designates for the purposes of Article 1, paragraph 1, of this Protocol. This declaration may be modified at any later date and in the same manner.

Article 11

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and the other High Contracting Parties to the Convention of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- c. any date of entry into force of this Protocol in accordance with Article 8;
- d. any declaration made in accordance with Article 10; and
- e. any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 2nd day of October 2013, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the other High Contracting Parties to the Convention».

«Πρωτόκολλο υπ' αριθμόν 16 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών

Προοίμιο

Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα άλλα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών που υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (εφεξής αναφερόμενη ως «η Σύμβαση»), τα οποία υπογράφουν το παρόν,

Έχοντας υπόψη τις διατάξεις της Σύμβασης, και, ιδίως, το Άρθρο 19 με το οποίο συστήνεται το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (εφεξής αναφερόμενο ως «το Δικαστήριο»),

Θεωρώντας ότι η επέκταση της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου να εκδίδει γνωμοδοτήσεις θα ενισχύσει περαιτέρω την αλληλεπίδραση μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών αρχών και, με τον τρόπο αυτό, θα ενδυναμώσει την εφαρμογή της Σύμβασης, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας,

Λαμβάνοντας υπόψη τη 285 (2013) Γνωμοδότηση που υιοθετήθηκε από την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 28 Ιουνίου 2013,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

1. Τα ανώτατα δικαστήρια ενός Υψηλού Συμβαλλόμενου Κράτους Μέρους, όπως καθορίζονται σύμφωνα με το Άρθρο 10, μπορούν να ζητήσουν από το Δικαστήριο να εκδώσει γνωμοδοτήσεις επί ζητημάτων αρχής που σχετίζονται με την ερμηνεία ή την εφαρμογή των δικαιωμάτων και ελευθεριών που ορίζονται στη Σύμβαση ή στα Πρωτόκολλα αυτής.
2. Το αιτούν δικαστήριο μπορεί να ζητήσει γνωμοδότηση μόνο στο πλαίσιο υπόθεσης που εκκρεμεί ενώπιόν του.
3. Το αιτούν δικαστήριο αιτιολογεί το αίτημά του και παρέχει το σχετικό νομικό και πραγματικό πλαίσιο της εκκρεμούς υπόθεσης.

Άρθρο 2

1. Ένα Συμβούλιο πέντε δικαστών του Τμήματος Ευρείας Σύνθεσης αποφασίζει αν θα δεχθεί το αίτημα για γνωμοδότηση, λαμβάνοντας υπόψη το Άρθρο 1. Το Συμβούλιο αιτιολογεί τυχόν άρνηση να αποδεχθεί το αίτημα.

2. Αν το Συμβούλιο αποδεχθεί το αίτημα, το Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης εκδίδει τη γνωμοδότηση.

3. Το Συμβούλιο και το Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης, όπως αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους, συμπεριλαμβάνουν αυτοδικαίως (ex officio) τον δικαστή που έχει εκλεγεί για το Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος στο οποίο ανήκει το αιτούν δικαστήριο. Αν δεν υπάρχει τέτοιος δικαστής ή αυτός αδυνατεί να μετέσχει στη σύνθεση, μετέχει ως δικαστής πρόσωπο που επιλέγει ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου από κατάλογο ο οποίος υποβάλλεται εκ των προτέρων από το εν λόγω Μέρος.

Άρθρο 3

Ο Επίτροπος Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης και το Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος στο οποίο ανήκει το αιτούν δικαστήριο έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν εγγράφως παρατηρήσεις και να λάβουν μέρος στις ακροαματικές διαδικασίες. Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου μπορεί επίσης, στο πλαίσιο της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, να καλέσει οποιοδήποτε άλλο Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος ή κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο να υποβάλουν εγγράφως παρατηρήσεις ή να λάβουν μέρος στις ακροαματικές διαδικασίες.

Άρθρο 4

1. Οι γνωμοδοτήσεις είναι αιτιολογημένες.
2. Αν η γνωμοδότηση δεν εκφράζει, εν όλω ή εν μέρει, την ομόφωνη γνώμη των δικαστών, κάθε δικαστής έχει δικαίωμα να επισυνάψει έκθεση της προσωπικής του γνώμης.
3. Οι γνωμοδοτήσεις κοινοποιούνται στο αιτούν δικαστήριο και το Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος στο οποίο ανήκει το εν λόγω δικαστήριο.
4. Οι γνωμοδοτήσεις δημοσιεύονται.

Άρθρο 5

Οι γνωμοδοτήσεις δεν είναι δεσμευτικές.

Άρθρο 6

Μεταξύ των Υψηλών Συμβαλλομένων Μέρων, οι διατάξεις των Άρθρων 1 έως 5 του παρόντος Πρωτοκόλλου θεωρούνται ως πρόσθετα άρθρα στη Σύμβαση και όλες οι διατάξεις της Σύμβασης εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 7

1. Το παρόν Πρωτόκολλο είναι ανοικτό για υπογραφή από τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση, τα οποία μπορούν να εκφράσουν την συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από αυτό με:

- α. υπογραφή χωρίς επιφύλαξη επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης ή
- β. υπογραφή με την επιφύλαξη επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, η οποία ακολουθείται από επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

2. Τα όργανα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 8

1. Το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση μίας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία δέκα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση θα έχουν εκφράσει την συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από το Πρωτόκολλο σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 7.

2. Ως προς οποιοδήποτε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση, το οποίο εκφράζει μεταγενέστερα τη συγκατάθεσή του να δεσμεύεται από αυτό, το Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση μίας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία θα έχει εκφράσει τη βούλησή του να δεσμεύεται από το Πρωτόκολλο σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 7.

Άρθρο 9

Καμία επιφύλαξη δεν μπορεί να διατυπωθεί υπό το άρθρο 57 της Σύμβασης σχετικά με τις διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 10

Κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση υποδεικνύει, κατά το χρόνο της υπογραφής ή κατά την κατάθεση του οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, μέσω δήλωσης που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα δικαστήρια που ορίζει για τους σκοπούς του Άρθρου 1, παράγραφος 1, του παρόντος Πρωτοκόλλου. Η δήλωση αυτή μπορεί να τροποποιηθεί οποτεδήποτε στο μέλλον με τον ίδιο τρόπο.

Άρθρο 11

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί στα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και στα άλλα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη της Σύμβασης:

- α. κάθε υπογραφή·
- β. την κατάθεση οποιουδήποτε οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης·
- γ. την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του παρόντος Πρωτοκόλλου σύμφωνα με το Άρθρο 8
- δ. οιαδήποτε δήλωση που γίνεται σύμφωνα με το Άρθρο 10 και
- ε. οιαδήποτε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή ανακοίνωση που σχετίζεται με το παρόν Πρωτόκολλο.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

Έγινε στο Στρασβούργο, στις 2 Οκτωβρίου 2013, στην Αγγλική και τη Γαλλική γλώσσα, με τα δύο κείμενα να είναι εξίσου αυθεντικά, σε ένα μόνο αντίτυπο, το οποίο θα κατατεθεί στα Αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης διαβιβάζει επικυρωμένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης και στα άλλα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση».

Άρθρο 2 **Υποβολή αιτήματος γνωμοδότησης**

1. Το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, ο Άρειος Πάγος, το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο ορίζονται ως τα αρμόδια δικαστήρια που μπορούν, σύμφωνα με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου να ζητήσουν από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), στο πλαίσιο υπόθεσης που εκκρεμεί ενώπιόν τους, να εκδώσει γνωμοδοτήσεις επί ζητημάτων αρχής τα οποία σχετίζονται με την ερμηνεία ή την εφαρμογή των δικαιωμάτων και ελευθεριών, που ορίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ν.δ. 53/1974) ή στα Πρωτόκολλα αυτής που έχουν κυρωθεί από την Ελλάδα.

2. Αίτημα γνωμοδότησης μπορεί να υποβληθεί από τα δικαστήρια της παραγράφου 1 είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήματος των διαδίκων, σε κάθε στάση της δίκης έως την έκδοση της απόφασης. Σε κάθε περίπτωση, η υποβολή αιτήματος γνωμοδότησης προς το ΕΔΔΑ εναπόκειται στην απόλυτη κρίση των δικαστηρίων αυτών.

Άρθρο 3 **Περιεχόμενο του αιτήματος γνωμοδότησης - κοινοποιήσεις**

1. Το αίτημα της γνωμοδότησης υποβάλλεται στο ΕΔΔΑ στην ελληνική γλώσσα και κοινοποιείται στους διαδίκους με επιμέλεια της γραμματείας του αιτούντος δικαστηρίου.

2. Το αιτούν δικαστήριο αιτιολογεί το αίτημα της γνωμοδότησης και παρέχει στο ΕΔΔΑ το σχετικό νομικό και πραγματικό πλαίσιο της εκκρεμούς υπόθεσης. Το αίτημα γνωμοδότησης περιλαμβάνει τουλάχιστον συνοπτική περιγραφή του κυρίου αντικείμενου της δίκης, περίληψη των πραγματικών περιστατικών, τις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, τα ζητήματα που σχετίζονται με την ερμηνεία ή εφαρμογή των δικαιωμάτων και ελευθεριών που ορίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, περίληψη των συναφών ισχυρισμών των διαδίκων, εφόσον υπάρχουν, καθώς και τις τυχόν απόψεις του αιτούντος δικαστηρίου επί του ζητήματος.

Άρθρο 4 **Αναστολή και επανέναρξη της εθνικής δίκης**

1. Η υποβολή αιτήματος γνωμοδότησης συνεπάγεται την αναστολή της προόδου της δίκης ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου έως την έκδοση της γνωμοδότησης ή της απόφασης με την οποία απορρίπτεται το αίτημα γνωμοδότησης και την κοινοποίησή της στους διαδίκους σύμφωνα με την παράγραφο 2. Για την εν λόγω αναστολή ενημερώνονται αρμοδίως τα δικαστήρια του οικείου κλάδου.

2. Η γνωμοδότηση που εκδίδεται ή η απόφαση με την οποία απορρίπτεται το αίτημα γνωμοδότησης μεταφράζεται αμελλητί στην ελληνική γλώσσα, με επιμέλεια του αντιπροσώπου της Ελληνικής Κυβέρνησης στο ΕΔΔΑ, στον οποίο κοινοποιείται. Ακολούθως, η μετάφραση διαβιβάζεται στο αιτούν δικαστήριο και κοινοποιείται αμελλητί στους διαδίκους με επιμέλεια της γραμματείας του. Το αιτούν δικαστήριο λαμβάνει τα κατά την κρίση του αναγκαία μέτρα για τον περιορισμό των επιπτώσεων της παρούσας γνωμοδοτικής διαδικασίας στην εύλογη διάρκεια της δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' **ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2016/343** **ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ** **ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 9ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 2016**

Άρθρο 5 **Σκοπός, αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής** **(άρθρα 1, 2 της Οδηγίας 2016/343/ΕΕ)**

1. Σκοπός του παρόντος είναι η εναρμόνιση της ελληνικής νο-

μοθεσίας με την Οδηγία 2016/343/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016 (L 65), με την οποία θεσπίζονται κοινός ελάχιστος κανόνες σχετικά με: α) ορισμένες πτυχές του δικαιώματος στο τεκμήριο αθωότητας κατά την ποινική διαδικασία και β) το δικαίωμα παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του κατά την ποινική διαδικασία.

2. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται σε φυσικά πρόσωπα που είναι ύποπτα ή κατηγορούμενα, σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας, από τη στιγμή που ένα πρόσωπο θεωρείται ύποπτο ή κατηγορείται για τέλεση αξιόποινης πράξης, έως: α) την περάτωση της διαδικασίας με αμετάκλητη δικαστική απόφαση ή αμετάκλητο βούλευμα, αν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, ή β) τη θέση της υπόθεσης στο αρχείο ή την απόρριψη της έγκλησης από τον αρμόδιο εισαγγελέα, αν δεν έχει ασκηθεί η ποινική δίωξη.

Άρθρο 6 **Τεκμήριο αθωότητας** **(άρθρο 3 της Οδηγίας 2016/343/ΕΕ)**

Στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 72Α ως εξής:

«Άρθρο 72Α
Τεκμήριο αθωότητας

Οι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι τεκμαίρονται αθώοι μέχρι να αποδειχθεί η ενοχή τους σύμφωνα με τον νόμο.»

Άρθρο 7 **Δημόσιες αναφορές στην ενοχή προσώπου** **(άρθρα 4 και 10 παρ. 1 της Οδηγίας 2016/343/ΕΕ)**

Ο ύποπτος ή κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 105 και 106 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, προς αποκατάσταση της βλάβης, την οποία υπέστη εξαιτίας της προσβολής του τεκμηρίου αθωότητάς του από δηλώσεις δημόσιων αρχών που έλαβαν χώρα σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας πριν την έκδοση της απόφασης σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, οι οποίες αναφέρονται κατά τρόπο άμεσο στην εκκρεμή ποινική διαδικασία και είτε παροτρύνουν το κοινό να πιστέψει στην ενοχή του είτε προβαίνουν σε εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών με την οποία προδικάζουν τη δικαστική κρίση της υπόθεσης.

Άρθρο 8 **Βάρος απόδειξης» στην ποινική δίκη** **(άρθρο 6 της Οδηγίας 2016/343/ΕΕ)**

1. Στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 177Α ως εξής:

«Άρθρο 177Α
Βάρος απόδειξης

1. Οι δικαστές και οι εισαγγελείς εξετάζουν αυτεπαγγέλτως όλα τα αποδεικτικά μέσα, που θεμελιώνουν την ενοχή ή κατατείνουν στην αθωότητα του κατηγορουμένου, καθώς και κάθε στοιχείο που αφορά την προσωπικότητά του και επηρεάζει την επιμέτρηση της ποινής. Ο κατηγορούμενος δεν είναι υποχρεωμένος να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται υπέρ του. Οι δικαστές και εισαγγελείς είναι υποχρεωμένοι να ερευνούν με επιμέλεια κάθε στοιχείο ή αποδεικτικό μέσο που επικαλέστηκε υπέρ αυτού ο κατηγορούμενος, αν αυτό είναι χρήσιμο για να εξακριβωθεί η αλήθεια.

2. Οποιαδήποτε αμφιβολία περί της ενοχής είναι προς όφελος του κατηγορουμένου ή του υπόπτου.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 366 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν στις περιπτώσεις των άρθρων 362, 363, 364 και 365 το γεγονός που ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος είναι πράξη αξιόποινη για την οποία ασκήθηκε δικαστική δίωξη, αναστέλλεται η δίκη για τη δυσφήμιση έως το τέλος της ποινικής δίωξης. Τεκ-

μαίρεται ότι το γεγονός που αφορά η δυσφήμιση είναι αληθινό, αν η απόφαση είναι καταδικαστική και ψευδής, αν η απόφαση είναι αθωωτική και στηρίζεται στο ότι δεν αποδείχθηκε ότι το πρόσωπο που είχε δυσφημισθεί τέλεσε την αξιόποινη πράξη. Επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη.»

Άρθρο 9

Δικαίωμα σιωπής και μη αυτοενοχοποίησης (άρθρο 7 της Οδηγίας 2016/343/ΕΕ)

Στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 103Α ως εξής:

«Άρθρο 103Α

Δικαίωμα σιωπής και μη αυτοενοχοποίησης

1. Ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχουν δικαίωμα σιωπής και μη αυτοενοχοποίησης.
2. Η άσκηση του δικαιώματος μη αυτοενοχοποίησης δεν εμποδίζει τη νόμιμη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων, που υπάρχουν ανεξάρτητα από τη βούληση των υπόπτων και των κατηγορουμένων.
3. Η άσκηση του δικαιώματος σιωπής και μη αυτοενοχοποίησης δεν μπορεί να αξιοποιηθεί σε βάρος των υπόπτων και των κατηγορουμένων.»

Άρθρο 10

Εγγυήσεις για την παράσταση του κατηγορουμένου στην ποινική δίκη (άρθρο 8 της Οδηγίας 2016/343/ΕΕ)

1. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 155 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο ως εξής:
«Η πραγματική αναζήτηση της κατοικίας ή της διαμονής του κατηγορουμένου, εφόσον δεν έχει δηλωθεί κατά το άρθρο 273 γίνεται με κάθε πρόσφορο μέτρο, τουλάχιστον με βάση τη διεύθυνση που έχει δηλώσει στην τελευταία φορολογική του δήλωση και τα σχετικά στοιχεία που είναι καταχωρημένα στα πληροφοριακά συστήματα του Υπουργείου Οικονομικών.»
2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 340 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:
«3. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπείται νομίμως από συνήγορο, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί και έχει ενημερωθεί ότι σε περίπτωση μη εμφανίσεως ή εκπροσώπησής του θα δικαστεί ερήμην.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Ν. 3251/2004 ΣΕ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2002/584/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 13ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2002 ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2009/299/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 26ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2009

Άρθρο 11

1. Ο τίτλος του άρθρου 6 του ν. 3251/2004 (Α' 127) αντικαθίσταται ως εξής:
«Διαβίβαση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και σχετικών εγγράφων».
2. Στο άρθρο 6 του ν. 3251/2004 προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:
«7. Ύστερα από αίτημα του εκζητούμενου, που διαβιβάζεται μέσω της αρμόδιας αρχής εκτέλεσης, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών αποστέλλει σε αυτήν αντίγραφο της απόφασης με την οποία έχει επιβληθεί ποινή στερητικής της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας, εφόσον η απόφαση αυτή δεν έχει επιδοθεί στον εκζητούμενο. Η παράδοση του αντιγράφου της απόφασης στον εκζητούμενο από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν θεωρείται επίσημη επίδοση της απόφασης και δεν κινεί τις προθεσμίες άσκησης ένδικων μέσων.»
3. Για τη διαβίβαση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης συμ-

πληρώνεται το υπόδειγμα του Παραρτήματος, το οποίο προσαρτάται και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του παρόντος.

Άρθρο 12

Στο άρθρο 12 του ν. 3251/2004 επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

1. Ο τίτλος του άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:
«Δυνατότητα μη εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης – Εξαιρέσεις».
2. Το κείμενο του άρθρου αριθμείται ως παράγραφος 1 και στην παράγραφο αυτή προστίθεται περίπτωση στ' ως εξής:
«στ) αν ο εκζητούμενος, με σκοπό την εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας ή μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας, δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.»
3. Προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:
«2. Ειδικά ως προς την περίπτωση στ' της παραγράφου 1, η δικαστική αρχή εκτελεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης όταν σ' αυτό αναφέρεται ότι, σύμφωνα με τις δικονομικές διατάξεις του δικαίου του κράτους έκδοσης, ο εκζητούμενος:
α) είτε είχε κλητευθεί εμπρόθεσμα και νομότυπα, είτε είχε ενημερωθεί εμπρόθεσμα με άλλα μέσα, ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της ημερομηνίας και του τόπου διεξαγωγής της δίκης, και επιπλέον γνώριζε ότι ήταν δυνατόν να εκδοθεί απόφαση ερήμην του, ή
β) τελούσε εν γνώσει της δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίο διόρισε ο ίδιος ή σε δικηγόρο ο οποίος είχε διορισθεί αυτεπαγγέλτως, να τον εκπροσωπήσει στη δίκη και όντως εκπροσωπήθηκε από τον ανωτέρω δικηγόρο στη δίκη, ή
γ) μετά την επίδοση της καταδικαστικής απόφασης και μετά την ενημέρωσή του για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, κατά την εκδίκαση των οποίων δικαιούται να παρίσταται και όπου θα επανεξεταστεί η ουσία της υπόθεσης με νέα τυχόν αποδεικτικά στοιχεία και με ενδεχόμενο την εξαφάνιση της αρχικής απόφασης, είτε δήλωσε ρητά ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση είτε δεν ζήτησε να δικαστεί εκ νέου ή δεν άσκησε ένδικο μέσο εντός της νόμιμης προθεσμίας, ή
δ) δεν παρέλαβε αυτοπροσώπως με επίδοση την απόφαση, αλλά αυτή θα του επιδοθεί αυτοπροσώπως και χωρίς υπαίτια καθυστέρηση μετά την παράδοσή του, θα ενημερωθεί ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, κατά την εκδίκαση των οποίων δικαιούται να παρίσταται και όπου θα επανεξεταστεί η ουσία της υπόθεσης με νέα τυχόν αποδεικτικά στοιχεία και με ενδεχόμενο την εξαφάνιση της αρχικής απόφασης και θα ενημερωθεί σχετικά με την προθεσμία μέσα στην οποία οφείλει να ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπως προβλέπεται στο σχετικό ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.»

Άρθρο 13

Η παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 3251/2004 καταργείται.

Άρθρο 14

- Στο άρθρο 15 του ν. 3251/2004 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:
«6. Αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί με σκοπό την εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας ή μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας υπό τους όρους της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 12 και ο εκζητούμενος δεν έχει λάβει προηγουμένως επίσημη ενημέρωση για τη δικαστική διαδικασία που εκκρεμεί εναντίον του, μπορεί κατά την ενημέρωσή του για το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης να ζητήσει να λάβει αντίγραφο της απόφασης πριν από την παράδοσή του. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών, εφόσον δεν έχει ήδη στη διάθεσή του αντίγραφο της απόφασης, διαβιβάζει το αίτημα στην αρχή έκδοσης και παραδίδει στον εκζητούμενο το αντίγραφο της απόφασης που του διαβιβάζει η τελευταία. Το αίτημα του εκζητούμενου δεν καθυστερεί τη διαδικασία παράδοσης ούτε την έκδοση της απόφασης για την εκτέ-

λεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.»

Άρθρο 15

Μετά το άρθρο 33 του ν. 3251/2004 προστίθεται άρθρο 33Α ως εξής:

«Άρθρο 33Α

Παράδοση εκζητούμενου υπό τους όρους της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 12

Αν ο εκζητούμενος παραδίδεται υπό τους όρους της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 12 και έχει ζητήσει επανάληψη της διαδικασίας ή έχει ασκήσει ένδικο μέσο κατά της απόφασης, μπορεί να ζητήσει την αναστολή ή τη διακοπή εκτέλεσης της απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή άλλων ειδικών νόμων.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) 2017/1939 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 12ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ

Άρθρο 16

Ευρωπαϊός Γενικός Εισαγγελέας

1. Ο Ευρωπαϊός Γενικός Εισαγγελέας είναι ο προϊστάμενος της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Οργανώνει τις εργασίες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, διευθύνει τις δραστηριότητές της και λαμβάνει αποφάσεις, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (στο εξής Κανονισμός) και τον κανονισμό διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

2. Αναπληρώνεται από δύο Ευρωπαίους Γενικούς Εισαγγελείς, οι οποίοι τον επικουρούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του και τον αντικαθιστούν σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος.

3. Εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έναντι των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οποιουδήποτε τρίτου. Δύνатаι να αναθέτει σε έναν από τους αναπληρωτές του ή σε Ευρωπαίο Εισαγγελέα καθήκοντα εκπροσώπησης.

4. Στον Έλληνα Ευρωπαίο Γενικό Εισαγγελέα, που διορίζεται κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του Κανονισμού, χορηγείται η ειδική κανονική άδεια χωρίς αποδοχές της παραγράφου 6 του άρθρου 44 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 1756/1988, Α' 35).

Άρθρο 17

Έλληνας Ευρωπαϊός Εισαγγελέας

1. Οι Έλληνες Ευρωπαίοι Εισαγγελείς, ενεργώντας για λογαριασμό του μόνιμου τμήματος, του άρθρου 10 του Κανονισμού, και σύμφωνα με τυχόν εντολές που έχουν λάβει, εποπτεύουν τις έρευνες και τις δίωξεις, για τις οποίες είναι υπεύθυνοι οι Ευρωπαίοι εντεταλμένοι Εισαγγελείς, του άρθρου 18 του παρόντος, που έχουν επιληφθεί της εθνικής υπόθεσης. Υποβάλλουν συνοπτική παρουσίαση των υποθέσεων που έχουν υπό την εποπτεία τους και, κατά περίπτωση, προτάσεις αποφάσεων που θα πρέπει να ληφθούν από το εν λόγω τμήμα βάσει σχεδίων αποφάσεων που έχουν καταρτίσει οι Ευρωπαίοι εντεταλμένοι Εισαγγελείς.

2. Υπάρχουν ρόλο συνδέσμου επικοινωνίας και διαύλου πληροφοριών μεταξύ των μόνιμων τμημάτων, των ευρωπαίων εντεταλμένων εισαγγελέων και του Ελληνικού Κράτους. Παρακολουθούν την εκτέλεση των καθηκόντων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στο Ελληνικό Κράτος, σε στενή διαβούλευση με τους Ευρωπαίους εντεταλμένους Εισαγγελείς. Μεριμνούν ώστε, να παρέχονται από την Κεντρική Εισαγγελία στους Ευρωπαίους εντεταλμένους Εισαγγελείς και αντιστρόφως όλες οι σχετικές πληροφορίες.

Άρθρο 18

Επιλογή υποψηφίων για τη θέση του Έλληνα Ευρωπαϊού Εισαγγελέα

1. Οι υποψήφιοι για τη θέση του Ευρωπαϊού Εισαγγελέα, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, πρέπει:

α. Να κατέχουν το βαθμό τουλάχιστον του Εισαγγελέα πρωτοδικών έως και του Εισαγγελέα Εφετών. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών πρέπει να έχει συμπληρώσει τουλάχιστον πέντε (5) έτη στο βαθμό αυτό.

β. Να υπολείπονται το λιγότερο δέκα (10) έτη υπηρετήσης στην Εισαγγελική Αρχή έως την αποχώρησή τους.

2. Οι υποψήφιοι, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:

α. Να παρέχουν εχέγγυα ανεξαρτησίας.

β. Να μην τους έχει επιβληθεί πειθαρχική ποινή ανώτερη της επίπληξης τα τελευταία πέντε (5) χρόνια πριν από την υποβολή της αίτησής τους και να μην εκκρεμεί σε βάρος τους πειθαρχική δίωξη κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

γ. Να μην έχουν καταδικαστεί για έγκλημα και να μην εκκρεμεί σε βάρος τους ποινική δίωξη για κάποιο από τα εγκλήματα του άρθρου 37 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 1756/1988). Οι διατάξεις του άρθρου 38 του ίδιου νόμου εφαρμόζονται αναλόγως.

δ. Να διαθέτουν τη σχετική πρακτική πείρα στο εθνικό νομικό σύστημα, στις έρευνες στον χρηματοοικονομικό τομέα, στη διεθνή δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Υπηρεσία σχετιζόμενη με διεθνή δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις θεωρείται, ιδίως, η προϋπηρεσία στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε όργανα, σε οργανισμούς, μονάδες και επιτροπές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), της Ευρωπαϊκής Μονάδας Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και οποιουδήποτε άλλου Διεθνούς Οργανισμού.

ε. Να κατέχουν διδακτορικό ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών, αναγνωρισμένο από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, στις ποινικές επιστήμες ή στην εγκληματολογία ή στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο ή στις οικονομικές επιστήμες ή σε άλλον συναφή τομέα.

στ. Να έχουν άριστη πιστοποιημένη γνώση τουλάχιστον της αγγλικής γλώσσας.

3. α) Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, μόλις ενημερωθεί για την έναρξη της διαδικασίας διορισμού ή αντικατάστασης του Έλληνα Ευρωπαϊού Εισαγγελέα, ορίζει προθεσμία εντός της οποίας υποβάλλονται οι αιτήσεις ενδιαφερομένων. Για την υποβολή των υποψηφιοτήτων δημοσιεύεται πρόσκληση στην ιστοσελίδα της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, η οποία γνωστοποιείται εγγράφως στους διευθύνοντες τις Εισαγγελίες Εφετών και Πρωτοδικών της Επικράτειας, προς ενημέρωση των υφισταμένων τους.

β) Οι υποψήφιοι, εντός δέκα (10) ημερών από την ημέρα δημοσίευσης της κατά την προηγούμενη περίπτωση α' προσκλήσεως, υποβάλουν στη γραμματεία της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου αίτηση μαζί με βιογραφικό σημείωμα και φάκελο δικαιολογητικών, από τον οποίο αποδεικνύονται τα προσόντα και κριτήρια του παρόντος άρθρου.

4. Η επιλογή των τριών (3) υποψηφίων της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κανονισμού, πραγματοποιείται, μετά από εισήγηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, το οποίο αποφαιίνεται εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας της περίπτωσης β' της παραγράφου 3. Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, συνεδριάζει σε δεκαπενταμελή σύνθεση για όλους τους Εισαγγελικούς λειτουργούς ανεξαρτήτως βαθμού. Η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου λαμβάνεται ύστερα από έλεγχο των υποβληθέντων δικαιολογητικών της περίπτωσης β' της παραγράφου 3 και των ατομικών τους φακέλων, καθώς και συνέντευξη των υποψηφίων που πληρούν τα τυπικά προσόντα. Οι υποψήφιοι καλούνται για συνέντευξη από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο με έγγραφη ατομική πρόσκληση, που τους επιδίδεται με μέριμνα του διευθύνοντα την εισαγγελία που υπηρετούν.

Οι υποψήφιοι, που επελέγησαν καθώς και αυτοί που απερρίφθη η αίτησή τους, ενημερώνονται σχετικά από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

5. Η απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, όσον αφορά τους τρεις (3) υποψηφίους για τη θέση Έλληνα Ευρωπαίου Εισαγγελέα, μαζί με την αίτηση και τον φάκελο υποψηφιότητας εκάστου, διαβιβάζεται μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να ακολουθήσει κατά το άρθρο 16 του Κανονισμού η επιλογή και ο διορισμός του Έλληνα Ευρωπαίου Εισαγγελέα.

6. Στον Έλληνα Ευρωπαίο Εισαγγελέα, που διορίζεται κατά τη διαδικασία του άρθρου 16 του Κανονισμού, χορηγείται η ειδική κανονική άδεια χωρίς αποδοχές της παραγράφου 6 του άρθρου 44 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών, μέχρι τη λήξη της θητείας του. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών.

7. Η πρόσκληση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, η οποία αναφέρεται στην περίπτωση α' της παραγράφου 3, εκδίδεται εντός πέντε (5) ημερών από τη δημοσίευσή του νόμου.

Άρθρο 19

Ευρωπαίοι εντεταλμένοι Εισαγγελείς

1. Οι Ευρωπαίοι εντεταλμένοι Εισαγγελείς ενεργούν για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα αντίστοιχα κράτη - μέλη και έχουν τις ίδιες εξουσίες με τους Εθνικούς Εισαγγελείς όσον αφορά στην έρευνα, στη δίωξη και στην παραπομπή υποθέσεων ενώπιον της δικαιοσύνης, με την επιφύλαξη των ειδικότερων αρμοδιοτήτων και του καθεστώτος που τους έχουν απονεμηθεί από τον Κανονισμό και υπό τους όρους που προβλέπονται σε αυτόν.

2. Είναι υπεύθυνοι για τις έρευνες και τις δίωξεις τις οποίες έχουν κινήσει, οι οποίες είτε τους έχουν ανατεθεί είτε έχουν επιληφθεί κάνοντας χρήση του δικαιώματος ανάληψης υπόθεσης. Ακολουθούν την καθοδήγηση και τις εντολές του μόνιμου τμήματος, το οποίο έχει αναλάβει την υπόθεση, καθώς και τις εντολές του εποπτεύοντος Ευρωπαίου Εισαγγελέα. Παραπέμπουν υποθέσεις ενώπιον της δικαιοσύνης και, ειδικότερα, έχουν την αρμοδιότητα να υποστηρίζουν το κατηγορητήριο κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, να συμμετέχουν στη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων και να ασκούν τα διαθέσιμα ένδικα μέσα σύμφωνα με το Εθνικό Δίκαιο.

3. Δύνανται να ασκούν καθήκοντα Εθνικού Εισαγγελέα, εφόσον αυτό δεν εμποδίζει την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, ενημερώνοντας σχετικά τον εποπτεύοντα Ευρωπαίο Εισαγγελέα. Σε περίπτωση που ο Ευρωπαίος εντεταλμένος Εισαγγελέας κωλύεται να ασκήσει τα καθήκοντά του, λόγω της παράλληλης απασχόλησής του ως Εθνικού Εισαγγελέα, ενημερώνει τον εποπτεύοντα Ευρωπαίο Εισαγγελέα. Ο τελευταίος διαβουλεύεται με τις αρμόδιες εθνικές εισαγγελικές αρχές προκειμένου να διαπιστωθεί σε ποια καθήκοντα θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα. Ο Ευρωπαίος Εισαγγελέας δύναται να προτείνει στο μόνιμο τμήμα την εκ νέου ανάθεση της υπόθεσης σε άλλον ευρωπαίο εντεταλμένο εισαγγελέα στο ίδιο κράτος - μέλος ή τη διεξαγωγή των ερευνών από τον ίδιο.

4. Κατά τις διαβουλεύσεις που λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 13 του Κανονισμού, ο αριθμός των Ευρωπαίων εντεταλμένων Εισαγγελέων, καθώς και η λειτουργική και η κατά τόπον κατανομή των αρμοδιοτήτων τους, καθορίζεται κατά τρόπο αντίστοιχο της διάρθρωσης της Εθνικής Εισαγγελικής Αρχής, σε τρεις βαθμούς δικαιοδοσίας.

Άρθρο 20

Επίλυση διαφωνίας Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και Εθνικών Εισαγγελικών Αρχών

Αν υπάρξει διαφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και Εθνικής Εισαγγελικής Αρχής σχετικά με το αν μια αξιόποινη συμπεριφορά εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 22 και των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 25

του Κανονισμού, ο Άρειος Πάγος αποφασίζει την ανάθεση αρμοδιότητας για τη διερεύνηση της υπόθεσης. Η αίτηση πρέπει να είναι νομότυπη και να απευθύνεται στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο οποίος την εισάγει με πρότασή του εντός τριών (3) ημερών στον Άρειο Πάγο που συνέρχεται σε συμβούλιο και αποφαινεται εντός τριών (3) ημερών.

Άρθρο 21

Συνδρομή άλλων Αρχών

1. Η Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες, ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος, ο Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς και η αρμόδια Αρχή για τον συντονισμό της καταπολέμησης της απάτης (AFCOS), σύμφωνα με την παράγραφος 4 του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΕ, ΕΥΡΑΤΟΜ) αριθμ. 883/2013, παρέχουν στον Ευρωπαίο Εντεταλμένο Εισαγγελέα κάθε στοιχείο που τους ζητείται και κάθε άλλη συνδρομή. Την ίδια υποχρέωση έχει και κάθε δημόσιος λειτουργός ή υπάλληλος, καθώς και όλοι οι δημόσιοι οργανισμοί και Αρχές, συμπεριλαμβανομένων και των ανεξάρτητων Αρχών.

2. Τον Έλληνα Ευρωπαίο εντεταλμένο Εισαγγελέα, στο πλαίσιο των ερευνών και διώξεων που διενεργεί κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, συνεπικουρούν ως εμπειρογνώμονες οι επιθεωρητές που υπηρετούν στον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ή επιθεωρητές και ελεγκτές υπάλληλοι, οι οποίοι υπηρετούν στις υπηρεσίες ή στα σώματα ελέγχου, που συμμετέχουν στο Συντονιστικό Όργανο Επιθεώρησης και Ελέγχου (Σ.Ο.Ε.Ε.). Οι εμπειρογνώμονες ορίζονται από τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και Πρόεδρο του Σ.Ο.Ε.Ε., μετά από δεσμευτική παραγγελία του αρμόδιου Έλληνα Ευρωπαίου εντεταλμένου Εισαγγελέα. Απαραίτητα τυπικά προσόντα για την επιλογή των ανωτέρω υπαλλήλων αποτελούν ο Α' βαθμός ή η δωδεκαετής πραγματική υπηρεσία, η κατοχή του προβλεπόμενου κατά νόμο πιστοποιητικού ελεγκτικής επάρκειας, η εξειδίκευση σε θέματα οικονομικών εγκλημάτων διαφθοράς και απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ε.Ε. και η άριστη γνώση τουλάχιστον της αγγλικής γλώσσας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Αύξηση οργανικών θέσεων δικαστικών λειτουργιών

Οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργιών πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης αυξάνονται από 1 Φεβρουαρίου 2019 ως εξής:

- α) των Αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου κατά δύο (2), οριζομένων αυτών σε είκοσι τέσσερις (24),
- β) των Εισαγγελέων εφετών κατά δύο (2), οριζομένων αυτών σε πενήντα δύο (52),
- γ) των Αντεισαγγελέων εφετών κατά δύο (2), οριζομένων αυτών σε εκατόν τριάντα εννέα (139), και
- δ) των Εισαγγελέων Πρωτοδικών κατά δύο (2), οριζομένων αυτών σε εκατόν σαράντα τέσσερις (144).

Άρθρο 23

1. Στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997 (Α' 179), μετά τις λέξεις «για διάρκεια δύο (2) ετών» προστίθενται οι λέξεις «κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης».

2. Στο τέλος της παρ. 9 του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Σε υποθέσεις, το αντικείμενο των οποίων απαιτεί ειδικές γνώσεις, που δεν μπορούν να παρασχεθούν από το προσωπικό του τμήματος της παρούσας παραγράφου, οι Εισαγγελικοί λειτουργοί της παραγράφου 1 μπορούν να ζητήσουν από τον επο-

πτεύοντα Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου να ορίσει με πράξη του ειδικούς επιστήμονες για την υποβοήθηση του έργου της προανάκρισης ή της προκαταρκτικής εξέτασης. Ο ορισμός των ειδικών επιστημόνων γίνεται μεταξύ των προσώπων που υπηρετούν στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα. Οι διατάξεις των άρθρων 188 έως 193 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας εφαρμόζονται αναλόγως.»

3. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3Α του άρθρου 2 του ν. 4022/2011 (Α' 219) αντικαθίσταται ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μετά από γνώμη του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, συστήνονται οι αναγκαίες θέσεις επιστημονικού, διοικητικού και βοηθητικού προσωπικού του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, οι οποίες καλύπτονται με μετάθεση, μετακίνηση ή απόσπαση υπαλλήλων από τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα, ιδίως από το Δημόσιο σε στενή έννοια, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές και το ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας.»

4. Στο τέλος της παρ. 3Α του άρθρου 2 του ν. 4022/2011 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών καθορίζονται, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης, η αποζημίωση των υπαλλήλων που υπηρετούν κατ' αποκλειστικότητα ως επιστημονικό προσωπικό του γραφείου. Όσοι υπηρετούν με απόσπαση λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών και επιδομάτων της οργανικής τους θέσης, καθώς και τις προαναφερόμενες πρόσθετες αμοιβές και τις πραγματοποιούμενες υπερωρίες. Οι αποδοχές του αποσπασθέντος προσωπικού συνεχίζουν να καταβάλλονται από την υπηρεσία προέλευσής του, κατ' εξαίρεση της παρ. 2 του άρθρου 23 του ν. 4354/2015 (Α' 176).»

Άρθρο 24

1. Η περίπτωση στ' του υποστοιχείου 1 της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν.δ. 1017/1971 (Α' 209) αντικαθίσταται ως εξής:

«στ. αα) για τη μεταβίβαση πιστώσεων με τη μορφή επιχορήγησης στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. για έργα που εκτελούνται και εμπίπτουν στους σκοπούς αυτού του νομοθετικού διατάγματος,

ββ) για τη μεταβίβαση πιστώσεων με τη μορφή επιχορήγησης στην εταιρεία «ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ Α.Ε.» για την κατασκευή, τη συντήρηση, την επισκευή και τον εξοπλισμό των κτιρίων που καλύπτουν αποκλειστικά τις υπηρεσίες αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και για την αποκομιδή, τη μεταφορά, την εναπόθεση και το βιολογικό καθαρισμό των βοθρολυμάτων των φυλακών και γγ) για την αντιμετώπιση των δαπανών εξοπλισμού με πάσης φύσεως αναγκαίο υλικό και τη συντήρηση των κτιρίων των Ν.Π.Δ.Δ., που εποπτεύονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

2. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της υποπερίπτωσης αα' της περίπτωσης α' της παρ. 2.2 του άρθρου 132 του ν. 4199/2013 (Α' 216) προστίθεται η φράση:

«, καθώς και για την αποκομιδή, τη μεταφορά, την εναπόθεση και το βιολογικό καθαρισμό των βοθρολυμάτων των φυλακών.»

Άρθρο 25

Κάλυψη δαπανών δικαστικών λειτουργιών και γραμματέων για τις μεταβατικές έδρες των δικαστηρίων

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 2 του ν.δ. 1017/1971 «Περί συστάσεως Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων», προστίθεται περίπτωση κ', ως εξής:

«κ) για τις δαπάνες μετακίνησης των δικαστικών λειτουργιών και των γραμματέων των δικαστηρίων για τις καθορισμένες συνεδριάσεις αυτών στις μεταβατικές τους έδρες.»

2. Η περίπτωση Ι της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 1017/1971 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ι. Το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων επιχορηγείται από το Δημόσιο ως εξής:

α) Διά της χορηγήσεως πιστώσεων του Κρατικού Προϋπολογισμού από το πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για την εκτέλεση του προγράμματος μελετών, αγορά οικοπέδων, ανέγερση και επισκευή κτιρίων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, περιλαμβανομένων φυλακών και αναμορφωτηρίων. Η διαχείριση και διάθεση της επιχορήγησης αυτής γίνεται από το Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ., για έργα και μελέτες που θα επιλέγονται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, βάσει του προγράμματος που υποβάλλεται κατ' έτος στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

β) Διά της χορηγήσεως πιστώσεων, όπως αυτές εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, για την κάλυψη των δαπανών μετακίνησης των δικαστικών λειτουργιών και των γραμματέων των δικαστηρίων για τις καθορισμένες συνεδριάσεις αυτών στις μεταβατικές τους έδρες.»

3. Η παρ. 1 του άρθρου 64 του ν. 3900/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την ανάθεση υπηρεσιών καθαριότητας, συντήρησης ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού και εγκαταστάσεων, ανελκυστήρων, εξοπλισμού πληροφορικής, μηχανών γραφείου, κλιματιστικών μηχανημάτων, πυρασφάλειας, φύλαξης και κάθε άλλης έκτακτης, συναφούς προς τις ανωτέρω, δαπάνης, για την προμήθεια γραφικής ύλης, αναλωσίμων υλικών των ως άνω μηχανημάτων ή εγκαταστάσεων και ειδών υγιεινής ή καθαριότητας, καθώς και για την κάλυψη των δαπανών μετακίνησης των δικαστικών λειτουργιών και των γραμματέων των δικαστηρίων για τις καθορισμένες συνεδριάσεις αυτών στις μεταβατικές τους έδρες, το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων επιχορηγεί ετησίως με απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου τα δικαστήρια. Η επιχορήγηση διατίθεται για την κάλυψη των παραπάνω αναγκών των δικαστηρίων της οικείας Εφετειακής Περιφέρειας, με τη διενέργεια, κατά περίπτωση και πλην αυτής των δαπανών μετακίνησης των δικαστικών λειτουργιών και των γραμματέων των δικαστηρίων για τις καθορισμένες συνεδριάσεις αυτών στις μεταβατικές τους έδρες, ενιαίων διαγωνισμών.»

4. Στην παρ. 6 του άρθρου 64 του ν. 3900/2010, μετά τη φράση «Η διάρκεια των συμβάσεων για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 του παρόντος» προστίθεται η φράση «, εκτός από την ανάγκη για την κάλυψη των δαπανών μετακίνησης των δικαστικών λειτουργιών και των γραμματέων των δικαστηρίων για τις καθορισμένες συνεδριάσεις αυτών στις μεταβατικές τους έδρες.».

Άρθρο 26

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2 του π.δ. 35/2015 (Α' 56) αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση, αρμόδιος είναι ο πιστοποιημένος χρήστης του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος (Ο.Π.Σ.) του Εθνικού Ποινικού Μητρώου της Γραμματείας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή το βούλευμα. Ο ίδιος πιστοποιημένος χρήστης είναι αρμόδιος για την ως άνω καταχώριση στο πλαίσιο του Ολοκληρωμένου Συστήματος Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Π.Π.) της Γραμματείας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή το βούλευμα.»

Άρθρο 27

Βελτίωση διατάξεων σχετικά με την παροχή νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος

1. Η παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3226/2004 (Α' 24) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αρμόδια Αρχή για την εξέταση της αίτησης παροχής νομικής βοήθειας σε υποθέσεις αστικού και εμπορικού χαρακτήρα είναι ο Ειρηνοδίκης, ο δικαστής του Μονομελούς Πρωτοδικείου ή ο Πρόεδρος του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί ή πρόκειται να εισαχθεί η δίκη και, εάν πρόκειται για πράξεις που είναι άσχετες με δίκη, ο Ειρηνοδίκης της κατοικίας του αιτούντος. Στις πράξεις που είναι άσχετες με δίκη συμπεριλαμβάνονται οι πρά-

Ξεις που συντάσσονται από συμβολαιογράφο σχετικά με υποθέσεις συναινετικού διαζυγίου.»

2. Στο άρθρο 9 του ν. 3226/2004 προστίθεται παραγράφος 7 ως εξής:

«7. Παρέχεται νομική βοήθεια σε υποθέσεις συναινετικού διαζυγίου, που συνίσταται στην απαλλαγή από την υποχρέωση μέρους ή του συνόλου των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον συμβολαιογράφου, καθώς και της αμοιβής του δικηγόρου που θα διοριστεί για να εκπροσωπήσει τους αιτούντες ενώπιον συμβολαιογράφου.»

3. Η παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 3226/2004 αναριθμείται σε 1.α), και μετά από την περίπτωση α' τίθεται νέα περίπτωση β' ως εξής:

«β) Ο δικηγόρος υπηρεσίας, που παρέχει υπηρεσίες στο πλαίσιο της παροχής νομικής βοήθειας σε ποινικές δίκες μακράς διάρκειας, δικαιούται πρόσθετης αποζημίωσης που καταβάλλεται από το Τ.Α.Χ.ΔΙΚ.. Η διαδικασία καταβολής, οι προϋποθέσεις και το ύψος της αποζημίωσης καθορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία καταλαμβάνει όλες τις αιτήσεις των δικηγόρων υπηρεσίας που υποβάλλονται από την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης.»

4. Το άρθρο 15 του ν. 3226/2004 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την αποζημίωση που καταβάλλεται σε δικηγόρο υπηρεσίας εκδίδεται ειδικό γραμμάτιο προκαταβολής, σύμφωνα με την περίπτωση α' της παρ. 3 του άρθρου 61 του Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013, Α' 208). Το προσήκον φορολογικό στοιχείο εκδίδεται κατά την εισπραξη της ως άνω αποζημίωσης, μετά την εκκαθάριση και πριν την εξόφληση αυτής, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης σχετικής διάταξης. Η εξόφληση αποτελεί το χρόνο πληρωμής της αμοιβής από την παροχή της σχετικής υπηρεσίας. Ο δικηγόρος υπηρεσίας υποχρεούται να καταχωρίσει ηλεκτρονικά το φορολογικό στοιχείο που εκδίδει για την ως άνω αποζημίωση στην αντίστοιχη διαδικτυακή πύλη (portal.olomeleia.gr).

Οι εισφορές υπέρ ΕΦΚΑ και οι κρατήσεις που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 61 του Κώδικα Δικηγόρων, καθώς και η προκαταβολή φόρου που προβλέπεται στη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 69 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013, Α' 167), υπολογίζονται κατά την εκκαθάριση της αποζημίωσης και τα αντίστοιχα ποσά παρακρατούνται και αποδίδονται στους οικείους φορείς τον επόμενο μήνα εκείνου της καταβολής της αποζημίωσης. Οι παρακρατούμενες ασφαλιστικές εισφορές αποδίδονται μέσω των Δικηγορικών Συλλόγων στον ΕΦΚΑ.

2. Δεν εκδίδεται γραμμάτιο προκαταβολής σε περίπτωση παροχής νομικής βοήθειας από δικηγόρους που ενεργούν στο πλαίσιο προγραμμάτων νομικής αρωγής μη κρατικών φορέων και δεν λαμβάνουν αμοιβή για την παροχή των υπηρεσιών τους.»

Άρθρο 28

Τροποποίηση διατάξεων του Οργανισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

1. Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1 του π.δ. 96/2017 (Α' 136) προστίθεται περίπτωση στ' ως εξής:

«στ) υλοποιεί προγράμματα έργων για την ανάπτυξη, προώθηση και επέκταση της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης ως στρατηγικού στόχου, στο πλαίσιο των οποίων συστήνονται, με απόφαση του Υπουργού, ομάδες διοίκησης έργου με σκοπό το συντονισμό και έλεγχο, τη διοίκηση, παρακολούθηση, διαχείριση και διασφάλιση της λειτουργίας και επέκτασης των προγραμμάτων αυτών.»

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 12 του π.δ. 96/2017 προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Στο πλαίσιο του ως άνω στόχου και του σκοπού της περίπτωσης στ' του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 1, η Διεύθυνση έχει την ευθύνη της λειτουργίας και της εποπτείας των ομάδων διοίκησης έργου της περίπτωσης στ' του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 1, οι οποίες λειτουργούν αμισθί και συγκροτούνται από δικαστικούς ή εισαγγελικούς λειτουργούς, δικαστικούς υπαλλήλους, μέλη Διδακτικού - Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.), δι-

κηγόρους, ειδικούς πληροφορικής και ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς και υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, του Υπουργείου Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης ή άλλων συναφών με το εκάστοτε αντικείμενο υπηρεσιών.»

Άρθρο 29

Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Δικηγόρων

1. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 61 του ν. 4194/2013 (Α' 208) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Πλέον των πάγιων ποσών των εισφορών, τα γραμμάτια προκαταβολής εισφορών και ενσήμων, τα οποία εκδίδονται από τους Δικηγορικούς Συλλόγους που συμμετέχουν στο Πληροφοριακό Σύστημα «Αλληλεπιδραστικές Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες Προδικασίας - On line Εξυπηρέτηση Δικηγόρων, Δικαστών και Πολιτών» (portal.olomeleia.gr), επιβαρύνονται με πάγιο ποσό ύψους 0,40 ευρώ ανά γραμμάτιο για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών των πληροφοριακού αυτού συστήματος, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων συντήρησής του. Το ποσό αυτό, που αποτελεί το ανώτατο ύψος επιβάρυνσης, μπορεί να μειώνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μετά από γνώμη της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος. Με την ίδια απόφαση μπορεί να καθορίζονται κατηγορίες διαφορών και διαδικασιών, για τις οποίες το ανώτερο ποσό μπορεί να διαφοροποιείται ανάλογα με το προβλεπόμενο ύψος της αξίας του γραμματίου προκαταβολής, καθώς και να καθορίζεται και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με τη διαχείριση, τη διάθεση και την αξιοποίηση του πόρου αυτού.»

2. Η παρ. 1 του άρθρου 89 του ν. 4194/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι Δικηγορικοί Σύλλογοι είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, σωματειακής μορφής. Δεν ανήκουν στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα κατά την έννοια της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 και του άρθρου 1 του ν. 2190/1994, ούτε εμπίπτουν στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014. Για κάθε θέμα που αφορά στη διοικητική και οικονομική λειτουργία τους, ιδίως στη διαχείριση και αξιοποίηση της περιουσίας τους, στην εποπτεία και στον έλεγχο των οικονομικών και διαχειριστικών τους πράξεων, στην κατάρτιση συμβάσεων και στην ανάληψη υποχρεώσεων, στην πρόσληψη προσωπικού με έγγραφες συμβάσεις και στο καθεστώς του προσωπικού τους, καθώς και σε κάθε ζήτημα που διέπει τις σχετικές έννομες σχέσεις, εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του παρόντος Κώδικα, καθώς και του οργανισμού και του κανονισμού της παραγράφου 1 του άρθρου 96.»

3. Η παρ. 1 του άρθρου 96 του ν. 4194/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Διοικητικό Συμβούλιο κάθε Συλλόγου κατάρτιζει οργανισμό για την οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών του, καθώς και κανονισμό για τη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου και άλλων συλλογικών οργάνων. Μερικά για τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης του και τη λειτουργία τράπεζας νομικών πληροφοριών. Ο Οργανισμός για την οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών του Συλλόγου εγκρίνεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

4. Η παρ. 1 του άρθρου 152 του ν. 4194/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου, ευθύς ως λάβει αναφορά με την οποία καταγγέλλονται πειθαρχικά επιλήψιμες πράξεις δικηγόρου ή λάβει με οποιονδήποτε τρόπο γνώση από ανακοίνωση δικαστικής ή εν γένει δημόσιας αρχής σχετικά με την τέλεση τέτοιων πράξεων, παραγγέλλει τη διενέργεια προκαταρκτικής πειθαρχικής εξέτασης, αναθέτοντάς την σε μέλος του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Ο Πρόεδρος του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ευθύς ως λάβει ιδία γνώση, με οποιονδήποτε τρόπο, πειθαρχικά επιλήψιμων πράξεων δικηγόρου ή δικηγορικής εταιρείας, μπορεί να παραγγείλει ανέξοδα τη διενέργεια προκαταρκτικής πειθαρχικής εξέτασης, αναθέτοντάς την σε μέλος του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού

Συμβουλίου. Σε περίπτωση περισσότερων πειθαρχικών τμημάτων του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, στην παραγγελία προβαίνει ο αρχαιότερος από τους Προέδρους των πειθαρχικών τμημάτων. Με τις παραγγελίες αυτές ο Δικηγορικός Σύλλογος καθίσταται διάδικος σε όλες τις δίκες που ανακύπτουν επί των πειθαρχικών αποφάσεων.»

Άρθρο 30

1. Η παρ. 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 811 της 18/19.1.1971 (Α'9) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Υποθηκοφυλακείο που μετατρέπεται σε έμμισθο λειτουργεί σε επίπεδο Τμήματος, με Προϊστάμενο κατηγορίας ΠΕ, πτυχιούχο Νομικής, για την επιλογή του οποίου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 72 του ν. 2812/2000 (Α'67). Ως προϊστάμενοι τμημάτων των υποθηκοφυλακείων του άρθρου 32 του ν. 4456/2017 (Α'24) επιλέγονται υπάλληλοι κατηγορίας ΠΕ με πτυχίο Νομικής και βαθμό Α', που προέρχονται είτε από τους δικαστικούς υπαλλήλους του τομέα υπαλλήλων εμπίσθων υποθηκοφυλακείων της χώρας και κτηματολογικών γραφείων Ρόδου και Κω-Λέρου, είτε από μόνιμους δικαστικούς υπαλλήλους του κλάδου Διοικητικού - Οικονομικού ή του κλάδου Γραμματέων του τομέα υπαλλήλων των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και των Εισαγγελιών, είτε από υπαλλήλους του άρθρου 32 του ν. 4456/2017 (Α'24).

Οι Προϊστάμενοι Τμημάτων των υποθηκοφυλακείων αυτών, που επιλέγονται από τον τομέα υπαλλήλων των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και των Εισαγγελιών, ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι την έκδοση διαπιστωτικής πράξης του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών των παραγράφων 5 και 7 του άρθρου 1 του ν. 4512/2018 (Α'5) και επανέρχονται στις θέσεις από τις οποίες προήλθαν.

Μέχρι την επιλογή και τοποθέτηση Προϊσταμένου σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια, καθήκοντα προϊσταμένου υποθηκοφυλακείου ασκεί ο υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ με πτυχίο Νομικής και με τα περισσότερα έτη υπηρεσίας. Ελλείψει αυτού, καθήκοντα προϊσταμένου ασκεί ο υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ με τα περισσότερα έτη υπηρεσίας. Για τον ορισμό υπαλλήλου στη θέση προϊσταμένου, σύμφωνα με τη διαδικασία των δύο προηγούμενων εδαφίων, εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Αν καθήκοντα Προϊσταμένου ασκεί υπάλληλος που δεν ανήκει στην κατηγορία ΠΕ πτυχιούχος Νομικής, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο τρίτο εδάφιο, η καταχώριση πράξης ή απόφασης που έχει σχέση με τη σύσταση, μεταβίβαση ή κατάργηση εμπραγμάτων δικαιωμάτων στα τηρούμενα βιβλία και, αν το υποθηκοφυλακείο λειτουργεί ως μεταβατικό κτηματολογικό γραφείο, στα κτηματολογικά φύλλα, διενεργείται από τον Προϊστάμενο της γραμματείας του οικείου Ειρηνοδικείου, ανεξαρτήτως της κατοχής ή μη πτυχίου Νομικής και, αν δεν υφίσταται οργανική μονάδα στο Ειρηνοδικείο, ο ανώτερος κατά βαθμό δικαστικός υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ του κλάδου Γραμματέων και, εφόσον υπηρετούν περισσότεροι με τον ίδιο βαθμό, εκείνος που έχει τον περισσότερο χρόνο πραγματικής υπηρεσίας. Ελλείψει υπαλλήλου κατηγορίας ΠΕ, τα καθήκοντα αυτά ασκούνται από δικαστικό υπάλληλο κατηγορίας ΔΕ του κλάδου Γραμματέων. Για τον ορισμό του εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

2. Η επιλογή των Προϊσταμένων Τμημάτων των υποθηκοφυλακείων του άρθρου 32 του ν. 4456/2017 (Α'24) σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 811/19.1.1971, καταλαμβάνει και τις εκκρεμίες κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος νόμου διαδικασίες επιλογής Προϊσταμένων Τμημάτων των υποθηκοφυλακείων αυτών.

Άρθρο 31

Ασφάλιση κατά κινδύνου ατυχήματος προσώπων που παρέχουν κοινωφελή εργασία

Πρόσωπα, ενήλικα ή ανήλικα, που παρέχουν κοινωφελή εργασία ως μέτρο έκτισης της ποινής ή ως αναμορφωτικό μέτρο, υπά-

γονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. ως μισθωτοί κατά του κινδύνου του ατυχήματος, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισης. Η δαπάνη καταβολής των εισφορών τους βαρύνει τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται η έναρξη ισχύος της παρούσας ρύθμισης, η διαδικασία και οι προϋποθέσεις υπαγωγής, το ποσό της εισφοράς που καταβάλλεται, οι παροχές που δικαιούται ο ασφαλισμένος, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 32

Στο άρθρο 417 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (π.δ. 258/1986, Α' 121), προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Στην περίπτωση των εγκλημάτων των άρθρων 361, 362 και 363 του Ποινικού Κώδικα, ακόμα και αν τελούνται διά του τύπου, δεν ακολουθείται η διαδικασία των επόμενων άρθρων, εκτός αν συντρέχουν ιδιαίτερα σοβαροί λόγοι.»

Άρθρο 33

Διατάξεις για τη βελτίωση της λειτουργίας της κεντρικής επιτροπής διαμεσολάβησης

1. Η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 186 του ν. 4512/2018 (Α'5) αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Πέντε (5) δικαστικούς ή εισαγγελικούς λειτουργούς της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, εκ των οποίων ένας με βαθμό Αρεοπαγίτη ή Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, εν ενεργεία ή επί τιμή, και οι λοιποί με βαθμό τουλάχιστον Προέδρου Πρωτοδικών ή Εισαγγελέα Πρωτοδικών έως Προέδρου Εφετών ή Εισαγγελέα Εφετών, με εμπειρία ή εξειδίκευση στη διαμεσολάβηση, μετά από γνώμη του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, για όσους από αυτούς είναι εν ενεργεία.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 186 του ν. 4512/2018 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εκ των ανωτέρω μελών, Πρόεδρος της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης ορίζεται ο δικαστικός λειτουργός που φέρει τον βαθμό του Αρεοπαγίτη ή Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, εν ενεργεία ή επί τιμή.»

3. Η παρ. 4 του άρθρου 186 του ν. 4512/2018 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Τα μέλη της Επιτροπής της περίπτωσης δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 187 απαγορεύεται να διατηρούν ή να διατηρούσαν, τουλάχιστον τους τελευταίους δώδεκα (12) μήνες, οποιαδήποτε σχέση συνεργασίας με φορείς εκπαίδευσης του παρόντος νόμου ή να συνάπτουν με αυτούς οποιαδήποτε συνεργασία εξ (6) μήνες μετά την αποχώρησή τους από την εν λόγω Επιτροπή. Η ανωτέρω απαγόρευση ισχύει και για τα τρίτα πρόσωπα που τυχόν ορίζονται ως μέλη της Επιτροπής.»

Άρθρο 34

Η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3689/2008 (Α'164) αντικαθίσταται ως εξής:

«1.α. Γενικός Διευθυντής τοποθετείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δικαστικός λειτουργός μέλος Ανώτατου Δικαστηρίου, ο οποίος ορίζεται εκ περιτροπής από τον Άρειο Πάγο και το Συμβούλιο Επικρατείας, μεταξύ εκείνων που έχουν ακόμη τουλάχιστον διετή ενεργό υπηρεσία, ύστερα από αιτιολογημένη απόφαση του οικείου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις. Παύει αυτοδικαίως να κατέχει τη θέση αν με οποιονδήποτε τρόπο στερηθεί της δικαστικής ιδιότητας. Ορίζεται με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση για μία (1) μόνο θητεία τριών (3) ετών, σε περίπτωση δε αποχώρησής του από την υπηρεσία λόγω ορίου ηλικίας, συνεχίζει να κατέχει τη θέση μέχρι τη συμπλήρωση της θητείας του. Αν η θητεία του λήγει με τη συμπλήρωση τριετίας τους μήνες Απρίλιο ή Μάιο, παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι την 30η Ιουνίου του ίδιου έτους. Εφόσον ο Γενικός Διευθυντής ελ-

λείπει, απουσιάζει ή κωλύεται, τον αναπληρώνει ο αρχαιότερος δικαστικός λειτουργός από τους Διευθυντές Σπουδών και Επιμόρφωσης. Αποκλείεται ο ορισμός ως Γενικού Διευθυντή του Προέδρου των Ανώτατων Δικαστηρίων.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 35

1. Στο τέλος της παρ. 7 του άρθρου 32 του ν. 2776/1999 (Α' 291) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με όμοια απόφαση καθορίζεται κάθε τεχνικό και λεπτομερειακό θέμα που αφορά στη λειτουργία, στη διαχείριση και στους σκοπούς διάθεσης του Ταμείου Κέρδους Σιγαρέτων και του Ταμείου Φιλοπτύχων.»

2. Στο άρθρο 87 του ν. 2776/1999 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται κάθε τεχνικό και λεπτομερειακό θέμα που αφορά στη λειτουργία και στη διαχείριση των Κεφαλαίων Εργασίας Κρατουμένων, που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 5793/1933 (Α' 280) και λειτουργούν σύμφωνα με το ν.δ. 28-30/9/1935 «περί οργανώσεως σωφρονιστικού προσωπικού και διαχειρίσεως φυλακών» (Α' 433), καθώς και τους σκοπούς διάθεσης των Κεφαλαίων αυτών. Μετά την έκδοση της απόφασης αυτής καταργείται κάθε άλλη αντίθετη διάταξη.»

Άρθρο 36

Ευεργετικός υπολογισμός ημερών ποινής καταδίκων και υποδίκων λόγω εργασίας

Το άρθρο μόνο του π.δ. 342/2000 (Α' 296) αντικαθίσταται ως εξής:

«Το μέτρο του ευεργετικού υπολογισμού ημερών ποινής για καταδίκους ή υποδίκους ορίζεται σε τρεις (3) ημέρες εκπτώσεως ποινής για κάθε ημέρα εργασίας τους:

α) σε αγροτική ή κτηνοτροφική μονάδα, καθώς και σε μονάδες αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής Αγροτικού Καταστήματος Κράτησης, Ειδικού Αγροτικού Καταστήματος Κράτησης Νέων και Αγροτικού Τμήματος Καταστημάτων Κράτησης,

β) σε συνεργεία οικοδομικών και τεχνικών εργασιών, που συγκροτούνται εκτάκτως και για συγκεκριμένο έργο σε οποιοδήποτε Κατάστημα Κράτησης, ακόμη και διαφορετικό αυτού στο οποίο κρατούνται, ή σε άλλα δημόσια κτίρια και

γ) στο αρτοποιείο της προβλεπόμενης από το άρθρο 104 του από 28-30.9.1935 ν.δ. «περί οργανώσεως σωφρονιστικού προσωπικού και διαχειρίσεως φυλακών» (Α' 433) Κεντρικής Αποθήκης Υλικού Φυλακών.»

Άρθρο 37

Διενέργεια ιατροδικαστικών πράξεων

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 2 του ν. 3772/2009 (Α' 112) αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Η κατά τόπον αρμοδιότητα των ιατροδικαστικών υπηρεσιών συμπίπτει προς εκείνη του ομώνυμου ή των ομώνυμων προς αυτές Εφετείων. Οι ιατροδικαστικές υπηρεσίες διενεργούν ιατροδικαστικές πράξεις, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι ψυχιατρικές πραγματογνωμοσύνες, ύστερα από παραγγελία των Εισαγγελικών και Ανακριτικών αρχών και των Ανακριτικών υπαλλήλων, οι οποίοι ενεργούν ύστερα από εισαγγελική παραγγελία, καθώς και των ποινικών δικαστηρίων που λειτουργούν στην περιφέρεια του ομώνυμου ή των ομώνυμων προς αυτές Εφετείων. Οι ανωτέρω πράξεις δύνανται, υπό τις αυτές προϋποθέσεις, να διενεργούνται από τα Νοσηλευτικά Ιδρύματα του Εθνικού Συστήματος Υγείας που διαθέτουν κατάλληλη υποδομή και ειδικότητες και από τα εργαστήρια Ιατροδικαστικής και Τοξικολογίας των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων. Στα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα οι ιατροδικαστικές πράξεις εκτελούνται αποκλειστικώς από μέλη Διδακτικού - Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.).

Για τις πράξεις που διενεργούνται συντάσσονται, χωρίς υπαίτια

βραδύτητα εκθέσεις από τους ιατροδικαστές, τους Επικουρικούς ιατρούς - ιατροδικαστές και τα μέλη του Διδακτικού - Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.).

2. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται, εφόσον κρίνεται αναγκαίο ή συντρέχει αδυναμία των κατά τόπο φορέων της παραγράφου 1, να δοθεί εντολή για διενέργεια ιατροδικαστικών πράξεων σε άλλη ιατροδικαστική υπηρεσία από εκείνη που ορίζεται στην παράγραφο 1.»

Άρθρο 38

Οφειλόμενες δαπάνες του έτους 2018 του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για ηλεκτρική ενέργεια, ύδρευση και άρδευση, τηλεπικοινωνίες, μεσεγγυούχους, πραγματογνώμονες, τοξικολογικές εξετάσεις, δημοσιεύσεις και κοινόχρηστα, οι οποίες δημιουργήθηκαν λόγω ανεπάρκειας των πιστώσεων του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου, εξοφλούνται κατά παρέκκλιση των διατάξεων του π.δ. 80/2016 (Α' 145), εφόσον υπάρχουν σχετικές εγγεγραμμένες πιστώσεις από το Υπουργείο Οικονομικών.

Άρθρο 39

Στην παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 1278/1982 (Α' 105) προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Η θητεία του προηγούμενου εδαφίου παρατείνεται έως την έκδοση της απόφασης του Υπουργού Υγείας για τη συγκρότηση του Κ.Ε.Σ.Υ. και με απώτατο χρονικό όριο τους τρεις (3) μήνες από τη λήξη της.

Η παράταση του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και για το Κ.Ε.Σ.Υ. που συγκροτήθηκε με την Α1β/Γ.Π.οικ.4630/12.2.2016 (ΑΔΑ: ΨΨΟΖ465ΦΥΟ-ΨΦΘ) απόφαση του Υπουργού Υγείας, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.»

Άρθρο 40

Τροποποίηση του άρθρου 5 του ν. 4375/2016 (Α' 51)

1. Η περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 4375/2016 (Α' 51) αντικαθίσταται ως εξής:

«γ. Ως Πρόεδροι των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών ορίζονται οι αρχαιότεροι των υποδεικνυόμενων, σύμφωνα με την περίπτωση α', δικαστικών λειτουργών.»

2. Στην παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 4375/2016 (Α' 51) προστίθεται περίπτωση ε' ως εξής:

«ε. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Μεταναστευτικής Πολιτικής και Οικονομικών, μετά από πρόταση του Γενικού Επιτρόπου της Επικράτειας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, οι Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών μπορούν να επανασυγκροτούνται, κάθε φορά που απαιτείται, ώστε όλες οι θέσεις των Προέδρων των Επιτροπών να καταλαμβάνονται από τους αρχαιότερους Δικαστές που υπηρετούν σε αυτές.»

Άρθρο 41

Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 35 του ν. 4509/2017 (Α' 201)

1. Η περίπτωση β' της παρ. 3 του άρθρου 35 του ν. 4509/2017 (Α' 201), αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Στον Τομέα υπαλλήλων των Πολιτικών και Ποινικών δικαστηρίων και των Εισαγγελιών:

αα) πεντακόσιες πενήντα επτά (557) θέσεις στον Κλάδο Γραμματέων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του Κλάδου αυτού οριζόμενου σε πέντε χιλιάδες εννιακόσιες είκοσι (5.920),

ββ) πέντε (5) θέσεις στον Κλάδο ΠΕ Πληροφορικής, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του Κλάδου αυτού οριζόμενου σε εξήντα εννέα (69),

γγ) έξι (6) θέσεις στον Κλάδο ΤΕ Πληροφορικής, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του Κλάδου αυτού οριζόμενου σε εξήντα έξι (66) και

δδ) τρεις (3) θέσεις στον Κλάδο ΥΕ Φυλάκων.»

2. Η ισχύς της παραγράφου 1 αρχίζει από 22.12.2017.

Άρθρο 42

Ατομικές διοικητικές πράξεις που έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο εκτέλεσης συμβάσεων τροφοδοσίας καταστημάτων κράτησης, οι οποίες συνάφθηκαν μέχρι και τη δημοσίευση του παρόντος και για τις οποίες δεν τηρήθηκε η διαδικασία των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 35 του ν. 4129/2013 (Α' 52), παράγουν όλες τις έννομες συνέπειές τους, υπό την προϋπόθεση ότι, δεν ανακλήθηκαν από τη Διοίκηση ή δεν ακυρώθηκαν με δικαστική απόφαση και εφόσον αντιστοιχούν σε προμήθεια που έχει αποδεδειγμένα παρασχεθεί για την πλήρωση του δημόσιου σκοπού τροφοδοσίας των καταστημάτων κράτησης.

Άρθρο 43**Τροποποίηση των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 29 του ν. 4587/2018 (Α' 218)**

1. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 29 του ν. 4587/2018 (Α' 218), αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Οι αρμοδιότητες της Κεντρικής Ομάδας έργου αφορούν τη διοίκηση των Ομάδων και Υποομάδων εργασίας με τρόπο αποτελεσματικό, ώστε τα μέλη της Κεντρικής Ομάδας να μπορούν λόγω της θέσης ή/και της εμπειρίας τους να επεξεργαστούν, να κατευθύνουν και να συντονίσουν το σύνολο των δράσεων. Η συγκεκριμένη Ομάδα, με διαρκή παρουσία, θα καθοδηγεί τις Ομάδες και Υποομάδες εργασίας, προκειμένου να μην υπάρχουν καθυστερήσεις και αλληλοεπικαλύψεις. Επιπλέον, θα φροντίζει ώστε η διαχείριση της μετάβασης για τους εμπλεκόμενους φορείς να είναι όσο το δυνατόν ακώλυτη, λειτουργώντας ως κεντρικός κόμβος. Οι αρμοδιότητες των Ομάδων εργασίας αφορούν την υλοποίηση και διαχείριση τεχνικών και επιχειρησιακών ζητημάτων του έργου «Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Π.Π.». Οι αρμοδιότητες των Υποομάδων εργασίας αφορούν την υποβοήθηση του έργου των Ομάδων εργασίας. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται λεπτομερώς οι επιμέρους αναλυτικές αρμοδιότητες της Κεντρικής Ομάδας, των Ομάδων και Υποομάδων εργασίας και κάθε άλλο ζήτημα για την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων αυτών.

Για την αποτελεσματικότερη άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, οι Ομάδες εργασίας διακρίνονται σε:

α) Ομάδα Λειτουργίας/ Υποστήριξης Κεντρικών Συστημάτων, Δικτύων και Υποδομών Data Centers.

β) Ομάδα Λειτουργίας/ Υποστήριξης Βάσεων Δεδομένων και Εφαρμογών.

γ) Ομάδα Υποστήριξης Ροών εργασίας Πολιτικής Διαδικασίας.

δ) Ομάδα Υποστήριξης Ροών εργασίας Ποινικής Διαδικασίας.

ε) Ομάδες Τοπικών Διαχειριστών, στους 41 Φορείς Λειτουργίας του έργου αρχικά και σε όλη τη Χώρα στη συνέχεια, με εκπαίδευση στο νέο σύστημα, οι οποίοι συνεργάζονται με τις ανωτέρω Ομάδες και ακολουθούν τις οδηγίες τους.

5.α) Οι δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί που διευθύνουν την Κεντρική Ομάδα, τις Ομάδες και Υποομάδες εργασίας είναι οι κάτωθι:

αα) Ένας δικαστικός λειτουργός μέλος του Αρείου Πάγου.

ββ) Ένας εισαγγελικός λειτουργός μέλος της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου.

γγ) Ένας εφέτης.

δδ) Ένας αντεισαγγελέας εφετών.

εε) Ένας πρόεδρος ή αντιπρόεδρος πρωτοδικών.

στστ) Ένας εισαγγελέας ή αντεισαγγελέας πρωτοδικών.

ζζ) Ένας ειρηνοδίκης.

β) Η Κεντρική Ομάδα εργασίας στελεχώνεται από δικαστικούς υπαλλήλους με ειδικότητα πληροφορικής (ΠΕ, ΤΕ) και εμπειρία σε θέματα μηχανογράφησης ποινικής και πολιτικής Δικαιοσύνης και από δικαστικούς υπαλλήλους με ειδικότητα γραμματέων (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ) και εμπειρία σε επιχειρησιακά ζητήματα τη πολιτικής και ποινικής Δικαιοσύνης.

γ) Οι λοιπές Ομάδες εργασίας στελεχώνονται κατ' ανώτατο όριο με οκτώ (8) δικαστικούς υπαλλήλους, ανά ομάδα, ως εξής:

αα) Η Ομάδα Λειτουργίας, Υποστήριξης Κεντρικών Συστημάτων, Δικτύων και Υποδομών Data Centers από δικαστικούς υπαλ-

λήλους, ειδικούς συστημάτων και δικτύων πληροφορικής και επικοινωνιών (ΠΕ Πληροφορικής, ΤΕ Πληροφορικής).

ββ) Η Ομάδα Λειτουργίας, Υποστήριξης Βάσεων Δεδομένων και Εφαρμογών από δικαστικούς υπαλλήλους, ειδικούς βάσεων δεδομένων και εφαρμογών (ΠΕ Πληροφορικής, ΤΕ Πληροφορικής).

γγ) Η Ομάδα Υποστήριξης Ροών Εργασίας Πολιτικής Διαδικασίας από δικαστικούς υπαλλήλους, προερχόμενους από το σύνολο των δικαστικών υπηρεσιών κάθε βαθμού και από το ειρηνοδικείο.

δδ) Η Ομάδα Υποστήριξης Ροών Εργασίας Ποινικής Διαδικασίας από δικαστικούς υπαλλήλους, προερχόμενους από το σύνολο των δικαστικών και εισαγγελικών υπηρεσιών κάθε βαθμού και από το πταισματοδικείο.»

2. Η ισχύς της παραγράφου 1 αρχίζει από 24.12.2018.

Άρθρο 44

Για την αντιμετώπιση επείγουσων αναγκών και μέχρι την πλήρη κάλυψη αυτών από το υγειονομικό προσωπικό του Εθνικού Συστήματος Υγείας (ΕΣΥ), στο Ειδικό Κέντρο Υγείας Κρατούμενων Κορυδαλλού (Ε.Κ.Υ.Κ.Κ.) μπορούν να προσλαμβάνονται κατ' επίσκεψη ιατροί και νοσηλευτές, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παρ. 3 του άρθρου 27 του ν. 2776/1999 «Σωφρονιστικός Κώδικας» (Α' 291), ως ισχύει. Οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο 45

Η παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας που προέρχεται από δηλώσεις δημόσιων αρχών, σύμφωνα με τις προβλέψεις του παρόντος νόμου, πρέπει να εκτιμάται θετικά από το Συμβούλιο Χαρτίων υπέρ του αιτούντος χάρη, εφόσον έχει αναγνωριστεί με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Άρθρο 46**Τροποποίηση διάταξης του ν. 1790/1988 (Α' 134)**

Η παρ. 4 του άρθρου 13 του ν. 1790/1988 (Α' 134), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 5 του άρθρου 53 του ν. 2538/1997 (Α' 242), αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Με τους κανονισμούς του άρθρου 3 παράγραφος 3 καθορίζονται οι εργασίες που εκτελούνται για λογαριασμό του ΕΛΓΑ από τους ανταποκριτές του στους δήμους της Χώρας. Ως ανταποκριτές του ΕΛΓΑ ορίζονται με απόφαση του Προέδρου του ΕΛΓΑ, μετά από πρόταση των οικείων Δημάρχων, δημοτικοί υπάλληλοι. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις ιδιαίτερα απομακρυσμένων από την έδρα του Δήμου δημοτικών ή τοπικών κοινοτήτων ως ανταποκριτές του ΕΛΓΑ, δύναται να ορίζονται με τη διαδικασία του προηγούμενου εδαφίου και άλλα πρόσωπα, όπως μέλη του οικείου συμβουλίου του Ο.Τ.Α. ή προτεινόμενα από τις Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών.»

Άρθρο 47

1. Στο εδάφιο α' της παρ. 4 του άρθρου 149, του ν. 4194/2013 (Α'208) η φράση «και παράγραφος 5» διαγράφεται.

2. Στο εδάφιο β' της παρ. 3 του άρθρου 128 του ν. 4194/2013, η φράση «υπάλληλος του Δικηγορικού Συλλόγου» αντικαθίσταται με τη φράση «κατ' άρθρο 95 παράγραφος 1 περίπτωση ιγ'».

Άρθρο 48**Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 8 αυτού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

(Το παρόν ένταλμα πρέπει να είναι διατυπωμένο ή μεταφρασμένο σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους εκτέλεσης, εάν το κράτος αυτό είναι γνωστό, ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα δέχεται το κράτος αυτό)

Το παρόν ένταλμα έχει εκδοθεί από αρμόδια δικαστική αρχή. Ζητώ τη σύλληψη και την παράδοση του προσώπου που αναφέρεται κατωτέρω με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης ή την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας.

α) Πληροφορίες σχετικές με την ταυτότητα του προσώπου:

Επώνυμο: _____

Όνομα(-τα): _____

Γένος, _____ εάν _____

υπάρχει: _____

Ψευδώνυμα, εάν υπάρχουν: _____

Φύλο: _____

Ιθαγένεια: _____

Ημερομηνία _____

Γέννησης: _____

Τόπος γέννησης: _____

Κατοικία (ή/και γνωστή διεύθυνση): _____

Εάν είναι γνωστό: γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί το πρόσωπο: _____

Διακριτικά γνωρίσματα/περιγραφή του προσώπου: _____

Φωτογραφία και δακτυλικά αποτυπώματα του προσώπου (εάν υπάρχουν και μπορεί να διαβιβαστούν) ή στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου με το οποίο πρέπει να υπάρξει επαφή για να ληφθούν αυτές οι πληροφορίες ή προφίλ DNA (εάν τα στοιχεία αυτά μπορεί να διαβιβαστούν αλλά δεν έχουν συμπεριληφθεί).

β) Απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ένταλμα σύλληψης

1. Ένταλμα σύλληψης ή δικαστική απόφαση που έχει την ίδια ισχύ: _____

Τύπος: _____

2. Εκτελεστική απόφαση: _____

Στοιχεία: _____

γ) Ενδείξεις για τη διάρκεια της ποινής

1. Μέγιστη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας που μπορεί να επιβληθεί για την (τις) διαπραχθείσα(-ες) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις):

2. Διάρκεια της επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του επιβληθέντος στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας:

Υπόλοιπο της προς έκτισης ποινής:

δ) Αναφέρετε εάν το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης:

1. ☐ Ναι, το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

2. ☐ Όχι, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

3. Εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 2, παρακαλώ διευκρινίστε εάν:

☐ 3.1α. το πρόσωπο κλητεύθηκε αυτοπροσώπως στις ... (ημέρα/μήνας/έτος) και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση αν δεν εμφανιστεί στη δίκη,

Ή

☐ 3.1β. το πρόσωπο δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως αλλά είχε με άλλα μέσα ενημερωθεί πραγματικά και επίσημα για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται

σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση αν δεν εμφανιστεί στη δίκη,

Ή

☐ 3.2. το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον/την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη,

Ή

☐ 3.3. του επιδόθηκε η απόφαση στις (ημέρα/μήνας/έτος) και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης, και

☐ έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση αυτή·

Ή

☐ το πρόσωπο δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας·

Ή

☐ 3.4. η απόφαση δεν του επιδόθηκε προσωπικώς, αλλά

- η απόφαση θα του επιδοθεί προσωπικώς και αμελλητί μετά την παράδοσή του· και
- όταν του επιδοθεί η απόφαση, θα ενημερωθεί ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, στην εκδίκαση του οποίου δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης· και
- το πρόσωπο θα ενημερωθεί για την προθεσμία μέσα στην οποία μπορεί να ζητήσει επανεκδίκαση ή να ασκήσει ένδικο μέσο, η οποία θα είναι ... ημέρες.

4. Παρακαλώ αναφέρατε πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο έχει εκπληρωθεί ο σχετικός όρος, εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 3.1β, 3.2 ή 3.3 ανωτέρω:

... ...»

ε) Αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις)

Το παρόν ένταλμα συνδέεται συνολικά με:..... αξιόποινες πράξεις:

Περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης της (των) αξιόποινης(-ων) πράξης(-ων), όπου συμπεριλαμβάνονται ο χρόνος (η ημερομηνία και η ώρα), ο τόπος, καθώς και ο βαθμός συμμετοχής του προσώπου στην (στις) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις)

Φύση και νομικός χαρακτηρισμός της (των) αξιόποινης(-ων) πράξης(-ων) και εφαρμοστέα νομική διάταξη/κώδικας:

Ι. Σημειώστε ενδεχομένως με «Χ» αν πρόκειται για μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις που τιμωρούνται με μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέγιστο στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας τριών τουλάχιστον ετών όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος:

- ☐ συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση
- ☐ τρομοκρατία
- ☐ εμπορία ανθρώπων
- ☐ σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία
- ☐ παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών
- ☐ παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών
- ☐ δωροδοκία
- ☐ καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26^{ης} Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
- ☐ νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος
- ☐ παραχάραξη, συμπεριλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ
- ☐ εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο
- ☐ εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών
- ☐ παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή
- ☐ ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη
- ☐ παράνομο εμπόριο ανθρώπινων οργάνων και ιστών
- ☐ απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία
- ☐ ρατσισμός και ξενοφοβία
- ☐ οργανωμένες ή ένοπλες κλοπές
- ☐ παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης

- ☐ απάτη
- ☐ αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου οφέλους, εκβίαση
- ☐ παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων
- ☐ πλαστογραφία δημόσιων εγγράφων και εμπορία πλαστών
- ☐ παραχάραξη μέσων πληρωμής
- ☐ λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων
- ☐ λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών
- ☐ εμπορία κλεμμένων οχημάτων
- ☐ βιασμός
- ☐ εμπρησμός με πρόθεση
- ☐ εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου
- ☐ αεροπειρατεία και πειρατεία
- ☐ δολιοφθορά.

II. Πλήρης περιγραφή της ή των αξιόποινων πράξεων που δεν εμπίπτουν στις αναφερόμενες στο σημείο I. περιπτώσεις:

στ) Άλλες περιστάσεις συναφείς με την υπόθεση (προαιρετικές πληροφορίες):

Σημείωση: Εδώ θα μπορούσαν να αναφερθούν παρατηρήσεις για την εξωεδαφικότητα, τη διακοπή της παραγραφής και άλλες συνέπειες της αξιόποινης πράξης

ζ) Το παρόν ένταλμα αφορά επίσης την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων που μπορεί να χρησιμεύσουν ως πειστήρια.

Το παρόν ένταλμα αφορά επίσης την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων που αποκτήθηκαν από το πρόσωπο ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης.

Περιγραφή των αντικειμένων και τόπος όπου βρίσκονται (εάν είναι γνωστά):

η) Η (Οι) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις) βάσει της οποίας (των οποίων) εκδόθηκε το παρόν ένταλμα τιμωρείται(-ούνται) με ισόβια κάθειρξη ή με μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής ή έχει(-ουν) οδηγήσει σε τέτοια ποινή ή μέτρο:

- το δικαστικό νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος προβλέπει την αναθεώρηση της ποινής που επιβλήθηκε –ύστερα από αιτήσεις ή το αργότερο ύστερα από 20 έτη – με σκοπό τη μη εκτέλεση αυτή της ποινής ή αυτού του μέτρου

ή/και

- το νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος προβλέπει την εφαρμογή μέτρων επιείκειας, τα οποία το πρόσωπο δικαιούται σύμφωνα με το δίκαιο ή την πρακτική του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, με σκοπό τη μη εκτέλεση αυτή της ποινής ή αυτού του μέτρου.

θ) Δικαστική αρχή που εξέδωσε το ένταλμα

Επίσημο όνομα: _____

Όνομα του εκπροσώπου της (στις διάφορες γλώσσες θα συμπεριληφθεί μνεία στον «κατέχοντα» τη δικαστική αρχή): _____

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός): _____

Στοιχεία της
δικογραφίας: _____

Διεύθυνση: _____

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας/κωδικός πόλης --
περιοχής)(...)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας)/(κωδικός πόλης --
περιοχής)(...)

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: _____

Στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου με το οποίο πρέπει να υπάρξει επαφή για να
γίνουν

οι απαραίτητες πρακτικές ρυθμίσεις για την παράδοση: _____

Αν μια κεντρική αρχή ορίστηκε υπεύθυνη για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των
ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης:

Όνομα της κεντρικής αρχής: _____

Αρμόδιος υπάλληλος, ενδεχομένως (τίτλος/βαθμός και όνομα): _____

Διεύθυνση: _____

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας/κωδικός πόλης -
περιοχής)(...)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας)/(κωδικός πόλης -
περιοχής)(...)

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: _____

Υπογραφή της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος ή/και του εκπροσώπου της:

Όνομα: _____

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός): _____

Ημερομηνία: _____

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει)

Αθήνα,.....2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

2. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

4. ΕΘΝΙΚΗΣ
ΑΜΥΝΑΣ

3. ΨΗΦΙΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

6. ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

5. ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

8. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

7. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

9. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

10. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

11. ΥΓΕΙΑΣ

12. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

13. ΥΠΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

14. ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

15. ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

17. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

16. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

18. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.15' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 20 Φεβρουαρίου 2019 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών: «Δοκιμασία προσόντων και συμπεριφοράς υποψήφιων οδηγών και οδηγών για τη χορήγηση αδειών οδήγησης οχημάτων, άλλες διατάξεις για τις άδειες οδήγησης και λοιπές διατάξεις» και β) άρσεις ασυλίας των Βουλευτών κ.κ. Κωνσταντίνου Μπαρμπαρούση και Γεωργίου Κυρίτση, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που σας έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ